Dn̄ica. I. Aduentus dn̄i ad missā Introit⁹

AD te leuaui ani
mam meam de
us meus i te cō/
fido non erubeſ
cam. neq̄ irride
ant me inimici
mei etenim vni
uerſi qui te expectāt non confun/
dentur. ps̄. Vias tuas domine
demonſtra michi et ſemitas tuas
edoce me. Gloria in excelſis non
dicitur ꝑ totū aduentū niſi i dupli
cibus feſtis. Collecta.

EXcita q̄s dn̄e potentiam tuā
et veni: vt ab iminētib⁹ pec
catoꝝ noſtroꝝ periculis te merea
mur ꝓtegente eripi. te liberante
ſaluari. Qui viuis et regnas.

Alia collecta de dn̄a noſtra.

Deus qui de beate marie virgis
vtero verbū tuū angelo ānūcian
te carnē ſuſcipe voluiſti. pꝛā ſup/
plicibus tuis: vt qui vere eam dei
genitricē credim⁹. eius apud te in
terceſſionibus adiuuemur. Per eū
dem. Que ſeruanda eſt ſingulis
dieb⁹ ꝑ aduētū. Ad romanos. xiij.

FRatres. Scientes: q2 hoꝛa eſt
iā nos de ſompno ſurgere.
Nunc eñ ꝓpioꝛ eſt noſtra ſalus: q̄
cū credidim⁹. Nox pceſſit: dies aūt
appꝛopiquabit. Abiciamus ergo
opera tenebꝛaꝝ. et induamur ar
ma lucis: ſicut in die honeſte ābu/
lemus. Non in comeſſationibus ꝛ
ebꝛietatibus. nō in cubilibus et i/
pudicicijs. nō in cōtentōne ꝛ emu
latione: ſed induimini dn̄m iheſū
xp̄m. Grad. Uniuerſi qui te ex
pectant nō confundētur domine.
v̄ꝰ. Vias tuas domine notas fac
michi et ſemitas tuas edoce me.
Alla. v. Oſtende nobis dn̄e miſe
ricoꝛdiā tuā et ſalutare tuum da
nobis. Scdm̄ matheū. xxi.

IN illo tp̄e Cū appꝛopiquaſſet
iheſus iheroſolimis et veniſ
ſet betphage ad mōtē oliueti: tūc
miſit duos diſcipulos dicens eis.
Jte in caſtellū qd̄ contra vos eſt: ꝛ
inuenietis aſinā alligatā ꝛ pullū
cū ea. Soluite: et adducite michi.
Et ſi quis vobis aliquid dixerit. di
cite quia dn̄s hijs opus habet: et
cōfeſtim dimittet eos. Hoc autem
totū factū eſt: vt adimpleretur qd̄
dictū eſt per ꝓphetā dicentē. Dici/
te filie ſyon: ecce rex tuus venit ti
bi māſuetus. et ſedens ſup aſinā
et pullū filium ſubiugalis. Eun/
tes aūt diſcipuli: fecerūt ſicut pce/
pit illis iheſus. Et adduxerunt aſi
nā et pullū. ꝛ impoſuerunt ſup eos
veſtimēta ſua: et eū deſup ſedere
fecerūt. Plurima aūt turba: ſtra
uerūt veſtimenta ſua in via. Alij
aūt cedebāt ramos de arboꝛibus

et ſternebāt in via. Turbe autē q
precedebant et que ſequebantur.
clamabāt dicentes. Oſanna filio
dauid: benedictus qui venit in no
mine dñi. Credo dr ſingulis do/
minicis. Offer. Ad te dñe leua
ui aīam meā deus meus in te con
fido nō erubeſcam neqꝫ irrideant
me iīmici mei eteni vniuerſi qui
te expectāt nō cōfūdent. Secre.
Hec ſacra nos dñe potenti vir
tute mūdatos. ad ſuum nos
faciant puriores venire ꝑncipiū.
Per. Alia.
Altari tuo dñe munera ſuppoſi
ta ſpūs ſanctus aſſumat: qui bea
te marie viſcera ſplēdoribus ſue
virtutis repleuit. P eiuſdē. Cō.
Dñs dabit benignitatē ⁊ tra no
ſtra dabit fructū ſuū. Cōplenda
Suſcipiamus dñe miſericordi
am tuā in medio templi tui:
et reparationis noſtre vētura ſo-
lempnia congruis honorib⁹ prece
damus. Per. Alia.
Graciā tuā dñe mentibus nris i
funde: vt qui āgelo nunciante xpi
filij tui icarnationē cognouimus
ꝑ paſſionem eius ⁊ crucem ad re/
ſurrectionis gloriā ꝑducamur. P
Benedicam⁹ dño. Dñica ſcda
Populus ſyon ecce dñs veni/
et ad ſaluādas gētes et audi
tam faciet dñs gloriā vocis ſue in
leticia cordis veſtri. ℣. Ex regis

iſrahel intende qui deducis velut
ouem ioſeph. Collecta.
Excita dñe corda nrā ad ꝑpa/
randas vnigeniti tui vias:
vt ꝑ eius aduētū purificatis tibi
mentibus ſeruire mereamur. Q
tecum. Ad romanos. xv.
Frēs. Quecūqꝫ ſcripta ſūt ad
noſtrā doctrinā ſcripta ſunt
vt ꝑ pacienciā ⁊ ꝯſolationē ſcrip/
turaꝝ ſpem habeam⁹. Deus aūt
paciencie et ſolacij det vobis idip/
ſum ſapere i alterutrū ſcdm ihesū
xpm: vt vnanimes vno ore hono
rificetis deū et patrē domini no/
ſtri ihesu xpi. Propter qd ſuſcipi/
te iuicem. ſicut et xps ſuſcepit vos
in honorem dei. Dico eni xpm ihe
ſum miniſtrū fuiſſe circūciſionis
propter veritatem dei: ad confir/
mandas promiſſiones patrū Gē
tes autem ſuper miſericordia ho
norare deum: ſicut ſcriptum eſt.
Propterea confitebor tibi in gen/
tibus domine: et nomini tuo can
tabo. Et iterū dicit. Letamini gen
tes: cum plebe eius. Et iterū. Lau
date omnes gentes dominum: ⁊
magnificate eum omnes populi
Et rurſum yſaias ait. Erit radix
yeſſe. et qui exurget regere gētes
in eum gentes ſperabunt. Deus
autē ſpei repleat vos omni gau/
dio et pace in credendo: vt habun
detis in ſpe et virtute ſpūs ſancti

Grad. E x ſyon ſpecies decoris
eius deus manifeſte veniet. vſ.
Congregate illi ſanctos eius qui
ordinauerunt teſtamentũ ei⁹ ſup
ſacrificia. A lľa. vſ. Letatus
ſum ĩ hijs que dicta ſunt michi in
domũ domini ibimus. v. Stan/
tes erãt pedes noſtri in atrijs tu/
is iheruſalem Scd̃m lucã.xxi.

I n il.t.D.i.diſ.ſuis.Erunt ſig
na in ſole et luna et ſtellis. et
in terris preſſura gẽtiũ pre ↄfuſi/
one ſonit⁹ maris et fluctuũ: areſ/
cẽtibus hominibus pre timore et
expectacione que ſupuenient vni
uerſo orbi. Nam virtutes celorũ
mouebũtur Et tũc videbunt filiũ
hominis venientẽ in nube: cũ po
teſtate magna et maieſtate. Hijs
autem fieri incipientib⁹ reſpicite
et leuate capita veſtra: qm̃ appro/
pinquat redemptio veſtra. Et dix
it illis ſimilitudinẽ. Videte ficul/
neam: et omnes arbores. Cũ pro/
ducunt iã ex ſe fructum: ſcitis qm̃
prope eſt eſtas. Ita et vos cum vi
deritis hec fieri: ſcitote qm̃ ꝓpe eſt
regnũ dei. Amen dico vobis: quia
non preteribit generatio hec. do/
nec omĩa fiant. Celũ et terra tran
ſibũt: verba autẽ mea non tranſi
bũt. Offer. D eus tu cõuertẽs
viuificabis nos et plebs tua leta/
tabitur in te oſtende nobis domĩe
miſericordiam tuã et ſalutare tu
um da nobis Secreta.

P lacare domine queſum⁹ hu
militatis noſtre precibus ⁊
hoſtijs: vt vbi nulla ſuppetũt ſuf/
fragia meritorꝝ. tuis nob̃ ſuccur/
re preſidijs. Per. Cõ. I heruſa/
lem ſurge et ſta ĩ excelſo et vide io
cunditatem que veniet tibi a deo
tuo. Complenda

R epleti cibo ſpiritualis ali/
monie ſupplices te domine
deprecamur: vt huius participa
tione myſterij doceas nos t̃rena
deſpicere. et amare celeſtia. Per.

Dominica tercia

G audete in domino ſemꝑ ite/
rum dico gaudete modeſtia
veſtra nota ſit omnib⁹ hominib⁹
dominus ꝓpe eſt nichil ſolliciti ſi/
tis ſed in omĩ oratione peticiones
veſtre innoteſcant apud deum.
Ps. Benedixiſti domine terram
tuam auertiſti captiuitatẽ iacob.

A urem tuã q̃s Collecta
domine precibus nr̃is acco/
moda: et mentis noſtre tenebras
gratia tue viſitatõnis illuſtra. Q
viuis. Ad corintheos.i.iiij.

F ratres. Sic nos exiſtimet
homo vt miniſtros chriſti:
⁊ diſpenſatores myſteriorum dei
Hic iam queritur inter diſpenſa/
tores: vt fidelis quis inueniatur.
Michi autẽ pro minimo ẽ vt a vo
bis iudicer: aut ab humano die.

Sed neqꝫ meipſum iudico. Nichil
eī michi conſcius ſum: ſed non in
hoc iuſtificatus ſum. Qui aūt iu/
dicat me: dominus ē. Itaqꝫ nolite
ante temp⁹ iudicare: quoaduſqꝫ
veniat dominus. qui et illumina
bit abſcondita tenebrarꝫ. et mani/
feſtabit cōſilia cordiū. Et tūc laus
erit vnicuiqꝫ a deo. **Grad.** Qui
ſedes domine ſuper cherubin exci
ta potenciam tuam et veni. **ꝟ.**
Qui regis iſrahel intende qui de
ducis velut ouē ioſeph. **A**lla.
ꝟ. Excita domine potenciā tuā
et veni vt ſaluos facias nos.

Secūdum matheū. xi.

In illo tempore. Cum audiſ/
ſet iohannes in vinculis ope
ra chriſti: mittens duos de diſcipu
lis ſuis ait illi. Tu es qui ventur⁹
es. an alium expectamus? Et reſ/
pondens iheſus: ait illis. Euntes
renūciate iohanni: que audiſtis et
vidiſtis. Ceci vident. claudi ambu
lant: leproſi mundantur. Surdi
audiunt. mortui reſurgunt: pau
peres euangelizātur. Et beatus
eſt: qui non fuerit ſcandalizat⁹ in
me. Illis autem abeuntib⁹. cepit
iheſus dicere ad turbas de iohan
ne Quid exiſtis in deſertum vide
re? Arundinem vento agitatam?
Sed quid exiſtis videre? Hominē
mollibus veſtitum? Ecce qui mol
libus veſtiuntur: in domibus re/
gum ſunt. Sed quid exiſtis vide/
re? Prophetam? Etiam dico vob:
et plus qꝫ prophetam. Hic eſt em̄:
de quo ſcriptū eſt. Ecce ego mitto
angelum meū ante faciē tuam: q
preparabit viam tuā ante te.
Offert. Benedixiſti domīe ter/
ram tuā auertiſti captiuitatē ia/
cob remiſiſti iniquitatem plebis
tue. **Secreta.**

Deuocionis noſtre tibi q̄s do/
mine hoſtia iugiter immo/
letur: que et ſacri pagat inſtituta
myſterij. et ſalutare tuū nobis mi
rabiliter operetur. Per. **Cō.** Di
cite puſillanimes cōfortamini et
nolite timere ecce deus noſter ve
niet et ſaluabit nos. **Complēda.**

Imploramus dn̄e clementiā
tuā: vt hec diuina ſubſidia a
vicijs expiatos. ad feſta ventura
nos preparent. Per. **Feria quar
ta quatuor tempor. Introitus.**

Rorate celi deſuper et nubes
pluant iuſtum aperiat ter/
ra et germinet ſaluatorē. **Ps.**
Celi enarrant gloriā dei et opera
manuū eius annūciat firmamē/
tum. **Sine Dominus vobiſcū.
ſed dicitur.** Oremus. Flectamus
genua. Leuate. **Collecta.**

Preſta queſumus omnipo/
tens deus: vt redēptionis
noſtre ventura ſolempnitas: et p̄
ſentis nobis vite ſubſidia cōferat

et eterne beatitudinis premia lar
giatur. Per dominum.

Lectio yſaie prophete. ij.

IN diebus illis. Dixit yſaias
propheta. Erit i nouiſſimis
diebus preparatꝰ mons domꝰ do
mini in vertice montiū: ⁊ eleuabi
tur ſup colles Et fluent ad eū oēs
gentes: ⁊ ibūt populi multi et di/
cent Venite aſcendamꝰ ad montē
domini et ad domū dei iacob: ⁊ do
cebit nos vias ſuas. et ambulabi
mus in ſemitis eiꝰ. Quia de ſyon
exibit lex: ⁊ verbū dñi de iheruſa/
lem. Et iudicabit gentes: ⁊ argu/
et populos multos. Et conflabūt
gladios ſuos in vomeres: et lan/
ceas ſuas in falces. Non leuabit
gens contra gentem gladiū: nec
exercebūtur vltra ad preliū. Do/
mus iacob: venite et ambulemꝰ
in lumine domini dei nr̄i. Grad.

TOllite portas principes vr̄as ⁊
eleuamini porte eternales et itro
ibit rex glorie. V. Quis aſcēdet
in montē domini aut quis ſtabit
in loco ſancto eiꝰ innocēs manibꝰ
et mūdo corde. Dñs vobiſcū. Or.
Oremꝰ. Sine Flectamꝰ ge. Coll.

FEſtina qs̄ domīe ne tarda/
ueris: et auxiliū nobis ſup/
ne virtutis impende. vt aduētus
tui cōſolationibus ſubleuētur. q
in tua pietate confidūt. Q viuis ⁊
reg. Lectio yſaie prophete. vij.

IN diebꝰ illis. Locutus ē dñs
ad achas dicēs. Pete tibi ſig/
num a dño deo tuo in pfundū in/
ferni: ſiue i excelſum ſup̄. Et dixit
achas: Nō petam: ⁊ nō temptabo
dñm Et dixit. Audite ergo domus
dauid. Nūquid pax vobis eſt mo
leſtos eē hominibꝰ. qz moleſti eſtꝫ
et deo meo. Propter hoc dabit do
minus ipſe vobis ſignū. Ecce vir
go concipiet ⁊ pariet filiū: et voca
bitur nomē eius emanuel. Buti
rum ⁊ mel ꝯmedet: vt ſciat repro
bare malū. ⁊ eligere bonū. Gra.

PRope eſt dñs oībus inuocan
tibus eū oībus qui inuocant eū
in veritate. V. Laudē dñi loq̄/
tur os meū ⁊ bñdicat oīs caro no
men ſanctū eiꝰ. S lucam. primo

IN illo tpe Miſſus eſt angelꝰ
gabriel a deo in ciuitatē gali
lee cui nomē nazareth: ad vḡinē
deſponſatā viro. cui nomē erat io
ſeph de domo dauid: et nomē vir/
ginis maria. Et ingreſſus āgelꝰ
ad eam dixit. Aue grā plena dñs
tecū: benedicta tu in mulieribus.
Que cū audiſſet turbata eſt in ſer
mone eius: ⁊ cogitabat qualis eſ/
ſet iſta ſalutacio. Et ait angelꝰ ei.
Ne timeas maria: iueniſti ei gra
tiā apud deū. Ecce cōcipies in vte
ro ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomē
eius iheſum. Hic erit magnꝰ: ⁊ fi/
lius altiſſimi vocabit̄. Et dabit illi

dominus deus ſedē patris eius. et regnabit in domo iacob ineter/ nū: ꝛ regni eius nō erit finis. Dix it autē maria ad angelū. Quō fi/ et iſtud. qm̄ viꝝ non cognoſco? Et reſpōdens angelus: dixit ei. Spi/ ritus ſanctus ſupueniet in te: et virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Ideoqꝫ et qd̄ naſcetur ex te ſanctū vocabitur filius dei. Et ecce eliza/ beth cognata tua: et ipſa conce/ pit filium in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi que vocatur ſterilis: quia non erit impoſſibile apud deū omne verbū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla domini: fiat michi ſcōm verbū tuū. Offer.

Confortamini ꝛ iam nolite time re ecce eni deus noſter retribuet iudiciū ipſe veniet ꝛ ſaluos nos fa ciet. Secreta.

Accepta tibi ſint domīe qs̄ nostra ieiunia. que et expiā do nos tua gratia dignos efficiāt et ad ſempiterna promiſſa perdu cant. Per dominū. Cō.

Ecce virgo ꝯcipiet et pariet filiū et vocabit̄ nomē eius emanuel.

Salutaris tui dn̄e Cōplen. munere ſaciati te ſupplices depcamur: vt cui⁹ letamur guſtu renouemur effectu. Per. Feria ſexta quatuor tp̄m Introitus

Prope eſto dn̄e et oēs vie tue veritas iīcio ꝯgnoui de teſti monijs tuis q: ineternum tu es Ps. Beati imaculati in via q̄ am bulant in lege dn̄i. Dn̄s vobiſcū. ſine Flectam⁹ ge. Collecta.

Excita qs̄ dn̄e potenciā tuā et veni: vt q̄ in tua pietate cōfi dunt. ab om̄i cicius aduerſitate li berent̄. Qui. Lcō yſaie pphete. xi.

Hec dt̄ dn̄s deus. Egredietur virga de radice yeſſe: ꝛ flos de radice eius aſcendet. Et requi/ eſcet ſup eū ſpiritus dn̄i: ſpūs ſa/ pientie et intellectus. ſpūs ꝯſilij ꝛ fortitudinis. ſpūs ſciencie ꝛ pieta tis: ꝛ replebit eū ſpiritus timoris domini. Non ſcōm viſionem ocu/ lorū iudicabit. neqꝫ ſcōm auditū auriū arguet: ſed iudicabit ī iuſti cia pauperes. et arguet in equita te pro manſuetis terre Et pcutiet terrā virga oris ſui: ꝛ ſpiritu labi orū ſuoꝝ interficiet impiū Et erit iuſticia cingulū lumboꝝ eius: ꝛ fi des cinctoriū renū eius. Grad.

Oſtende nobis dn̄e miſericordiā tuā et ſalutare tuū da nobis. ꝟ. Benedixiſti dn̄e terrā tuam auer tiſti captiuitatē iacob. S luca. i.

In illo tēpore. Exurgens ma ria abijt in mōtana cū feſtia cione. in ciuitatem iuda. Et intra uit in domū zacharie: ꝛ ſalutauit elizabeth. Et factū ē vt audiuit ſa lutacionem marie elizabeth: exul tauit infans in vtero eius. Et re/

pleta eſt ſpū ſcō elizabeth: et excla mauit voce magna et dixit. Bene dicta tu inter mulieres: et benedi ctus fructus ventris tui. Et vnde hoc michi: vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce eñi vt facta ē vox ſalutationis tue in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio infans in vte ro meo. Et beata q̄ credidit: qm̄ p̄ ficientur ea q̄ dicta ſunt ei a dño. Et ait maria Magnificat anima mea dñm. Et exultauit ſpūs me⁹: in deo ſalutari meo. Offerto.

Deus tu cōuertens viuificabis nos et plebs tua letabit̄ in te oſtē de nobis dñe miſericordiā tuā et ſalutare tuū da nobis. Secreta.

Muneribus nr̄is q̄s dñe preci busq; ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos munda myſteriȷ̄s. et clemen ter exaudi. P. Cō. Ecce dñs ve niet ⁊ oēs ſcī eius cū eo et erit in die illa lux magna. Cōplenda.

Tui nos q̄s dñe ſacramenti li bacio ſcā reſtauret: et a ve tuſtate purgatos. in myſteriȷ̄ ſa lutaris faciat trāſire cōſortiū. P.

Sabbato quatuor tp̄m Collecta.

Deus qui ꝯſpicis quia ex nr̄a prauitate affligimur. cōce de ꝓpicius: vt ex tua viſitatione cō ſolemur. Qui viuis. Secreta.

Eccleſie tue dñe munera ſancti fica. et concede: vt per hec venerā da myſteria pane celeſti reficime reamur. P. Complenda.

Queſum⁹ dñe deus noſter. vt ſa croſcā myſteria que pro repara tionis nr̄e munimine ꝯtuliſti. ⁊ p̄ ſens nobis remediū eſſe facias et futurū. P. Dñica quarta.

Memento noſtri dñe in bene placito ꝑli tui viſita nos in ſalutari tuo ad videndū in boni tate electoꝝ tuoꝝ in leticia gentis tue vt lauderis cū hereditate tua Ps. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nr̄is iniuſte egimus iniquitatem feci mus. Collecta.

Excita queſum⁹ domine potē ciam tuam et veni: et mag na nobis virtute ſuccurre. vt per auxiliū gratie tue qd̄ noſtra pec cata prepediunt: indulgentia tue ꝓpiciacīōis acceleret. Qui viuis.

Ad philippenſes. iiij.

Fratres. Gaudete in dño ſp: iterū dico gaudete. Modeſ tia veſtra nota ſit oīmbus hoīb⁹: dñs eñi ꝓpe eſt. Nichil ſolliciti ſit⁹. ſed in oīni orōne et obſecracione cum graciarū actione petitiones veſtre innoteſcant apud deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm ſenſum: cuſtodiat corda veſtra et intelligē cias veſtras. In chriſto iheſu dño nr̄o: Grad. Prope eſt dñs om nibus inuocantib⁹ eū oīmb⁹ qui inuocant eū i veritate. V. lau dem dñi loquetur os meū et be

nedicat omnis caro nomen ſanc/
tum eius. Alla. ỽſ. Veni do
mine et noli tardare relaxa faci/
nora plebis tue. Scđm iohem.i.

In illo tempore. Miſerunt iu
dei ab iheroſolimis ſacerdo/
tes et leuitas ad iohannē: vt iter/
rogarent eū. Tu quis es? Et con-
feſſus eſt: et non negauit. Et ꝯfeſ/
ſus eſt: quia nō ſum ego chriſtus.
Et interrogauerūt eum Quid er
go? Helyas es tu? Et dixit. Nō ſū.
Propheta es tu? Reſpondit. Non
Dixerunt ergo ei. Quis es vt reſ/
ponſum demus hijs qui miſerūt
nos Quid dicis de teipſo? Ait. Ego
vox clamantis in deſerto. dirigite
viam domini: ſicut dicit yſaias ꝓ
pheta. Et qui miſſi fuerant: erāt
ex phariſeis. Et interrogauerūt
eum: ⁊ dixerūt ei. Quid ergo bap
tiſas. ſi tu non es chriſtus. neqꝫ he
lyas. neqꝫ propheta? Reſpōdit eis
iohannes: dicens. Ego baptizo in
aqua: medius autē veſtrū ſtetit
quē vos neſcitis. Ipſe eſt qui poſt
me venturus eſt: qui ante me fac
tus eſt: cuius ego non ſum dign⁹
vt ſoluam eius corrigiam calcia/
menti Hec in bethania facta ſunt
trans iordanem: vbi erat iohan/
nes baptizans. Offerto.

Aue maria gracia plena domi/
nus tecum benedicta tu in mulie
ribus et benedictus fructus ven
tris tui. Secreta.

Sacrificijs preſentibus domi
ne placatus intēde: vt et de/
uocioni noſtre proficiant et ſalu/
ti. Per dominū noſtrū. Cō.

Ecce virgo concipiet et pariet fi/
lium et vocabitur nomē ei⁹ ema/
nuel. Complenda.

Sumptis ſacris muneribus
domie queſumus: vt cū fre
quētacōne myſterij creſcat noſtre
ſalutis effectus. Per dominū.

In vigilia natalis domini.

Hodie ſcietis quia veniet do/
minus et ſaluabit vos ⁊ ma
ne videbitis gloriā eius. Ps.
Domini eſt terra et plenitudo ei⁹
orbis terrarū ⁊ vniuerſi qui habi
tant in ea. Sine Gloria in ex.

Deus qui nos re/ Collecta.
demptionis nr̄e annua ex/
pectacione letificas: pr̄ā. vt vnige
nitū tuū quē redēptorem leti ſuſ/
cipim⁹. venientē quoqꝫ iudicē ſe-
curi videam⁹. Dominū noſtrū.

Lectio yſaie prophete.lij.

Hec dt dn̄s deus. Propt̄ ſyon
non tacebo. ⁊ ꝓpter iheruſa
lem nō quieſcā. donec egrediatur
vt ſplēdor iuſtus eius: et ſaluator
eius vt lampas accendat̄. Et vide
bunt gentes iuſtū tuū: et cūcti re-
ges inclitū tuum: Et vocabit̄ tibi
nomen nouū: qđ os domini nomi
nauit Et eris corona glorie in ma

nu domini: et dyadema regni in
manu dei tui. Non vocaberis vl/
tra derelicta: et terra tua nõ voca/
bitur amplius deſolata: ſed voca
beris voluntas mea in ea. et terra
tua inhabitabit: q2 cõplacuit dño
in te. Ad romanos .i.

Fratres. Paul9 ſeruus iheſu xpi
vocatus apoſtolus ſegrega
tus in euangeliũ dei qd ante pro/
miſerat per pphetas ſuos in ſcrip
turis ſanctis de filio ſuo: qui fact9
eſt ei ex ſemine dauid ſcdm carnẽ.
Qui predeſtinatus ẽ filius dei in
virtute ſcdm ſpiritum ſanctifica/
cionis: ex reſurrectione mortuor
iheſu chriſti domini noſtri. P quẽ
accepimus graciam et apoſtola/
tum: ad obediẽdum fidei in omni
bus gentibus pro nomine ei9. In
quib9 eſtis et vos vocati iheſu xpi
domini noſtri. Grad. Hodie
ſcietis quia veniet dominus et ſal
uabit vos et mane videbitis glo/
riam eius. V. Qui regis iſrahel
intende qui deducis velut ouẽ io/
ſeph qui ſedes ſuper cherubin ap
pare coram effrapm beniamin et
manaſſe. Si vigilia cadit in do/
minicã dicitur Alla. V. Hodie
ſciet9 quia veniet dñs et mane vi/
debitis gloriam eius. S math. i.

In illo tpe. Cũ eſſet deſpõſata
mat iheſu maria ioſeph: an
teq3 cõuenirẽt inuenta ẽ in vtero
habẽs de ſpũ ſcõ. Joſeph autẽ vir
eius cũ eſſet iuſtus et nollet eã tra
ducere: voluit occulte dimittere
eam. Hec aũt eo cogitãte: ecce an/
gelus dñi in ſompnis apparuit ei
dicẽs. Joſeph fili dauid: noli time
re accipere mariã coniugem tuã.
Quod enĩ in ea natum eſt: de ſpi/
ritu ſancto eſt. Pariet autẽ filiũ:
et vocabis nomen eius iheſũ. Ip/
ſe enĩ ſaluũ faciet populũ ſuum:
a peccatis eor. Offer. Tollite
portas principes veſtras et eleua
mini porte eternales et introibit
rex glorie. Secreta.

Da nobis qs ops de9: vt ſicut
adorãda filij tui natalicia p
uenim9. ſic ei9 munera capiamus
ſempiterna gaudẽtes. Qui tecum
Prefacio cotidiana. Cõ. Reue/
labitur gl'ia dñi et videbit oĩs caro
ſalutare dei noſtri. Complẽda.

Da nobis qs dñe vnigeniti fi
lij tui recẽſita natiuitate reſ
pirare: cui9 celeſti myſterio paſci
mur et potamur. Per eũdem

Ad pmã miſſam in gallicantu na
tiuitatis chriſti Introitus.

Dominus dixit ad me filius
meus es tu ego hodie ge/
nui te. Ps. Quare fre
muerũt gentes et populi medita
ti ſũt inania. Gl'a i excel. dr. Coll.

Deus qui hanc ſacratiſſimã
noctem veri luminis feciſti

illuſtratione clareſcere: da queſu
mus. vt cuius lucis myſteria in
terra cognouimꝰ. eiꝰ quoqꝫ gau/
dijs in celo ꝑfruamur. Qui tecū.

Lcō yſaie prophete. ix.

H ec dicit dn̄s. Populꝰ gentiū
qui ambulat in tenebris. vi
dit lucē magnā: habitantibꝰ in re
gione vmbre mortis. lux orta eſt
eis. Paruulus em̄ natus eſt no/
bis: filius datus eſt nobis. Et
factus eſt principatus ſuper hu/
merū eius: et vocabit nomē eius
ā mirabilis. cōſiliarius. deus. for/
tis. pater futuri ſeculi: princeps
pacis. Multiplicabit eiꝰ īperiū:
et pacis non erit finis. Sup ſoliū
dauid et ſup regnū eius ſedebit:
vt cōfirmet illud. et corroboret in
iudicio ⁊ iuſticia. Amodo ⁊ vſqꝫ in
ſempiternū. Ad tytum. ij.

K ariſſime. Apparuit grā dei
ſaluatoris nr̄i omībꝰ hoībꝰ.
erudiens nos: vt abnegantes im
pietatē et ſecularia deſideria. ſo/
brie ⁊ iuſte et pie viuamus in hoc
ſeculo. Expectantes beatā ſpem:
et aduentum glorie magni dei. et
ſaluatoris noſtri iheſu xp̄i. Qui
dedit ſemetipſuꝫ ꝓ nobis. vt nos
redimeret ab om̄i iīquitate. ⁊ mū
daret ſibi populum acceptabilē
ſectatorem bonorū operum. Hec
loquere et exhortare. In xp̄o ihe/
ſu: domino noſtro. Grad. Te/

cum principiū in die virtutis tue
in ſplendoribꝰ ſanctorū ex vtero
añ luciferꝫ genui te. ℣. Dixit do
minꝰ dn̄o meo ſede a dextris me/
is donec ponam īimicos tuos ſca
bellum pedum tuorū. Alla ℣.
Dominus dixit ad me filius meꝰ
es tu ego hodie genui te.

Sequentia.

G rates nūc omnes redda/
mus domino deo qui ſua
natiuitate nos liberauit de dya/
bolica poteſtate. Huic oportet
vt canamꝰ cum angelis ſemper
gloria in excelſis. Scdm̄ lucā. ij.

I N illo tempore exijt edictum
a ceſare auguſto: vt deſcribe
retur vniuerſus orbis. Hec de/
ſcriptio prima: facta eſt a preſide
ſyrie cyrino. Et ibant omnes: vt
profiterētur ſinguli in ſuam ciui
tatem. Aſcendit autē et ioſeph a
galilea de ciuitate nazareth in iu
deam ciuitatem dauid que voca/
tur bethleem. eo ꝙ eſſet de domo
et familia dauid: vt profiteretur
cum maria deſponſata ſibi vxore
pregnante. Factum eſt autē cum
eſſent ibi: impleti ſunt dies vt pa
reret. Et peperit filium ſuum pri
mogenitum. et pannis eū inuol/
uit: et reclinauit eū in preſepio.
quia nō erat ei locus in diuerſo/
rio. Et paſtores erant in regione
eadem vigilantes: et cuſtodiētes

vigilias noctis ſup gregē ſuū. Et ecce angelus domini ſtetit iuxta il los. ⁊ claritas dei circūfulſit illos: et timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere Ecce em̄ euangelizo vobis gaudi um magnū. qđ erit omni populo quia natus eſt vobis hodie ſalua tor. qui eſt xp̄us domin⁹ in ciuita te dauid. Et hoc vobis ſignū. In uenietis infantem pānis inuolu tum: et poſitum in preſepio. Et ſu bito facta eſt cum angelo multitu do milicie celeſtis: laudātium deū et dicēcium. Gloria in altiſſimis deo: et in terra pax hominib⁹ bo ne voluntatis. Credo dr̄. Offer.

Letentur celi ⁊ exultet terra an te faciem domini qm̄ venit. vſ. Cantate dn̄o canticū nouū canta te domino om̄is terra. v. Canta te dom̄o benedicite nomen eius bene nunciate de die in diē ſaluta re eius. Secreta.

Accepta tibi ſit domine qs̄ ho dierne feſtiuitatꝭ oblacio: ut tua gracia largiente p hec ſacro ſancta cōmercia in illius inueniа mur forma. quo tecum eſt noſtra ſubſtancia. Qui tecū. Prefacio. Quia p incarnati. Infra actio nem. Coicantes et noctem ſacra tiſſimā. Cōis.

In ſplendoribus ſanctoꝝ ex vte ro ante luciferum genui te.

Complenda.

Da nobis queſum⁹ domīe de us noſter: ut qui natiuita tē domini noſtri ihesu chriſti nos frequentare gaudem⁹. dignis cō uerſacionibus ad ei⁹ mereamur ptinere conſorciū. Qui tecū. Be nedicamus dn̄o. Sine benedic tione. Deinde cantetur ſiue legat a duobus vel tribus vel vno euā gelium ſequens. Cū nono. ſ. kal.

Dominus vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Iniciū ſci euāgelij ſcđm matheū. Gloria tibi dn̄e. primo.

Liber generatōis ihesu xp̄i fi lij dauid: filij abrahā. Abra hā genuit yſaac: yſaac āt genuit iacob. Jacob āt genuit iudā ⁊ fra tres ei⁹. Judas āt genuit phares et ſarā de thamar. Phares autē genuit eſrom: eſrom autē genuit aram. Arā aūt genuit aminadab aminadab āt genuit naaſon. Na aſon aūt genuit ſalmon: ſalmon āt genuit boos de raab. Boos āt genuit obeth ex ruth: obeth autē genuit yeſſe. Yeſſe aūt genuit da uid regem: dauid autē rex genuit ſalomonē ex ea que fuit vrie. Sa lomon āt genuit roboam: roboā aūt genuit abiam. Abia āt genu it aſa: aſa āt genuit ioſaphat. Jo ſaphat āt genuit ioram: iorā autē genuit oziā. Ozias aūt genuit io athan: ioathan aūt genuit achaz

Achas āt genuit ezechiā: ezechias
aūt genuit manaſſen. Manaſſes
aūt genuit amon: amon āt genu
it ioſiam. Joſias āt genuit iecho/
niam ⁊ fratres ei⁹ in tranſmigra
cione babilonis. Et poſt tranſmi/
gracionē babilonis: iechonias ge
nuit ſalathiel. Salathiel āt genu
it zorobabel: zorobabel āt genuit
abiud Abiud aūt genuit eliachim
eliachim aūt genuit azor. Azor āt
genuit ſadoch: ſadoch aūt genuit
achim. Achim āt genuit eliud: eli/
ud autem genuit eleazar Eleazar
autem genuit mathan: mathan
autem genuit iacob. Jacob āt ge/
nuit ioſeph: virū marie. De qua
natus eſt iheſus: qui vocat᷑ chriſt⁹
Poſt euangeliū ſequitur Te deū
laudamus. Deinde laudes. q̄bus
finitis et cantato. Benedicamus
dn̄o: Deo grās. Sequitur aū.

Dum mediū ſilenciū tenerēt oīa
et nox in ſuo curſu iter ꝑageret ō-
nipotens ſermo tuus domie a re
galibus ſedibus venit. all'a. V̄ꝭ.
Speciouſus forma pre filijs homi
nū: diffuſa eſt gracia in labijs tu/
is. Oremus Collecta.

DEus qui ꝑ beate marie vir
ginis partum ſine huma/
na concupiſcencia procreatū. in fi
lij tui membra venientes pater/
nis feciſti p̄iudicijs nō teneri. p̄ſtā
q̄ms: vt huius creature nouitate
ſuſcepta. vetuſtatis antique con/
tagijs exuamur. Per eundē xp̄m
dominū noſtrum.
Ad ſcdam miſſam in ortu diei Jn/
troitus.

Lux fulgebit hodie ſuꝑ nos
quia natus eſt nobis dn̄s et
vocabit᷑ ammirabilis deus prin-
ceps pacis pater futuri ſeculi cu/
ius regni nō erit finis. Ps. Dn̄s
regnauit decorē indutus eſt indu
tus eſt dn̄s fortitudinē ⁊ p̄cinxit ſe
virtute. Gl'a i ex. dē. Collecta.

Da nobis q̄s omp̄s de⁹: vt qui
noua incarnati verbi tui lu
ce ꝑfundimur. hoc in nr̄o reſplen
deat oꝑe: qđ ꝑ fidē fulget in men/
te. Alia collecta anaſtaſie.

Da q̄s omp̄s deus: vt qui beate
anaſtaſie virginis ⁊ martirꝫ tue
ſolēpnia colimus: eius apud te
patrocinia ſenciamus. Per.
Lectio yſaie prophete. lxi.

Hec dicit dn̄s. Spūs dn̄i ſuꝑ
me: eo ꝙ unxerit me. Ad an
nunciandū manſuetis miſit me:
vt mederer cōtritos corde. et p̄di/
carē captiuis indulgentiā. ⁊ clau
ſis apercionem. Vt predicarē annū
placabilē dn̄o. et diē vlcionis deo
nr̄o: vt conſolarer oēs lugētes.
et ponerem fortitudinē lugenti/
bus ſyon. ⁊ darem eis coronā pro
cinere. oleū gaudij ꝓ luctu. palliū
laudis ꝓ ſpū meroris Et vocabū᷑

in ea fortes iuſticie: plantacio do/
mini ad glorificandũ. Ecce domi/
nus auditũ fecit: in extremis ter/
re. Dicite filie ſyon. ecce ſaluator
tuus venit: ecce merces eius cum
eo. et opus illius coram illo Et vo
cabunt eos populus ſanctus: re/
dempti a domino deo noſtro.

Ad Titum. iij.

Kariſſime. Apparuit benigni
tas et humanitas ſaluato-
ris noſtri dei. non ex operib⁹ iuſti
cie que fecimus nos: ſed ſcdm ſuã
miſericordiam ſaluos nos fecit.
Per lauacrum regenerationis
et renouationis ſpiritus ſancti:
quem effudit in nos habunde. p
iheſum chriſtũ ſaluatorem noſtr̃:
vt iuſtificati gratia ipſi⁹ heredes
ſimus ſcdm ſpem vite eterne. In
chriſto iheſu domino nr̃o. Grad.
Benedictus qui venit in nomie
domini deus domin⁹ et illuxit no
bis. vſ. A domino factũ eſt et eſt
mirabile in oculis noſtris. Alla
verſ. Dominus regnauit deco/
rem induit induit domin⁹ fortitu
dinem et precinxit ſe virtute.

Sequentia.

Gpa recolamus laudib⁹ piis
digna. Hui⁹ diei carmina
in q̃ nob lux oriť gratiſſima N oc
tis interit nebula pereunt nr̃i cri
minis vmbracula H odie ſeculo
maris ſtella ẽ enixa noue ſalutis
gaudia Q uem tremũt baratra
mors cruenta pauet ipa a q̃ pibit
mortua G emit capta peſt' antiq̃
coluber liuid⁹ pdit ſpolia H omo
lapſus ouis abducta reuocať ad
et̃na gaudia. G audet in hac die
agmina ãgeloꝝ celeſtia Q uia e/
rat dragma decima pdita ⁊ ẽ inuẽ
ta O culpa nimiũ btã qua redẽp
ta ẽ natura. D eus q̃ creauit oĩa
naſciť ex femina M irabilis natu
ra mirifice induta aſſumẽs q̃ nõ
erat manẽs qd erat. I nduiť na/
tura diuinitas humana quis au/
diuit talia dic rogo facta Q uere
re venerat paſtor pi⁹ qd perierat
I nduit galeã certat vt miles ar/
matura P roſtrat⁹ in ſua ꝓpria
ruit hoſtis ſpicula auferuntur te
la. I n quibus fidebat diuiſa ſũt
illi⁹ ſpolia capta preda ſua. X pi
pugna fortiſſima ſalus noſtra eſt
vera. Q ui nos ſuam ad patriã
duxit poſt victoriam. I n qua ſi/
bi laus eſt eterna.

Secũdum lucam. ij.

In illo tempore. Paſtores loq̃
bantur ad inuicem. Tranſe
amus vſq; bethleem: et videam⁹
hoc verbũ qd factũ eſt. qd dñs oſtẽ
dit nobis. Et venerunt feſtinãtes
et inuenerũt mariam et ioſeph et
infantẽ poſitum in preſepio. Vi/
dentes aũt: cognouerũt de verbo
qd dictum erat illis de puero hoc.

Et omnes qui audierunt miraṫi
ſunt: et de hijs que dicta erant a
paſtoribus ad ipſos. Maria autē
conſeruabat omnia verba hẏ: con
ferens in corde ſuo. Et reuerſi ſūt
paſtores glorificantes et laudan/
tes deum: in omnibus que audie
rant et viderant. ſicut dictū eſt ad
illos. Credo dr. Offer. D eus ei
firmauit orbem terre qui non cō/
mouebitur parata ſedes tua deꝰ
ex tūc a ſeculo tu es. Secreta.
M unera noſtra qm̄s domine
natiuitatꝭ hodierne myſte/
rijs apta proueniant: vt ſicut ho/
mo genitus idem refulſit deꝰ. ſic
nobis hec terrena ſubſtantia con
ferat qd̓ diuinū eſt. Alia.
A ccipe queſumꝰ domie munera
dignanter oblata: ⁊ beate anaſta
ſie ſuffragātibus meritis ad nr̄e
ſalutis auxiliū ꝑuenire concede.
Per. Prefatio Quia ꝑ incarna
ti. Infra actionē. Coicantes et
diem. Cō.
E xulta filia ſyon lauda filia ihe/
ruſalem ecce rex tuus venit ſanc/
tus et ſaluator mūdi. Cōplenda
H uius nos domine ſacramē
ti myſterio ſēꝑ nouitas na/
talis inſtauret: cuiꝰ natiuitas ſin
gularꝭ humanā repulit vetuſta/
tem. Alia.
S aciaſti domine familiā tuam
muneribus ſacris: eius q̄s ſemꝑ

interuencione nos refoue. cuiꝰ ſo
lempnia celebramus. Per. Bene
dicamus domino. Sine benedic
tione. Deinde cantatur hec An̄.
C ompleti ſunt dies marie vt pa
reret filiū ſuum primogenitum.
V̓ſ. Poſt partū. Collecta
D eus qui ſalutis eterne bea/
te marie virginitate fecūda
humano generi premia p̄ſtitiſti:
tribue queſumꝰ: vt ipſam pro no
bis intercedere ſenciamus. ꝑ quā
meruimus auctorē vite ſuſcipere
Xp̄m dominū noſtr̄ Amen. Ad
ſummā miſſam in die natalis dn̄i
P uer natꝰ eſt no
bis et filius da/
tus ē nobis cu/
ius imperiū ſu
per humer̄ eiꝰ
et vocabitur no
men eiꝰ magni
conſilij angelus. Ps. Cātate do/
mino canticum nouū quia mira/
bilia fecit. Gloria in excelſis di
citur. Collecta.
C oncede queſumꝰ omp̄s deꝰ:
vt nos unigeīti tui noua ꝑ
carnem natiuitas liberet: quos
ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus
tenet. Per eūdem dominū nr̄m.
Hec collecta cum ſuis Secre. et
Compl. addenda eſt infra octanā
in ſingulis miſſis.
Lectio yſaie prophete. lij.

Hec dicit dominus. Pꝛopter hͦ
ſciet populus meus nomen
meum in die illa: quia ego ipſe ꝗ
loquebar ecce aſſum Quã pulchꝛi
ſupꝛa montes pedes annũciãtis
et pꝛedicantis pacem: annũcian/
tis bonum. pꝛedicãtis ſalutem di
centis. Syon regnabit deus tuꝰ.
Vox ſpiculatoꝝ tuoꝛum. leuaue/
runt vocem. ſimul laudabunt: qꝛ
oculo ad oculum videbũt. cũ con/
uerterit dominus ſyon. Gaude/
te et laudate ſimul deſerta iheru
ſalem: quia conſolatus ẽ dominꝰ
populũ ſuum. redemit iheruſalẽ
Parauit dominꝰ bꝛachiũ ſanctum
ſuũ: in oculis omniũ gentium Et
videbũt omnes fines terre: ſalu/
tare dei noſtri. Ad hebꝛeos. i.

Frẽs. Multipharie multiſqꝫ
modis olim deus loquẽs pa
tribus in ꝓphetis: nouiſſime die/
bus iſtis locutus eſt nobis in filio
quem conſtituit heredem vniuer
ſoꝛum. per quẽ fecit et ſecula Qui
cũ ſit ſplendoꝛ glorie et figura ſub
ſtãtie eius. poꝛtanſqꝫ omnia ver/
bo virtutis ſue purgationẽ pecca
toꝛum faciens: ſedet ad dexteram
maieſtatis in excelſis. tanto meli/
oꝛ angelis effectus. quanto diffe/
rentius pꝛe illis nomen heredita
uit. Cui enĩ dixit aliqñ angeloꝝ. fi
lius meus es tu. ego hodie genui
te: Et rurſũ. Ego ero illi in patrẽ:
et ipſe erit michi in filium Et cum
iterũ introducit pꝛimogenitũ in
oꝛbem terre dicit Et adoꝛent eum
omnes angeli dei. Et ad angelos
quidem dicit. Qui facit ãgelos ſu
os ſpiritus: et miniſtros ſuos flã/
mã ignis. Ad filium autẽ. Thꝛonꝰ
tuus deus in ſeculũ ſeculi: virga
eq̃tatis virga regni tui. Dilexiſti
iuſticiã et odiſti iniquitatem; ꝓpte
rea vnxit te deus deus tuus oleo
exultationis. pꝛe ꝑcipibus tuis.
Et tu in pꝛincipio dñe t̃ram fun-
daſti: ⁊ oꝑa manuũ tuaꝝ ſunt celi
Ipſi peribunt: tu autẽ ꝑmanes.
Et oẽs vt veſtimentũ veteraſcẽt:
et velut amictum mutabis eos et
mutabũtur. Tu aũt idem ipſe es:
et ãni tui nõ deficiẽt. Grad.

Viderũt omnes fines terre ſalu
tare dei nr̃i iubilate deo om̃is t̃ra
V. Notũ fecit dñs ſalutare ſuum
ante cõſpectum gencium reuela/
uit iuſticiam ſuam. Alla. Vſ.
Dies ſanctificatꝰ illuxit nobis ve
nite gentes et adoꝛate dominũ qꝛ
hodie deſcendit lux magna ſuper
terram. Sequentia

Natus ante ſecula dei filius
inuiſibilis itermînꝰ Per
quem fit machina celi ⁊ terre ma
ris et in hiis degentium. Per
quem dies et hoꝛe labant et ſe ite/
rum recipꝛocant. Quem angeli
in arce poli voce cõſona ſꝫ canũt.

Hic corpus aſſũpſerat fragile ſi
ne labe originalis criminis de car
ne marie virginis quo primi pa/
rentis culpã eueqꝫ laſciuiã terge/
ret Hoc preſens diecula loquit̃ p̃
lucida adaucta longitudine q̄ ſol
ver⁹ radio ſui luminis vetuſtas
mũdi depulerit gemit⁹ tenebras.
Nec nox vacat noui ſpderis luce
qđ magorum oculos terruit ſcios
Nec gregũ magiſtris defuit lu/
men quos preſtrinxit claritas mi
litũ dei. Gaude dei genitrix quã
circũſtant obſtetricũ vice concin/
nentes angeli gloriam deo Xp̃e
patris vnice qui humanã noſtri
cauſa formã aſſũpſiſti refoue ſup/
plices tuos Et quoꝝ participẽ te
fore dignatus es iheſu dignanter
eoꝝ ſuſcipe p̃ces Vt ipſos diuini
tatis tue p̄ticipes deus facere dig
neris vnice dei.

Iniciũ ſci euãgelij. ſcđm iohem .i.

In principio erat verbum Et
verbũ erat apud deũ:⁊ deus
erat verbũ. Hoc erat in principio
apud deũ. Oĩa per ipſum fcã ſũt:
et ſine ipſo factũ eſt nichil . Quod
factum eſt in ipſo vita erat. Et vi/
ta erat lux hominũ:et lux in tene/
bris lucet:et tenebre eã non comp̃
henderũt. Fuit homo miſſus a deo
cui nomen erat iohãnes. Hic venit
in teſtimoniũ . vt teſtimoniũ p̄hi/
beret de lumine:vt omnes crede/
rent per illum . Non erat ille lux:
ſed vt teſtimoniũ perhiberꝫ de lu
mine Erat lux vera:que illumĩat
omnẽ hominẽ venientẽ in hunc
mũdum. In mundo erat. et mun
dus per ipſum factus eſt: ⁊ mun/
dus eũ nõ ꝯgnouit In p̄pria venit
et ſui eũ non receperunt. Quotq̃t
autẽ receperunt eũ : dedit eis po/
teſtatem filios dei fieri. hijs q̃ cre/
dunt in nomine eius . Qui nõ ex
ſanguinib⁹. neqꝫ ex voluntate car
nis. neqꝫ ex voluntate viri : ſed ex
deo nati ſunt. Et verbũ caro factũ
eſt:et habitauit in nobis. Et vidi/
mus gloriam eius:gloriam quaſi
vnigeniti a patre. Plenũ gratia:
et veritate. Credo dr̃. Offer.

Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra orbẽ
terraꝝ et plenitudinẽ eius tu fun
daſti iuſticia et iudicium prepara
tio ſedis tue. Secreta.

Oblata domĩe munera noua v/
nigeniti tui natiuitate ſanctifica:
noſqꝫ a pctõrum noſtroꝝ maculis
emũda. P eundẽ. Prefatio. Qa
per incarnati. ⁊ tenet̃ vſqꝫ ep̄ĥe.
Infra actionẽ. Cõicantes ⁊ diem
ſacratiſſ. Cõ. Viderunt omnes
fines terre ſalutare dei noſtri.

Complenda.

Preſta q̃s omnipotẽs de⁹ : vt
natus hodie ſaluator mũdi
ſicut diuine nobis generationis ẽ
auctor:ita et ĩmortalitatis ſit ipſe

largitor. Qui tecũ viuit Ite miſſa
eſt. cũ benedictione In die ſan/
cti ſtephani prothomartyris.

Etem ſederũt principes ⁊ ad
uerſum me loquebantur et
iniqui perſecuti ſunt me adiuua
me dñe deus meus quia ſeruꝰ tu/
us exercebat̃ in tuis iuſtificationi
bus. Ps. Beati imaculati ĩ via
qui ambulãt in lege dñi. Collec.

Da nobis qm̃s dñe imitari qđ
colimus: vt diſcamus et ini
micos diligere. quia eius natali/
cia celebramꝰ. qui nouit eciã pro ꝑ
ſecutoribus exorare. Dominũ.

Lectio actuũ apoſtolorum. vi.

In diebus illis. Stephanus
plenus grã ⁊ fortitudine: fa
ciebat prodigia ⁊ ſigna magna in
populo. Surrexerũt aũt quidam
de ſynagoga que appellatur liber
tinoꝝ. ⁊ cyrenenſiũ. ⁊ alexãdrino/
rum. ⁊ eoꝝ qui erãt a cilicia ⁊ aſia
diſputantes cũ ſtephano: ⁊ nõ po
terant reſiſtere ſapiẽcie ⁊ ſpiritui
qui loquebat̃. Audiẽtes aũt hͤ: diſ/
ſecabãtur cordibꝰ ſuis. ⁊ ſtridebãt
dentibus in eum. Cum autẽ eſſet
ſtephanus plenus ſpũ ſancto: in/
tendens in celum vidit gloriã dei.
et iheſum ſtantẽ a dextris. et ait.
Ecce video celos aptos: et filium
homĩs ſtãtem a dextris virtutis
dei. Exclamãtes aũt voce magna
continuerũt aures ſuas: et impe
tum fecerunt vnanimit̃ in eum.
Et eicientes eũ extra ciuitatẽ: la/
pidabant. Et teſtes depoſuerunt
veſtimenta ſua ſecus pedes ado/
leſcentis qui vocabatur ſaulus: ⁊
lapidabant ſtephanũ inuocãtem
et dicentẽ. Domine iheſu: accipe
ſpiritũ meum. Poſitis autẽ geni
bus: clamauit voce magna dicẽs
Dñe: ne ſtatuas illis hoc peccatũ.
Et cũ hoc dixiſſet: obdormiuit in
domino. Grad. Sederũt pri/
cipes et aduerſum me loq̃bantur
et iniqui ꝑſecuti ſunt me. V. Ad
iuua me domine deus meꝰ ſaluũ
me fac propter miſericordiã tuã.
Alla. V. Video celos aptos et
iheſum ſtantẽ a dextris virtutis
dei. Sequencia.

Hanc concordi famulatu cola
mus ſolempnitatẽ. Aucto
ris illius exemplo docti benigno.
Pro perſecutoꝝ ꝑcantis fraude
ſuoꝝ O ſtephane ſignifer ſummi
regis nos exaudi Proficue qui
es ꝓ tuis exauditꝰ inimicis Pau
lus tuis precibꝰ ſtephane te quon
dam ꝑſecutus chriſto credit. Et
tecũ tripudiat in regno cui nullꝰ
ꝑſecutor appropinquat Nos pro
inde nos ſupplices ad te clamãtes
et precibus te pulſantes Oratio
ſanctiſſima nos tua ſemꝑ concili/
et deo noſtro. Te petrus xp̃i mi/
niſtrũ ſtatuit. Tu petro normã

credendi aſtruis . ad dextrã ſũmi
patris oſtendendo quẽ plebs fu/
rens crucifixit Te ſibi chriſt⁹ ele
git ſtephane. Per quẽ fideles ſu
os corroboret ſe tibi iter rotatus
ſarorꝫ ſolacio manifeſtãs Nunc
inter inclitas martyrꝫ purpuras
choruſcas coronat⁹. S mat. xxiij.
In illo tempore. Dicebat ihe
ſus turbis iudeorꝫ: et princi/
pibus ſacerdotũ. Ecce ego mitto
ad vos prophetas et ſapientes et
ſcribas ꝛ ex illis occidetis ꝛ crucifi
getis. ꝛ ex illis flagellabitis in ſy/
nagogis veſtris: ꝛ ꝯſeqmini de ci
uitate in ciuitatẽ. vt veniat ſuper
vos omĩs ſanguis iuſtus qui ef/
fuſus eſt ſup terrã a ſanguine a/
bel iuſti vſqꝫ ad ſanguinẽ Zacha
rie filij barachie. quẽ occidiſtis in
ter templũ et altare. Amẽ dico vo
bis: venient hec oĩa ſup generatõ
nem iſtam Iheruſalẽ iheruſalem
q̃ occidis ꝓphetas. ꝛ lapidas eos q̃
ad te miſſi ſunt: quociẽs volui cõ/
gregare filios tuos queadmodũ
gallina cõgregat pullos ſuos ſub
alas. et noluiſti Ecce relinquetur
vobis domus veſtra deſerta. Di/
co eñ vobis: non me videbitis a/
modo donec dicatis. Benedictus
qui venit: in nomine domini.
Credo dicitur. Offerto.
Elegerunt apoſtoli ſtephanum
leuitam plenũ fide et ſpiritu ſanc
to quem lapidauerunt iudei orã/
tem et dicẽtem domine iheſu acci
pe ſpiritum meũ alla. Secreta.
Grata tibi ſint domine mu/
nera deuocionis hodierne
que beati ſtephani prothomarty
ris tui cõmemoracio glorioſa de/
promit. Per dominũ noſtrũ Cõ.
Video celos apertos et iheſum
ſtantem a dextris virtutis dei do
mine iheſu accipe ſpiritũ meũ et
ne ſtatuas illis hoc peccatũ. quia
neſciũt quid faciũt. Complenda
Auxilientur nobis dñe ſump/
ta myſteria: et intercedẽte
btõ ſtephano ꝓthomartyre tuo.
ſempiterna nos ꝓtectione confir
mẽt. Per De ſancto iohanne.
In medio eccleſie aperuit os
eius et impleuit eũ dñs ſpi/
ritu ſapiencie et intellectus ſtola
glorie induit eũ. Ps. Bonũ eſt
confiteri domino ꝛ pſallere nomi
ni tuo altiſſime. Collecta.
Eccleſiam tuã dñe benignus
illuſtra: vt beati iohãnis a/
poſtoli ꝛ euangeliſte illuminata
doctrinis. ad dona ꝑueniat ſempi
terna. P. Lcõ libri ſapiencie. xv.
Qui timet deum: faciet bona
Et qui continens eſt iuſti/
cie apprehendet illam: et obuiabit
illi quaſi mater honorificata. Ci/
bauit illum pane vite et intellec/
tus: et aqua ſapiencie ſalutaris

potabit illum. Et firmabitur in illo et non flectetur. et cōtinebit illum et non cōfundetur: et exaltabit illum apud proximos ſuos In medio eccleſie aperiet os eius: et implebit eum ſpiritu ſapiencie et intellectus. ſtola glorie induit eū. Jocunditatem ⁊ exultacionē: theſauriſabit ſup eum. Et nomie eterno hereditabit illum dominꝰ deꝰ noſter. Gradua. Exijt ſermo inter fratres qđ diſcipulus ille nō moriť. ůſ. Sed ſic eū volo manere donec veniam tu me ſequere Alla. ůſ. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniū perhibet de hijs ⁊ ſcimus quia verū eſt teſtimonium eius. Sequencia.

Johannes iheſu chriſto multum dilecte virgo. Tu eius amore carnalem In naui parētem liquiſti. Tu leue cōiugis pectus reſpuiſti meſſiam ſecutꝰ. Ut eius pectoris ſacra meruiſſes fluenta potare. Tuq3 in terra poſitus gloriā cōſpexiſti filij dei Que ſolum ſanctis in vita creditur cōtuenda eſſe perhenni. Te chriſtꝰ in cruce triūphans matri ſue dedit cuſtodem. Ut t virgo virginē ſeruares atq3 curā ſuppeditares. Tu de carcere flagriſq3 fractus teſtimonio pro chriſti es gauiſus. Idem mortuos ſuſcitas inq3 iheſu nomine venenum forte vincis Tibi ſummus tacitū ceteris verbum ſuum pater reuelat. Tu nos omnes precibus ſedulis apud deum ſemp cōmenda. Johānes chriſti care. Scdm iohem.xxi.

In illo tempore. Dixit iheſus petro. Sequere me. Conuerſus petrus. vidit illum diſcipulū quē diligebat iheſus ſequētem: q et recubuit in cena ſuper pectus eius et dixit. Domine quis eſt qui tradet te? Hunc ergo cum vidiſſet petrus: dixit iheſu. Domine hic autē quid? Dicit ei iheſus. Sic eū volo manere donec veniam: quid ad te? Tu me ſequere Exiuit ergo ſermo iſte inter fratres: quia diſcipulus ille non moritur. Et non dixit ei iheſus quia nō moritur: ſ3 ſic eum volo manere donec veniā quid ad te. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniū perhibet de hijs: et ſcripſit hec. Et ſcimus quia verum eſt teſtimonium eius.

Offerto. Iuſtus vt palma florebit ſicut cedrus que in lybano ē multiplicabitur

Suſcipe domine Secreta. munera que in eius tibi ſolempnitate deferimus: cuꝰ nos confidimus patrocinio liberari. Per dominū noſtrū iheſum xpm filiū tuum qui tecū viuit ⁊ reg. ⁊c

Com. Exijt ſermo inter fratres q diſcipulus ille non moritur. et

non dixit iheſus non moritur ſed
ſic eum volo manere donec veniã

Refecti cibo po Complenda
tuq; celeſti de⁹ noſter te ſup/
plices deprecamur: vt in cui⁹ hec
cõmemoracione ꝑcepimus. eius
muniamur et precibus. Per.

Benedictio vini in die ſancti iohã
nis in fine miſſe poſt euãgelium
ſancti iohannis In principio. di
citur pſ. Dominus regit me ⁊c.
Gloria patri. Kyrieleyſon. Xpeſ.
Kyrieleyſon. Pater noſter. Et ne
nos. Saluos fac ſeruos tuos: de⁹
meus ſperantes in te. Mitte eis
auxilium de ſancto: et de ſyon tue
re eos. Nichil proficiat inimic⁹ in
eis: et filius iniquitatis non appo
net nocere eis. Et ſi mortiferũ ꝗd
biberint: non eis nocebit. Domĩe
exaudi oracionẽ. Dñs vobiſcum
Oremus. Oratio.

Domine ſancte pater omni/
potens eterne deus. qui fili
um tuũ tibi coeternũ ⁊ conſubſtã
cialem de celis deſcendere. et de ſa
cratiſſima virgine maria in hoc
tempore pleitudinis incarnari tẽ
poraliter voluiſti: vt ouẽ perditã
et errãtem quereret. et in hume/
ris ꝓpriis ad ouile reportaret. nec
non vt eum qui latrones incidit
a vulnerũ ſuorum dolore. infun/
dens ipſis vinum et oleũ curaret
bene ✠ dic et ſanc ✠ tifica h̄ vi/
num. q̄d debite in potum hoĩm ꝓ
duxiſti et preſta: vt quiſq; in hac ſa
cra ſolempnitate de eo ſumpſerit
vel biberit. ſalutem anime et cor/
poris conſequatur: ⁊ ſi in peregri
nacione fuerit ab eodem tua gra
cia mediante confortetur: vt via
eius in omni proſperitate diriga
tur. Per eũdem chriſtũ dominum
noſtrũ. Alia. Domine iheſu
chriſte. qui te vitem verã. et ſanc/
tos apoſtolos tuos palmites ap/
pellari voluiſti: ⁊ de oĩbus te di
ligentibus vineã electã plantare
voluiſti. bene ✠ dic hoc vinũ. et
virtutẽ ei tue benedictionis infũ/
de: vt quicũq; in honore et memo
ria huius dilecti diſcipuli tui iohã
nis apoſtoli et euãgeliſte ſumpſe
rit vel biberit. ſingulis morbis et
venenis peſtiferis effugatis. ſani
tatem inde corꝑis ⁊ anime conſeq̄
tur. Qui viuis et reg. Alia.

Deus qui humano generi panẽ
in cibũ et vinũ in potũ procreaſti.
vt panis corp⁹ confortaret. ⁊ vinũ
cor hoĩs letificaret: quiq; beato
iohãni predilecto diſcipulo tuo tã
tam graciã contuliſti. vt non ſolũ
hauſtũ veneni illeſus euaderet:
ſed eciã in tua virtute veneno ꝓ/
ſtratos a morte reſuſcitaret: preſtã
omnibus hoc vinũ bibentibus vt
ſpiritualem leticiam et vitã cõſe/
qui mereãtur eternã. Per dñm.

De Innocentibus Introitus.

Ex ore infantium deus et lac/
tencium perfeciſti laudē ꝓpť
inimicos tuos. Ps. Dñe dñs
noſter q̄ admirabile eſt nomen
tuū in vniuerſa terra. Ex ore in.
Notādū q̄ nō dicit. Gloria patri.
nec Gloria in excelſis. nec Allelu.
nec Credo. nec Ite miſſa ē. ſed Be/
nedicamus domīo. niſi venerit in
dominica. que tamē omnia tenē/
tur in octaua. Collecta.

Deus cuius hodierna die pre
coniū innocētes martyres
non loquēdo ſed moriendo cōfeſſi
ſunt: omnia in nobis viciorꝫ mala
mortifica: vt fidem tuā quā lingua
noſtra loquit. eciam moribus vi/
ta fateatur. Per dominū nr̄m.

Lectio li apo. btī iohīs aplī. xiiij.

In diebus illis. Vidi ſup mō/
tem ſyon agnū ſtantem: et
cum eo cētum quadraginta qua/
tuor milia. habentes nomē eius:
et nomē patris eius ſcriptū in frō
tibus ſuis. Et audiui vocem de ce
lo tanq̄ vocem aquarꝫ multarū:
et tanq̄ vocem tonitrui magni.
Et vocem quā audiui: ſicut cytha
redorꝫ cytharizanciū in cytharis
ſuis. Et cantabant quaſi canticū
nouū ante ſedem dei: et ante qua
tuor animalia et ſeniores. Et ne/
mo poterat dicere cāticum: niſi il
la centum quadraginta quatuor
milia. qui empti ſunt de terra. Hij
ſunt qui cum mulieribus nō ſunt
coinquinati: virgines eni ſūt. Hij
ſequūtur agnū: quocūqꝫ ierit. Hij
empti ſunt ex hominib⁹: primicie
deo et agno. Et in ore ipſorꝫ: non ē
inuētum mēdacium. Sine macu
la ſunt: ante thronū dei. Grad.

Anima noſtra ſicut paſſer erep
ta eſt de laqueo venāciū. vꝟ.
Laqueus cōtritus eſt et nos libe/
rati ſumus. adiutoriū noſtrū i no
mine domini. qui fecit celum ꝛ ter
ram. Laus tibi chriſte. vꝟ. Te
martyrum cādidatus laudat ex/
ercitus domine. Sequencia.

Laus tibi chriſte. Qui ſapit
qd̄ videtur ceteris eſſe ſur/
daſtrum. Famulatu cuius om
nis competit ſexus et etas. Re/
centeſqꝫ atqꝫ teneri milites hero
diano enſe trucidati te hodie pdi/
cauerunt. Licet necdum potue
rūt lingula effuſione tamē te xp̄e
ſui ſanguis preconati ſunt. Hac
cum cruore fundentes ad deū cla/
mitauerūt. Vda pupilli quē ge
na miſeret et innocentis. Quis
athletarū fortiſſimus vnq̄ exerci
tibus tantā chriſte ſuis cōtulit vic
toriam. Quantā vagiens coeun
lis tuis tu preſtitiſti mittens eos
celum regnaturos perpetim. O
chriſti precones clari floreſqꝫ mar
tyrū chorusci. Et cōfeſſorum in/

ſignes gemule ſanctoꝝ. Atqꝫ ſte/
rilium in mundo virginũ. Clari
filioli dulces puſioli nos iuuate p̃
cibus. Quos chriſtus innocẽtem
mortem veſtrã miſerans. Pro
ſe ſe maturatã placidꝰ exaudiens
Nos regno ſuo dignetur.

In illo tp̃e. Scd̃m math. ij.
Angelꝰ domini apparuit in
ſompnis ioſeph dicens. Surge ꝛ
accipe pueꝝ et matrẽ eius. ꝛ fuge
in egiptum: ꝛ eſto ibi vſqꝫ dũ dicã
tibi. Futuꝝ eſt eñ: vt herodes que
rat puerũ ad perdẽdum eũ. Qui
cõſurgens accepit puerum et ma
trem eius nocte: et receſſit in egip
tum. et erat ibi vſqꝫ ad obitum he
rodis: vt adimpleret͛ qđ dictum ẽ
a domino per prophetã dicẽtem.
Ex egipto vocaui filiũ meũ. Tũc
herodes videns qm̃ illuſus eſſet a
magis: iratus eſt valde. Et mit/
tens occidit omnes pueros qui e/
rant in bethleem et in omnibꝰ fi/
nibus eius a bimatu et infra: ſe/
cundũ tẽpus qđ exquiſierat a ma
gis. Tunc adimpletũ eſt: qđ dictũ
eſt per iheremiã prophetã dicen/
tem. Vox in rama audita eſt. plo
ratus et vlulatus multus: rachel
plorans filios ſuos. Et noluit con
ſolari: quia non ſunt. Offerto.

Anima noſtra ſicut paſſer erep
ta eſt de laqueo venãcium laque/
us contritus eſt et nos liberati ſu
mus. Secreta.

Adeſto domine muneribꝰ in/
nocẽtum feſtiuitate ſacran
dis. ꝛ preſta qm̃s: vt eoꝝ ſincerita
tem poſſimus imitari. quoꝝ tibi
dicatam veneramur infanciã. P.

Cõ. Vox in rama audita eſt plo
ratus et vlulatus rachel plorans
filios ſuos noluit conſolari quia
non ſunt. Complenda.

Votiua domine dona pcepi/
mus. que ſcõꝝ nobis preci/
bus et p̃ſentis q̃s vite pariť ꝛ eter
ne tribue conferre ſubſidiũ. Per.

Dñica infra octauas Introitus.

Dum mediũ ſilentiũ tenerẽt
omĩa et nox in ſuo curſu me
dium iter haberet omnipotẽs ſer
mo tuus dñe de celis a regalibus
ſedibus venit. Ps. Dñs regna/
uit decorẽ indutꝰ eſt indutꝰ eſt do/
minꝰ fortitudinẽ et p̃cinxit ſe vĩtu
te. Gla in ex. ꝛ Credo dicĩť. Coll.

Omñs ſempiťne deꝰ. dirige
actꝰ nrõs in bñplacito tuo:
vt in nomĩe dilecti filij tui merea-
mur bonis opibꝰ habũdare. Per
eũdem. Ad galathas. iiij.

Frẽs Quãto tp̃e heres puulꝰ
ẽ. nichil differt a ſeruo cũ ſit
dñs oĩm: ſed ſub tutoribus ꝛ acto
ribꝰ eſt. vſqꝫ ad p̃finitũ tempus a
patre. Ita et nos cum eſſemus
puuli. ſub elementis huiꝰ mundi
eramus ſeruientes. At vbi venit

plenitudo tēporis. miſit deus fili/
um ſuū: factum ex muliere. factū
ſub lege. vt eos qui ſub lege erant
redimeret: vt adopcionē filiorum
dei reciperem⁹. Quā aūt eſtis filij
dei: miſit de⁹ ſpiritū filij ſui in cor/
da noſtra clamātem abba pater.
Itaqꝫ iam non eſt ſeruus: ſed fili⁹
Qd̄ ſi filius: et heres per deum.
Grad. Speciosus forma pre fi/
lijs hominū diffuſa ē gracia in la
bijs tuis. v. Eructauit cor meū
verbū bonū dico ego opera mea
regi lingua mea calam⁹ ſcribe ve
lociter ſcribentis. Alla. vꝰ.
Omnes gentes plaudite manib⁹
iubilate deo in voce exultacionis.
Sequencia. Letabūdus vt in cōi
de dn̄a. Scd̄m lucam. h.

In illo tpe. Erat ioseph ⁊ ma
ria mater iheſu mirātes: ſu
per hijs q̄ dicebātur de illo. Et be
nedixit illis ſymeon: ⁊ dixit ad ma
riā matrē ei⁹. Ecce poſit⁹ eſt hic in
ruinā ⁊ reſurrectionē multoꝝ in
iſrahel: ⁊ in ſignū cui ꝯtradicetur
Et tuā ipſi⁹ aīam ptrāſibit gladi⁹
vt reuelent̄ ex multis cordib⁹ cogi
taciones. Et erat āna ꝓphetiſſa fi-
lia phanuel: de tribu aſer. Hec ꝓ/
ceſſerat in diebus multis: et vixe/
rat cū viro ſuo ānis ſeptē a virgi/
nitate ſua. Et hec vidua erat vſqꝫ
ad ānos octogita q̄tuor: q̄ nō diſce
debat de tēplo. ieiunijs ⁊ obſecra

tionibus ſeruiēs nocte ac die. Et
hec ipſa hora ſupueniēs ꝯfitebat̄
dn̄o: ⁊ loq̄bat̄ de illo oībus qui ex/
pectabāt redēpcionem iſrl̄. Et vt
pfecerūt oīa ſcd̄m legē dn̄i: reuer/
ſi ſunt in galileā in ciuitatē ſuam
nazareth. Puer āt creſcebat et cō/
fortabat̄: plenus ſapīa. Et gracia
dei erat in illo. Offer. Deus em̄
firmauit orbē terre qui nō cōmo/
uebit̄ pata ſedes tua deus ex tunc
a ſeculo tu es. Secreta.

Concede q̄s dn̄e: vt oculis tue
maieſtatis mun⁹ oblatū. et
grām nobis deuocionis obtineat
et effectū btē phennitatis acq̄rat.
P. Cō. Tolle pueꝝ tuū ⁊ vade in
terrā iuda defuncti ſunt em̄ qui q̄
rebāt aīam pueri. Complenda.

Per hui⁹ dn̄e opacionē myſte
rij et vicia nrā purgent̄. et
iuſta deſideria cōpleantur. Per.
In die circūciſionis dn̄i. Puer na
tus cū cantu p totū vt in die natal̄
ad ſūmā miſſā cū Sequēcia Leta/
būdus req̄re i cōi ſcōꝝ de dn̄a Cre
do dr̄. pfacio de natiuitate. Collec.

Deus q̄ nobis nati ſaluatoris
diē celebrare ꝯcedis octauū
fac nos q̄s eius ppetua diuinita/
te muniri: cui⁹ ſumus carnali cō/
mercio reparati Qui te. Alia Deus
q̄ ſalutis. cū ſuis Secre. et cōplē.
req̄re in cōi de dn̄a q̄ dr̄ vſqꝫ purifi
cacionis. Ad galathas tercio.

Fratres. Priuſqꝫ veniret fi/
des ſb̄ lege cuſtodiebamur:
concluſi in eā fidem que reuelan/
da erat. Itaqꝫ lex pedagogꝰ noſter
fuit ī chriſto vt ex fide iuſtificemur
At vbi venit fides: iam nō ſumus
ſub pedagogo. Om̄es em̄ filij dei
eſtis: ꝑ fidem in chriſto iheſu. Qui
cunqꝫ em̄ in chriſto baptiſati eſtis
chriſtū induiſtis. Non eſt iudeus.
neqꝫ grecus. non eſt ſeruus neqꝫ
liber: nō eſt maſculus neqꝫ femia
Omnes em̄ vos vnū eſtis: in chri
ſto iheſu. Si autē chriſti: ergo a/
braham ſemen eſtis. ſcd̄m promiſ
ſionem heredes. Dico autē. Quā
to tēpore heres ꝑuulus eſt. nichil
differt a ſeruo cū ſit dominꝰ omni
um: ſed ſub tutoribus ⁊ actoribꝰ ē
vſqꝫ ad prefinitū tempus a patre

Secūdum lucam ſecundo.

In illo tēpore. Poſtqꝫ cōſum-
mati ſunt dies octo. vt circū
cideretur puer: vocatū eſt nomē
eius iheſus. Quod vocatū eſt ab
angelo: priuſqꝫ in vtero cōciperetur.

Secreta.

Preſta q̄ſumus domīe. vt per
hec munera que dn̄i noſtri
iheſu chriſti archane natiuitatis
myſterio gerimꝰ. purificate men
tis intelligencia ꝯſequamur Per
eundem.

Complenda.

Preſta q̄ſumus domīe. vt qđ
ſaluatoris noſtri iterata ſo
lempnitate ꝑcepimus: perpetue
nobis redempcionis cōferat me/
dicinam. Per eūdem ⁊c̄.

In vigilia epҺie dn̄i Cātus. vt
in ſcd̄a miſſa natiuitatis. cū Glia
in excelſis. et Credo.

Collecta.

Corda noſtra q̄ms domīe ve
nture feſtiuitatis ſplēdor illu
ſtret: quo mūdi huius tenebris ca
rere poſſimꝰ. ⁊ ꝑuenire ad patriā
claritatis eterne valeamꝰ. P eūđ

Ad romanos. iij.

Frēs. Sci/
mus q̄m̄ quecūqꝫ lex loq̇tur
hijs qui in lege ſunt loq̇tur: vt oē
os obſtruatur. et ſubditꝰ fiat om/
nis mūdus deo. quia ex opibus le
gis nō iuſtificabit̾ oīs caro coram
illo. Per legē em̄ ꝯgnicio peccati.
Nūc autē ſine lege iuſticia dei ma
nifeſtata eſt: teſtificata a lege et ꝓ
phetis. Iuſticia autē dei per fideꝫ
iheſu xp̄i: in om̄es et ſuꝑ omnes q̇
credūt in eum. Non em̄ eſt diſtinc
tio. Omnes em̄ peccauerūt: et e/
gent gloria dei. Iuſtificati gratis
per graciā ipſius. ꝑ redēpcionem
fidei que ē in chriſto iheſu: quē ꝓ/
poſuit deus ꝓpiciatorē per fidem
in ſanguine ipſiꝰ. ad oſtenſionem
iuſticie ſue ꝓpter remiſſionē prece
dencīū delictorꝫ: in ſuſtētacionem
dei. ad oſtēſionē iuſticie eiꝰ in hoc
tēpore. Vt ſit ipſe iuſtꝰ ⁊ iuſtificās
eum. qui ex fide eſt domini noſtri
iheſu chriſti.

Scd̄m matheū. ij.

IN illo tẽpore Defuncto hero
de: ecce ãgelus dñi apparuit
in ſompnis ioſeph i egipto dicẽs.
Surge et accipe puerũ et matrẽ
eius: et vade in terrã iſrahel. De-
functi ſunt eñi: qui querebãt ani-
mã pueri Qui cõſurgens accepit
puerũ et matrẽ eius: et venit in
terrã iſrahel. Audiens autẽ q ar-
chelaus regnaret in iudea pro he
rode patre ſuo: timuit illo ire. Et
ammonit⁹ in ſompnis: ſeceſſit in
partes galylee. Et veniẽs habita
uit in ciuitate q̃ vocatur nazareth
vt adimpleret' qd̃ dictũ eſt per pro
phetas. qm̃ nazare⁹ vocabitur.

Tribue q̃ſumus Secreta.
domine: vt eum p̃ſentibus
immolem⁹ ſacrificijs et ſumam⁹
quẽ venture ſolẽpnitatis pia mu
nera proloquũtur. Dominũ no-
ſtrum. Prefacio de natiuitate.

Cõ. Tolle puerũ et matrẽ eius
et vade in terram iuda defuncti
ſunt enĩ qui querebant aĩam pu-
eri. Complenda.

Illumina queſum⁹ domĩe po
pulum tuũ. et ſplendore gra
tie tue cor eius ſemper accẽde: vt
ſaluatoris mundi ſtella famulan
te manifeſtata natiuitas. menti-
bus eorꝫ et reueletur ſemꝑ ⁊ creſ-
cat. Per eundem.

In die epiphanie Introitus.

Ecce aduenit domiator do
minus et regnũ in manu
eius ⁊ ptãs ⁊ iperiũ. Ps.
Deus iudiciũ tuũ regi da et iuſti-
ciã tuã filio regis.

Collecta.

Deus q̃ hodierna die vnigeni
tũ tuũ ſtella duce reuelaſti.
cõcede ꝓpicius: vt q̃ iam te ex fide
cognouim⁹. vſqꝫ ad cõtemplandã
ſpeciẽ tue celſitudinis ꝑducamur
Peũdẽ. Alia Coll. infra octauã.

Deus illuminator oĩm gẽciũ. da
populis tuis ꝑpetua pace gaude
re: ⁊ illud lumẽ ſplendidũ infũde
cordib⁹ nr̃is. qd̃ triũ magorꝫ mẽti-
bus inſpiraſti. Dñm noſtrum.

gentibus

Surge illu Lcõ yſaie ꝓphe. lx.
minare ihrlm. qꝫ veit lumẽ
tuũ: ⁊ gl'a dñi ſup te orta eſt Quia
ecce tenebre operient terrã: et cali
go populos. Super te autẽ orie'
dñs: et gloria eius in te videbitur
Et ambulabũt gentes in lumine
tuo: et reges in ſplendore ort⁹ tui.
Leua in circuitu oculos tuos et vi
de: omnes iſti congregati ſunt. ve
nerunt tibi Filij tui de longe veni
ent: et filie tue de latere ſurgent.
Tunc videbis et afflues. et mira-
bitur ⁊ dilatabitur cor tuum: quã
do conuerſa fuerit ad te multitu-
do maris: fortitudo gẽtiũ venerit
tibi. Inundacio camelorꝫ operiet te:
dromedarij madyan et effa. Oẽs

de ſaba venient: auꝝ et thus defe
rentes: et laudem domino ānun/
ciantes. **Grad.** O m̄es de ſaba
venient auꝝ et thus deferētes et
laudem dn̄o annūciantes. **vꝭ.**
Surge ⁊ illuminare iheruſalem
quia gloria domini ſuꝑ te orta eſt
A lla. **vꝭ.** Vidimus ſtellā eius in
oriente et venimꝰ cum muneribꝰ
adorare eum. **Sequencia.**
Feſta chriſti oīs chriſtianitas
celebret Que miris ſūt mo/
dis ornata cūctisqꝫ venerāda po/
pulis P er om̄i tenentis aduen
tum atqꝫ vocacionē gencium Ut
natus eſt xp̄s eſt ſtella magis viſa
lucida A t illi nō caſſam putātes
tanti ſigni gloriam Secū mune/
ra deferūt paruulo offerunt vt re
gi celi quē ſydus predicat. A tqꝫ
aureo tumidi ꝑncipis lectulo trā
ſito chriſti preſepe queritāt Hinc
ira ſeui herodis feruida inuidi re
tens rectori genito bethleem puu
los precepit enſe crudeli perdere.
O xp̄e quātum patri exercitū iu/
uenis doctꝰ ad bella maxima po/
pulis predicans colligis ſugēs cū
tantum miſeris A nno hominis
triceſimo ſubtus famuli ſe incliti
inclinauerat manus deus conſe/
crans nobis baptiſma in abſolu/
tionem criminū. E cce ſpiritus
in ſpecie ipſum alitis inocue vnc/
turus ſanctis pre omnibꝰ viſitat
ſemper ipſius cōtentus māſione
pectoris. P atris eciam īſonuit
vox pia veteris oblita ſermonis
penitet me feciſſe hominē V ere
filius es tu meus michimet placi
dus in quo ſum placatus hodie te
mi fili genui H uic omnes auſcul
tate populi preceptori.

Secundum matheum.

Cum natꝰ eſſet iheſus in beth
leem iude ī diebus herodis
regis: ecce magi ab oriente vene-
runt iheroſolpmā dicentes Ubi ē
qui natus eſt rex iudeoꝝ: Vidimꝰ
em̄ ſtellam eius in oriente: ⁊ veni
mus adorare eum. Audiens autē
herodes rex turbatus eſt: et om-
nis iheroſolima cū illo. Et congre
gans omnes principes ſacerdotū
et ſcribas populi: ſciſcitabat̄ ab e/
is vbi chriſtus naſceretur. At illi
dixerunt ei In bethleem iude Sic
em̄ ſcriptum eſt per prophetā. Et
tu bethleem terra iuda: nequaq̄ꝫ
minima es in principibꝰ iuda. Ex
te em̄ exiet dux: qui regat populū
meum iſrahel. Tunc herodes clā
vocatis magis: diligenter didicit
ab eis tempus ſtelle que apparu/
it eis Et mittens eos in bethleem
dixit. Ite. et interrogate diligēter
de puero. Et cum inueneritis re/
nunciate michi: vt et ego veniēs
adorem eum. Qui cum audiſſent
regem: abierūt. Et ecce ſtella quā

viderāt in oriēte antecedebat eos
uſq₃ dum veniens ſtaret ſupra v-
bi erat puer Videntes autē ſtellā
gauiſi ſunt gaudio magno valde
Et intrātes domū: inuenerūt pu
erū cū maria matre eius. Et pro/
cidentes: adorauerūt eum. Et ap
tis theſauris ſuis: obtulerunt ei
munera. aurū. thus. et mirrā. Et
reſpōſo accepto in ſompnis ne re
dirēt ad herodem: per aliā viam
reuerſi ſunt in regionē ſuam.
Credo dicit per octauā. Offer.
Reges tharſis et inſule mune/
ra offerent reges arabū ⁊ ſaba do
na adducent ⁊ adorabūt eum om
nes reges terre omnes gētes ſer/
uient ei. Secreta.
Eccleſie tue queſumꝰ domine
dona ꝓpicius intuere: q̄bus
nō iam aurꝫ thus et mirra offert̄.
ſed qđ eiſdem muneribꝰ declarat̄
immolat̄ ⁊ ſumitur Per dominū
noſtrū iheſum chriſtū. Prefacio.
Quia cū vnigenitꝰ. Infra actio
nem. Coīcantes. Cō. Vidimꝰ
ſtellam eius in oriente et venimꝰ
cum muneribus adorare eum.
Complenda.
Preſta queſumꝰ omnipotēs
deus: vt que ſolempni cele/
bramus officio. purificate mētis
intelligencia conſeq̄mur. Per do
minū noſtrū iheſum chriſtū filiū
tuū qui tecū viuit et regnat ⁊c.

Dominica p̄ma poſt epiph̄ie.
In excelſo throno vidi ſedere
virum quē adorat multitu/
do angelorꝫ pſallētes in vnū ecce
cuius imperij numen ē ineternū
Ps. Jubilate deo om̄is terra ſer/
uite domīo in leticia. Gloria in
excelſis. Credo. et Ite miſſa eſt. nō
dicuntur ſi infra ebdomadā iſtud
ſeruat̄ q̄n̄ ſcđa collecta cū prefa/
cione de feſto epiph̄ie dicātur. Coll.
Vota q̄ſumus domīe ſuppli/
cantis populi celeſti pieta/
te proſequere: vt ⁊ q̄ agenda ſunt
videant. et adimplēda que vide/
rint cōualeſcant. Per dominū.
Fratres. Ad romanos. xij.
Obſecro vos ꝑ miſericordi/
am dei: vt exhibeatꝭ corꝑa veſtra
hoſtiam viuentē. ſanctā deo pla/
cētem. rōnabile obſequiū veſtrū.
Et nolite cōformari huic ſeculo: ſꝫ
reformamini in nouitate ſenſus
veſtri. vt ꝓbetis que ſit voluntas
dei bona et beneplacēs et ꝑfecta.
Dico em̄ ꝑ grām que data ē michi
om̄ibus qui ſunt inter vos nō plꝰ
ſapere q̄q̄ oportet ſapere: ſed ſapere ad
ſobrietatem. Et vnicuiq₃: ſicut de
us diuiſit menſurā fidei. Sicꝭ em̄
in vno corꝑe multa mēbra habe/
mus. om̄ia āt mēbra non eūdem
actum habent: ita multi vnū cor/
pus ſumus in chriſto. Singuli āt
alter alterius membra In chriſto

ihesu domino nostro. Gradua.
Benedict⁹ domin⁹ deus israhel
qui facis mirabilia magna solus
a seculo. vſ. Suſcipiāt montes
pacem populo tuo et colles iuſtici
am. Alla. v. Iubilate deo ō/
nis terra ſeruite dn̄o in leticia.

Secundum lucam.ij.

In illo tempore. Cum factus
eſſet ihesus ānoꝝ duodecim
aſcendētibus illis iheroſolimā ſe
cūdum cōſuetudinē diei feſti.con/
ſummatiſqꝫ diebus cū redirent:
remanſit puer ihesus in iheruſa/
lem.ꝛ non cognouerūt parentes
eius. Exiſtimātes autē illum eſſe
in comitatu: venerunt iter diei. ꝛ
requirebāt eum inter cognatos ꝛ
notos. Et non inuenientes: regreſ
ſi ſunt in iheruſalem requirētes
eum Et factum eſt poſt triduum:
inuenerūt illum in templo ſeden
tem in medio doctoꝝ audientē il/
los. et interrogātem eos. Stupe/
bant autē omnes qui eum audie
bant: ſup prudencia et reſponſis
eius. Et videntes āmirati ſūt. Et
dixit mater eius ad illū. Fili quid
feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus ꝛ
ego: dolentes querebam⁹ te. Et
ait ad illos. Quid eſt q̄d me quere
batis? Neſciebatis quia in hijs q̄
patris mei ſunt oportꝫ me eē? Et
ipſi non intellexerūt verbū: q̄d lo
cutus eſt ad illos. Et deſcendit cū
eis et venit nazareth: et erat ſub/
dit⁹ illis. Et mater ei⁹ cōſeruabat
omnia verba hec: cōferens in cor
de ſuo. Et ihesus proficiebat ſapi/
encia et etate et gracia: apud deū
et hoīes. Offer. Iubilate deo
om̄is terra iubilate deo oīs terra
ſeruite dn̄o in leticia intrate in cō
ſpectu eius in exultacōne quia do
min⁹ ipſe ē deus. Secreta.

Oblatum tibi domīe ſacrifici
um viuificet nos ſemper ꝛ
muniat. Per dn̄m. Cō

Fili q̄d feciſti nobis ſic ego et pa
ter tuus dolentes querebam⁹ te ꝛ
quid eſt q̄d me q̄rebatis neſcieba/
tis quia in hijs q̄ patris mei ſunt
oportet me eſſe. Complenda.

Supplices te rogam⁹ omnipo
tens deus: vt quos tuis refi
cis ſacramentis. tibi eciā placitis
moribus dignanter deſeruire cō/
cedas. Per. In octaua
ephie cātus p totum vt in die ſcō.

Deus cui⁹ vnigeni Collecta.
tus in ſubſtancia nr̄e carnis
apparuit: preſta q̄s. vt per eū quē
ſimilem nobis foris agnouimus
int⁹ reformari mereamur. Q te.

Lectio yſaie prophete.xij.

Domine de⁹ me⁹ honorificabo te:
laudē tribuā noī tuo q̄ fac
mirabiles res Cōſiliū tuū ātiquū
verꝝ fiat Dn̄e excelſum eſt brachiū
tuū: de⁹ ſabaoth corone ſpei. que

ornata eſt gloria. Exultet deſertū et exultent ſolitudines iordanis. Et populus meus videbit altitudinē dn̄i et maieſtatem dei: et erit cōgregatus et redemptus ꝑ deū. Et veniet in ſyon cū gaudio: et leticia ſempiterna ſup caput ei⁹. laus et exultacio. Et aperiam in montibus flumina: in medijs campis fontes diſrūpam. Et terram ſiciētem ſine aqua cōfundam Ecce puer meus exaltabitur et eleuabit: et ſublimis erit valde. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ ſaluatoris: et dicetis in illa die. confitemini domino. ⁊ inuocate nomen eius. Notas facite in populis virtutes ei⁹: memētote qm̄ excelſum eſt nomē eius. Cantate nomē ei⁹: cantate dn̄o quia mirabilia fecit. annūciate hec in vniuerſa terra. Dicit dn̄s omp̄s. S matheū. iij.

In illo tp̄e Venit iheſus a galilea in iordanē ad iohānem vt baptizaret ab eo. Johānes aūt prohibebat eū dicens. Ego a te debeo baptizari. et tu venis ad me? Reſpōdens āt iheſus: dixit ei. Sine modo. Sic eñ decet nos iplere omnē iuſticiam. Tūc dimiſit eum Baptizatus āt iheſus: cōfeſtī aſcēdit de aqua. Et ecce apti ſunt ei celi: et vidit ſpiritū dei deſcendētem de celo ſicut colūbam. ⁊ veniētem ſup ſe. Et ecce vox de celo dicēs Hic eſt fili⁹ meus dilect⁹. in quo michi complacui. Secreta.

Hoſtias tibi domine pro nati filij tui apparicione deferimus ſupplicit exorantes: vt ſicut ipſe noſtroꝝ eſt auctor munerū. ita ſit ipſe et miſericors ſuſceptor ih̄s xp̄s dn̄s noſter. Qui tecū. Cōplēda.

Celeſti lumine q̄s dn̄e ſemper et vbiq; nos preueni: vt myſterium cuius nos pticipes eſſe voluiſti. ⁊ puro cernam⁹ intuitu et digno ꝑcipiamus effectu. Per dn̄m.

Omnis terra Dn̄ica ſcd̄a adoret te deus et pſallat tibi pſalmū dicat nomī tuo altiſſime. Ps̄. Jubilate deo omnis t̄ra pſalmū dicite nomini eius date gloriam laudi eius. Collecta.

Omnipotens ſempiterne deus. qui celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicaciones populi tui clementer exaudi. ⁊ pacem tuam noſtris concede tēporibus. Per. Ad romanos. xij.

Fratres. Habētes donaciōes ſcd̄m grām que data ē nobˀ differētes. Siue ꝓpheciam: ſcd̄m racionē fidei. Siue miniſteriū: in miniſtrādo Siue qui docet: in doctrina. Qui exhortatur: in exhortādo. Qui tribuit: in ſimplicitate. Qui preeſt: in ſollicitudine. Qui miſeretur: in hylaritate Dilectio ſine ſimulacione. Odiētes malū:

adherentes bono Caritatē frater
nitatis inuicem diligentes: hono
re inuicem preuenientes. Sollicitu/
dine non pigri. Spiritu feruētes
domino ſeruientes. Spe gauden
tes: in tribulacione paciētes Ora
tioni inſtantes: neceſſitatibꝰ ſanc
toꝝ coīcantes. hoſpitalitatē ſec/
tantes. Benedicite pſequētibus
vos: benedicite et nolite maledice
re. Gaudere cū gaudētibus. fle/
re cum flentibꝰ. Jdipſum inuicē
ſencientes. Non alta ſapientes:
ſed humilibus cōſencientes.

Grad. Miſit dominꝰ verbū ſuū
et ſanauit eos et eripuit eos de in
teritu eoꝝ. vꝰ. Confiteātur dn̄o
miſericordie eius et mirabilia eiꝰ
filijs hoim. Alla. v. Laudate
deum om̄es angeli eius laudate
eum omnes virtutes eius.

In illo tpe. Scd̄m iohem .ij.
Nuptie fcē ſunt in chana ga
lilee: ⁊ erat mr̄ ihesu ibi. Vocatꝰ
eſt aūt ⁊ ih̄s: ⁊ diſcipuli eiꝰ ad nup
cias. Et deficiente vino: dt̄ mater
ihesu ad eū. Vinū non habēt. Di/
cit ei ihesus. Quid michi ⁊ tibi eſt
mulier? Nondū venit hora mea.
Dicit mr̄ eiꝰ miniſtris. Quodcū
qꝫ dixerit vobis. facite. Erāt āt ibi
lapidee ydrie ſex poſite. ſcd̄m puri
ficacionē iudeoꝝ: capiētes ſingu/
le metretas binas vel t̄nas Dicit
eis ih̄s Jmplete ydrias aq̄. Et im/
pleuerūt eas vſqꝫ ad ſummū. Et
dicit eis ihesus Haurite nūc: ⁊ fer
te architriclino. Et tulerūt. Vt āt
guſtauit architriclinꝰ aquā vinū
factam. ⁊ nō ſciebat unde eſſet. mi
niſtri autē ſciebant qui hauſerāt
aquam: vocat ſponſum architri/
clinus. et dicit ei. Omnis homo p̄
mū bonum vinū ponit: et cum in
ebriati fuerint tunc id qd̄ deteriꝰ
eſt. Tu autē ſeruaſti vinū bonum
vſqꝫ adhuc. Hoc fecit iniciū ſigno/
rū ihesus in chana galilee: et ma/
nifeſtauit gloriam ſuā. Et credide
runt in eū: diſcipuli eius. Offer.

Iubilate deo vniuerſa t̄ra iubi/
late deo vniuerſa t̄ra pſalmū dici
te nomini eius venite et audite ⁊
narrabo vobis omnes qui time/
tis deum quanta fecit dominꝰ ani
me mee alla. Secreta.

Oblata domine munera ſanc/
tifica: noſqꝫ a peccatorum
noſtroꝝ maculis emunda. Per.

Prefacio cotidiana q̄ ab octaua
ephie vſqꝫ ad diem cineꝝ tenetur
niſi feſtum haberet ꝓpriam. Co.

Dicit dominꝰ implete ydrias aq̄
et ferte architriclino dū guſtaſſet
architriclinus aquā vinū factam
dicit ſponſo ſeruaſti vinū bonum
vſqꝫ adhuc hoc ſignū fecit ihesus
primū coram diſcipulis ſuis.

Augeatur in nobis Cōplēda
dn̄e q̄s tue virtutis operacio:

vt diuinis vegetati ſacramentis.
ad eoꝝ ꝓmiſſa capienda tuo mu/
nere preparemur. P. Dñica ſcḋa
ADorate deū oēs angeli eius
audiuit et letata ē ſyon et ex
ultauerunt filie iude. Ps. Dñs
regnauit exultet terra letent̉ inſu
le multe. Collecta.
Omp̄s ſempiterne deus īfir/
mitatē noſtrā ꝓpiciꝰ reſ/
pice: atqꝫ ad ꝓtegendū nos dexte/
ram tue maieſtatis extende. Per
Frēs. Nolite eē Ad roma. xij.
prudentes apud voſmetip/
ſos: nulli malū pro malo redden
tes. Prouidentes bona: nō tantū
coram deo. ſed eciā corā om̄ibꝰ ho/
minibus. Si fieri pt̄ qḋ ex vobis ē
cū omnibus hoībus pacē haben/
tes. Nō voſmetipſos defendētes
kariſſimi: ſed date locū ire. Scrip
tū eſt em̄. Michi vindictam: ⁊ ego
retribuā dicit dñs. Sꝫ ſi eſurierit
īimicus tuus: ciba illū Si ſitit: po
tum da illi. Hoc em̄ faciēs: carbo/
nes ignis congeres ſup̱ caput eiꝰ
Noli vinci a malo: ſed vince in bo
no malū. Grad. Timebūt gen
tes nomen tuū domine et omnes
reges terre gloriā tuā. ꝟ. Quo
niam edificauit dominus ſyon et
videbit̉ in maieſtate ſua. Alla.
ꝟ. Exultate deo adiutori nr̄o iu
bilate deo iacob ꝟ. Sumite pſal
mū iocundum cum cythara.

Secundum matheum. viij.
IN illo tempore. Cum deſcen
diſſet iheſus de mōte: ſecute
ſunt eū turbe multe. Et ecce lepro
ſus veniēs: adorabat eū dicēs Do
mine: ſi vis. potes me mūdare Et
extēdens ih̄s manū: tetigit eū di/
cēs. Volo Mūdare. Et ꝯfeſti mū/
data eſt lepra eiꝰ. Et ait illi iheſus
Vide nemini dixeris: ſꝫ vade oſtē
de te ſacerdoti. ⁊ offer munꝰ qḋ ꝑ/
cepit moyſes in teſtimoniū illis.
Cum āt introiſſet ih̄s capharnaū
acceſſit ad eū centurio rogās eū ⁊
dicēs. Dñe: puer meus iacet pali
ticus in domo: ⁊ male torquet̉. Et
ait illi iheſus. Ego veniā: et cura/
bo eū. Et reſpondens cēturio. ait
Dñe. nō ſum dignꝰ vt intres ſub
tectū meū: ſed tantū dic verbo et
ſanabit̉ puer meus. Nā et ego hō
ſum ſub poteſtate: habēs ſub me
milites Et dico huic vade: ⁊ vadit
Et alio veni: et veīt Et ſeruo meo
fac hoc: et facit. Audiens autē ihe
ſus miratus eſt: ⁊ ſequentibus ſe
dixit. Amen dico vobis: non īueni
tantā fidem in iſrahel. Dico autē
vobis: ꝙ multi ab oriente ⁊ occidē
te venient et recūbent cū abrahā
et yſaac ⁊ iacob in regno celorum
Filij aūt regni eicient̉ in tenebras
exteriores: ibi erit fletus et ſtri/
dor dencium. Et dixit iheſus cētu/
rioni. Vade: et ſicut credidiſti fiat

tibi. Et ſanatus ē puer: in illa ho/
ra. **Offer.** Dextera dñi fecit vir
tutē dextera dñi exaltauit me nō
moriar ſed viuā et narrabo ope-
ra domini. **Secreta.**

Hec hoſtia q̄s dñe émundet
noſtra delicta. et ſacrificiū
celebrandū ſubditoꝝ tibi corpora
menteſq; ſanctificet. Per. **Cō.**

Mirabantur oēs de hijs que ꝓce
debant de ore dei. **Complenda**

Quos tantis dñe largiris vti
myſterijs. q̄s: vt nos effec/
tibus eoꝝ veraciter aptare digne
ris. Per. **Dñica quarta Cantꝰ ꝑ
totū vt ſupᷓ in dñica p̄cedēti. Coll.**

DEus qui nos in tātis pericu
lis ꝯſtitutos ꝓ humana ſcis
fragilitate nō poſſe ſubſiſtere: da
nobis ſalutem mentis ⁊ corꝑis vt
ea q̄ pro peccatꝭ noſtris patimur.
te adiuuāte vincamus. Per dñm

Frēs. Nemini **Ad roma. xiij.**
quicq̄ꝫ debeatis: niſi vt inui
cem diligatis. Qui em̄ diligit ꝓxi
mū: legem impleuit. Nā nō adul/
terabis. non occides. nō furtū fa/
cies. nō falſum teſtimoniū dices.
nō concupiſces rem ꝓximi tui. Et
ſi qd̄ eſt aliud mādatū: in hoc ver/
bo inſtauratur Diliges proximū
tuū ſicut teipſum. Dilectio ꝓximi
malū non oꝑatur. Plenitudo er/
go legis: eſt dilectio.

Secundum matheum. viij.

In illo tp̄e. Aſcendente iheſu
in nauiculā: ſecuti ſunt eum
diſcipuli eius. Et ecce motꝰ mag/
nus factus ē in mari: ita vt naui/
cula operiret̃ fluctibus. Ipe vero
dormiebat. Et acceſſerūt: et ſuſci/
tauerūt eum dicentes Dñe ſalua
nos: perimus. Et dicit eis. Quid
timidi eſtis modice fidei? Tūc ſur/
gens īperauit ventis ⁊ mari: ⁊ fa
cta eſt tranquillitas magna. Por
ro hoīes: mirati ſūt dicētes. Qua
lis eſt hic: quia venti et mare. obe
diunt ei. **Secreta.**

Concede q̄s omp̄s deus. vt huiꝰ
ſacrificij munꝰ oblatū. fragilita/
tem noſtrā ab omni malo purget
ſemꝑ et muniat. Per. **Cōplēda.**

Munera tua nos deus a delecta
cionibus terrenis expediāt: et ce/
leſtibꝰ ſemꝑ inſtruāt alimētis. P

**Dñica quīta. Cantꝰ ꝑ totū vt ſupᷓ
dominica tercia. Collecta.**

Familiā tuā q̄s dñe continua
pietate cuſtodi: vt que in ſo/
la ſpe grē celeſtis innitit̃. tua ſem
per ꝓtectione muniat̃. Per dñm.

Frēs. Induite **Ad coloſe. iij.**
vos ſicut electi dei: ſancti et
dilecti viſcera miſericordie. benig
nitatem. humilitatē. modeſtiam
pacienciā. ſupportantes inuicē et
donantes vobiſmetipſis. ſi q̄s ad
uerſus aliquē habet querelā: ſicꝫ
et dñs donauit vobis. ita et vos.

Sup oīa aūt hec charitatē hn̄tes: qḋ eſt vinculū ꝑfectionis. Et pax chriſti exultet in cordib⁹ veſtris: in q̄ ⁊ vos vocati eſtis in vno corꝑe. ⁊ grati eſtote. Verbū chriſti habitet in vobis habūdāter. in om̄i ſapia docētes ⁊ ꝯmonētes voſmetipſos in pſalmis hymnis ⁊ cāticis ſpirituālib⁹: in grā cantātes in cordibus veſtris dn̄o. Oē qḋcūq; facit̄s in verbo aut in oꝑe: oīa in nomīe dn̄i nr̄i iheſu chriſti facite: gracias agētes deo ⁊ patri. P ieſum xp̄m dn̄m nr̄m. Grad. Timebūt gētes nomē tuū dn̄e ⁊ oēs reges terre gl̄am tuā. ỽſ. Qm̄ edificauit dn̄s ſyon ⁊ videbitur in maieſtate ſua. Alleluia. ỽ. Exultate deo adiutori nr̄o iubilate deo iacob. ỽſ. Sumite pſalmū iocūdum cum cythara. Secūdum matheū. xiij.

In illo tpe. D. i. d. ſ. ꝑabolam hāc. Simile factū eſt regnū celoꝝ hoī qui ſeminauit bonū ſemē in agro ſuo. Cū āt dormirēt hoīes venit inimic⁹ eius ⁊ ſupſemiauit zyzania in medio tritici ⁊ abijt. Cū āt creuiſſet herba ⁊ fructū feciſſ; tūc apparuerūt et zyzania. Accedētes aūt ſerui patriſfamilias: dixerunt ei. Dn̄e: nōne bonū ſemen ſeminaſti in agro tuo? Vn̄ ergo habet zyzania? Et ait illis. Inimicus hō h̄ fecit. Serui āt dixerūt ei Vis imus ⁊ colligim⁹ ea? Et ait. Non. Ne forte colligētes zyzania: eradicetis ſimul cū eis ⁊ triticū. Sinite vtraq; creſcere vſq; ad meſſem: et in tpe meſſis dicā meſſorib⁹. Colligite ꝓmū zyzania: ⁊ alligate ea faſciculos ad cōburendū. Triticū āt cōgregate: i horreū meū. Secre.

Hoſtias tibi dn̄e placatōnis offerimus. vt et delicta nr̄a miserat⁹ abſoluas. ⁊ nutācia corda tu dirigas. Per. Complenda.

Preſta q̄s oṗs deus vt illi⁹ ſalutaris capiam⁹ effectū: cui⁹ ꝑ hec myſteria pignus accepimus. Per.

Circūdederūt Dn̄ica in. lxx. me gemit⁹ mort̄ dolores inferni circūdederūt me et in tribulacione mea īuocaui dn̄m et exaudiuit de tēplo ſancto ſuo vocē meam. Pſ. Diligā te dn̄e virt⁹ mea dn̄s firmamentū meū et refugiū meū et liberator meus. Gl̄a in excel. nō dr̄ niſi in duplicibus et ſemidu. vſq; paſche. Collecta.

Preces ppl̄i tui dn̄e q̄s clementer exaudi: vt q̄ iuſte ꝓ peccatis noſtris affligimur: ꝓ tui nominis gloria misericordit̄ liberemur. Per. Ad Corinthios. p. ix.

Fratres. Neſcitis ꝙ hi qui in ſtadio currūt. om̄es q̄dem currunt. ſed vn⁹ accipit brauiū? Sic currite. vt ꝯphendatis. Oīs em̄ q̄ in agone cōtendit. ab oībus ſe abſtinet Et illi quidē vt corruptibilē

coronam accipiant: nos autez in/
corruptam. Ego igitur ſic curro:
non quaſi in incertum. Sic pug/
no non quaſi aerem verberans:
ſed caſtigo corpus meū et in ſerui
tutem redigo. ne forte cum alijs
p̄dicauerim ipſe reprob⁹ efficiar.
Nolo eī vos ignorare fratres qm̄
patres noſtri omnes ſub nube fu
erunt. ⁊ om̄es mare tranſierunt:
et omnes in moyſe baptiſati ſunt
in nube et in mari. Et omnes ean
dem eſcā ſpiritualem māducaue-
runt: et omnes eūdem potū ſpiri
tualem biberunt. Bibebāt autē
de ſpirituali. cōſequēte eos petra
Petra autem erat chriſtus.

Gradua. Adiutor in oportuni/
tatibus in tribulacione ſperēt in
te qui nouerūt te qm̄ non derelin
quis querentes te domine. ℣.
Qm̄ nō in finem obliuio erit pau
peris paciencia pauperū non pe
ribit in eternū exurge domine ne
preualeat homo. Tractus.

De profundis clamaui ad te do/
mine. domīe exaudi vocem meā.
℣. Fiant aures tue intēdentes
in oracionem ſerui tui. ℣. Si
iniquitates obſeruaueris domīe
domīe quis ſuſtinebit. ℣. Quia
apud te propiciatio eſt et ꝓpter le/
gem tuā ſuſtinui te domine.

In illo tp̄e. S matheum. xx.
Dixit ihe. diſ. ſ. parabolā hanc.
Simile eſt regnū celoꝝ hoī patri/
familias: q̄ exijt primo mane con
ducere oparios in vineā ſuā. Con
uencione āt facta cū oparijs ex de
nario diurno: miſit eos in vineā
ſuam. Et egreſſus circa horā ter/
ciam. vidit alios ſtantes in foro o-
cioſos: et illis dixit. Ite et vos ī vi/
neam meā: et qđ iuſtum fuerit da
bo vobis. Illi autē abierunt. Ite/
rum autē exijt circa ſextā et nonā
horam: et fecit ſimilit̄. Circa vnde
cimā vero horam exijt. et inuenit
alios ocioſos ſtantes. et dixit illis
Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Di
cunt ei. Quia nemo nos cōduxit.
Dicit illis. Ite et vos in vineā me
am. Cum ſero autē factū eſſet: di/
cit domin⁹ vinee procuratori ſuo.
Voca oparios: ⁊ redde illis mer/
cedem. incipiēs a nouiſſimis vſq;
ad primos. Cū veniſſent ergo qui
circa vndecimā horam venerant:
acceperūt ſingulos denarios. Ve
nientes autē et primi: arbitrati
ſunt qđ plus eſſent accepturi. Ac/
ceperūt aūt et ipſi ſingulos dena
rios Et accipiētes: murmurabāt
aduerſus patrēfamilias dicētes
Hij nouiſſimi vna hora fecerūt: ⁊
pares illos nobis feciſti: qui por/
tauimus pōdus diei ⁊ eſtus? At il
le reſpondens vni eoꝝ dixit. Ami/
ce: non facio tibi iniuriam. Nōne
ex denario cōueniſti mecū? Tolle

qđ tuum eſt et vade. Volo autem et huic nouiſſimo dare: ſicut et tibi. Aut non licet michi quod volo facere? Aut oculus tuus nequã ē. quia ego bonus ſum. Sic erunt nouiſſimi primi: et primi nouiſſimi. Multi enī ſunt vocati: pauci vero electi.

Offerto. Bonũ eſt confiteri domino et pſallere nomini tuo altiſſime. Secreta.

Muneribus noſtris q̃ſumus domine precibusq; ſuſceptis. et celeſtibus nos munda myſterijs ⁊ clementer exaudi. Per dominũ.

Cõ. Illumina faciē tuã ſup ſeruũ tuum ⁊ ſaluũ me fac in tua miſericordia domīe nõ cõfundar qm̃ inuocaui te. Complenda.

Fideles tui deus per tua dona firmentur: vt eadem et percipiendo requirant. et querēdo ſine fine percipiant. Per dominũ.

Dominica in ſexageſima.

Exurge quare obdormis dñe exurge et ne repellas in finem quare facie; tuã auertis obliuiſceris tribulacionis noſtre adheſit in terra venter noſter exurge dñe adiuua nos et libera nos.

Pš. Deus auribus noſtris audiuimus patres noſtri ãnũciauerunt nobis. Collecta.

Deus qui cõſpicis quia ex nulla noſtra actione cõfidim⁹: concede propicius. vt cõtra aduerſa oĩa doctoris gẽcium protectõne muniamur. Per dominũ.

Ad Corinthios. ſecunda. xi.

Fratres. libēter ſuffertis inſipientes cũ ſitis ipſi ſapientes. Suſtinetis eñ ſi quis vos in ſeruitutem redigit: ſi quis deuorat. ſi quis accipit: ſi quis extollitur. ſi quis in faciem vos cedit. Scdm ignobilitatem dico: quaſi nos infirmi fuerim⁹ in hac parte In quo quis audet in inſipiencia dico: audeo et ego. Hebrei ſunt et ego Iſrahelite ſunt: et ego. Semē abrahe ſunt: et ego. Miniſtri chriſti ſunt et ego. Vt min⁹ ſapiens dico: plus ego. In laboribus plurimis: in carcerib⁹ habũdãtius. in plagis ſupra modũ. in mortibus frequēter. A iudeis q̃nquies quadragenas. vna min⁹ accept. Ter virgis ceſus ſum. ſemel lapidat⁹ ſum: ter naufragiũ feci. Nocte ac die in pfundo maris fui. In itineribus ſepe Periculis fluminũ. periculis latronũ. periculis ex gñe: periculis ex gētibus Periculis in ciuitate. periculis ĩ ſolitudine. periculis in mari: periculis in falſis fratribus. In labore ⁊ erũpna: in vigilijs multis. In fame et ſiti: in ieiunijs multis. in frigore et nuditate. Preter illa que extrinſec⁹ ſũt inſtancia mea cotidiana. ſollicitu

do omnium eccleſiarũ. Quis in/
firmatur. et ego nõ infirmor? Quis
ſcandalizatur. et ego non vror? Si
gloriari oportet: que infirmitatis
mee ſunt gloriabor. Deus et paẗ
domini noſtri iheſu chriſti ſcit qui
eſt benedictus in ſecula ꝙ nõ mẽ/
tior. Damaſci prepoſitꝰ gentis a
rethe regis cuſtodiebat ciuitatez
damaſcenoꝝ: vt me cõprehende/
ret. Et per feneſtram in ſporta di
miſſus ſum per murũ: et ſic effu/
gi manus eius. Si gloriari opor/
tet: non expedit quidem Veniam
autẽ ad viſiones: et reuelaciones
domini. Scio hominẽ ĩ chriſto an
te annos quatuordecĩ. ſiue in cor/
pore neſcio ſiue extra corpus neſ/
cio. deus ſcit raptũ huiuſmodi vſ/
qz ad tercium celũ. Et ſcio huiuſ/
modi hominẽ ſiue in corpore ſiue
extra corpus neſcio deus ſcit: qm̃
raptus eſt in paradyſum. et audi
uit archana verba que nõ licet ho
mini loqui. Pro huiuſmodi glori/
abor: pro me autẽ nichil gloriabor
niſi in infirmitatibꝰ meis. Nam ⁊
ſi voluero gloriari: non ero inſipi
ens. Veritatem enĩ dicam. Par/
co autẽ. ne quis me exiſtimet ſu/
pra id qđ videt in me: aut audit a/
liquid ex me. Et ne magnitudo re
uelacionũ extollat me: datus eſt
michi ſtimulus carnis mee ange
lus ſathane q̇ me colaphizꝫ. Propẗ
qđ ter dominũ rogaui vt diſcede/
ret a me: et dixit michi. Sufficit ti
bi gracia mea. Nam virtus in in/
firmitate ꝑficitur. Libẽter igitur
gloriabor in ĩfirmitatibꝰ meis vt
inhabitet in me virtus chriſti.
Gradua. Sciãt gentes qm̃ no/
men tibi deus tu ſolus altiſſimus
ſuper omnẽ terram. **℣.** Deꝰ me
us pone illos vt rotã et ſicut ſtipu
lam ante faciem venti. **Tractus**
Commouiſti domine terrã ⁊ cõ/
turbaſti eam. **℣.** Sana contri
ciones eius quia mota eſt. **℣.** Vt
fugiant a facie arcus vt liberẽtur
electi tui.

Secũdum Lucam. viij.

In illo tempore. Cum turba
plurima cõueniret et de ciui
tatibus ꝓperarẽt ad iheſum: dixit
per ſimilitudinẽ. Exijt q̇ ſeminat
ſeminare ſemẽ ſuum. Et dũ ſemi
nat aliud cecidit ſecus viã. et con/
culcatũ eſt: et volucres celi come/
derunt illud. Et aliud cecidit ſuꝑ
petrã: ⁊ natũ aruit. quia nõ habe
bat humorẽ. Et aliud cecidit inter
ſpinas: ⁊ ſimul exorte ſpine ſuffo/
cauerũt illud. Et aliud cecidit ĩ ter
ram bonã: et ortũ fecit fructũ cen
tuplũ. Hec dicens clamabat Qui
habet aures audiendi audiat. In
terrogabãt autẽ eũ diſcipuli eiꝰ:
que eſſet hec parabola. Quibus
ipſe dixit. Vobis datum eſt noſſe

myſterium regni dei: ceteris aũt in parabolis. vt videntes non vi/deant. et audientes nõ intelligãt. Eſt autẽ hec parabola. Semen ẽ verbum dei. Qui autẽ ſecus viã. hij ſunt qui audiũt. deinde venit diabolus et tollit verbum de cor/de eorꝫ: ne credentes ſalui fiant. Nam q̃ ſupra petrã: qui cum au/dierint. cum gaudio ſuſcipiũt ver bum. Et hij radices non habent: quia ad tempus credunt. et in tẽ/pore temptacionis recedunt. Qđ autem in ſpinis cecidit: hij ſunt q̃ audierunt. et a ſollicitudinibꝰ et diuicijs voluptatibus vite eũtes ſuffocãtur. et non referũt fructũ. Quod autem in bona terra: hij ſunt qui in corde bono et optimo audientes verbũ retinent. Et fru ctum afferunt in paciencia.

Offerto. Perfice greſſus me/os in ſemitis tuis vt non moueã/tur veſtigia mea inclina aurẽ tu/am et exaudi verba mea mirifica miſericordias tuas qui ſaluos fa cis ſperantes in te domine.

Oblatum tibi do- Secreta. mine ſacrificiũ viuificet nos ſem/per ⁊ muniat. Per dominũ noſtrꝫ iheſum chriſtũ. Cõ. Introibo ad altare dei ad deuꝫ qui letificat iuuentutem meam. Complẽda

Supplices te rogamus omnipo tens deus: vt quos tuis reficis ſa cramentꝭ. tibi eciam placitis mo/ribus dignãter deſeruire ꝯcedas Per dominũ noſtrũ iheſum.

Dñica in q̃nquageſima Introitꝰ.

Eſto michi in deũ protecto/rem et in locũ refugij vt ſal uũ me facias qm̃ firmamentum meũ et refugiũ meum es tu ⁊ ꝓpt̃ nomen tuũ dux michi eris et enu tries me. Ps̃. In te domie ſpe/raui nõ confundar ineternũ in iu ſticia tua libera me et eripe me.

Preces noſtras Collecta. q̃ſumꝰ dñe clemẽter exaudi atq; a peccatorꝫ vinculis abſolu/tos. ab omi nos aduerſitate cuſto di. Per. Ad Corinthios. pma. xiij.

Fratres. Si linguis hominũ loquar et angelorꝫ. charita/tem autẽ non habeã. factus ſum velut es ſonans. aut cymbalũ tin niens. Et ſi habuero ꝓpheciam. ⁊ nouerim myſteria omia. ⁊ omnẽ ſcienciã. ⁊ habuero omnẽ fidem: ita vt mõtes transferã: charitatẽ autẽ nõ habuero. nichil ſum. Et ſi diſtribuero in cibos pauperũ om nes facultates meas. et ſi tradide ro corpus meũ ita vt ardeã: chari tatẽ aũt nõ habuero. nichil michi prodeſt. Charitas patiẽs ẽ. benig na eſt. Charitas nõ emulatꝰ. nõ a/git pperam. nõ inflatꝰ. non eſt am biciosa: non querit que ſua ſunt. Non irritatꝰ. non cogitat malum.

non gaudet ſup iniquitate: ꝯgau
det autē veritati. Omnia ſuffert.
omnia credit. oīa ſperat. oīa
ſuſtinet. Charitas nunq̄ʒ excidit.
Siue ꝓphecie euacuabūtur: ſiue
lingue ceſſabūt: ſiue ſciēcia deſtru/
etur. Ex pte eīm cognoſcim⁹. ⁊ ex p
te ꝓphetamus. Cū autē venerit
qḋ perfectū eſt: euacuabit̄ qḋ ex p
te eſt. Cum eſſem paruul⁹ loque/
bar vt paruulus. ſapiebam vt p/
uulus: cogitabā vt puulus. Qn̄
autē fact⁹ ſum vir: euacuaui que
erāt puuli. Videm⁹ nūc p ſpeculū
in enigmate: tunc aūt facie ad fa/
ciem. Nūc cognoſco ex parte: tunc
aūt cognoſcā ſicut et cognit⁹ ſum
Nunc autē manent. fides. ſpes.
charitas: tria hec. Maior autem
hoꝝ: eſt charitas. Grad. Tu
es deus qui facis mirabilia ſolus
notā feciſti in gētibus virtutē tu/
am. vꝰ. Liberaſti in brachio tuo
populū tuū filios iſrl̄ et ioſeph.

Tractus.
Iubilate dn̄o oīs ter/
ra ſeruite dn̄o in leticia v. Intra
te in cōſpectu eius in exultacione.
v. Scitote qḋ dn̄s ipſe eſt de⁹ v.
Ipſe fecit nos et nō ipſi nos. vꝰ.
Nos aūt popul⁹ eius ⁊ oues paſ/
cue eius. Scd̄m lucam. xviij.

In illo tp̄e. Aſſumpſit iheſus
duodecim diſcipulos ſuos: ⁊
ait illis. Ecce aſcēdim⁹ iheroſolp/
mā: ⁊ cōſummabūtur oīa q̄ ſcpta
ſunt per ꝓphetas de filio hominis
Tradetur eīm gētibus et illudet̄:
et flagellabitur et cōſpuetur. Et
poſtq̄ʒ flagellauerint. occidēt eū:
et die tercia reſurget Et ipſi nichil
horum intellexerūt. Erat autem
verbum iſtud abſconditū ab eis:
et nō intelligebāt que dicebātur.
Factum eſt autē cū appropinqua/
ret ihericho: cecus quidā ſedebat
ſecus viam mendicās. Et cū audi
ret turbam pretereūtem: interro
gabat quid hoc eſſet Dixerunt au
tem ei: q iheſus nazarenus tran
ſiret. Et clamauit dicens. Iheſu fi
li dauid: miſerere mei. Et qui prei
bant: increpabāt eum vt taceret.
Ipſe vero multomag⁹ clamabat.
Fili dauid: miſerere mei. Stās āt
iheſus: miſit illum adduci ad ſe.
Et cum appropinquaſſet: interro
gauit illum dicēs. Quid tibi vis
faciam. At ille dixit. Domine: vt
videam. Et iheſus dixit illi. Reſpi
ce. Fides tua te ſaluū fecit. Et con
feſtim vidit: et ſequebat̄ illū mag
nificans deum. Et omnis plebs
vt vidit: dedit laudem deo.

Offerto. Benedictus es domīe
doce me iuſtificationes tuas in la
bijs meis pronūciaui omnia iudi
cia oris tui.

Secreta.
Hec hoſtia dn̄e q̄ſum⁹ emundet
noſtra delicta ⁊ ſacrificiū celebrā/
dum ſubditorū tibi corpora men/

teſqȝ ſanctificet. Per. Cō.

Manducauerūt et ſaturati ſunt nimis et deſiderium eorum attulit eis domin⁹ non ſunt fraudati a deſiderio ſuo. Complenda

Queſumus omnipotens de⁹: vt qui celeſtia alimēta pcepim⁹. per hec contra omīa aduerſa muniamur. Per dominū noſtrū.

Feria. iiij. in capite ieiunij benedictio cinerum. Adiutoriū noſtrū in nomīe domini Qui fecit celum et terram. Oremus.

Omnipotēs ſempiterne deus: parce metuentibus ppiciare ſupplicib⁹ et mittere digneris ſanctū angelū tuū de celis. q̄ bene ✠ dicat et ſancti ✠ ficet cineres iſtos: vt ſint remediū ſalutare oīnibus nomē ſanctū tuum humilit' implorātibus. ac ſemetipſos p cōſciēcia delictoꝝ ſuorum accuſantib⁹. atqȝ ante cōſpectum diuine clemēcie tue facinora ſua deplorātibus. vel ſereniſſimā pietatem tuā ſuppliciter obnixeqȝ flagitātibus et preſta p inuocacionem ſanctiſſimi nomīs tui: vt quicūqȝ eos ſup ſe aſperſerit p redēptione peccatoꝝ ſuoꝝ. ⁊ corpis ſanitatem pcipiāt et aīe tutelā. Per. Oracio.

Deus qui humiliacione flecteris et ſatiſfactione placaris: aurem tue pietatis inclina pcibus noſtris. et capitibus ſeruoꝝ tuoꝝ hoꝝ cinerum aſperſione attactis effunde ppici⁹ grām tue bn̄ ✠ dictionis. vt eos et ſpū cōpunctionis repleas. et q̄ iuſte poſtulauerint efficaciter tribuas ⁊ cōceſſa perpetua ſtabilita te manere intactos decernas. P. Oracio.

Bene ✠ dic domīe queſum⁹ creaturā iſtā cineris quā fieri voluiſti. vt ſit remedium aīarū. q̄ hanc ad humiliandū ſemetipſos ſup capita ſua ponunt. concede vt ſint nomī tuo dicati. et a moleſtia peccatoꝝ liberati. Per dominū noſtrū.

Ad aſperſionē aque añ. Exaudi nos dn̄e qm̄ benigna ē miſericordia tua ſcdm multitudinē miſerationū tuarū reſpice nos domine. v. Saluū me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aque vſqȝ ad animā meā. Exaudi. Collecta.

Concede nobis dn̄e qm̄s preſidia milicie chriſtiane ſanctis inchoare ieiunijs. vt contra ſpūales neqcias pugnaturi. cōtinēcie ſalutaris muniamur auxilijs. P chriſtum. Dando hoībus cineres dicat ad quēlibet. Memento hō quia cinis es et in cinerē reuerteris. Añ. Immutemur habitu in cinere ⁊ cilicio ieiunem⁹ et plorem⁹ āte dn̄m qꝛ multū miſericors ē dimittere pctā nr̄a de⁹ nr̄. Añ. Iuxta veſtibulū ⁊ altare plo

rabūt ſacerdotes et leuite miſtri dñi et dicēt. pce dñe parce populo tuo et ne diſſipes ora clamāciū ad te domine. R. in proceſſione

Emēdem⁹ in meli⁹ qđ ignorāter peccauim⁹ ne ſubito preoccupati die mortis q̄ramus ſpaciū penitē cie et inuenire nō poſſim⁹. Atten de dñe ꝛ miſerere q: peccauim⁹ ti bi. v. Peccauim⁹ cū patrib⁹ no/ ſtris iniuſte egim⁹ iniquitatem fe/ cim⁹. Attēde. Ad miſſam Jntro.

Miſereris oīm dñe et nichil odiſti eorū q̄ feciſti diſſimu- lans pctā hoīm ꝑpter penitēciā et parcens illis quia tu es dñs deus noſter. Ps. Miſerere mei deus miſerere mei qm̄ in te cōfidit aīa mea. G la patri. Dñs vobiſ/ cum. O rem⁹. Flectam⁹ genua Leuate. Dic fiat ꝑ totā .xl. feri. dieb⁹ qn̄ de feria fuat Collecta.

Preſta dñe fidelibus tuis: vt ieiunioꝝ venerāda ſolemp nia. et cōgrua pietate ſuſcipiant. et ſecura deuocione ꝑcurrāt. P.

Hec dīt do Lcō iohel ꝑphe. ij. min⁹ ds Cōuertimī ad me ī toto corde vr̄o. in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu: et ſcindite corda vr̄a ꝛ nō veſtimēta vr̄a. Et ꝯuertimini ad dñm deū veſtꝝ: q: benign⁹ ꝛ miſe/ ricors ē. paciēs et multum miſeri cors ꝛ ꝑſtabilis ſup malicia Quis ſcit ſi ꝯuertat̄ ꝛ ignoſcat de⁹. et re linquat poſt ſe bn̄dictionē: Sacri ficiū et libamē dño deo noſtro. Ca nite tuba ī ſyon: ſanctificate ieiu/ niū. vocate cetū. cōgregate ꝑplm ſanctificate eccleſiā. coadunate ſe nes. ꝯgregate puulos et ſugētes vbera. Egrediat̄ ſpōſus de cubili ſuo: ꝛ ſponſa de thalamo ſuo. Jnt̄ veſtibulū ꝛ altare plorabūt ſacer dotes et leuite miniſtri dñi: et di/ cent. Parce dñe: parce ꝑplo tuo: et ne des hereditatē tuam in obpro/ briū. vt dn̄ent̄ eis naciones. Qua re dicūt in populis vbi ē de⁹ eorū: zelatus eſt dñs terrā ſuam: ꝛ pep cit populo ſuo. Et rn̄dit domin⁹: ꝛ dixit populo ſuo. Ecce ego mittā vobis frumentū ꝛ vinū et oleum et replebimini in eis ꝛ nō dabo vos vltra obprobriū in gētibus. Dicit dñs ops. Grad. Miſerere mei deus miſerere mei qm̄ in te confi/ dit aīa mea. v. Miſit de celo ꝛ li berauit me dedit in obprobriū cō/ culcantes me. Tractus.

Dñe nō ſcđm pctā nr̄a facias no bis neq: ſcđm iniq̄tates nr̄as re/ tribuas nobis. v. Dñe ne memi neris iniquitatū nr̄aꝝ antiq̄rū ci to anticipēt nos miſericordie tue q: paupes facti ſum⁹ nimis. v. In gemibus. Adiuua nos de⁹ ſa/ lutaris nr̄ et ꝑpē gl̄am nōis tui do mine libera nos ꝛ ꝑpicius eſto pec catis nr̄is ꝑpter nomen tuum.

Predict? tractus d: ꝑ totã q̃dꝛage
ſimã tm̃ quartis ⁊ ſextis ferijs qñ
de feria tenet. S matheū.vi.
IN ill.t.Di.i.diſ.ſ.Cū ieiunatꝭ:
nolite fieri ſicꝫ hypocrite tri/
ſtes.Exterminãt ei facies ſuas vt
pareãt hoïbus ieiunãtes.Amē di
co vobis:quia receperunt merce/
dem ſuã.Tu aūt cum ieiunas vn
ge caput tuū.⁊ faciē tuã laua: ne
videaris hoïb? ieiunãs. ſed patri
tuo q̇ eſt in abſcõſo. Et paṫ tuus q̇
videt in abſcõſo:reddet tibi. Noli/
te theſaurizare vobis theſauros ī
terra: vbi erugo et tinea demoliṫ
et vbi fures effodiūt et furantur.
Theſaurizate ãt vobis theſauros
in celo: vbi neqꝫ erugo neqꝫ tinea
demoliṫ.et vbi fures nõ effodiunt
nec furãṫ. Vbi ei ē theſaurus tu?.
ibi ē et coꝛ tuū. Off. Exaltabo
te dñe qm̃ ſuſcepiſti me nec delec/
taſti īimicos meos ſuꝑ me dñe cla
maui ad te et ſanaſti me. Secre.
F ac nos q̄s dñe hijs mūeribus
offerēdis ꝯueniēṫ aptari. q̇b? ip
ſius venerabil' ſacramēti celebꝛa
mus exoꝛdiū.P. Pꝛefacio. Q ui
coꝛꝑali ieiunio. que d: feri. dieb?
vſqꝫ ad dñicã paſſi.qñ de feri.fia
tur. Cõ. Q ui meditabiṫ in lege
dñi die ac nocte dabit fructū ſuū ī
tempoꝛe ſuo. Complenda.
P ercepta nobis dñe ꝓbeant ſa/
cramēta ſubſidiū:vt et tibi grata
ſint nr̃a ieiunia.⁊ nobis ꝓficiant
ad medelã.P do.nr̃m ih̃m xp̄ꝫ fili.
tuū. O rem?. I nclinate capita
vr̃a deo. Sic fiat ꝑ totã q̇dꝛageſi.
p? vlti. cõplē.qñ de fe. fiuat Deīn̄
I nclinãtes ſe dñe Sup populū
maieſtati tue ꝓpiciat? intēde: vt q̇
diuino munere ſūt refecti. celeſti/
bus ſemꝑ nutriãṫ auxilijs.P.
Q Vm cla/ Feria.v.Introit?
marē ad dñm exaudiuit vo
cem meã ab hijs q̇ appꝛopiquant
michi et humiliauit eos q̇ eſt ante
ſecula et manet ineternū iacta co
gitatū tuū in dño et ipſe te enutri
et. Ps. Exaudi de? oꝛõem meã et
ne deſpexeris depcacionē meã in/
tende michi et exaudi me. Coll.
D eus q̇ culpa offenderis pe/
nitēcia placaris:pꝛeces ꝓpli
tui ſupplicantis ꝓpicius reſpice:et
flagella tue iracūdie q̄ ꝓ peccatis
noſtris meremur auerte.Per.
Lectio yſaie pꝛophete.xxxviij.
IN dieb? illis. Egrotauit eze/
chias vſqꝫ ad moꝛtē: ⁊ introi
uit ad eū yſaias fili? amos ꝓpha.
et dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpone
domui tue:quia moꝛieris tu ⁊ nõ
viues.Et conuertit ezechias faci/
em ſuam ad parietem: et oꝛauit
ad dñm et dixit. Obſecro domine
memento q̄ſo quõ ambulauerim
coꝛam te in veritate et in coꝛde ꝑ/
fecto. ⁊ qd̃ bonum eſt in ocul' tuis

feceri. Et fleuit ezechias fletu ma
gno. Factũq; eſt verbũ domini ad
yſaiam dicens Vade: et dic ezechie
Hec dicit dñs deus dauid patris
tui. Audiui oracionẽ tuã et vidi la
chrymas tuas. Ecce ego adijciam
ſup dies tuos q̃ndecim ãnos: ⁊ de
manu regis aſſyrioꝝ eruã te. et ci
uitatem iſtã: et ꝓtegam eã. Dicit
dominus omnipotẽs. Grad.
Iacta cogitatũ tuũ in dño et ipſe
te enutriet. v̾ſ. Dũ clamarẽ ad
dñm exaudiuit vocẽ meã ab hijs
qui appropiquant michi. Euan/
geliũ. Cum introiſſet iheſus.
R; in dñica Adorate. q̃ eſt. iij. p⁹
epyphanie iſra euã. xvi. Offer.
Ad te dñe leuaui animã meã de
us meus in te confido nõ erubeſ/
cam neq; irrideãt me inimici mei
et eĩ vniuerſi qui te expectãt nõ cõ
fundentur. Secreta.
Sacrificijs p̃ñtibus dñe q̃s in
tende placat⁹. vt et deuocioni nr̃e
ꝓficiant et ſaluti. Per. Cõ.
Acceptabis ſacrificiũ iuſticie ob
laciones et holocauſta ſup altare
tuũ domine. Complenda.
Celeſtis doni benedictione ꝑcep
ta. ſupplices te deus omnipotens
dep̃camur: vt hoc idem nobis ⁊ ſa
cramenti cauſa ſit et ſalutis. Per
Parce dñe ꝑce Sup populũ.
ꝑplo tuo: vt dignis flagellacõnib⁹
caſtigat⁹ in tua miſeracione reſpi
ret. Per. Feria ſexta Introitus
Audiuit dñs et miſertus eſt
michi dñs factus ẽ adiutor
meus. Ps. Exaltabo te domine
q̃m ſuſcepiſti me nec delectaſti ini
micos meos ſup me. Collecta.
Inchoata ieiunia q̃s domĩe
benigno fauore proſeq̃re. vt
obſeruãciam quã corꝑalit̾ exhibe
mus. mẽtib⁹ eciã ſinceris exerce/
re valeam⁹. Per dominũ.
Hec dicit Lcõ yſaie ꝓphe. lviij.
dñs deus. Clama ne ceſſes.
quaſi tuba exalta vocẽ tuã: ⁊ ãnũ
cia ꝑplo meo ſcelera eoꝝ et domui
iacob pctã eoꝝ. Me etẽm de die in
diẽ querunt ⁊ ſcire vias meas vo
lunt: q̃ſi gẽs que iuſticiã fecerit. et
q̃ iudiciũ dei ſui nõ dereliq̃rit. Ro/
gant me iudicia iuſticie: appropin
quare deo volũt Quare ieiunaui
mus ⁊ nõ aſpexiſti. humiliauim⁹
aĩas nr̃as et neſciſti? Ecce in die ie
iunij veſtri inueniẽ volũtas vr̃a:
et oẽs debitores vr̃os repetitis Ec
ce ad lites ⁊ ad ꝯtẽciones ieiunat⁹
et ꝑcutitis pugno ĩpie. Nolite ie/
iunare ſicut vſq; ad hãc diẽ: vt au
diat̾ in excelſo clamor veſter. Nun
quid tale ẽ ieiuniũ q̃d elegi. ꝑ diez
affligere hoiem aĩam ſuam? Nũ/
quid cõtorq̃re quaſi circulũ caput
ſuũ. et ſaccũ et cinerem ſternere?
Nunquid iſtud vocaui ieiuniũ. et
diem acceptabilẽ domĩo? Nonne

hoc eſt magis ieiunium qđ elegi:
Diſſolue colligaciones impietatꝫ
ſolue faſciculos deprimentes. Di
mitte eos q̄ cōfracti ſunt liberos:
et om̄e onus diſrūpe. Frāge eſuri
enti panē tuū: et egenos vagoſq̃
induc in domū tuam. Cū videris
nudū operi eū: et carnē tuā ne deſ
pexeris Tunc erūpet quaſi mane
lumen tuū: ⁊ ſanitas tua citiꝰ orie
tur. Et anteibit faciē tuam iuſti/
cia tua: ⁊ gloria dn̄i colliget te Tūc
inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet: clama
bis. et dicet ecce aſſum. Quia mi/
ſericors ſum: Dn̄s deꝰ tuꝰ. Gra.
Unā pecij a dn̄o hāc requira; ut
inhabitē in domo dn̄i. ℣. Ut vi/
deam volūtatem dn̄i et ꝓtegar a
templo ſancto eiꝰ. S matheū. v.
IN il. t. Di. i. diſ. ſ. Audiſtis q̄
dictū eſt antiq̄s: diliges ꝓxi/
mū tuū. et odio habebis inimicū
tuū. Ego autē dico vobis. Diligi/
te inimicos veſtros: bn̄facite hijs
qui vos oderūt. Et orate ꝓ ꝑſeq̄n/
tibus et calūpniātibꝰ vos. ut ſitis
filij patris vr̄i qui in celis ē: q̄ ſolē
ſuū oriri facit ſuꝑ bonos ⁊ malos
et pluit ſuꝑ iuſtos et iniuſtos. Si
eñ diligitis eos qui vos diligūt:
quā mercedē habebitis? Nonne ⁊
publicani hoc faciūt? Et ſi ſaluta-
ueritis frēs vr̄os tantū. qđ ampli
us facitis. Nonne ⁊ ethnici h̄ faci/
unt? Eſtote ergo et vos ꝑfecti: ſicꝫ

et pater veſter celeſtis ꝑfectus eſt
Attendite ne iuſticiā veſtrā facia/
tis corā hoībus: ut videamini ab
eis. Alioq̄n mercedē nō habebitis
apud patrē vr̄m: q̄ in celis eſt. Cū
ergo facis elemoſynā: noli tuba
canere ante te. ſicut hypocrite fa
ciunt in ſynagogis et in vicis. ut
honorificētur ab hoībus. Amē di
co vobis: receperūt mercedē ſuā.
Te aūt faciente elemoſynā. neſci/
at ſiniſtra tua quid faciat dextera
tua: ut ſit elemoſyna tua in abſcō
ſo. Et pat̄ tuus q̄ videt in abſcōſo:
reddet tibi. Offer. Dn̄e viui/
fica me ſcđm eloquiū tuū ut ſciā
teſtimonia tua. Secreta.
Sacrificiū dn̄e obſeruācie q̄dra
geſimalis offerimꝰ. p̄ſta q̄s: ut ti/
bi et mētes nr̄as reddat acceptas
⁊ ꝯtinēcie ꝓmptionis nobis tribu
at facultatē. Per dn̄m. Cō.
Seruite dn̄o in timore ⁊ exulta/
te ei cū tremore apprehendite diſci
plinā ne pereatis de via iuſta.
Spm̄ nobis dn̄e Complēda.
tue charitatꝫ infūde: ut q̄s vno ce/
leſti pane ſaciaſti. tua facias pie/
tate ꝯcordes Ꝑ dn̄z nr̄. Suꝑ ꝑplm
Tuere dn̄e populū tuū. et ab oī/
bus pctīs clemēter emūda: quia
nulla ei nocebit aduſitas ſi nulla
domietur iniquitas. Per dn̄m.
AUdiuit dn̄s. cū Sabbato.
ce. cātu. vrſ. i p̄cedēti miſſa.

O bſeruacionis Collecta.
huiꝰ annua celebritate letã
tes queſumꝰ dñe: vt paſchalibus
actionibꝰ inherẽtes. pleniꝰ eius
affectibꝰ gaudeamꝰ. Per dñm.

Lectio yſaie prophete. lviij.

H Ec dicit dñs deus. Si abſtu
leris de medio tui cathenã.
et deſieris digitũ tuũ extendere. ⁊
loqui qḋ non prodeſt: cũ effuderis
eſurienti aĩam tuam. et aĩam af/
flictam repleueris: orief in tene/
bris lux tua. et tenebre tue erũt ſi
cut meridies. Et requiẽ tibi dabit
dominꝰ deus tuus ſemꝑ: et imple
bit ſplẽdoribꝰ animã tuam ⁊ oſſa
tua liberabit. Et eris quaſi hortꝰ
irriguus: ⁊ ſicut fons aquaꝝ cuiꝰ
non deficient aque. Et edificabũ/
tur in te deſerta ſeculorũ: funda/
menta generacionis et generacõ
nis ſuſcitabis. Et vocaberis edifi
cator ſepiũ: auertens ſemitas ini
quitatũ. Si auerteris a ſabbato
pedem tuũ facere volũtatem tuã
in die ſancto meo. et vocaberis ſab
batum delicatũ et ſanctum domi
ni glorioſum. et glorificaueris eũ
dum nõ facis vias tuas: et nõ in/
uenitur voluntas tua vt loquaris
ſermonẽ: tũc delectaberis ſuper
domĩo. ⁊ ſuſtollam te ſuꝑ altitudi
nem terre et cibabo te hereditate
iacob patris tui. Os eñ dñi locu
tum eſt hec.

Secũdum marcum. vi.

I N illo tꝑe. Cũ ſero eẽt factũ:
erat nauis in medio mari et
ihs ſolus in terra. Et vidẽs eos la
borãtes in remigãdo: erat ei ven/
tus ꝯtrarius eis. Et circa quartã
vigiliã noctis venit ad eos ambu
lans ſuꝑ mare: ⁊ volebat ꝑterire
eos. At illi vt viderũt eũ ambulã/
tem ſuꝑ mare: putauerũt phãtaſ
ma eſſe. ⁊ exclamauerũt. Oẽs eñ
eũ viderũt: ⁊ ꝯturbati ſunt Et ſta
tim iheſus locutꝰ eſt cũ eis: ⁊ dixit
illis Cõfidite ego ſum: nolite time
re. Et aſcẽdit ad illos in nauim: et
ceſſauit vẽtus: ⁊ plꝰ magis intra
ſe ſtupebãt. Nõ eĩ intellexerãt de
panibꝰ: erat eñ cor eoꝝ obcecatũ.
Et cũ tranſfretaſſent: peruenerunt
in terrã genazareth ⁊ applicuerũt
Cũqꝫ egreſſi eẽnt de naui: ꝯtinuo
cognouerũt eũ. Et ꝑcurrẽtes vni
uerſam regionẽ illã ceperũt ĩ gra
batis eos q̃ ſe male habebãt circũ
ferre vbi audiebãt eũ eẽ. Et q̃cũqꝫ
introibat in vicos vel ĩ villas aut
in ciuitates: in plateis ponebant
infirmos. ⁊ deꝑcabãt eũ vt vl' fim
briã veſtimẽti eiꝰ tãgerent. Et q̃t
quot tãgebãt eũ: ſalui fiebant.

S uſcipe dñe ſacrificiũ Secre.
cuiꝰ te voluiſti dignãt imolacõne
placari: p̄ſtã qs. vt huiꝰ opacõe mũ
dati. bñplacitũ tibi noſtre mẽtis
offeramus affectum. Per dñm.

Celeſtis vite mune- Cōplenda. re vegetati. qm̄s dn̄e: vt qđ eſt nobis in preſenti vita myſteriū. fiat eternitatis auxilium. Per dn̄m.

Fideles tui de⁹ Sup populum per tua dona firmētur: vt eadē et pcipiendo requirāt. ⁊ q̄rendo ſine fine pcipiant. Per dominū.

Dn̄ica prima in quadrageſima.

Inuocauit me et ego exaudiam eū eripiā eū et glorificabo eū longitudine dieꝝ adiplebo eum. Ps. Qui habitat in adiutorio altiſſimi in ꝓtectōne dei celi cōmorabitur.] Collecta.

Deus qui eccleſiā tuam ānua q̄drageſimali obſeruacione purificas: p̄ſta familie tue. vt qđ a te obtinere abſtinēdo nititur. h̄ bonis opibus exequatur. Per.

Frēs. Ad Corīthios ſcđa. vi. Hortamur vos ne inuacuū graciā dei recipiatis. Ait em̄. Tpe accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutꝫ adiuui te. Ecce nūc tempus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis Nemini dantes vllam offenſionē: vt nō vituperet̄ miniſteriū noſtꝝ. Sed in om̄ibus exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miniſtros: ī multa paciencia. in tribulacionib⁹. in neceſſitatibus. in anguſtijs. in plagis. in carceribus. in ſeditionib⁹. in laboribus. in vigilijs. in ieiunijs. in caſtitate. in ſcientia. in lōganimitate. in ſuauitate. in ſpirituſancto. in charitate non ficta. in verbo veritatis. in virtute dei. Per arma iuſticie: a dextris et a ſiniſtris Per gloriam et ignobilitatē: per infamiam. et bonā famā. vt ſeductores: et veraces. Sicut qui ignoti et cogniti. Quaſi morientes: et ecce viuimus. Vt caſtigati et non mortificati Quaſi triſtes. ſemper autem gaudentes. Sicut egētes: multos autem locupletātes. Tāq̄ꝫ nichil habentes: ⁊ omnia poſſidentes. Gradua. Angelis ſuis mandauit de te vt cuſtodiāt te in omnib⁹ vijs tuis. V. In manibus portabūt te: ne vnquā offendas ad lapidem pedē tuum.

Qui habitat in adiu Tractus torio altiſſimi: in protectione dei celi cōmorabitur. V. Dicet domino ſuſceptor meus es. et refugiū meū deus me⁹ ſperabo in eū. V. Q̄m ipſe liberauit me de laq̄o venātium. et a v̄bo aſpero. V. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: et ſb̄ pēnis ei⁹ ſperabis. V. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. V. A ſagitta volāte ꝑ diē a negocio ꝑābulante in tenebris. a ruina ⁊ demoīo meridiano. V. Cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis tibi autē non appropinquabit. V. Q̄m angelis ſuis mādauit de

te vt cuſtodiāt te ī oīb? vijs tuis.
vſ. In manibus portabūt te ne
vnquā offendas ad lapideʒ pedē
tuū. v. Sup aſpidem et baſiliſ/
cum ambulabis et cōculcabis leo
nem et dracone. vſ. Qm̄ in me
ſperauit liberabo eū protegā eū
qm̄ cognouit nomē meū. v. In/
uocauit me ⁊ ego exaudiā eū cum
ipſo ſum in tribulacione. v. Eri
piam eū et glorificabo eū. v. Lon
gitudine dieꝝ adimplebo eum et
oſtendam illi ſalutare meū.

In illo tp̄e. S matheū.iiij.
Ductus eſt ihesus in deſer/
tum a ſpiritu: vt temptaret a dia
bolo. Et cū ieiunaſſet quadragin/
ta diebus ⁊ quadragita noctibus
poſtea eſurijt. Et accedens temp/
tator: dixit ei. Si filius dei es: dic
vt lapides iſti panes fiāt. Qui reſ
pondens dixit. Scriptū eſt. Non
in ſolo pane viuit homo: ſed ī om
ni verbo qd̄ ꝓcedit de ore dei. Tūc
aſſumpſit eū diabolus in ſanctaʒ
ciuitatem: et ſtatuit eū ſupra pin/
naculum tēpli: et dixit ei. Si fili?
dei es: mitte te deorſum. Scriptū
eſt em̄ quia angelis ſuis manda/
uit de te. ⁊ in manib? tollent te. ne
forte offendas ad lapidem pedem
tuū. Ait illi ihesus rurſum. Scrip
tum eſt. Non temptabis dominū
deum tuū. Iterū aſſumpſit eum
diabolus in mōtem excelſum val

de: ⁊ oſtendit ei omnia regna mū
di et gloriā eoꝝ. ⁊ dixit illi. Hec om
nia tibi dabo: ſi ꝓcidens adoraue
ris me. Tunc dicit ei ieſus. Vade
ſathanas. Scriptum ē em̄. Domi
nū deum tuū adorabis: et illi ſoli
ſeruies. Tunc reliquit eū diabol?
et ecce angeli acceſſerunt: et mini
ſtrabant ei. Offer. Scapulis
ſuis obumbrabit tibi dominus et
ſub pēnis eius ſperabis ſcuto cir
cūdabit te veritas eius. Secreta
Sacrificium quadrageſimalis
inicij ſolempniter imolam?. te do
mine deprecantes: vt cū epularū
reſtrictione carnaliū. a noxijs q̄q
voluptatibus tēperemur. Per.
Hic dicetur prefacio cotidiana.
Similiter in alijs dn̄icis. Cō.
Scapulis ſuis obūbrabit tibi et
ſub pennis ei? ſperabis ſcuto cir/
cūdabit te veritas ei?. Cōplenda.
Qui nos domīe ſacramēti liba/
cio ſancta reſtauret: et a vetuſta/
te purgatos. in myſterij ſalutar̄
faciat tranſire cōſorcium. Per.
Sicut oculi ſeruoꝝ Feria.ij.
in manib? dn̄oꝝ ſuoꝝ ita o/
culi noſtri ad dominū deū noſtrū
donec miſereatur noſtri miſere/
re nobis domine miſerere nobis
Ps. Ad te leuaui oculos meos q̄
habitas in celis. Collecta.
Conuerte nos deus ſalutar̄
noſter: et vt nobis ieiuniū

quadrageſimale proficiat: mẽtes noſtras celeſtib⁹ inſtrue diſcipli/nis. Per dominũ noſtrũ.

Lectio Ezechielis ꝓphete. xxiiij.

Hec dicit dñs deus. Ecce ego ipſe requirã oues meas: et viſitabo illas Sicut paſtor viſitat gregem ſuũ in die qñ fuerit in medio ouiũ ſuaꝝ diſſipatarũ: ſic viſitabo oues meas. et liberabo eas de oĩbus locis in quib⁹ diſperſe fuerant in die nubis ⁊ caliginis. Et educã eas de populis. ⁊ congregabo eas de terris. Et inducã eas in terrã ſuã. ⁊ paſcã eas in mõtibus iſrahel: in riuis et in cũctis ſedib⁹ terre. In paſcuis vberrimis paſcam eas: ⁊ ĩ mõtibus excelſis iſrahel erũt paſcue eaꝝ Ibi requieſcent in herbis virentib⁹: et in paſcuis pinguibus paſcentur ſuper montes iſrahel. Ego paſcam oues meas: ⁊ eas accubare faciam dicit dominus deus. Qđ perierat requirã. et qđ abiectũ fuerat reducã: et qđ confractũ fuerat alligabo. Et qđ infirmũ fuerat ꝯſolidabo: ⁊ qđ pingue ⁊ forte cuſtodiã. Et paſcam illas in iudicio ⁊ iuſticia. Dicit dñs ops. Gra. Protector nr̃ aſpice deus et reſpice ſuper ſeruos tuos ℣. Dñe deus virtutũ exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Sm̃ math. xxv.

In illo tp̃e. Di. ie. diſ. ſ. Cũ venerit filius hoĩs in maieſtate ſua. ⁊ oẽs ãgeli eius cum eo: tũc ſedebit ſup ſedẽ maieſtat⁹ ſue. Et cõgregabũtur ante eũ oẽs gẽtes: ⁊ ſepabit eos ab inuicem: ſicꝫ paſtor ſegregat oues ab hedis Et ſtatuet oues quidẽ a dextris ſuis: hedos autẽ a ſiniſtris. Tunc dicet rex hijs q̃ a dextris eius erũt. Venite benedicti patris mei: poſſidete paratũ vobis regnũ a cõſtitucione mundi Eſuriui eñ: ⁊ dediſtis michi manducare. Sitiui: et dediſtis michi bibere. Hoſpes eram. ⁊ collegiſtis me. Nudus: ⁊ cooperuiſtis me. Infirm⁹: ⁊ viſitaſtis me. In carcere erã: et veniſtis ad me. Tunc reſpõdebunt ei iuſti dicẽtes Domiẽ: qñ te vidim⁹ eſuriẽtem ⁊ pauim⁹. ſitiẽtem ⁊ dedim⁹ tibi potum: Qñ aũt te vidim⁹ hoſpitem et collegimus te. aut nudũ et cooperuim⁹ te. Aut qñ te vidimus infirmũ aut in carcere. ⁊ venim⁹ ad te. Et reſpõdẽs rex dicet illis Amẽ dico vob: q̃diu feciſtis vni de hijs fratribus meis minimis. michi feciſtis. Tunc dicet et his qui a ſiniſtris eius erũt. Diſcedite a me maledicti in ignẽ eternũ: qui paratus eſt diabolo et angelis eius. Eſuriui eĩ. ⁊ nõ dediſtis michi mãducare Sitiui: ⁊ nõ dediſtis michi potũ Hoſpes eram: ⁊ non collegiſtis me. Nudus: ⁊ non cooꝑuiſtis me. Infirmus et in carcere: et nõ

viſitaſtis me. Tunc reſpõdebunt ei et ipſi dicẽtes. Domine: qñ te vidim⁹ eſuriẽtem aut ſitiẽtem. aut hoſpitem. aut nudũ. aut infirmũ vel in carcere. ⁊ nõ miniſtrauim⁹ tibi? Tunc reſpõdebit illis dicens. Amẽ dico vobis: q̃diu nõ feciſtis vni de minoribus hijs: nec michi feciſt⁹. Et ibũt hij i ſupplicĩu eťnũ: iuſti aũt: in vitã eternã. Offer.

Leuabo oculos meos et cõſiderabo mirabilia tua domine vt doceas me iuſticiã tuam da michi intellectũ vt diſcam mandata tua.

Munera dñe oblata Secreta. ſanctifica: noſq; a peccatoꝝ nr̃oꝝ maculis emũda. Per. Cõ.

Voce mea ad dominũ clamaui ⁊ exaudiuit me de mõte ſancto ſuo non timebo milia populi circũdãtis me. Complenda.

Salutaris tui domine munere ſaciati. ſupplices exoram⁹. vt cu⁹ letamur guſtu. renouemur effectu. Per. Super populũ.

Abſolue qͥs dñe noſtroꝝ vincula peccatoꝝ: et quicq̇d pro eis meremur ꝓpiciatus exclude. Per.

Domine refugiũ Feria. iij. fact⁹ es nobis a generaciõe et progenie a ſeculo ⁊ in ſeculũ tu es. Ps. Priuſquã mõtes fierẽt aut formaretur terra et orbis.

Reſpice dñe familiã Collec. tuam: et preſta. vt apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat. que ſe carnis maceratiõe caſtigat. Per. Lcõ yſaie prophete. lv.

In diebus illis. Locut⁹ ẽ yſaias ꝓpheta dicẽs. Querite dominũ dũ inueniri pt: inuocate eũ dum ꝓpe ẽ. Derelinquat impius viã ſuã. ⁊ vir iniquus cogitacões ſuas: ⁊ reuertať ad dñm ⁊ miſerebitur eius. ⁊ ad deũ nr̃m. qm̃ multus ẽ ad ignoſcẽdũ. Nõ ei cogitaciones mee cogitaciones veſtre: neq; vie mee vie vr̃e dt dñs. Quia ſicut exaltãtur celi a ťra. ſic exaltate ſunt vie mee a vijs vr̃is: ⁊ cogitaciones mee a cogitacionib⁹ veſtris. Et quõ dẽdit imber ⁊ nix de celo. ⁊ illuc vltra nõ reuertiť. ſʒ inebriat terrã ⁊ infundit eam. ⁊ germinare eã facit. ⁊ dat ſemẽ ſerẽti. et panẽ comedenti: ſic erit verbũ meũ qd̃ egredieť de ore meo. Non reuerteť ad me vacuũ: ſed faciet q̃cũq; volui. ⁊ ꝓſperabiť in hijs ad que miſi illud. Ait dñs omps.

Grad. Dirigať orõ mea ſicut incenſum in ꝯſpectu tuo dñe. Vſ. Eleuacio manuũ meaꝝ ſacrificiũ veſptinũ. S matheum. xxi.

In illo tpe. Cũ intraſſet iheſus iheroſolimã: ꝯmota ẽ vniuerſa ciuitas dicens. Quis eſt hic? Populi ãt dicebãt. Hic ẽ iheſus ꝓpha a nazareth galilee. Et intrauit ihs in tẽplũ dei. ⁊ eijciebat oẽs vẽden

tes et emẽtes in templo : ⁊ mẽſas
numulariorꝫ et cathedras vendẽ
cium colũbas euertit . Et dicit eis
Scriptũ eſt: quia domus mea do
mus orõnis vocabit. Vos aũt feci
ſtis illam ſpelũcã latronũ . Et ac-
ceſſerũt ad eũ ceci ⁊ claudi in tẽplo
et ſanauit eos. Vidẽtes ãt princi-
pes ſacerdotũ et ſcribe mirabilia
q̃ fecit. ⁊ pueros clamãtes in tem-
plo ⁊ dicẽtes. oſanna filio dauid :
indignati ſunt ⁊ dixerũt ei. Audis
q̃d iſti dicũt? Jheſus autẽ dixit eis
Vtiqꝫ. Nunq̃ legiſtis. quia ex ore
infanciũ et lactẽcium ꝑfeciſti lau
dẽ? Et relictis illis: abijt foras ex-
tra ciuitatẽ in bethaniã Ibiqꝫ mã
ſit: et docebat eos de regno dei.
Offer. In te ſperaui dñe dixi tu
es deus meus ĩ manibꝰ tuis tem
pora mea. Secreta.
Oblatis q̃s dñe placare muneri
bus. et a cũctis nos defende peri-
culis. Per. Cõ. Cũ inuocarẽ te
exaudiſti me deus iuſticie mee. in
tribulacione dilataſti michi miſe-
rere michi domine et exaudi ora-
cionẽ meam. Complenda.
Queſumꝰ op̃s deus: vt illius ſa-
lutaris capiamꝰ effectũ . cuiꝰ per
hec myſteria pignꝰ accepimꝰ . P.
Aſcendãt ad te dñe Sup pplm.
ꝑces noſtre: et ab eccleſia tua cũc-
tam repelle nequiciam. Per.
Feria. iiij. q̃tuor tꝑm Introitus.

REminiſcere miſeracionum
tuarꝫ dñe ⁊ miſericordie tue
que a ſeculo ſunt ne vnquã domi
nẽtur nobis inimici noſtri libera
nos deꝰ iſrahel ex oĩbus ãguſtijs
nr̃is. Ps. Ad te domĩe leuaui a-
nimã meã deꝰ meus in te confido
nõ erubeſcã. Sine Dñs vobiſcũ
Oremus. Flectamꝰ. Leua.
Preces nr̃as q̃s Collecta.
domĩe clemẽter exaudi: ⁊ cõ
tra cũcta nobis aduerſancia. dex-
terã tue maieſtatis extende. Per.
In die Lcõ libri exodi. xxiiij.
bus illis. Dixit dñs ad moy-
ſen. Aſcẽde ad me in mõtem. ⁊ eſto
ibi: daboqꝫ tibi duas tabulas lapi
deas. ⁊ legẽ ac mandata q̃ ſcripſi :
vt doceas filios iſrahel. Surrexe-
runt moyſes ⁊ ioſue miniſter eiꝰ:
aſcendẽsqꝫ moyſes in mõtem dei
ſenioribꝰ ait. Expectate hic: donec
reuertamur ad vos. Habetis aa-
ron et hur vobiſcũ : ſi q̃d natũ fue
rit queſtionis referetis ad eos Cũ
qꝫ aſcendiſſet moyſes. operuit nu
bes mõtem: ⁊ habitauit gl'a domi
ni ſuꝑ ſynai : tegens illũ nube ſex
diebus: Septimo ãt die : vocauit
eũ de medio caliginis. Erat ãt ſpe
cies glorie dñi q̃ſi ignis ardẽs ſuꝑ
verticẽ mõtis in ꝯſpectu filiorum
iſrl'. Ingreſſuſqꝫ moyſes mediũ
nebule. aſcẽdit in mõtẽ : et fuit ibi
q̃dragita diebꝰ: ⁊ q̃dragita noctibꝰ

Tribulaciones cordis Gradu. mei dilatate ſunt de neceſſitatib⁹ meis eripe me dn̄e. v̄. Vide humilitatē meā et laborē meū et dimitte oīa peccata mea. Hic dicit Dn̄s vobiſcū. Orem⁹. Flectamus ge. Leuate. Collecta.

Deuocionē ppl'i tui q̄s domine benignus intēde: vt q̄ p abſtinēciam macerant' in corpe per fructū boni opis reficiātur i mente. P.

Lcō libri Regū tercio. xix.

In dieb⁹ illis. Venit helias in berſabee iuda: et dimiſit ibi puer ſuū. et perexit in deſertū: viā vnius diei. Cūq̄ veniſſet et ſederet ſubter vnā iuniperū: petiuit anime ſue vt moreret' et ait. Sufficit michi dn̄e tolle queſo aīam meā. Neq̄ enī melior ſum. q̄ pr̄es mei. Proiecitq̄ ſe: ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus dn̄i tetigit eū: dixitq̄ ei. Surge comede. Et reſpexit: ⁊ ecce ad caput ſuū ſubcinericius panis ⁊ vas aq̄. Comedit ergo et bibit: ⁊ rurſum obdormiuit. Reuerſuſq̄ ē angelus dn̄i ſecūdo. ⁊ tetigit eū: dixitq̄ illi. Surge comede: grādis ei tibi reſtat via. Qui cū ſurrexiſſet: comedit et bibit. Et ābulauit in fortitudine cibi illi⁹ quadragita dieb⁹ et quadragita noctibus: vſq̄ ad mōtem dei oreb. Tractus.

De neceſſitatib⁹ meis eripe me domine vide hūilitatē meā et laborem meū ⁊ dimitte oīa pctā mea. v̄. Ad te dn̄e leuaui aīam meā de⁹ meus in te ↄfido nō erubeſcā neq̄ irrideāt me inimici mei. v̄. Etenī vniuerſi q̄ te expectāt nō ↄfundēt' cōfundātur oēs facientes vana.

Tract⁹. Dn̄e nō ſcd̄m pctā. xx.

In il. t. Acceſſe S. math. xii.

runt ad iheſum ſcribe ⁊ phariſei. dicentes. Magiſter: volum⁹ a te ſignū videre. Qui rn̄dens ait illis. Generacio mala et adultera ſignū querit: ⁊ ſignū non dabit' ei niſi ſignū ione pphete. Sicut ei fuit ionas in vētre ceti trib⁹ diebus et tribus noctib⁹: ſic erit fili⁹ hoīs in corde terre trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctibus. Viri niniuite ſurgent i iudicio cū generacione iſta. ⁊ cōdēnabūt eam: quia penitēciam egerūt in p̄dicacione ione. Et ecce pl⁹ q̄ iona hic. Regina auſtri ſurget in iudicio cū generacione iſta. ⁊ cōdemnabit eā: quia venit a finib⁹ terre audire ſapiēciam ſalomoīs Et ecce pluſq̄ ſalomon hic. Cū āt īmundus ſpiritus exierit ab hoīe ambulat per loca arida. querens requiē et non inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domū meam: vnde exiui. Et veniens: inuenit eam vacantem. ſcopis mūdatam et ornatam. Tunc vadit et aſſumit ſeptem alios ſpiritus ſecum nequio-

res ſe et intrãtes habitant ibi. Et
fiũt nouiſſima hoĩs illius peio/
ra prioꝛib⁹. Sic erit ⁊ generacõni
huic peſſime. Adhuc eo loquente
ad turbas: ecce mater eius ⁊ frẽs
ſtabant foris querentes loqui ei.
Dixit aũt ei quidã. Ecce mať tua
et fratres tui foris ſtãt: querẽtes
te. At ipſe rñdens. dicenti ſibi ait.
Que ẽ mať mea. ⁊ q̇ ſunt fratres
mei? Et extendens manũ in diſci/
pulos ſuos: dixit. Ecce mať mea:
et frẽs mei. Quicũq; ei fecerit vo/
luntatẽ pr̃is mei q̇ in celis ẽ: ipſe
meus frater: ⁊ ſoroꝛ ⁊ mater eſt.
Offer. Meditabar in mãdať ei⁹
que dilexi valde ⁊ leuabo manus
meas ad mãdata tua q̄ dilexi.
Hoſtias tibi dñe pla Secreta.
cationis offerimus. vt delicta no/
ſtra miſerat⁹ abſoluas. ⁊ nutãcia
coꝛda tu dirigas. Per. Cõ.
Intellige clamoꝛẽ meũ et intẽde
voci oꝛõnis mee rex meus ⁊ deus
meus qm̃ ad te oꝛabo dñe Cõplẽ.
Qui dñe ꝑcepcione ſacramẽti et
a nr̃is mũdemur occult⁹: ⁊ ab ho/
ſtiũ liberemur inſidijs. Per dñm
Mentes nr̃as q̄s Sup populũ.
dñe lumĩe tue claritatis illuſtra:
vt videre poſſim⁹ q̄ agenda ſunt:
et q̄ recta ſunt agere valeam⁹. P.
Confeſſio Feria. v. Introi.
et pulchritudo in conſpectu
eius ſanctitas et magnificẽtia in
ſanctificatione eius. Ps. Canta
te dño canticũ nouũ cantate dño
omnis terra. Collecta.
Deuocionẽ pp̃li tui dñe qm̃s
benignus intẽde. vt q̇ ꝑ ab/
ſtinenciã macerãtur in coꝛpe. per
fructũ boni opis reficiant in men
te. P. Lcõ ezechielis ꝓphete. xviij.
In dieb⁹ illis. Factus ẽ ſermo
dñi ad me dicens. Quid ẽ q̄ꝺ
inter vos ꝑabolam vertitis i pro/
uerbiũ iſtud in terra iſrahel dicẽ/
tes. pr̃es vr̃i ꝯmederũt vuã acer
bam. ⁊ dẽtes filioꝝ obſtupeſcunt?
Viuo ego dr̃ dñs de⁹: ſi erit vobis
vltra ꝑabola ħ in ꝓuerbiũ in iſra
hel. Ecce oẽs aĩe mee ſunt. Vt aĩa
pr̃is: ita ⁊ aĩa filij mea ẽ. Anima q̄
peccauerit: ipſa morieť. Et vir ſi
fuerit iuſt⁹. ⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iuſti
ciam. in mõtibus nõ comederit. ⁊
oculos ſuos nõ leuauerit ad idola
dom⁹ iſrahel. ⁊ vxoꝛem ꝓximi ſui
nõ violauerit. ⁊ ad mulierẽ men/
ſtruatã nõ acceſſerit. et hoĩem nõ
cõtriſtauerit. pign⁹ debitoꝛi reddi
derit. ꝑ vim nichil rapuerit panẽ
ſuũ eſurienti dederit. ⁊ nudũ ope
ruerit veſtimẽto. ad vſurã nõ cõ/
modauerit. ⁊ ãpli⁹ nõ accepit. ab
iniq̇tate auerterit manũ ſuã. iudi
ciũ verũ fecerit inť vir ⁊ vir. ⁊ i pre
ceptis meis ãbulauerit. ⁊ iudicia
mea cuſtodierit vt faciat veritatẽ
hic iuſt⁹ ẽ. vita viuet. Ait dñs ops.

Cuſtodi me domīe vt pu Grad.
pillam oculi. ſub vmbra alarū tu-
arum protege me. V. De vultu
tuo iudiciū meū prodeat oculi tui
videāt equitatē. S macḣ.xv.

In illo tpe. Egreſſus iheſus
ſeceſſit in ptes tyri ⁊ ſydonis
Et ecce mulier chananea a finibꝰ
illis egreſſa: clamauit dicēs ei. Mi
ſerere mei domine fili dauid: filia
mea male a demonio vexat. Qui
non reſpondit ei verbū Et accedē
tes diſcipuli eius: rogabāt eū dicē
tes Dimitte eam: quia clamat pꝰ
nos. Ipſe autē reſpondēs ait. Nō
ſum miſſus: niſi ad oues q̄ perie-
runt domꝰ iſrahel. At illa venit et
adorauit eū dicens. Domīe: adiu
ua me. Qui reſpōdens ait. Non ē
bonū ſumere panē filioꝝ: ⁊ mitte
re canibus. At illa dixit. Etiā dn̄e.
Nam et catelli edūt de micis que
cadūt de mēſa dn̄oꝝ ſuoꝝ. Tūc reſ
pōdens iheſus: ait illi. O mulier.
magna ē fides tua: fiat tibi ſicꝫ vis
Et ſanata ē filia eius: ex illa hora.
Offer. Immittet angelus domi
ni in circuitu timētiū eū ⁊ eripiet
eos guſtate et videte qm̄ ſuauis ē
dominus. Secreta.

Sacrificia dn̄e qm̄s iſta ꝓpicius
nos ſaluēt: q̄ medicinalibꝰ ſunt in
ſtituta ieiunijs. Per. Cō.

Panis quē ego dedero caro mea
eſt pro ſeculi vita. Complēda.

Tuoꝝ nos dn̄e largitate donoꝝ
et tpalibus attolle preſidijs. et re-
noua ſempiternis. P. Sup ꝓpłm

Da q̄ſumꝰ domīe populis chriſti
anis. ⁊ q̄ profitētur agnoſcere. et
celeſte munꝰ diligere quod frequē
tant. P. Feria. vi. Introitus.

De neceſſitatibus meis eripe
me dn̄e vide humilitatē me-
am et laborē meū et dimitte oīa
pctā mea. Ps. Ad te dn̄e leuaui
aīam meā deꝰ meus in te confido
non erubeſcam. Collecta.

Eſto dn̄e ꝓpicius plebi tue: et
quā tibi facis eſſe deuotā be
nigno refoue miseratꝰ auxilio P.
Lectio Ezechielis prophete. xviij.

Hec dicit dn̄s deus. Anima q̄
peccauerit: ipſa morietᷣ. Fili
us nō portabit iniquitatē patris:
et pater nō portabit iniq̄tatē filij.
Iuſticia iuſti ſuper eū erit: et im-
pietas impij erit ſuper eū. Si aūt
impius egerit penitēciā ab omni
bus peccatis ſuis que opatus eſt.
et cuſtodierit vniuſa p̄cepta mea.
et fecerit iudiciū et iuſticiā: vita vi
uet et non morietᷣ. Omniū iniq̄ta
tum eiꝰ quas opatus ē. non recor
dabor. in iuſticia ſua quā opatus
eſt viuet. Nunq̄d voluntatis mee ē
mors impij dı̄c dn̄s deꝰ. et nō vt cō-
uertatur a vijs ſuis et viuat? Si
autē auerterit ſe iuſtus a iuſticia
ſua. ⁊ fecerit iniq̄tatē ſcd̄m oīes

abhomīaciones quas oꝑari ſolet
impius:nunq̇d viuet? Om̄es in/
ſticie eius quas fecerat:nō recoꝛ/
dabūtur. In pꝛeuaricacione qua
pꝛeuaricatꝰ eſt. et in peccato ſuo
qͦd peccauit:in ipſis moꝛietᷣ. Et di/
xiſtis. Non eſt equa via dñi. Audi/
te domus iſrahel Nunq̇d via mea
non eſt equa. et nō magis vie ve/
ſtre pꝛaue ſunt? Cū em̄ auerterit
ſe iuſtus a iuſticia ſua. et fecerit
iniquitatē. moꝛietᷣ in eis. In iniu/
ſticia ſua quā oꝑatus eſt: moꝛietᷣ.
Et cū auerterit ſe impius ab īpie/
tate ſua quā oꝑatus eſt. et fecerit
iudiciū et iuſticiā: ipſe animā ſuā
viuificabit Conſiderās em̄ ⁊ auer
tens ſe ab oībus iniq̇tatibus ſuis
quas oꝑatus eſt: vita viuet et nō
moꝛietur. Dicit dñs oīps. **Gra.**
Saluum fac ſeruū tuū deus me
us ſperātem in te. ℣. Auribus
ꝑcipe domīe oꝛacionē meam.
In illo tp̄e. **Scd̄m Johēz. v.**
Erat dies feſtus iudeoꝝ:⁊ aſ
cendit ihesus iheroſolymā. Eſt āt
iheroſolymis pꝛobatica piſcina q̄
cognoīatur hebꝛaice bethſaida
quinq; poꝛticꝰ habēs. In hijs iace
bat multitudo magna languenci
um. cecoꝝ. claudoꝝ. aridoꝝ: expe
ctanciū aque motū. Angelꝰ autē
dñi ſcd̄m tempus deſcēdebat i piſ
cinam: et mouebatᷣ aqua. Et qui
pꝛioꝛ deſcēdiſſet in piſcinā pꝰ mo/
tionem aque: ſanꝰ fiebat a quacū
q; detinebatᷣ infirmitate. Erat āt
quidam homo ibi. triginta ⁊ octo
annos habēs in infirmitate ſua.
Hunc cū vidiſſet ihesus iacētem ⁊
cognouiſſet quia multū iā tēpus
haberet dicit ei. Vis ſanus fieri?
Reſpōdit ei languidꝰ. Domīe ho/
minē nō habeo: vt cū turbata fue
rit aqua mittat me in piſcinā. Dū
venio em̄ ego: alius ante me deſ/
cendit. Dicit ei ihesus. Surge tol/
le grabatū tuum: et ābula. Et ſta
tim ſanus factꝰ eſt homo: ⁊ ſuſtu/
lit grabatū ſuum. et ambulabat.
Erat autē ſabbatū in illo die. Di/
cebāt ergo iudei: illi qui ſanatꝰ fu
erat. Sabbatū eſt: nō licet tibi tol
lere grabatū tuū. Reſpondit eis.
Qui me ſanū fecit ille michi dixit.
Tolle grabatū tuū et ambula In
terrogauerūt ergo eū Quis ē ille
homo q̇ dixit tibi tolle grabatū tu
um et ābula? Is aūt q̇ ſanus fue/
rat effectus: neſciebat quis eſſet.
Ihesus aūt declinauit a turba cō/
ſtituta in loco. Poſtea inuenit eū
ihesus in tēplo ⁊ dixit illi. Ecce ſa/
nus factꝰ es: iā noli peccare. ne de
terius tibi aliq̇d cōtingat. Abijt il/
le homo et nūciauit iudeis: q2 ihe/
ſus eſſet qui fecit eū ſanū **Offer.**
Benedic aīa mea domino: ⁊ noli
obliuiſci oēs retribucōnes eiꝰ ⁊ re
nouabitᷣ ſicut aquile iuuētus tua

Suſcipe queſumꝰ **Secreta.**
domie munera noſtris oblata ſer
uicijs et tua ꝓpicius dona ſanctifi
ca. Per. **Cō.** Erubeſcāt et con/
turbētur oēs inimici mei auer/
tātur retrorſum et erubeſcāt val/
de velociter. **Complēda.**
Per huiꝰ domie opacōnē myſte
rij et vicia noſtra purgētur: ꝛ iu/
ſta deſideria cōpleantur. Per.
Conſerua q̄ſumus **Sup ꝓplm.**
dn̄e populū tuū. et ab omibus q̄s
meretur aduerſitatibꝰ redde ſecu
rū: vt trāquillitate percepta. de/
uota tibi mente deſeruiat. Per.

Sabbato q̄tuor tpm Introitus.

Intret oracio mea in cōſpec/
tu tuo inclina aurē tuā ad p̄
cem meā dn̄e. **Ps.** Domie deus
ſalutis mee in die clamaui et noc/
te corā te. Gloria **Sine** Dn̄s
vobiſcū. Oremꝰ. Flectamꝰ ge.
Leuate. **Collecta.**
Populū tuū dn̄e q̄ms ꝓpicius
reſpice. atq; ab eo flagella
tue iracūdie clemēter auerte. P.

Lectio libri Deutronomij. xxvi.

In diebꝰ illis. Locutꝰ eſt moy/
ſes ad dominū dicēs. Reſpi-
ce dn̄e de ſanctuario tuo. ꝛ de excel
ſo celoꝝ habitaculo: ꝛ benedic po/
pulo tuo iſrahel. et terre quā dedi
ſti nobis ſicut iuraſti patribꝰ nr̄is
terrā lacte ꝛ melle manātē. Audi
iſrahel. Hodie dn̄s deus tuus p̄ce
pit tibi. vt facias mādata eiꝰ atq;
iudicia: ꝛ cuſtodias et ipleas ex to
to corde tuo et ex tota aīa tua. Do
minū elegiſti hodie vt ſit tibi deꝰ:
et ābules in vijs eiꝰ. et cuſtodias
cerimonias illiꝰ ꝛ mādata atq; iu-
dicia: ꝛ obedias eius imperio. Et
dn̄s elegit te hodie. vt ſis ei popu/
lus peculiaris. ſicut locutꝰ eſt tibi
et cuſtodies oīa precepta eiꝰ. Et fa
ciat te excelſiorē cūctis gētibus q̄s
creauit in laudē et nomē et gloriā
ſuam et ſis ꝓpl's ſanctꝰ dn̄i dei tui:
ſicut locutꝰ eſt tibi. **Graduale.**
Propicius eſto dn̄e pctis nr̄is:
neq̄n dicāt gētes vbi ē deus eoꝝ
V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris no/
ſter et ꝓpter honorē nois tui dn̄e li
bera nos. **Sine** Dn̄s vobiſcum
Oremꝰ. Flecta. ge. Leuate.
Deus qui nos in **Collecta.**
tātis piculis cōſtitutos pro
humana ſcis fragilitate nō poſſe
ſubſiſtere: da nobis ſalutē mētis
et corpis vt ea que pro pctis nr̄is
patimur. te adiuuāte vicamꝰ. P.
In diebꝰ ill. **Lcō li. deutro. xi.**
Dixit moyſes filijs iſrahel.
Si cuſtodieritis mādata q̄ ego p̄ci
pio vobis. ꝛ feceritꝫ ea. vt diligatꝫ
dn̄m deū vr̄m. ꝛ ābuletis ī oībꝰ vi
is eiꝰ adherētes ei: diſpdet dn̄s ō/
nes gētes iſtas ante faciē vr̄am. ꝛ
poſſidebitꝫ eas q̄ maiores ꝛ fortio/
res vobis ſunt. Oīs locus quē cal

cauerit pes veſter: veſter erit. A deſerto et libano. ⁊ a flumine magno eufrate. uſqȝ ad mare occidẽtale. erũt termini veſtri. Nullusqȝ ſtabit contra vos. Terrorẽ veſtrũ et formidinẽ dabit dominus deus veſter. ſuper oẽm terrã quã calcaturi eſtis ſicut locut⁹ eſt vobis: dominus deus veſter. Graduale

Protector noſter aſpice deus et reſpice ſup ſeruos tuos. ℣. Dñe deus virtutũ exaudi p̃ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Sine Dñs vobiſcũ Oremus Flectam⁹ genua. Leua.

Protector noſter Collecta. aſpice de⁹: vt qui maloꝝ noſtroꝝ pondere premimur: pcepta miſericordia. libera tibi mente famulemur. Per dominũ.

Lectio libri machabeoꝝ ſcdo pmo.

In dieb⁹ illis. Oracionẽ faciebant ſacerdotes dũ offerent ſacrificiũ ꝓ populo iſrahel: ionatha inchoãte. ceteris aũt reſpõdẽtibus et dicẽtibus. Benefaciat vobis deus: et meminerit teſtamenti ſui. qđ ad abrahã ⁊ yſaac ⁊ iacob locutus eſt ſeruoꝝ ſuoꝝ fideliũ: et det vobis cor oĩbus vt colatis eũ. et faciatis ei⁹ volũtatẽ. Adaperiat dñs cor veſtꝝ in lege ſua. ⁊ in pceptis ſuis: et faciat pacẽ. Exaudiat orõnes vrãs et reconcilietᷣ vobis: nec vos deſerat in tpe malo dominus deus veſter. Gra. Dirigatur oracio mea ſicut incẽſum ĩ cõſpectu tuo dñe. ℣. Eleuacio manuũ meaꝝ ſacrificiũ veſptinũ. Sñ. Dñs vo. Orem⁹. Flectamus ge. Leuate. Collecta.

Adeſto qͣs domie ſupplicacõnibus noſtris: vt eſſe te largiente mereamur ⁊ inter ꝓſpera humiles et inť aduerſa ſecuri. P.

Lectio libri Sapiẽcie. xxxvi.

Miſerere noſtri de⁹ oĩm et reſpice nos: ⁊ oſtende nobis lumẽ miſeracionũ tuaꝝ et imitte timorẽ tuũ ſup gentes q̃ nõ exquiſierũt te: et cognoſcãt quia nõ eſt deus niſi tu. vt enarrent magnalia tua. Alleua manũ tuã ſup gentes alienas: vt videãt potenciã tuam Sicut eñ in cõſpectu eoꝝ ſanctificatus es in nobis. ſic in conſpectu noſtro magnificaberis in illis. vt cognoſcãt te ſicut ⁊ nos cognouimus qͣ nõ eſt deus p̃ter te domine. Innoua ſigna: ⁊ imuta mirabilia. Glorifica manũ: et brachiũ dexterũ. Excita furorẽ: et effunde iram. Extolle aduerſariũ: et afflige inimicũ. Feſtina tempus ⁊ memento finis: vt enarrent mirabilia tua: dñe deus noſter. Grad.

Ad dñm dũ tribularer clamaui et exaudiuit me. ℣. Dñe libera aĩam meã a labijs iniquis et a lingua doloſa. Sine Dñs vobiſcũ Orem⁹ Flecta. ge. Leuate.

Preces populi tui Collecta. quęsumus domine clementer exaudi: ut qui iuste pro peccatis nostris affligimur pro tui nominis gloria misericorditer liberemur. Per dominum.

Lectio danielis prophete. Angelus domini descendit. Hymnus. Benedictus es domine. Hic dicitur Dominus vobiscum. Oremus. Flectamus genua. Levate. Collecta. Deus qui tribus pueris. Require post dominicam ante gloria in excelsis. Ad Thessalo. prima. v.

Fratres. Rogamus vos corripite inquietos. consolamini pusillanimes. suscipite infirmos: patientes estote ad omnes. Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini invicem et in omnes. Semper gaudete sine intermissione orate: in omnibus gratias agite. Hec est enim voluntas dei in christo ihesu: in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere: prophecias nolite spernere. Omnia autem probate. quod bonum est tenete: ab omni specie mala abstinete vos. Ipse autem deus pacis sanctificet vos per omnia: ut integer spiritus vester et anima et corpus sine querela. in adventu domini nostri ihesu christi servetur. Tractus.

Laudate dominum omnes gentes et collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata est super nos misericordia eius et veritas domini manet in eternum.

Secundum Matheum. xvii.

In illo tempore. Assumpsit ihesus petrum et iacobum et iohannem fratrem eius. et duxit illos in montem excelsum seorsum: et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuit illis moyses et helyas: cum eo loquentes. Respondens autem petrus: dixit ad iesum. Domine: bonum est nos hic esse. Si vis. faciamus hic tria tabernacula: tibi unum. moysi unum. et helye unum. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic est filius meus dilectus in quo michi bene complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli. ceciderunt in faciem suam: et timuerunt valde. Et accessit ihesus et tetigit eos: dixitque eis. Surgite: nolite timere. Levantes autem oculos suos neminem viderunt nisi solum ihesum. Et descendentibus illis de monte: precepit eis ihesus dicens. Nemini dixeritis visionem: donec filius hominis a mortuis resurgat. Off. Domine deus salutis mee in die clamavi et nocte coram te intret oratio mea in conspectu tuo domine. Secreta.

Presentibus sacrificiis quęsumus domine ieiunia nostra sanctifica. ut quod observantia nostra profitetur extrinsecus. interius operetur. Per. Co. Domine deus meus in te speravi: libera me ab omnibus persequentibus me et eripe me.

Sanctificatos omnibus tuis Complenda.

omnipotẽs deus. ⁊ vicia nr̃a curẽ tur. ⁊ remedia nobis eterna ꝓue/niaut. Per dñm. Sup ꝓsin.

Ab omnib⁹ nos q̃ms dñe pecca/tis ꝓpiciatus abſolue: vt percepta venia pctõꝝ liberis tibi mẽtibus ſeruiam⁹. P. Dñica. ij. Introit⁹.

Reminiſcere miſeracionum tuaꝝ domine ⁊ miſericordie tue que a ſeculo ſunt ne vnquã do minẽtur nobis inimici noſtri libe ra nos deus iſrahel ex om̃ibus an guſtijs noſtris. Ps. Ad te domi/ne leuaui animã meã deus me⁹ i te confido non erubeſcam.

Deus qui cõſpicis Collecta. omni nos virtute deſtitui: interius exteriusq̃ cuſtodi: vt et ab om̃ibus aduerſitatib⁹ munia/mur in corpe. ⁊ a prauis cogitacõ nibus mũdemur in mẽte. Per.

Ad Theſſalonicenſes. pma. iiij.

Fratres. Rogamus vos ⁊ ob ſecram⁹ in domio iheſu: vt quẽadmodũ accepiſtis a nob̃ quo modo vos oporteat ambulare. et placere deo ſicut ⁊ ambulatis. vt abundetis magis. Scitis em̃ que precepta dederim vob̃: per dñm iheſum. Hec ẽ em̃ volũtas dei ſan ctificacio veſtra: vt abſtineat̃ vos a fornicacione. vt ſciat vnuſquiſq̃ veſtꝝ ſuũ vas poſſidere in ſancti/ficacione ⁊ honore. Non in paſſio ne deſiderij: ſicut ⁊ gentes q̃ igno/rant deũ. Et ne quis ſupgrediat̃ neq̃ circũueniat in negocio frẽm ſuũ: q̃m vindex eſt dñs de hijs om nibus ſicut p̃dixi̇mus vobis et te/ſtificati ſumus. Non em̃ vocauit nos de⁹ in imũdiciã: ſed in sancti/ficacionẽ In chriſto iheſu dño nr̃o. Gra. Tribulacões. vts. xv. De/inde vn⁹ de iſtis tractib⁹ Tract⁹.

De neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe. vide humilitatẽ meã et labo/rem meũ et dimitte oia pctã mea. ℣. Ad te dñe leuaui aiam meam deus meus in te cõfido nõ erubeſ/cam neq̃ irrideãt me inimici mei ℣. Etem̃ vniuerſi qui te expectãt non cõfundẽtur: cõfundãtur oẽs faciẽtes vana. Iſte Tract⁹ dr̃ fm ma. eccl. Dixit dñs mulieri cha/nanee non eſt bonũ ſumere panẽ filioꝝ et mittere canib⁹ ad mãdu/candũ. ℣. At illa dixit vtiq̃ domi ne: nam ⁊ catelli edunt de micis q̃ cadũt de menſa dñoꝝ ſuoꝝ. ℣. Ait illi iheſus o mulier magna eſt fides tua fiat tibi ſicut petiſti.

In il. t. Venit ad S marcũ. i. iheſum leproſus depcãs eũ: ⁊ genuflexo dixit Si vis potes me mũdare. Jh̄s ãt miſert⁹ ei⁹ exten/dit manũ ſuã: ⁊ tangẽs eũ ait illi. Volo Mũdare Et cũ h̄ dixiſſet: ſta tim diſceſſit ab eo lepra ⁊ mũdat⁹ eſt. Et cõmĩat⁹ ẽ ei. Statiq̃ eiecit il lũ: et dixit ei. Vide nemini dixeris

ſed vade oſtende te principi ſacer/
dotū et offer pro emūdacione tua
que p̄cepit moyſes in teſtimoniū
illis. At ille egreſſus cepit p̄dicare
et diffamare ſermonē. ita vt iam
non poſſet manifeſte i ciuitatē in/
troire ſed foris in deſertis locis eē
Et cōueniebāt ad eū vndiq₃. Off.
Meditabar in mādatis tuis que
dilexi valde. et leuabo manus me
as ad mādata tua q̄ dilexi Secre.
Sacrificijs p̄ſētibus dn̄e qs̄ in
tende placat⁹: vt et deuocioni nr̄e
proficiant et ſaluti. Per. Cō.
Intellige clamorē meum intēde
voci oracionis mee rex meus ꝛ de
us meus qm̄ ad te orabo domine.
Supplices te roga/ Cōplenda.
mus oīps deus: vt quos tuis refic̄
ſacramētis. tibi etiā placidis mo/
ribus dignāter deſeruire ꝯcedas
Per. Feria ſecūda Introitus.
Redime me dn̄e et miſerere
mei pes em̄ me⁹ ſtetit i via
recta in eccleſijs benedicā dn̄m.
Ps. Iudica me domie qm̄ ego in
innocencia mea ingreſſus ſum et
in dn̄o ſperans nō infirmabor.
Preſta qs̄ oīpo/ Collecta
tens deus: vt familia tua q̄
ſe affligendo carne ab alimentis
abſtinet. ſectando iuſticiā a culpa
ieiunet. P. Lcō Daniel' p̄phe. ix.
In diebus illis. Orauit dani/
el dicens. Domie de⁹ noſter
qui eduxiſti populū tuū de terra
egypti in manu forti. ꝛ feciſti tibi
nomen ſcd̄m diē hanc: peccauim⁹
iniquitatē fecim⁹ dn̄e in oēm iuſti
ciam tuā. Auertat' obſecro ira tua
et furor tuus a ciuitate tua iheru
ſalem: et a mōte ſancto tuo. Prop
ter peccata em̄ noſtra et iniquita/
tes patrū noſtroꝝ: iheruſalē ꝛ po
pulus tuus i obprobriū ſunt om-
nibus p circuitū noſtrū. Nunc er/
go exaudi de⁹ noſter oracionē ſer/
ui tui et p̄ces eius: ꝛ oſtende faciē
tuā ſup ſanctuariū tuū qd̄ deſer/
tum eſt. Propt' temetipſum incli/
na deus meus aurē tuam et audi
aperi oculos tuos et vide deſola/
cionem noſtrā et ciuitatē ſup quā
inuocatū eſt nomen tuū. Neq₃ em̄
in iuſtificacionib⁹ noſtris ꝓſterni
mus preces ante faciem tuā: ſed
in miſeracionib⁹ tuis multis. Ex
audi domie: placare dn̄e: attende
et fac. Ne moreris ꝓpter temetip-
ſum deus meus: quia nomē tuū
inuocatū eſt ſuper ciuitatē et ſup
populum tuū: domie de⁹ noſter.
Gradu. Adiutor meus et libe/
rator meus eſto domine ne tarda
ueris. v. Confundātur ꝛ reuere
antur inimici mei qui querūt ani
mā meā. Scd̄m Iohānem. viij.
In illo tempore. Dixit iheſus
turbis iudeoꝝ. Ego vado et
queretis me: et in peccato veſtro

moꝛiemini. Quo ego vado: vos
nō poteſtis venire. Dicebāt ergo
iudei. Nūquid interficiet ſemetip
ſum. qꝛ dicit quo ego vado vos nō
poteſtis venire? Et dicebat eis.
Vos de deoꝛſum eſtis: ego de ſuꝑ
nis ſum. Vos de mundo hoc eſtis
ego non ſum de hoc mundo. Dixi
ergo vobis: quia moꝛiemini ī pec
catis veſtris. Si eñ non credide/
ritis quia ego ſum: moꝛiemini in
peccato veſtro. Dicebant ergo ei.
Tu quis es? Dixit eis iheſus. Pri/
cipium: qui et loquoꝛ vobis. Mul
ta habeo de vobis loqui: et iudica
re. Sed qui miſit me verax eſt: et
ego que audiui ab eo hec loquoꝛ ī
mundo. Et nō cognouerūt: quia
patrē eis dicebat deū. Dixit ergo
eis iheſus. Cum exaltaueritis fili
um hoīs tunc cognoſcetis quia
ego ſum. et a meipſo facio nichil:
ſed ſicut docuit me pater hec loꝗr
Et qui miſit me mecū eſt: ⁊ non re
liquit me ſolū Quia ego q̄ placita
ſunt ei: facio ſemper. Offer.
B enedicā dominū qui michi tri
buit intellectū ꝓuidebā deum ī
cōſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a dextris
eſt michi ne cōmouear. Secreta
H ec hoſtia domīe placacionis ⁊
laudis tua nos ꝓpiciacōne dignos
efficiat. Per dominū. Cō.
D omine dominꝰ noſter quā ad/
mirabile ē nomē tuū in vniuerſa
terra. Complenda.
H ec nos cōmunio dn̄e purget a
crimine. et celeſtis remedij faciat
ſꝑ eſſe cōſoꝛtes. P. Sup ꝑplm
A deſto ſupplicacionibꝰ nr̄is opꝰ
deus: ⁊ quibꝰ fiduciā ſperāde pie
tatis indulges. cōſuete miſericoꝛ/
die tribue benignꝰ effectū. Per.
Feria tercia Introitus.
T ibi dixit coꝛ meum queſiui
vultū tuū: vultū tuū dn̄e re
quiram ne auertas faciē tuam a
me. Ps. Dn̄s illuminacio mea
et ſalus mea quē timebo. Collec.
P erfice q̄ſumus domīe benig
nus ī nobis obſeruācie ſac/
te ſubſidium: vt que te auctoꝛe fa
cienda cognouimꝰ. te oꝑante im/
pleamꝰ. P. lcō libri Re. tcio. xvij.
I N diebus illis. Factus eſt ſer
mo domini ad helyam theſ/
byten dicens. Surge ⁊ vade in ſa
repta ſydonioꝝ: et manebis ibi.
Precepi eñ ibi mulieri vidue: vt
paſcat te. Surrexit: et abijt in ſa/
repta. Cumqꝫ veniſſet ad poꝛtam
ciuitatis: apparuit ei mulier vi/
dua colligens ligna. Et vocauit
eam: dixitqꝫ ei. Da michi paululū
aque in vaſe: vt bibam. Cūqꝫ illa
pergeret vt afferret: clamauit pꝰ
tergum eius dicens. Affer michi
obſecro ⁊ buccellam panis in ma
nu tua. Que reſpondit. Viuit
dominus deus tuus. quia non

habeo panem. niſi q̃tum pugillꝰ
capere poteſt farine in hydria. et
paululũ olei in lechito. En colligo
ligna. vt ingrediar et faciaꝫ illud
michi et filio meo: vt comedamꝰ ⁊
moriamur. Ad quã helias ait. No
li timere: ſed vade et fac ſicut dixi/
ſti. Verũtamen michi primũ fac
de ipſa farinula ſubcinericiũ pa/
nem paruulũ: et affer ad me. Ti/
bi auteꝫ et filio tuo: facies poſtea.
Hec autẽ dicit dominꝰ deus iſra/
hel. Hydria farine nõ deficiet. nec
lechitus olei minuet: vſqꝫ ad diem
in qua daturus eſt dominꝰ pluui
am ſuper faciem terre. Que abijt
et fecit iuxta verbũ helie. Et come
dit ipſe et illa: et domꝰ eius tota.
Ex illa die hydria farine non defe
cit: ⁊ lechitus olei nõ eſt imminu/
tus. iuxta verbum dñi: quod locu
tus eſt in manu helie. Grad.

Iacta cogitatũ tuũ in domino et
ipſe te enutriet. ℣. Dum clama
rem ad dominũ exaudiuit vocem
meã ab hijs qui appropiquant mi
chi. Scd̃m matheum. xxiij.

In illo tẽpore. Locutus ẽ ihs
ad turbas et ad diſcipulos
ſuos dicẽs. Super cathedrã moy
ſi: ſederũt ſcribe et phariſei. Om
nia ergo quecũqꝫ dixerint vobis:
ſeruate et facite. Scd̃m vero ope/
ra eoꝝ nolite facere. Dicũt em̃ et
non faciunt. Alligant em̃ onera
grauia et importabilia et iponũt
in humeros hominũ: digito autẽ
ſuo nolunt ea mouere. Om̃ia ve/
ro opera ſua faciunt: vt videãtur
ab hominibꝰ. Dilatant em̃ phyla/
teria ſua: et magnificãt fimbrias
Amãt autẽ primos recubitꝰ in ce/
nis. et primas cathedras in ſyna/
gogis et ſalutaciones in foro: et
vocari ab hominibꝰ rabbi Vos ãt
nolite vocari rabbi. Vnus eſt em̃
magiſter veſter: omnes autẽ vos
fratres eſtis. Et patrẽ nolite vo/
care vobis ſuper terrã. Vnus eſt
em̃ pater veſter: qui in celis ẽ Nec
vocemini magiſtri: ꝙa magiſter
veſter vnus eſt chriſtus. Qui ma/
ior eſt veſtrũ: erit miniſter veſter.
Qui autẽ ſe exaltauerit: humilia
bitur. Et qui ſe humiliauerit exal
tabitur. Off. Miſerere michi
domĩe ſcd̃m magnã miſericordiã
tuã dele iniquitatem meam.

Sanctificacionẽ tuã Secreta.
nobis dñe hijs myſterijs placatꝰ
oꝑare. que nos et a terrenis pur/
get vicijs: et ad celeſtia dona ꝑdu/
cat. Per dominũ noſtrũ. Cõ.

Narrabo omnia mirabilia tua
letabor et exultabo in te pſallã no
mini tuo altiſſime. Cõplenda.

Vt ſacris domine reddamur di/
gni muneribus. fac nos q̃ſumus
tuis ſemꝑ obedire mãdatis. Per
dominũ noſtrũ ihesum.

Propiciare dñe Sup pplm. ſupplicacionib⁊ noſtris: et aĩarū noſtraꝝ medere languorib⁊: vt remiſſione percepta. in tua ſemꝑ benedictione letemur. Per dñm.

Feria quarta Introitus.

Ne derelinquas me dñe de⁊ meus ne diſcedas a me intẽde in adiutoriũ meũ domĩe virt⁊ ſalutis mee. Ps. Dñe ne in furore tuo arguas me neqꝫ ĩ ira tua corripias me. Collecta.

Populũ tuũ domĩe q̃ſum⁊ ꝓpicius reſpice: et quos ab eſcis carnalib⁊ precipis abſtinere. a noxijs quoqꝫ vicijs ceſſare cõcede. Per. Lectio libri heſter. xiij.

In dieb⁊ illis. Orauit heſter ad dñm dicẽs. Domĩe deus rex omnipotẽs. in dicione tua cũcta ſunt poſita: ⁊ non eſt qui poſſit tue reſiſtere volũtati. Si decreueris ſaluare nos: cõtinuo liberabimur. Tu eñ dñe feciſti celũ et terram: et q̃cquid celi ambitu ꝯtinet̃ Tu es domin⁊ oĩm: ⁊ non eſt q̃ reſiſtat maieſtati tue. Et nũc domĩe rex regũ deus abraham miſerere populo tuo: quia volunt nos inimici noſtri perdere. ⁊ hereditatẽ tuam delere. Ne deſpicias partẽ tuã quã redemiſti tibi: ſed exaudi deꝑcationẽ noſtrã. ⁊ ꝓpicius eſto ſorti et funiculo hereditatis tue. Et cõuerte luctũ noſtꝝ in gaudiũ vt viuentes laudem⁊ nomẽ tuũ. Et ne perdas ora canẽcium te domine deus noſter. Graduale.

Saluũ fac populũ tuũ domĩe: ⁊ benedic hereditati tue. vẽ. Ad te dñe clamaui deus me⁊ ne ſileas a me et ero ſimilis deſcẽdentib⁊ ĩ lacum. Scdm matheũ. xx.

In illo tẽpore. Aſcendens iheſus iheroſolymã: aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto et ait illis. Ecce aſcẽdim⁊ iheroſolymã: et filius homĩs tradet̃ ꝑncipibus ſacerdotũ et ſcribis. et condemnabũt eũ morte. Et tradẽt eũ gentibus ad deludẽdum ⁊ flagellandũ et crucifigendum: et tercia die reſurget. Tũc Acceſſit ad eum mater filioꝝ zebedei cũ filijs ſuis: adorãs ⁊ petens aliq̃d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeant hij duo filij mei: vnus ad dexteram tuam. et vn⁊ ad ſiniſtrã in regno tuo Reſpondens autem iheſus dixit. Neſcitis quid petat̃s? Poteſtis bibere calicem quẽ ego bibiturus ſum? Dicunt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicem quidẽ meum bibetis: ſedere autẽ ad dexteram meam et ſiniſtram nõ eſt meum dare vobis ſed quibus paratum eſt a patre meo. et audientes decem: indignati ſunt de duobus fratribus Iheſus autem vocauit eos ad ſe: et ait. Scitis quia prin-

In die in[…]

in dīe belli

cipes genciū dn̄ant̄ eoꝝ. ⁊ q̄ maio
res ſunt ptātem exercent in eos.
Non erit ita inter vos. Sed quicū
qꝫ voluerit inter vos maioꝛ fieri:
ſit veſter miniſter. Et q̄ voluerit i
ter vos ꝑmus eſſe: erit veſter ſuꝰ.
Sicut filiꝰ homīs nō venit miſtra
ri ſed miniſtrare: ⁊ dare aīam ſuā
redempcionē ꝓ multis. Offer.
Ad te domine leuaui aīam meā
deus meus in te cōfido nō erubeſ
cam. neqꝫ irrideāt me inimici mei
etenī̄ vniuerſi qui te expectāt non
cōfundentur. Secreta.
Hoſtias dn̄e quas tibi offerimꝰ
ꝓpicius reſpice. ⁊ ꝑ hec ſancta com
mercia vincula peccatoꝝ noſtroꝝ
abſolue. Per dn̄m. Cō. Iuſtus
dominus et iuſticias dilexit equi
tatem vidit vultꝰ eius. Cōplē.
Sumptis dn̄e ſalutaribꝰ ſacra
mentis ad redēpcionis eterne q̄s
ꝓficiamꝰ augmētū. P. Sup pp̄l.
Deus innocēcie reſtitutoꝛ ⁊ ama
toꝛ. dirige ad te tuoꝝ coꝛda ſeruo
rum: vt ſpiritus tui feruoꝛe cōce
pto. et in fide inueniātur ſtabiles
et in opere efficaces. P dn̄m.

Feria quinta Introitus.

Deus in adiutoꝛiū meū intē
de. dn̄e ad adiuuandū me fe
ſtina. cōfundātur et reuereantur
inimici mei qui querūt aīam me
am. Ps. Auertant̄ retroꝛſum et
erubeſcāt qui cogitāt michi mala

Preſta nobis dn̄e Collecta.
q̄s auxiliū grē tue. vt iei
niis et oꝛacionibꝰ cōuenient̄ inten
ti. liberemur ab hoſtibꝰ mentis ⁊
coꝛpis. P. Lcō ihere. ꝓphe. xvij.
Hec dicit dn̄s deus. Maledic
tus hō qui confidit in hoīe.
et ponit carnē bꝛachiū ſuum: et a
dn̄o recedit coꝛ eius. Erit enī̄ qua
ſi mirice in deſerto ⁊ nō videbit cū
venerit bonū ſed habitabit in ſic
citate in deſerto in t̄ra ſalſuginis
et inhabitabili. Bn̄dictꝰ vir qui cō
fidit in dn̄o: ⁊ erit dn̄s fiducia eiꝰ.
Et erit q̄ſi lignū qđ tranſplantat̄
ſup aquas. qđ ad humoꝛē mittit
radices ſuas: ⁊ nō timebit cum ve
nerit eſtus. Et erit foliū eiꝰ viride
et in tp̄e ſiccitatis nō erit ſollicitū.
nec aliq̄n deſinit facē fructū. Pꝛa
uū eſt coꝛ hoīs et inſcrutabile. q̄s
cognoſcet illud? Ego dn̄s ſcrutās
coꝛ ⁊ ꝓbās renes: q̄ do vnicuiqꝫ iu
xta viā ſuā. ⁊ iuxta fructū adinuē
cionū ſuaꝝ. Dicit dn̄s op̄s. Gꝛa.
Propicius eſto domīe peccatis
noſtris neq̄n dicant gētes vbi eſt
deus eoꝝ. V. Adiuua nos deus
ſalutaris noſter et ꝓpter honoꝛē
noīs tui dn̄e libera nos.

Secundum lucam. xvi.

In illo tp̄e. Di. ihe. diſ. ſu. pa
rabolam hanc. Homo q̄dam
erat diues. et induebatur purpu
ra et byſſo: et epulabat̄ quotidie

ſplendide. Et erat quidam men/
dicus nomīe lazarus qui iacebat
ad ianuam eiꝰ vlceribus plenus.
cupiens ſaturari de micis que ca/
debant de menſa diuitis: et nemo
illi dabat. Sed et canes veniebāt:
et lingebant vlcera eiꝰ. Factū eſt
autē vt moreret̄ mēdicus: et por/
taretur ab āgelis in ſinū abrahe.
Mortuus eſt aūt et diues: ⁊ ſepul
tus eſt in inferno. Eleuās aūt ocu
los ſuos cū eſſet in tormētis: vidit
abraham a lōge. et lazarū in ſinu
eius. Et ipſe clamās dixit: Pater
abrahā miſerere mei: et mitte la/
zarum vt intingat extremū digi/
ti ſui in aqua. vt refrigeret liguā
meam. quia crucior in hac flāma.
Et dixit illi abrahā. Fili recordare
quia recepiſti bona in vita tua. et
lazarus ſimilit̄ mala. Nunc autē
hic cōſolatur: tu vero cruciaris.
Et in hijs oīmibus iter nos ⁊ vos
chaos magnū firmatū eſt: vt hij
qui volūt hinc trāſire ad vos non
poſſint. neqꝫ inde huc trāſmeare.
Et ait. Rogo ergo te pater: vt mit
tas eū in domū patris mei. Ha/
beo eīm quīqꝫ frates: vt teſtetur il
lis. ne et ipſi veniant in locū hunc
tormentoꝝ. Et ait illi abrahā: Ha
bent moyſen et ꝓphetas: audiant
illos. At ille dixit. Non pater abra
ham: ſed ſi quis ex mortuis ierit
ad eos. penitenciā agent. Ait autē
illi. Si moyſen et prophetas non
audiunt: neqꝫ ſi quis ex mortuis
reſurrexerit. credent. Offer.

Precatus eſt moyſes in conſpec
tu domini dei ſui et dixit: precatꝰ
eſt moyſes in cōſpectu domini dei
ſui et dixit: quare domīe iraſceris
in populo tuo parce ire animi tui
memēto abraham yſaac et iacob
quibꝰ iuraſti dare terrā fluentem
lac et mel et placatus factꝰ eſt do/
minꝰ de malignitate quā dixit fa/
cere populo ſuo. Secreta.

Preſenti ſacrificio nomini tuo
nos domīe ieiunia dicata ſanctifi
cent. vt qđ obſeruācia noſtra ꝓfi/
tetur exterius. interiꝰ operet̄ effe
ctu. Per. Cō. Qui manducat
carnē meā et bibit meū ſanguinē
in me manet et ego in eo dt dn̄s.

Gracia tua nos q̄s Complēda.
dn̄e non derelinquat: que ⁊ ſacre
nos deditos faciat ſeruituti. ⁊ tuā
nobis opem ſemꝑ acq̄rat. Per.

Adeſto dn̄e fam.u Sup populū
lis tuis. et perpetuā benignitatē
largire poſcētibus: vt hijs qui te
auctore ⁊ gubernatore gloriant̄. ⁊
cōgregata reſtaures. ⁊ reſtaura/
ta ꝯſerues. P. Feria. vi. Introitꝰ.

Ego āt cū iuſticia apparebo
in cōſpectu tuo ſaciabor dū
manifeſtabit̄ gl̄a tua. Ps. Ex/
audi dn̄e iuſticiā meā intēde dep̄/
cacionē meam. Collecta.

Da q̄s oṗs deus. vt ſacro nos
purificātē ieiunio: ſinceris
mētibus ad ſancta vētura facias
ꝑuenire. P. Lcō li. Gene. xxxvij.

In diebus illis. Dixit ioſeph
fratrib⁹ ſuis. Audite ſomniū
meū quod vidi. Putabā nos liga
re manipulos in agro: ꝛ quaſi cō
ſurgere manipulū meū et ſtare:
veſtroſq; manipulos circūſtātes
adorare manipulū meū. Iñderūt
fratres eius. Nunquid rex noſter
eris. aut ſubijciemur dicioni tue?
Hec ergo cauſa ſomnioꝝ atq; ſer/
monū: inuidie ꝛ odij fomitē mini
ſtrauit. Aliud quoq; vidit ſomniū
qd̓ narrās fratribus ait Vidi per
ſomniū: quaſi ſolem et lunā ꝛ ſtel
las vndeci adorare me. Qd̓ cū pa/
tri ſuo ꝛ fratribus retuliſſet: icre
pauit eū pater et dixit. Quid ſibi
vult hoc ſomniū qd̓ vidiſti? Num
ego et mater tua ꝛ frēs tui adora/
bimus te ſuꝑ terrā? Inuidebant
igit̓ ei fratres ſui: pater vero rem
tacit⁹ ꝯſiderabat. Cūq; frēs illius
in paſcēdis gregibus pr̄is mora/
rētur i ſychem: dixit ad eū iſrahel.
Fratres tui paſcūt oues in ſychi/
mis: veni mittam te ad eos. Quo
reſpōdente preſto ſum. ait. Vade
et vide ſi cūcta proſpera ſint erga
fratres tuos ꝛ pecora: ꝛ renuncia
michi quid agat̓. Miſſus de valle
hebron: venit i ſychem Inuenitq;
eum vir errātem in agro: et inter
rogauit quid q̄reret. At ille reſpō/
dit. Fratres meos quero: indica
michi vbi paſcāt greges. Dixitq;
ei vir. Receſſerūt de loco iſto Audi
ui āt eos dicētes: eam⁹ i dothaim.
Perrexit ergo ioſeph poſt frēs ſu
os: ꝛ inuenit eos in dothaim Qui
cū vidiſſent eū procul: anteq̄ȝ acce
deret ad eos cogitauerūt illū occi
dere: ꝛ mutuo loq̄bant̓ Ecce ſomp
niator venit. Venite occidam⁹ eū.
et mittam⁹ in ciſternā veterē dice
muſq; fera peſſima deuorauit eū
Et tūc apparebit quid illi proſint
ſompnia ſua. Audiēs autē hoc ru
ben: nitebat̓ liberare eū de mani/
bus eoꝝ. ꝛ dicebat. Non interficia
mus aīam eius. nec effundamus
ſanguinē: ſed proijcite eū in ciſter
nam hāc que eſt in ſolitudine. ma
nuſq; veſtras ſeruate innoxias.
Hoc āt dicebat: volēs eripere eū
de manib⁹ eoꝝ ꝛ reddere pr̄i ſuo.
Gradu. Ad dn̄m cū tribularer
clamaui et exaudiuit me. ℣. Do
mine libera aīam meam a labijs
iniquis et a lingua doloſa.

In illo tpe. S matheū. xxi.
Di. ie. diſ. ſ. ꝛ turbis iudeoꝝ ꝑ
ꝑabolam hāc. Hō quidā erat pat̓
familias q̄ plantauit vineā. ꝛ ſe/
pem circūdedit ei. ꝛ fodit in ea tor
cular. ꝛ edificauit turrim i medio
ei⁹. ꝛ locauit eā agricolis. ꝛ ꝑegre

pꝛofectus ē. Cū āt tps fructuū ap
pꝛopinquaſſet. miſit ſeruos ſuos
ad agricolas vt acciperēt fructus
eius. Et agricole appꝛehēſis ſuis
eius. aliū ceciderūt. aliū occiderūt.
aliū vero lapidauerūt. Iterū miſit
alios ſeruos plures pꝛioꝛib⁹: ⁊ fe/
cerūt illis ſimilr. Nouiſſime aūt:
miſit ad eos filiū ſuū dicens. Ve/
rebūtur filiū meū. Agricole āt vi/
dentes filiū: dixerūt intra ſe. Hic
eſt heres. Venite occidam⁹ eum ⁊
habebim⁹ hereditatē eius. Et ap
pꝛehēſum eū eiecerūt extra vineā
et occiderūt. Cū ergo venerit dñs
vinee: quid faciet agricolis illis:
Aiunt illi. Malos male perdet: et
vineā ſuam locabit alijs agricol:
qui reddāt ei fructū tpibus ſuis.
Dicit illis iheſus. Nunꝙ legiſtis
in ſcripturis lapidē quē repꝛoba
uerūt edificātes. hic factus ē in ca
put anguli. a dño factū eſt iſtud ⁊
eſt mirabile i oculis noſtris. Ideo
dico vobis. qꝛ auferet a vobis reg
num dei ⁊ dabit genti faciēti fruc
tus ei⁹. Et q̄ ceciderit ſup lapidem
iſtum: confringet. Sup quē vero
ceciderit: cōteret eū. Et cum audiſ
ſent pꝛincipes ſacerdotū ⁊ phariſei
parabolas eius: cognouerunt qꝛ
de ipſis diceret. Et querētes eū te
nere. timuerūt turbas: qm̄ ſicut
pꝛphetā eū habebāt. Offer. Dñe
in auxilium meū reſpice: ꝯfundā
tur et reuereātur qui q̄rūt aīam
meā vt auferant eam. Secreta.
Hec in nobis ſacrificia deus ⁊ ac
tione pmaneant ⁊ operacione fir
mētur. Per. Cō. Tu dñe ſerua
bis nos et cuſtodies nos a genera
cione hac ineternū. Cōplenda.
Fac nos dñe q̄s accepto pignoꝛe
ſalutis eterne ſic tēdere ꝯgruent.
vt ad eā puenire poſſimus. Per.
Da qs dñe ꝑplo Sup pplm.
tuo ſalutē mētis ⁊ coꝛpis. vt bōis
opibus iugiter inherēdo. tue ſem
per virtutis mereat ptectione de
fendi. Per. Sabbato Introit⁹
Lex dñi irrephenſibilis ꝯuer
tens aīas teſtimoniū dei fi/
dele ſapiēciam pꝛeſtans puulis.
Ps. Celi enarrāt gloꝛiā dei ⁊ opa
manuū ei⁹ annūciat firmamētū
Da q̄s dñe noſtris Collecta
effectū ieiunijs ſalutarem.
vt caſtigacio carnis aſſumpta. ad
noſtrar vegetacionē trāſeat aīa/
rum. P. Lectio li. Genes. xxvij.
In dieb⁹ illis. Dixit rebecca fi
lio ſuo iacob Audiui patrem
tuū loquētem cū eſau fratre tuo:
et dicentē ei. Affer michi de vena/
cione tua et fac cibos vt comedā:
et benedicā tibi coꝛam dño anteꝙ
moꝛiar. Nūc ergo fili mi acquieſ/
ce ꝯſilijs meis. ⁊ pergēs ad gregē
affer michi duos hedos optimos.
vt faciā ex eis eſcas pr̄i tuo q̄bus

libenter veſcitur Quas cū intule
ris ⁊ comederit: benedicat tibi pri
uſq; moriat᷑. Cui ille reſpōdit. No/
ſti q̄ eſau frater meus homo pilo
ſus ſit et ego lenis. Si attrectaue
rit me pater meus: et ſenſerit: ti/
meo ne putet me ſibi voluiſſe illu
dere. ⁊ inducat ſup̱ me maledictio
nem ꝓ benedictione. Ad quē ma/
ter. In me ſit ait iſta maledictio fi
li mi: tantū audi vocem meā. et p̱
gens affer que dixi. Abijt et attu/
lit: deditq; matri. Parauit illa ci/
bos ſicut nouerat velle patrē illꝰ
et veſtibus eſau valde bōis quas
apud ſe domi habebat induit eū.
Pelliculaſq; hedoꝝ circūdedit ma
nibus: ⁊ colli nuda ꝓtexit. Deditq;
pulmentū: ⁊ panes quos coxerat
tradidit. q̇bus illatis dixit. Pater
mi. At ille reſpōdit. Audio. Quis
es tu fili mi? Dixitq; iacob. Ego ſū
eſau p̄mogenitꝰ tuus: feci ſicut p̄
cepiſti michi. Surge ſede ⁊ come/
de de venacione mea: vt bn̄dicat
michi aīa tua. Rurſum yſaac ad
filium ſuum. Quomodo inquit
tam cito inuenire potuiſti fili mi?
Qui reſpondit. Voluntas dei fu/
it: vt cito occurreret michi quod
volebam. Dixitq; yſaac. Accede
huc vt tangam te fili mi: vt pro/
bem vtrū tu ſis filius meus eſau
an non. Acceſſit ille ad patrem: et
palpato eo dixit yſaac. Vox q̇dem
vox iacob eſt: ſed manus: manus
ſunt eſau. Et nō cognouit eū: quia
piloſe manus ſimilitudinē maio
ris expreſſerant. Benedicēs ergo
illi ait. Tu es filius meꝰ eſau? Reſ
pondit. Ego ſum. At ille. Affer mi
chi inquit cibos de venacione tua
fili mi: vt bn̄dicat tibi anima mea
Quos cū oblatos comediſſet: ob/
tulit eciam vinū. Quo hauſto: di/
xit ad eū. Accede ad me: ⁊ da michi
oſculum fili mi. Acceſſit. ⁊ oſcula/
tus eſt eum. Statimq; vt ſenſit ve
ſtimētoꝝ illius flagranciā: bene/
dicens ait illi. Ecce odor filij mei ſi
cut odor agri pleni: cui benedixit
dominꝰ. Det tibi deus de rore celi
et de pinguedine terre abūdanci/
am frumenti vini et olei: et ſerui
ant tibi populi: ⁊ adorent te t̄bus
Eſto dominus fratrū tuorum: et
incuruentur ante te filij matris
tue. Qui maledixerit tibi: maledi
ctus erit: et qui benedixerit tibi.
benedictionibus repleat᷑. Vix yſa
ac ſermonem impleuerat: ⁊ egreſ
ſo iacob foras. venit eſau. Coctos
q; de venacione cibos: intulit pa/
tri dicens. Surge pater mi. et co/
mede de venacione filij tui: vt be/
nedicat michi anima tua. Dixit il
li yſaac. Quis ei es tu? Qui rn̄dit
Ego ſū filꝰ tuus p̄mogenitꝰ eſau
Expauit yſaac ſtupore vehemēti
et vltra q̄ȝ credi pt̄ āmirās ait Quis

igiť ille ē qui dudū captā venacio
nē attulit michi. et comedi ex oībꝰ
priuſq̄ꝫ tu venires? Benedixiꝫ
ei: ⁊ erit benedictus. Auditis eſau
ſermonibꝰ patris irrugijt clamo
re magno: et cōſternatus ait. Be
nedic eciā et michi pater mi. Qui
ait. Venit germanꝰ tuus fraudu
lenter: et accepit benedictionē tu
am. At ille ſubiūxit. Juſte vocatū
eſt nomen eius iacob. Supplanta
uit em̄ me en altera vice. Primo/
genita mea ante tulit: et nūc ſecū
do ſurripuit benedictionē meam
Rurſumꝫ ad patrē. Nunqd non
reſeruaſti ait et michi benedictio-
nem? Reſpōdit yſaac Dominū tu
um illum cōſtitui: ⁊ oēs fratres
eius ſeruituti illiꝰ ſubiugaui Fru
mento et vino et oleo ſtabiliui eū
⁊ tibi poſt hec fili mi vltra quid fa
ciam? Cui eſau ait. Num vnā in/
quit tātū benedictionē habes pa/
ter? Michi quoꝫ obſecro vt bene
dicas. Cūꝫ eiulatu magno fleret
motus yſaac dixit ad eū In pigue
dine terre. ⁊ in rore celi deſuꝑ erit
benedictio tua. Grad. Bonū
eſt cōfiteri dn̄o: ⁊ pſallere nomini
tuo altiſſime. V. Ad annūciandū
mane miſericordiā tuam et veri/
tatem tuam ꝑ noctem.

Secūdum Lucam. xv.

In illo tempore. Dixit iheſus
diſcipulis ſuis ꝑabolā hanc
Homo quidam habuit duos fili/
os: et dixit adoleſcētior ex illis pa
tri. Pater da michi porcionē ſub/
ſtancie q̄ me cōtingit. Et diuiſit il-
lis ſubſtanciā. Et nō poſt multos
dies cōgregatis oīmibus. adoleſcē
cior filius peregre ꝓfectus eſt i re
gionem longinquā: ⁊ ibi diſſipa/
uit ſubſtanciā ſuam: viuendo lu/
xurioſe Et poſtq̄ꝫ oīa cōſummaſ
ſet facta eſt fames valida in regio
ne illa. ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt
et adheſit vni ciuiū regionis illiꝰ:
et miſit illū in villam ſuā. vt paſce
ret porcos. Et cupiebat iplere vē/
trem ſuum de ſiliquis quas porci
mādu cabāt: et nemo illi dabat In
ſe autē reuerſus dixit Quāti mer
cennarij in domo patris mei abū
dant panibꝰ. ego aūt hic fame pe/
reo? Surgā et ibo ad patrē meū:
et dicam ei. Pater peccaui in celū
et coram te: ⁊ iā non ſum dignꝰ vo
cari filius tuus. fac me ſicut vnū
de mercennarijs tuis. Et ſurgēs
venit ad patrē ſuum. Cū autē ad/
huc longe eſſet. vidit illū pater ip
ſius. et miſericordia motus eſt. Et
occurrēs cecidit ſuꝑ collum eius:
et oſculatus ē eum. Dixitꝫ ei filiꝰ
Pater peccaui in celū ⁊ coram te:
iam nō ſum dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ.
Dixit autē pater ad ſeruos ſuos.
Cito proferte ſtolam primā. et in/
duite illum: et date anulum i ma

nu eius. ⁊ calciamēta in pedes ei⁹
Et adducite vitulum ſaginatū et
occidite. et mādu cemus et epule/
mur: quia hic filius meus mortu
us fuerat et reuixit. perierat et in
uentus eſt. Et ceperunt epulari.
Erat autem fili⁹ eius ſenior in a/
gro. Et cū veniret et appropinqua/
ret domui: audiuit ſymphoniam
et chorꝝ. Et vocauit vnū de ſeruis
et interrogauit q̄ hec eſſent. Iſq̧
dixit illi. Frater tuus venit: et occi
dit pater tuus vitulū ſaginatum
quia ſaluū illū recepit. Indigna/
tus eſt aūt et nolebat introire Pa
ter ergo illius egreſſus: cepit ro/
gare eum. At ille reſpōdens: dixit
patri ſuo. Ecce tot annis ſeruio ti
bi. ⁊ nunq̄ȝ mandatū tuū preteri/
ui: et nunq̄ȝ dediſti michi hedū. vt
cum amicis meis epularer. Sed
poſtq̄ȝ filius tuus hic qui deuora/
uit ſubſtāciam ſuā cum meretrici
bus venit: occidiſti illi vitulū ſa/
ginatū. At ipſe dixit illi Fili tu ſem
per mecū es: et om̄ia mea tua ſūt.
Epulari autē et gaudere oporte/
bat: quia frater tu⁹ hic mortuus
fuerat et reuixit. Perierat. ⁊ iuen
tus eſt. Offer. Illumina ocu/
los meos ne quādo obdormiā in
morte. ne quādo dicat inimic⁹ me
us preualui aduerſus eum.
H ijs ſacrificijs domine Secreta
concede placat⁹: vt qui proprijs ora/
mus abſolui delictis: non graue
mur exterius. Per dominū. Cō.
Oportet te fili gaudere quia fra
ter tuus mortuus fuerat et reui/
xit perierat et inuētus eſt.
Sacramēti tui domi/ Cōplēda
ne diuina libacio penetralia no/
ſtri cordis infundat: et ſui partici/
pes potēter efficiat. P. Sup ꝑlꝫ
Familiā tuā q̄s dn̄e cōtinua pie
tate cuſtodi: vt q̄ in ſola ſpe grē ce
leſtis innitit̄. celeſti etiā ꝓtectione
muniat̄. P. Dn̄ica. iij. Introit⁹.
Oculi mei ſemꝑ ad dn̄m quia
ipſe euellet de laqueo pedes
meos reſpice ī me ⁊ miſerere mei
q̄m vnicus et pauꝑ ſum ego. Ps
Ad te dn̄e leuaui animā meā de⁹
meus in te cōfido nō erubeſcam
Queſum⁹ oīps de⁹ Collecta
vota humiliū reſpice: atq̧
ad defenſionē n̄ram dexterā tue
maieſtatis extēde. P. Ad Eph. v.
Fratres. Eſtote imitatores di
ſicut filij chariſſimi. ⁊ ambu
late in dilectōe. ſic̨ ⁊ chriſt⁹ dilexit
nos. ⁊ tradidit ſemetipm ꝓ nobis
oblacionē et hoſtiā deo in odorem
ſuauitatis. Fornicacio āt et om̄is
īmūdicia aut auaricia nec noīet̄ ī
vobis. ſic̨ decet ſcōs: aut turpitu/
do. aut ſtultiloq̄ū aut ſcurrilitas q̄
ad rē nō ꝑtinet. ſꝫ magis grāꝝ ac/
tio Hoc āt ſcitote ītelligētes: q̄ oīs
fornicator. aut īmūd⁹. aut auar⁹

qđ ē idoloꝝ ſeruitus. nō habꝫ here ditatem in regno chriſti. et dei. Ne mo vos ſeducat inanibus verbis Propter hec em̄: venit ira dei in fi lios diffidencie. Nolite ergo effici participes eoꝝ. Eratis enim ali quādo tenebre. nūc autē lux in do mino vt filij lucis ambulate. Fru ctus em̄ lucis eſt: in omni bonita te et iuſticia et veritate. Grad.

E xurge domine non preualeat homo iudicētur gentes in conſpe ctu tuo. ỽ. In cōuertēdo inimi cum meū retrorſum infirmabun tur et periēt a facie tua. Tract⁹.

A d te leuaui oculos meos q̄ ha bitas in celis. ỽ. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ in manib⁹ dominoꝝ ſuoꝝ ỽſ. Et ſicut oculi ancille in ma nibus domīe ſue. ỽ. Ita oculi no ſtri ad dn̄m deum noſtꝝ donec mi ſereatur noſtri. ỽ. Miſerere no bis domīe miſerere nobis.

Secūdum lucam. xi.

I N illo tempore. Erat iheſus eijciens demoniū: et illud e rat mutū. Et cū eieciſſet demoniū locutus eſt mut⁹: et āmirate ſunt turbe. Quidā autē ex eis dixerūt. In beelzebub principe demonioꝝ eijcit demonia. Et alij temptātes ſignū de celo querebāt ab eo. Ipſe āt vt vidit cogitaciones eoꝝ: dixit eis Omne regnū in ſeipſum diui ſum deſolabit: ꝛ domus ſupra do mū cadet Si āt ꝛ ſathanas in ſeip ſum diuiſus eſt: quō ſtabit regnū ipſius. quia dicitis ī beelzebub eij cere me demonia? Si āt ego in be elzebub eijcio demonia: filij veſtri in quo eijciūt? Ideo ipſi iudices ve ſtri erūt. Porro. ſi in digito dei eij cio demoīa: profecto ꝑuenit ī vos regnum dei. Cum fortis armat⁹ cuſtodit atriū ſuum: ī pace ſūt ea que poſſidet Si autē forcior illo ſu ꝑueniens vicerit eū vniuerſa ar ma eius aufert in quib⁹ cōfidebat et ſpolia eius diſtribuet. Qui non eſt mecū: aduerſum me ē. Et qui non colligit mecū: diſpergit Cum immūdus ſpirit⁹ exierit ab homi ne ambulat ꝑ loca inaquoſa. que rens requiē: ꝛ nō inueniēs. dicit. Reuertar in domū meā: vnde exi ui Et cum venerit: inuenit ſcopis mūdatā ꝛ ornatā. Et tunc vadit ꝛ aſſumit ſeptē alios ſpirit⁹ nequio res ſe: ꝛ ingreſſi habitant ibi. Et ſunt nouiſſima hoīs illi⁹: peiora ꝑ oribus. Factum eſt āt cū hec dicerꝫ Extollēs vocē quedam mulier de turba dixit illi. Beatus vēter q̄ te portauit: et vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quīmo. Beati q̄ audiūt v bū dei: ꝛ cuſtodiūt illud. Offer.

I uſticie dn̄i recte letificantes cor da ꝛ dulciora ſuꝑ mel ꝛ fauū nā et ſeru⁹ tuus cuſtodiet ea. Secre.

H ec hoſtia dn̄e q̄s mūdet nr̄a de

ſtrta . ⁊ ad ſacrificiū celebrandum
ſubditoꝝ tibi corꝑa menteſqꝫ ſan
ctificet. Per. Cō. Paſſer inue/
nit ſibi domū ⁊ turtur nidū vbi re
ponat pullos ſuos altaria tua do
mine virtutū rex meus ⁊ deꝰ meꝰ
beati qui habitant in domo tua ī
ſeculum ſeculi laudabunt te.
A cunctis nos dn̄e Cōplenda.
reatibus et periculis ꝓpiciatꝰ ab/
ſolue: quos tāti myſterij tribuis
eē ꝑticipes. P. Feria. ij. Introi.
IN deo laudabo verbū in do-
mino laudabo ſmonē in do
ſꝑaui non timebo ꝗd faciat michi
hō. Ps. Miſerere mei deꝰ qm̄ cō/
culcauit me hō tota die īpugnās
tribulauit me. Collecta.
Cordibꝰ nr̄is ꝗs dn̄e grām ſāc
tiſpūs benignꝰ infunde: vt
ſicꝫ ab eſcis corꝑalibꝰ abſtinemus
ita ſenſus ꝗꝙ nr̄os a noxijs retra
hamꝰ exceſſibus. P dn̄m. eiuſd.
Lectio libri Regū quarto. v.
IN diebꝰ ilł. Naamā ꝑnceps
milicie regis ſyrie: erat vir
magnꝰ apud dn̄m ſuū ⁊ honoratꝰ
Per illū em̄ dedit dn̄s ſalutē ſyrie.
Erat āt vir fortis ⁊ diues: ſꝫ lepro/
ſus. Porro de ſyria egreſſi fuerāt
latrūculi: ⁊ captiuā duxerāt de t̄/
ra iſrł puellā ꝑuulā q̄ erat in obſe
quio vxoris naaman. Que ait ad
dn̄am ſuā. Vtinā fuiſſet dn̄s meꝰ
ad ꝓphetā q̄ ē in ſamaria: ꝑfecto
curaſſet eū a lepra quā hꝫ. Ingreſ
ſus ē itaqꝫ naamā ad dn̄m ſuū. et
nūciauit ei dicēs Sic ⁊ ſic locuta ē
puella de t̄ra iſrł. Dixitqꝫ ei rex ſy
rie. Vade. ⁊ mittā lr̄ās ad regem
iſrł. Et cū ꝑfectꝰ eēt. ⁊ tuliſſꝫ ſecum
decē talēta argēti ⁊ ſex milia aure
os. ⁊ decē mutatoria veſtimētoꝝ:
detulit lr̄ās ad regē iſrł in hꝫ v̓ba.
Cū acceperis epl̄am hanc: ſcito ꝙ
miſeri ad te naamā ſuū meū: vt
cures eū a lepra ſua. Cūqꝫ legiſſet
rex iſrł lr̄ās: ſcidit veſtimēta ſua ⁊
ait. Nunqͥ ego deꝰ ſū vt occidē poſ
ſim ⁊ viuificare. qꝛ iſte miſit ad me
vt curē hoīez a lepra ſua? Animad
uertite ⁊ videte: ꝙ occaſiōes q̄rat
aduerſū me. Qđ cū audiſſet helize
us vir dei ſcidiſſe videlicꝫ regē iſrł
veſtimēta ſua: miſit ad eū dicens.
Cur ſcidiſti veſtimēta tua? Veiat
ad me ⁊ ſciat ꝓphetā eē in iſrł. Ve/
nit ergo naamā cū equis ⁊ curri/
bus: ⁊ ſtetit ad oſtiū domꝰ helizei.
Miſitqꝫ ad eū helizeus nunciū di/
cens. Vade ⁊ lauare ſepcies in ior
dane: ⁊ recipiet ſanitatē caro tua
atqꝫ mūdaberꝭ. Iratuſqꝫ naamā
recedebat dicēs. Putabā ꝙ egre/
deret ad me: ⁊ ſtans inuocaret no
men dn̄i dei ſui: et tāgeret manu
ſua locū lepre. ⁊ curaret me. Nun
quid nō meliores ſūt abana. ⁊ far
phar fluuij damaſci oībus aquis
iſrahel. vt lauer in eis et mūder?

Cū ergo vertiſſet ſe et abiret indi/
gnans: acceſſerūt ad eū ſerui ſui.
et locuti ſunt ei Pater ꝛ ſi rē gran
dem dixiſſ; tibi propheta: certe fa/
cere debueras. Quātomagis q̄a
nunc dixit tibi lauare ꝛ mundabe
ris? Deſcendit ergo ꝛ lauit in ior/
dane ſepcies. iuxta ſermonē viri
dei: et reſtituta ē caro eius ſic ca-
ro pueri paruuli. et mūdatus ē a
lepra. Reuerſusq; ad virū dei cum
vniuerſo comitatu ſuo: veit et ſte-
tit coram eo ꝛ ait. Vere ſcio qd̉ nō
ſit alius deus in vniuerſa terra:
niſi tantū domin⁹ deus iſrahel.
Grad. Deus vitā meā nūciaui
tibi poſui lachrymas meas in cō/
ſpectu tuo. ℣. Miſerere michi do
mine q̄m cōculcauit me homo to/
ta die bellans tribulauit me.
In il. t. Dixerūt S. lucā. iiij.
pharisei ad iheſum. Quāta
audiuim⁹ facta i capharnaū: fac
et hic in patria tua. Ait āt iheſus.
Amē dico vobis. q; nemo ꝓpha ac/
cept⁹ ē in patria ſua. In veritate
dico vob: multe vidue erāt i dieb⁹
helye in iſrl': q̄n clauſum ē celū an
nis trib⁹ ꝛ mēſibus ſex. cū fcā eſſet
fames magna in oī t̄ra: ꝛ ad nul/
lā illaꝝ miſſus ē helyas niſi in ſa/
repta ſydonie ad mulierē viduā.
Et multi leproſi erāt in iſrl' ſub he
lyſeo ꝓpheta: ꝛ nemo eoꝝ mūdat⁹
eſt niſi naaman ſyrus. Et repleti
ſunt oēs in ſynagoga ira: hec au/
diētes. Et ſurrexerūt ꝛ eiecerūt il
lum extra ciuitatē: ꝛ duxerūt illū
vſq; ad ſupciliū mōtis: ſup quē ci/
uitas illoꝝ erat edificata. vt p̄cipi
tarēt eū. Ipſe āt trāſiens: ꝑ medi/
um illoꝝ ibat. Offer. Exaudi de
us orōem meā ꝛ ne deſpexeris de/
p̄cacionē meā intende in me et ex/
audi me. Secreta.
Munus qd̉ tibi dn̄e noſtre ſerui-
tutis offerimus: tu ſalutare nob̄
perfice ſacramētum. Per. Cō.
Quis dabit ex ſyon ſalutare iſra
hel cum auerterit dn̄s captiuita-
tem plebis ſue exultabit iacob et
letabitur iſrahel. Complenda.
Preſta q̄s oṗs et miſericors de⁹
vt que ore cōtingim⁹. pura mēte
capiamus. Per. Supplim.
Subueniat nobis dn̄e miſericor
dia tua: vt ab īminētib⁹ peccatoꝝ
noſtroꝝ ꝑiculis. te mereamur ꝓ-
tegēte ſaluari. P. Feria. iij. In.
Ego clamaui q̄m exaudiſti
me deus inclina aurē tuā ꝛ
exaudi verba mea cuſtodi me dn̄e
vt pupillā oculi ſub vmbra alarū
tuaꝝ ꝓtege me. Ps. Exaudi dn̄e
iuſticiā meā itēde depcatōez meā.
Exaudi nos oṗs ꝛ Collecta.
miſericors de⁹. ꝛ ꝯtinētie ſa
lutaris ꝓpici⁹ nob̄ dona ꝯcede. P.
In die/ lcō li. Re. quarto. iiij.
bus illis. Mulier q̄dā clama

uit ad helizeū ꝓphetā dicens. Ser
uus tuus vir meus mortuus ē: ⁊
tu noſti q: ſeruus tuus fuit timēs
deū. Et ecce creditor venit: vt tol/
lat duos filios meos: ad ſeruiēdū
ſibi. Cui dixit helizeus. Quid vis
vt faciā tibi? Da michi qd habes ī
domo tua. At illa reſpōdit. Nō ha/
beo ācilla tua quicq̄ ī domo mea:
niſi parū olei quo vngar. Cui ait.
Vade ⁊ pete mutuo ab oībus vici
nis tuis vaſa vacua nō pauca: et
ingredere ⁊ claude oſtiū cū intrin
ſecus fueris tu et filij tui. et mitte
inde in oīa vaſa hec: ⁊ cū plena fu
erint tolles. Fuit itaq̄ mulier: et
clauſit oſtiū ſup ſe: et ſup filios ſu
os Illi offerebāt vaſa: ⁊ illa infun
debat. Cūq̄ plena fuiſſent vaſa:
dixit ad filiū ſuum. Affer michi ad
huc vas. At ille reſpōdit. Non ha/
beo. Stetitq̄ oleū. Venit āt illa: ⁊
indicauit hoī dei. Et ille. Vade in/
quit et vēde oleū. ⁊ redde creditori
tuo. Tu āt et filij tui: viuite de reli
quo. Gradu. Ab occultis meis
mūda me dn̄e ⁊ ab alienis pce ſer
uo tuo. V. Si mei nō fuerit dn̄ati
tūc īmaculat⁹ ero et emūdabor a
delicto maxio. S matheū. xviij.
IN il. t. Reſpiciēs iħs ī diſcipu
los ſuos dixit ſymoni petro.
Si peccauerit in te frat̄ tu⁹: vade
⁊ corripe eū inter te ⁊ ipm ſolū Si
te audierit: lucrat⁹ eris frēm tuū.
Si aūt te nō audierit: adhibe tecū
adhuc vnū vel duos. vt in ore duo
rum vel triū teſtium ſtet oē vbū.
Qd ſi nō audierit eos: dic eccleſie.
Si autē eccleſiā nō audierit: ſit ti/
bi ſicut ethnic⁹ et publican⁹. Amē
dico vobis: quecūq̄ alligaueritis
ſup terrā. erūt ligata et in celo. Et
quecūq̄ ſolueritis ſup terrā: erūt
ſoluta et in celo. Iterꝫ dico vob: qa
ſi duo ex vobis ꝯſenſerint ſup ter-
ram. de oi re quācūq̄ pecierint fi/
et illis a patre meo qui in celis eſt
Vbi eīm ſunt duo vel tres ꝯgrega
ti in nomie meo: ibi ſum in medio
eoꝝ. Tunc accedēs petr⁹ ad eū dix
it. Dn̄e: quociēs peccabit ī me fra
ter meus et dimittā ei? Vſq̄ ſepci
es? Dicit illi iheſus. Non dico tibi
vſq̄ ſepcies: ſed vſq̄ ſeptuagieſſe/
pcies. Offer. Dextera dn̄i fecit
virtutē dextera dn̄i exaltauit me
nō moriar ſed viuā et narrabo o/
pera domini. Secreta.
Per hec veniat qm̄s dn̄e ſacra/
mēta noſtre redēpcionis effectus
qui nos et ab humanis retrahat
ſemp exceſſib⁹. et ad ſalutaria cūc
ta pducat. P. Cō. Dn̄e qs ha/
bitabit in tabernaculo tuo aut qs
requieſcet in mōte ſancto tuo qui
ingreditur ſine macula et operat̄
iuſticiam. Complenda.
Sacris qm̄s dn̄e myſterijs expi
ati. et veniā ꝯſequamur et graci/

am. Per dñm. Suꝑ populum
Tua nos dñe ꝓtectione defende
et ab omni ſemꝑ iniq̄tate cuſtodi.
Per. Feria quarta Introitus.
EGo aũt in dño ſperaui exulta
bo ⁊ letabor in tua miſericor
dia quia reſpexiſti humilitatē me
am. Ps. In te dñe ſperaui nō cō
fundar ineternū in iuſticia tua li/
bera me. Collecta.
PReſta nobis q̄ſ dñe: ut ſa/
lutaribꝰ ieiunijs eruditi. a
noxijs quoq; vicijs abſtinētes. ꝓ/
piciationē tuā facilius īpetremꝰ.
Per. Lectio libri Exodi. xx.
HEc dīt dñs deus. Honora pa
trē tuū et matrē tuā: ut ſis
longeuus ſuꝑ terrā quā dñs deꝰ
tuus dabit tibi. Non occides. non
mechaberis. nō furtū facies. non
loqueris cōtra ꝓximū tuū falſum
teſtimonium. Nō cōcupiſces domū
ꝓximi tui: nec deſiderabis uxorē
eius. nō ſeruū. non ancillā. nō bo/
uem. non aſinū. nec oīa que illi
us ſunt. Cunctꝰ autē populꝰ vide/
bat voces ⁊ lāpades. et ſonitū buc
cine. mōtemq; fumantē. Et ꝑter/
riti ac pauore ↄcuſſi. ſteterūt ꝓcul
dicētes moyſi. Loquere tu nobis:
et audiemꝰ. Nō loq̄tur nobis dñs
ne forte moriamur Et ait moyſes
ad populū. Nolite timere. Ut ei ꝓ
baret vos venit deꝰ: ⁊ ut terror il/
lius eēt in vobis. ⁊ nō peccaretis.
Stetitq; pplꝰ de lōge: moyſes aūt
acceſſit ad caliginē in q̄ erat deus.
Dixitq; preterea dñs ad moyſen.
Hec dices filijs iſrl'. Vos vidiſtis:
qđ de celo locutꝰ ſum vob. Nō facie
tis deos argēteos: nec deos aure/
os facietis vob Altare de tra facie
tis michi: ⁊ offeretis ſuꝑ eo holo-
cauſta. ⁊ pacifica vra. oues vrās ⁊
boues in oī loco in quo memoria
fuerit noīs mei. Grad. Miſere
re michi dñe qm̄ infirmus ſum ſa
na me dñe. V. Cōturbata ſūt oīa
oſſa mea et aīa mea turbata ē val
de. Secūdum Matheū. xv.
IN illo tpe. Acceſſerūt ad ihe/
ſum ab iheroſolymis ſcribe
et phariſei dicētes Quare diſcipu
li tui trāſgrediūtur tradicōes ſeni
orꝫ? Nō ei lauāt manꝰ ſuas: cū pa/
nē māducāt. Ipſe aūt reſpondens:
ait illis. Quare ⁊ vos tranſgredi-
mini mādatū dei ꝓpt̄ tradicionem
vrām. Nā deꝰ dixit. Honora prēm
et matrē. Et q̄ maledixerit prī vel
matri: morte moriat̄. Vos aūt dici/
tis. Quicūq; dixerit patri vel ma/
tri munus. quodcūq; eſt ex me ti/
bi ꝓderit et non honorificauit pa
trem ſuū et matrē ſuā: ⁊ irritū fe/
ciſtis mandatum dei propt̄ tradi
cionem veſtram. Hypocrite: be/
ne prophetauit de vobis yſaias
dicens. Populus hic labijs me
honorat: cor autem eorum lon/

geeſt a me. Sine cauſa ãt colunt
me: docẽtes doctrinas et mãdata
hoīm. Et cõuocatis ad ſe turbis:
dixit eis. Audite et intelligite. Nõ
qđ intrat in os coinquinat hoīem
ſed qđ ꝓcedit de ore hoc coinq̇nat
hoīem. Tunc accedẽtes diſcipuli
eius: dixerũt ei. Scis q̇a phariſei
audito hoc verbo ſcãdalizati ſunt
At ille reſpõdens ait. Oīs planta
cio quã nõ plantauit pater meꝰ ce
leſtis: eradicabit᷑. Sinite illos: ce/
ci ſunt. duces cecoꝝ. Cecus autẽ ſi
ceco ducatũ preſtat: ambo ī foue/
am cadũt. Reſpõdens aũt petrus
dixit ei. Ediſſere nobis parabolã
iſtam. At ille dixit. Adhuc et vos ſi
ne intellectu eſtis? Non intelligitꝭ
quia oīe qđ in os intrat in vẽtrẽ
vadit. ⁊ in ſeceſſum emittit᷑? Que
aũt procedũt de ore de corde exeũt
et ea coinq̇nant hominẽ. De cor/
de eīm exeunt cogitaciones male:
homicidia. adulteria. fornicacio/
nes. furta. falſa teſtimonia. blaſ/
phemie. Hec ſunt q̄ coinquinant
hominẽ. Non lotis ãt manibꝰ mã
ducare nõ coinq̇nat hoīem. Off
Dñe fac mecũ miſericordiã tuã
ꝓpter nomen tuũ quia ſuauis eſt
miſericordia tua. Secreta.
Suſcipe qm̄s dñe preces populi
tui cũ oblacionibꝰ hoſtiarũ. ⁊ tua
myſteria celebrantes ab oībus
nos defende periculis. Per.

Notas michi feciſti vias Co.
vite adimplebis me leticia cũ vul
tu tuo domine. Complenda
Sanctificet nos q̄s dñe qua pa/
ſti ſumꝰ menſa celeſtis: ⁊ a cũctis
erroribꝰ expiatos: ſupernis pro/
miſſionibꝰ reddat acceptos. Per.
Concede qm̄s oīps deꝰ Sup ppłm
vt qui ꝓtectiōis tue grãm q̄rimꝰ.
liberati a malis oībus ſecura tibi
mẽte ſeruiamꝰ. P. Fe. v. Intro.
Salus populi ego ſum dīc do/
minꝰ de q̄cũq; tribulacione
clamauerint ad me exaudiã eos ⁊
ero illoꝝ dñs in ꝑpetuũ. Ps. At
tendite popule meꝰ legem meã in
clinate aurẽ veſtrã in verba oris
mei. Collecta.
Da qm̄s dñe rex eterne cũcto/
rũ. vt ſacro nos purificãte
ieiunio ſinceris quoq; mẽtibꝰ ad
ſancta ventura facias peruenire
Per. Lectio iheremie ꝓphe. vij.
In diebꝰ illis. Factũ eſt verbũ
dñi ad me dicẽs. Sta ī porta
domꝰ dñi: ⁊ predica ibi verbũ iſtũ
et dic. Audite verbũ dñi oīs iuda:
qui ingredimi ꝑ portas has. vt a/
doretis dñm. Hec dīc dñs exercitu/
um: deus iſrl'. Bonas facite vias
vrãs. ⁊ ſtudia vr̃a: ⁊ habitabo vo/
biſcũ in loco iſto. Nolite ꝯfidere in
verbis mẽdacij dicẽtes. Templũ
dñi: templũ dñi: tẽplũ domini eſt.
Quoniam ſi bene direxeritꝭ vias

veſtras et ſtudia vr̃a. ſi feceritꝭ iu/
diciũ int̃ vir̃ ⁊ ꝓximũ eiꝰ. aduene
et pupillo ⁊ vidue nõ feceritis ca/
lumniã. nec ſanguinẽ innocẽtem
effuderitis in loco hoc. ⁊ poſt deos
alienos nõ ambulaueritis in ma
lũ vobiſmetipſis: habitabo vobiſ
cũ in loco iſto. i terra quã dedi pa-
tribꝰ vr̃is. a ſeculo et vſqꝫ in ſclm.
Dicit dñs oþs. Gra. Oculi oĩm
in te ſperãt dñe et tu das illis eſcã
in tp̃e oportuno. V̓ſ. Aperis tu
manũ tuam et ĩples omne aĩal
benedictione. Secũdũ lucã. iiij.
In il. t. Surgẽs ihs de ſyna/
goga: itroiuit ĩ domũ ſymo
nis. Socrus ãt ſymonis tenebat̃
magnis febribꝰ et rogauerũt illũ
ꝓ ea. Et ſtãs ſup illũ. ĩpauit febri:
⁊ dimiſit illã. Et continuo ſurgẽs
miniſtrabat illis. Cum ſol aũt oc/
cidiſſet: omnes qui habebãt infir/
mos varijs languoribꝰ ducebant
illos ad eũ. At ille ſingulis manꝰ
imponẽs: curabat eos. Exibãt ãt
demonia a multis clamãcia et di/
cencia: quia tu es filiꝰ dei. Et incre
pans nõ ſinebat ea loqui: quia ſci
ebant ipſum eẽ chriſtũ. Facta aũt
die. egreſſus ibat in deſertũ locũ.
Et turbe requirebãt eũ. Et vene/
runt vſqꝫ ad ipſum: ⁊ detinebant
illum ne diſcederet ab eis. Quibꝰ
ille ait. Quia et alijs ciuitatibus
oportet me euãgelizare regnum
dei: quia ideo miſſus ſum. Et erat
predicans in ſynagogis galilee.
Offer. Si ambulauero in me/
dio tribulacionis viuificabis me
domĩe et ſup irã inimicoꝝ meorũ
extendes manũ tuã ⁊ ſaluũ me fe
cit dextera tua. Secreta.
Deus de cuius gracie rore deſcẽ
dit: vt ad myſteria tua purgatis
ſenſibus accedamꝰ. preſta q̃ſumꝰ
vt in eoꝝ tradicione ſolẽpniter ho
noranda competens deferamus
obſequiũ. Per dominũ. Cõ.
Tu mãdaſti mandata tua cuſto
diri nimis vtinã dirigãt̃ vie mee
ad cuſtodiẽdas iuſtificacões tuas
Sacramẽti tui dñe Cõplenda
venerãda ꝑcepcio. ⁊ myſtico nos
mũdet effectu: et ꝑpetua virtute
defendat. Per. Sup populum
Subiectũ tibi ꝓplm q̃s dñe ꝓpicia
cio celeſtis ãplificet: ⁊ tuis ſp faci/
at ſuire mãdatꝭ. P. Fe. vi. Intro.
Fac mecũ dñe ſignũ in bono
vt videãt q̃ me oderũt ⁊ con
fundant̃ q̃m tu dñe adiuuiſti me ⁊
cõſolatꝰ es me. Ps. Inclina dñe
aurẽ tuã ⁊ exaudi me q̃m inops ⁊
paup ſum ego. Collecta.
Ieiunia nr̃a q̃s dñe benigno
fauore ꝓſeq̃re: vt ſicut ab ali
mẽtis in corꝑe. ita a vicijs ieiune/ abſtinemus
mus ĩ mẽte. P. Lcõ li. Nũeri. xx.
In diebꝰ ill'. Cõuenerunt filij
iſrahel ad moyſen ⁊ aarõ: et

verſi in ſedicionē dixerunt. Da no
bis aquā vt bibamꝰ. Ingreſſuſq;
moyſes ⁊ aaron dimiſſa multitu
dine ante tabernaculum federis
dn̄i: corruerūt ꝓni in terram: cla/
mauerūtq; ad dn̄m atq; dixerunt
Domīe deꝰ exaudi clamorē popu
li huiꝰ: et aperi eis theſauꝝ tuum
fontem aque viue. vt ſaciati ceſſet
murmuracio eoꝝ. Et apparuit glo
ria dn̄i ſuper eos. Locutuſq; ē do/
minus ad moyſen dicēs. Tolle vir
gam ⁊ cōgrega populū. tu ⁊ aarō
frater tuꝰ: ⁊ loq̄mini ad petrā co/
ram eis. et illa dabit aquas. Cūq;
eduxeris aquā de petra: bibet oīs
multitudo et iumēta eius. Tulit
igiṫ moyſes virgā q̄ erat in cōſpec
tu domini. ſicut p̄ceperat ei: con/
gregata multitudine ante petrā
dixitq; eis. Audite rebelles ⁊ incre
duli. Num de petra hac vobis a/
quā poterimꝰ eijcere? Cūq; eleuaſ
ſet moyſes manū ꝑcutiens virga
bis ſilicē: egreſſe ſunt aque largiſ
ſime. ita vt populꝰ biberet ⁊ iumē
ta. Dixitq; dn̄s ad moyſen ⁊ aarō
Quia nō credidiſtis michi. vt ſan
ctificaretis me corā filijs iſrahel:
non introducetis hos ꝑplos in ter
rā quā dabo eis. Hec ē aqua ꝯtra/
dictōnis: vbi iurgati ſunt filij iſra
hel cōtra dn̄m: ⁊ ſanctificatꝰ eſt in
eis. Gra. In deo ſpauit cor me/
um ⁊ adiutus ſum et refloruit ca/
ro mea et ex volūtate mea confite
bor illi. ℣. Ad te dn̄e clamaui deꝰ
meus ne ſileas ne diſcedas a me.

Secūdum Johānem. iiij.

In illo tp̄e. Venit ih̄s in ciui/
tatē ſamarie q̄ diciṫ ſychar
iuxta p̄diū qd̄ dedit iacob filio ſuo
ioſeph. Erat ā̄t ibi fons iacob Jhe
ſus ergo fatigatꝰ ex itinere: ſede/
bat ſic ſup fontē. Hora aūt erat q̄/
ſi ſexta. Venit mulier de ſamaria
haurire aquā. Dicit ei iheſus Da
michi bibere. Diſcipuli em̄ eiꝰ abi
erunt in ciuitatē vt cibos emerēt.
Dicit ergo ei mulier illa ſamari/
tana. Quō tu iudeꝰ cū ſis: a me bi
bere poſcis q̄ ſum mulier ſamari
tana? Nō em̄ coutunṫ iudei ſama
ritanis. Reſpōdit iheſus: ⁊ dixit ei
Si ſcires donū dei. ⁊ quis ē qui dī
da michi bibere: tu forſitan petiſ/
ſes ab eo ⁊ dediſſet tibi aquā viuā
Dicit ei mulier Domīe neq; ī quo
haurias habes: ⁊ puteus altus ē
Vn̄ ergo habes aquā viuam? Nū
quid tu maior es patre nr̄o iacob.
q̄ dedit nobis puteū. ⁊ ipſe ex eo bi
bit ⁊ filij eiꝰ ⁊ pecora eius? Reſpon
dit iheſus: ⁊ dixit ei. Oīs qui bibit
ex aqua hac: ſiciet iteꝝ. Qui autē
biberit ex aqua quā ego dabo ei:
nō ſiciet ineternū. Sꝫ aq̄ quā ego
dabo ei: fiet in eo fons aq̄ ſaliētis
in vitā eternā. Dicit ad eū mulier
dn̄e da michi hāc aquā: vt nō ſiciā

neq; veniam huc haurire Dicit ei ihesus. Vade voca viꝝ tuū: ⁊ veni huc. Reſpondit mulier: ⁊ dixit Nō habeo virū. Dicit ei ihs. Bene dixiſti quia nō habeo virū. Quinq; eñi viros habuiſti: ⁊ quē nunc habes. nō eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. Dicit ei mulier. Domīe video quia ꝓpheta es tu. Patres noſtri in mōte hoc adoꝛauerunt. Et vos dicitis qꝛ iheroſolymis ē locꝰ ubi adoꝛare opoꝛtet. Dicit ei ihs. Mulier crede michi: quia veniet hoꝛa qñ neq; in mōte hoc: neq; in iheroſolymis adoꝛabitis patrē. Vos adoꝛatis qđ neſcitis: nos adoꝛamꝰ qđ ſcimꝰ: quia ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hoꝛa ⁊ nūc eſt: qñ veri adoꝛatoꝛes adoꝛabūt patrē in ſpiritu ⁊ veritate. Nā et pater tales querit: q̇ adoꝛēt eū. Spiritꝰ eſt deꝰ et eos q̇ adoꝛent eū in ſpū et veritate opoꝛtet adoꝛare. Dicit ei mulier. Scio quia meſſyas venit: q̇ dicitur chriſtus. Cū ergo venerit: ille nobis annūciabit oīa. Dicit ei ihs. Ego ſū: q̇ loquoꝛ tecū. Et cōtinuo venerūt diſcipuli eiꝰ: ⁊ mirabātur qꝛ cū muliere loq̄bať. Nēo tñ dixit quid q̄ris: aut q̇d loq̄ris cū ea. Reliquit ergo hydꝛiā ſuā mulier ⁊ abijt in ciuitatē: et dicit illꝭ hominibꝰ Venite et videte hoīem: q̇ dixit michi oīa quecūq; feci. Nūq̇d ipſe ē chriſtus? Exierūt ergo de ciuitate: ⁊ veniebāt ad eū. Interea rogabāt eū diſcipuli eiꝰ dicentes. Rabbi māduca. Ille aūt dixit eis. Ego cibū habeo manducare: quē vos neſcitis Dixerūt ergo diſcipuli ad inuicē Nunq̇d aliquis attulit ei māducare? Dicit eis ihs. Meꝰ cibus eſt: vt faciā volūtatē eiꝰ qui miſit me. vt ꝑficiam opꝰ eius. Nōne vos dicitis qđ adhuc q̄tuoꝛ mēſes ſunt: ⁊ meſſis venit? Ecce dico vobis. Leuate oculos veſtros ⁊ videte regiones: qꝛ albe ſūt iam ad meſſem. Et qui metit mercedē accipit et cōgregat fructū in vitam eternā. vt ⁊ qui ſemīat ſimul gaudeat et q̇ metit. In hoc eñi eſt verbum veꝝ: quia alius eſt qui ſeminat ⁊ alius ē qui metit. Ego miſi vos metere: qđ vos nō laboꝛaſtis Alij laboꝛauerūt: ⁊ vos in laboꝛes eoꝝ introiſtis. Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt in eū ſamaritanoꝝ: ꝓpť verbū mulieris teſtimoniū ꝑhibentis. qꝛ dixit michi oīa q̄cūq; feci. Cū veniſſent ergo ad illū ſamaritani: rogauerūt eū vt ibi maneret. Et māſit ibi duos dies. Et multo plꝰes crediderūt ꝓpť ſmonē eiꝰ: ⁊ mulieri dicebāt. Q̄a iā nō ꝓpť tuā loq̄lā credimꝰ: ipſi ei audiuimꝰ et ſcimꝰ: qꝛ hic ē vere ſaluatoꝛ mūdi. Off. Intēde voci oꝛōnis mee rex meꝰ et deus meus qm̄ ad te oꝛabo domine.

Reſpice domīe pro/ Secreta.
picius ad munera q̄ ſacramꝰ: vt ⁊
tibi grata ſint et nobis ſalutaria
ſemꝑ exiſtant. Per dominū. Cō.
Qui biberit aquā quā ego dabo
ei dicit dominꝰ fiet ī eo fons aque
ſalientis in vitam eternam.
Huius nos domīe Cōplenda.
percepcio ſacramēti mūdet a cri/
mine: ⁊ ad celeſtia regna ꝑducat.
Per dominū. Sup populū.
Preſta qm̄s om̄ipotēs deꝰ vt q̄
in tua protectione cōfidimꝰ. cūcta
nobis aduerſancia te adiuuante
vincamꝰ. P. Sabbato Introitꝰ.
Verba mea auribus percipe
dn̄e intellige clamorē meū
intende voci oracionis mee. Ps.
Qm̄ ad te orabo dn̄e mane exau/
dies vocem meā. Collecta.
Preſta qm̄s ops deus: vt qui
ſe affligēdo carne ab alimē
tis abſtinēt. ſectādo iuſticiā a cul/
pa ieiunent. Per dominū.
Lectio Danielis ꝓphete. xiij.
In diebꝰ illis. Erat vir in ba/
bylone: ⁊ nomē eiꝰ ioachim.
Et accepit vxorē noīe ſuſannā fili
am helchie: pulchrā nimis. ⁊ timē
tē dn̄m. Parētes eīn illiꝰ cū eſſent
iuſti: erudierūt filiā ſuam ſcd̄m le
gē moyſi. Erat āt ioachim diues
valde. ⁊ erat ei pomeriū vicinum
domui ſue. Et ad ipm ꝯfluebāt iu
dei: eo ꝙ eſſet honorabilior omni/
um. Et ꝯſtituti ſunt duo ſenes iu/
dices in āno illo de q̄bus locutꝰ eſt
dn̄s. qꝛ egreſſa eſt iniquitas de ba
bylone a ſeniorībꝰ iudicibꝰ qui vi/
debātur regere populū. Iſti fre/
quentabāt domū ioachim ⁊ veni/
ebant ad eos oēs q̄ habebāt iudi/
cia. Cū āt ꝑplꝰs reuertiſſet poſt me/
ridiē: ingrediebat̄ ſuſanna. ⁊ deā
bulabat ī pomerio viri ſui. Et vi/
debāt eā ſenes quotidie ingrediē
tem ⁊ deābulantē: ⁊ exarſerūt in
cōcupiſcēciā eiꝰ. Et euerterūt ſen-
ſum ſuū: ⁊ declinauerunt oculos
ſuos vt nō viderēt celū. neqꝫ recor
darētur iudicioꝝ iuſtoꝝ. Factū eſt
āt cū obſeruarent diē aptū qn̄ eā
poſſent inuenire ſolā ingreſſa eſt
aliqn̄ ſicut heri ⁊ nudiuſtercīꝰ cū
duabꝰ ſolis puellis: voluitqꝫ laua
ri in pomerio. Eſtus quippe erat.
Et nō erat ibi q̄ſq̄: preter duos ſe/
nes abſcōditos. Dixit ergo puell.
Afferte michi oleū ⁊ ſmygmata: ⁊
oſtia pomerij claudite vt lauer.
Cū āt egreſſe eſſent puelle: ſurrex
erūt duo ſenes ⁊ accurrerūt ad eā
et dixerūt Ecce oſtia pomerij clau
ſa ſūt: ⁊ nemo nos videt. Quāob-
rem aſſentire nobis: et cōmiſcere
nobiſcū. Qd̄ ſi nolueris. dicemus
teſtimoniū cōtra te. qd̄ fuerit tecū
iuuenis: ⁊ ob hāc cauſam emiſiſti
puellas a te. Ingemuit ſuſanna
et ait. Anguſtie michi ſunt vndiqꝫ

Si enĩ hoc egero mors michi eſt. ſi
autẽ non egero : nõ effugiam ma
nus veſtras. Sed melius ẽ michi
abſqꝫ opere incidere in manꝰ ve-
ſtras : q̃ȝ peccare in cõſpectu domi
ni. Et exclamauit voce magna ſu
ſanna. Exclamauerũt aũt ⁊ ſenes :
aduerſus eã. Cum autẽ audiſſent
clamorẽ in pomerio famuli domꝰ
irruerũt ꝑ poſticũ vt viderent q̃d-
nam eſſet. Poſtq̃ȝ aũt ſenes locuti
ſunt. erubuerũt ſerui vehemẽter
quia nunq̃ȝ dictus fuerat ſermo
hmõi de ſuſanna. Et facta ẽ dies
craſtina. Cumqꝫ veniſſet populus
ad virũ eius ioachim : venerũt et
duo preſbyteri pleni iniq̃ cogita-
cione aduerſus ſuſannã. vt inter
ficerẽt eam. Et dixerũt corã popu
lo. Mittite ad ſuſannã filiam hel-
chie : vxorẽ ioachim. Et ſtatim mi-
ſerũt. Et venit cũ parẽtibus et fi-
lijs : ⁊ vniuerſis cognatis ſuis. Fle
bant igit̃ ſui ⁊ omẽs qui nouerãt
eam. Conſurgẽtes aũt duo p̃ſby-
teri in medio populi : poſuerunt
manus ſuas ſuꝑ caput eius. Que
flens. ſuſpexit ad celũ. Erat ei cor
eius fiduciã habẽs in dño. Et dixe
rũt preſbyteri. Cũ deãbularemꝰ in
pomerio ſoli ingreſſa ẽ hec cũ du-
abꝰ puellis : ⁊ clauſit oſtia pome-
rij. ⁊ dimiſit a ſe puellas. Venitqꝫ
ad eã adoleſcẽs q̃ erat abſcõditꝰ : ⁊
cõcubuit cũ ea. Porro nos. cũ eſſe
mus ĩ ãgulo pomerij. videntes ini
q̃tatẽ. cucurrimꝰ ad eos : ⁊ vidimꝰ
eos ꝑiter ꝯmiſceri. Et illũ q̃dẽ nõ
quiuimꝰ ꝯp̃hendere q꞉ forcior no-
bis erat : ⁊ aꝑto oſtio exiliuit. Hãc
aũt cũ apprehẽdiſſemꝰ interroga-
uimus q̃ſnã eſſet adoleſcẽs. ⁊ no-
luit indicare nobis. Huius rei te-
ſtes ſumus. Credidit eis multitu
do quaſi ſenibꝰ populi ⁊ iudicibꝰ :
et ꝯdẽpnauerũt eam ad mortem.
Exclamauit aũt voce magna ſu-
ſanna : ⁊ dixit. Deus eterne q̃ abſcõ
ditoꝝ es ꝯgnitor. q̃ noſti oĩa ante-
q̃ȝ fiãt : tu ſcis q̃m falſum ꝯtra me
tulerũt teſtioniũ. Et ecce morior :
cũ nichil hoꝝ fecerim q̃ iſti malicõ
ſe ꝯpoſuerũt aduerſũ me. Exaudi
uit autem dominus vocem eius.
Cumqꝫ duceretur ad mortẽ ſuſcita
uit deꝰ ſpiritũ pueri iunioris cui
nomẽ erat daniel. Et exclamauit
voce magna. Mũdus ego ſum a
ſanguine huius. Et cõuerſus om
nis populus ad eũ dixit. Quis eſt
iſte ſermo quẽ tu locutꝰ es ? Qui
cũ ſtaret in medio eoꝝ ait. ſic fatui
filij iſrahel nõ iudicantes neqꝫ q̃d
veꝝ ẽ cognoſcẽtes : cõdẽpnaſtis fi
liã iſrl̃. Reuertimĩ ad iudicium q꞉
falſũ teſtioniũ locuti ſũt aduẽſus eã
Reuerſus ẽ g̃ pplſ cũ feſtinacõe. Et di
xit ad eos daniel. Separate eos ab ĩ
uicẽ ꝓcul. ⁊ dijudicabo eos. Cum
ergo diuiſi eſſent alter ab altero :

vocauit vnū̄ de eis ⁊ dixit ad eum
Inueterate dieꝝ maloꝝ: nunc ve/
nerūt peccata tua que operabaris
prius iudicās iudicia iniuſta. ino
centes opprimēs et dimittēs noxi
os. dicente domino. Innocētem et
iuſtū non interficias. Nunc ergo
ſi vidiſti eos: dic ſub qua arbore vi
deris eos colloquētes ſibi Qui a/
it ſub cyno. Dixit aūt daniel. Rec/
te mentitus es in caput tuū. Ecce
eīn angelus dīn accepta ſentēcia
ab eo: ſcindet te mediū. Et amoto
eo iuſſit venire aliū: ⁊ dixit ei. Se/
men chanaan ⁊ nō iuda. ſpēs de/
cepit te ⁊ cōcupiſcencia ſubuertit
cor tuū. Sic faciebatis filiabꝰ iſra
hel: ⁊ ille timētes loquebātur vo/
bis: ſed nō filia iuda ſuſtinuit ini-
quitatē veſtrā Nūc ergo dic michi
ſub qua arbore cōprehēderis eos
loquētes ſibi. Qui ait. ſub prino.
Dixit aūt ei daniel. Recte mentitꝰ
es ⁊ tu in caput tuū. Manet ei an
gelus dn̄i gladiū habens: vt ſecet
te mediū et interficiat vos. Excla/
mauit itaqꝫ om̄is cetus voce mag
na: et benedixerūt deū qui ſaluat
ſperantes in ſe. Et cōſurrexerunt
aduerſus duos preſbyteros cōui/
cerat eīn eos daniel. ex ore ſuo fal/
ſum dixiſſe teſtimoniū. Fecerunt
qꝫ eis ſicuti male egerant adūſus
proximū: et interfecerūt eos. Et ſal
uatus ē ſāguis innoxius i die illa

Si ambulem in me/ **Grad.**
dio vmbre mortis nō timebo ma/
la qm̄ tu mecū es dn̄e. ℣. Virga
tua et baculus tuꝰ ipſa me ꝯſola/
ta ſunt. **Scd̄m Iohānem. viij.**

IN illo tp̄e. Perrexit iheſus i
montē oliueti. ⁊ diluculo ite
rum venit in templū. Et om̄is po
pulus venit ad eum: ⁊ ſedēs doce
bat eos. Adducūt āt ſcribe et pha-
riſei mulierē in adulterio dep̄hen
ſam ⁊ ſtatuerūt eam in medio. et
dixerunt ei Magiſter: hec mulier
modo dep̄henſa ē in adulterio In
lege aūt moyſes mādauit nobis:
hmōi lapidare. Tu ergo ꝙ dicis?
Hec āt dicebāt tēptantes eum. vt
poſſent accuſare eū. Iheſus āt in-
clinās ſe deorſu: digito ſcribebat
in terra. Cū autē pſeuerarēt iter/
rogātes eū: erexit ſe et dixit eis. Q
ſine peccato eſt veſtꝝ: p̄mus in il/
lam lapidē mittat. Et iteꝝ ſe incli
nans: ſcribebat in terra. Audien/
tes āt: vnus poſt vnū exibāt: inci
pientes a ſenioribus. Et remāſit
ihs ſolus: ⁊ mulier in medio ſtās.
Erigens āt ſe iheſus: dixit ei. Mu
lier: vbi ſunt q̄ te accuſabant? Ne
mo te cōdēpnauit? Que dixit. Ne/
mo dn̄e. Dixit aūt iheſus Nec ego
te ꝯdēpnabo Vade: ⁊ amplꝰ iam
noli peccare. **Off.** Greſſus me/
os dirige dn̄e ſcd̄m eloquiū tuum
vt nō dn̄etur ois iniuſticia dn̄e.

C oncede q̄s oḡs Secreta. deus: vt hui⁹ sacrificij mun⁹ oblatum. fragilitatē nostrā ab oī malo purget semp et muniat. Per.

Cō. Nemo te cōdēpnauit mulier nemo dn̄e nec ego te condēpnabo iā amplius noli peccare.

Q uesum⁹ oḡs deus: Cōplēda. vt inter eius mēbra numeremur cuius corpi ɔmunicam⁹ ꝛ sanguini. Dn̄i nostri ihesu christi filij tui. Qui tecū viuit. Sup pplm

P retende dn̄e fidelib⁹ tuis dexterā celestis auxilij. vt te toto corde pquirāt. et que digne postulāt consequi mereātur. Per.

Dn̄ica in medio q̄dragesī. Introi.

L Etare iherusalē et cōuentū facite oēs q̄ diligitis eā gaudete cū leticia qui i tristicia fuistis vt exultetis ꝛ saciemini ab vberibus ɔsolacionis vestre. Ps. Letat⁹ sum in hijs q̄ dicta sunt michi in domū dn̄i ibimus. Collecta.

C oncede q̄s oḡs deus: vt q̄ ex merito nostre actionis affligimur. tue gracie cōsolacione respiremus. P. Ad galathas. iiij.

F ratres. Scriptū est q̄m abrahā duos filios habuit: vnū de ancilla ꝛ vnū de libera. Sꝫ qui de ancilla: scd̄m carnem natus est Qui āt de libera: p repromissionē que sunt p allegoriā dicta. Hec eī sunt duo testamēta Vnū quidem in monte syna in seruitutē generans que ē agar. Syna eīn mons est in arabia. qui cōiūctus est ei. q̄ nūc est iherusalē et seruit cū filijs suis. Illa āt que sursum ē iherusalem libera est. que ē mater nostra Scriptū est eī. Letare sterilis que nō paris. erūpe et clama q̄ nō parturis: qꝛ multi filij deserte. magis q̄ȝ eius que habet virꝫ Nos aūt frēs: scd̄m ysaac pmissionis filij sum⁹. Sed quō tūc q̄ scd̄m carnē nat⁹ fuerat. psequebat' eū qui scd̄m spiritum: ita ꝛ nūc. Sed q̄d dt scriptura? Eijce ancillā ꝛ filiū ei⁹: non eī heres erit fili⁹ ancille cū filio libere. Itaqꝫ frēs: iā nō sum⁹ ancille filij sed libere. Qua libertate: christus nos liberauit. Grad. Letat⁹ sum in hijs q̄ dicta sunt michi in domū dn̄i ibimus. v. Fiat pax in virtute tua et abūdancia i turribus tuis. Tract⁹. Qui cōfidunt in dn̄o sicut mōs syon nō cōmouebitur ineternū qui habitat in iherusalē Montes in circuitu ei⁹ ꝛ dn̄s in circuitu populi sui ex hoc nūc et vsqꝫ in seculum.

Secūdum Johannē. vi.

I N il. t. Abijt ihesus trās mare galilee: qd̄ ē tiberiadis. Et seq̄bat' eum multitudo magna: qꝛ videbāt signa que faciebat super hijs qui infirmabātur. Subijt ergo in montē ihesus: ꝛ ibi sedebat

cum diſcipulis ſuis. Erat aūt ꝓxi
mū paſcha: dies feſtus iudeorum
Cū ſubleuaſſet ergo oculos iħs et
vidiſſet quia multitudo maxima
venit ad eū: dicit ad philippū. Vn̄
emem⁹ panes vt manducent hij?
Hoc autē dicebat tēptans eū: ipſe
eīm ſciebat q̇d eſſet factur⁹. Reſpō
dit ei philippus. Ducētoꝝ denari/
orum panes nō ſufficiunt eis: vt
vnuſquiſqꝫ modicū quid accipiat
Dicit ei vnus ex diſcipulis ei⁹ an/
dreas frater ſymois petri. Eſt pu
er vnus hic: q̇ habet quiqꝫ panes
hordeaceos ⁊ duos piſces. Sed h̄
quid ſunt inter tātos? Dixit ergo
iheſus. Facite homies diſcūbere.
Erat aūt fenū multū in loco. Diſ/
cubuerunt ergo viri: numero q̄ſi
quiqꝫ milia. Accepit ergo iħs pa/
nes: ⁊ cū gracias egiſſet. diſtribu/
it diſcūbentib⁹. Similiť et ex piſci
bus q̄tū volebāt. Vt autē imple/
ti ſunt: dixit diſcipulis ſuis. Colli/
gite que ſuꝑauerunt fragmenta
ne pereant. Collegerūt ergo: ⁊ im
pleuerunt duodeci cophinos fra/
gmentoꝝ: ex q̇nqꝫ panib⁹ hordea
ceis q̇ ſuꝑfuerūt hijs qui mādūca
uerāt. Illi ergo hoies cū vidiſſent
q̇d fecerat ſignū: dicebāt Ꝗa h̄ eſt
vere ꝓpħa: qui ventur⁹ ē in mūdū.
Off. Laudate dn̄m qꝛ benig/
nus eſt. pſallite nomi ei⁹ qm̄ ſua/
uis eſt omnia quecūqꝫ voluit fecit

in celo et in terra. Secreta.
Sacrificijs preſentib⁹ dn̄e q̄ms
intēde placat⁹. vt et deuocioni no/
ſtre ꝓficiant et ſaluti. Per. Cō.
Iheruſalē que edificať vt ciuitas
cuius ꝑticipacio eius inidipſum
illuc eīm aſcēderunt trib⁹ trib⁹ do
mini ad cōfitēdum noi tuo dn̄e
Da nobis miſericors Cōplēda.
deus: vt ſancta tua q̇bus īceſſan/
ter explemur. ſinceris tractemus
obſequijs. ⁊ fideli ſemꝑ mente ſu/
mam⁹. P. Feria. iij. Introitus.
Deus in nomie tuo ſaluū me
fac ⁊ in v̇tute tua iudica me
deus exaudi oracionē meā. Ps.
Qm̄ alieni inſurrexerūt in me et
fortes queſierūt aīam meam.
Preſta q̄ms ops Collecta.
de⁹. vt obſeruaciōes ſacras
ieiunij annua deuocione recolen
tes. ⁊ corꝑe tibi placeam⁹ et mēte
P. Lectio libri Regū. tercio. iij.
In dieb⁹ illis. Venerunt due
mulieres meretrices ad re/
gē ſalomonē: ſteterūtqꝫ coram eo.
Quaꝝ vna ait Obſecro mi dn̄e: e/
go ⁊ mulier h̄ habitabam⁹ ī domo
vna. ⁊ peꝑi apd̄ eā ī cubiculo. Ter
cia v̇a die poſtq̄ ego peꝑi: peꝑit et
h̄. Et eram⁹ ſil̄. nulluſqꝫ ali⁹ in do
mo nobiſcū. exceptis nob̄ duab⁹.
Mortu⁹ ē āt fili⁹ mulieris huius
nocte: dormiens quippe oppreſſit
eum. Et conſurgens intempeſte

noctis ſilencio: tulit filiū meū de
latere meo ancille tue dormiētis.
et collocauit in ſinu ſuo. Suū aūt
filiū qui erat mortuus. poſuit i ſi/
nu meo. Cūqꝫ ſurrexiſſem mane:
vt darem lac filio meo: apparuit
mortuus. Quē diligēcius intuēs
clara luce: dephendi non eſſe meū
quē genuerā. Reſponditqꝫ altera
mulier. Nō eſt ita. ſed filius tuus
mortuus eſt: meus autem viuit.
Ecōtrario illa dicebat. Mentiris
Filius meꝰ quippe viuit: ⁊ filiꝰ tu/
us mortuus eſt. Atqꝫ in hunc mo/
dum: cōtendebāt corā rege. Tunc
rex ait. Hec dicit. Filius meus vi/
uit: ⁊ filiꝰ tuus mortuus ē: et iſta
reſpondit non. ſed filiꝰ tuus mor/
tuus eſt. meus aūt viuit. Dixit er
go rex. Afferte michi gladiū. Cūqꝫ
attuliſſent gladiū coram rege ait.
Diuidite inqͣt infantē viuū in du
as partes: ⁊ date dimidiam par/
tem vni. ⁊ dimidiā partem alteri.
Dixit autē mulier cuiꝰ filius erat
viuus ad regem: cōmota ſunt qͣp-
pe viſcera eiꝰ ſup filio ſuo. Obſe/
cro domīe: date illi infantē viuū ⁊
nolite interficere eum. Econtra-
rio illa dicebat. Nec michi nec tibi
ſit ſed diuidat. Reſpondit rex ⁊ ait
Date huic infantē viuū et non oc
cidatur. hec eſt eīm mater eiꝰ. Au/
diuit itaqꝫ omnis iſrahel iudiciū
qd iudicaſſet rex. et timuerunt re/
gem. videntes ſapiēciam dei eſſe
in eo: ad faciendū iudicium.

Gradu. Eſto michi in deū prote
ctorem et in locū refugij vt ſaluū
me facias. ṽ. Deus in te ſpera/
ui domīe nō confundar ineternū

Secūdum Johānem. ij.

IN illo tēpore Prope erat paſ
cha iudeorꝫ et aſcēdit iheſus
iheroſolimā. Et inuenit in tēplo
vendētes boues ⁊ oues et colum/
bas: ⁊ nūmularios ſedentes. Et
cū feciſſet quaſi flagellū de funicu
lis: oīnes eiecit de templo. Oues
quoqꝫ et boues. ⁊ nūmulariorꝫ ef/
fudit es: et menſas ſubuertit. Et
hijs qui colūbas vendebant dixit.
Afferte iſta hinc: ⁊ nolite facere do
mū patris mei domū negociacio-
nis. Recordati vero ſunt diſcipuli
eius: quia ſcriptū eſt. zelus domꝰ
tue comedit me. Reſponderūt er/
go iudei: ⁊ dixerūt ei. Qd ſignum
oſtēdis nobis quia hec facis? Reſ/
pondit iheſus: et dixit eis. Solui/
te templū hoc: ⁊ in tribus diebus
excitabo illud. Dixerūt ergo iudei
Quadraginta et ſex annis edifica
tum ē templū hoc: ⁊ tu in tribꝰ die
bus excitabis illud? Ille autē dice
bat de tēplo corporis ſui. Cū ergo
reſurrexiſſet a mortuis recordati
ſunt diſcipuli eius: quia hoc dice/
bat et crediderūt ſcripture et ſer/
moni quē dixit iheſus. Cū autem

eſſet iheſus iheroſolymis in paſ/
cha i die feſto: multi crediderunt
in nomine eius. videntes ſigna
eius que faciebat Ipſe autem ihe
ſus nō credebat ſemetipſum eis:
ꝙ ipſe noſſet omnes. ⁊ quia opus
ei non erat vt quis teſtimoniū ꝑ/
hiberet de homine. Ipſe em̄ ſcie/
bat: quid eſſet in homine.
Offer. Iubilate deo om̄is terra
iubilate deo om̄is terra ſ'uite do-
mino in leticia intrate in conſpec
tu eius in exultacione quia domi
nus ipſe eſt deus. Secreta.
Oblatum tibi domine ſacrificiū
viuificet nos ſemper et muniat.
Per dominū noſtꝝ. Cō. Ab oc
cultis meis mūda me dn̄e et ab a/
lienis parce ſeruo tuo. Cōplēda
Sumptis dn̄e ſalutaribꝰ ſacra/
mentis. ad redēpcionis eterne q-
ſumus ꝓficiamꝰ augmētum. P.
Deprecacionē Sup populū
noſtrā qꝫs domine benignꝰ exau
di: ⁊ quibꝰ ſupplicādi preſtas affe/
ctum. tribue defenſionis auxiliū.
Per dn̄m. Feria. iiij. Introitus.
Exaudi deus oracionē meā ⁊
ne deſpexeris dep̄cacionem
meā intende in me et exaudi me.
Ps. Contriſtatꝰ ſum in exercita-
cione mea et cōturbatꝰ ſum a vo-
ce inimici et a tribulacione pecca/
Sacre no Collecta. (toris
bis qs dn̄e obſeruacionis ie
iunia. ⁊ pie ꝯuerſacionis augmē
tum: ⁊ tue ꝓpiciacionis cōtinuum
preſtent auxiliū. Per dominū.
Lectio libri Exodi. xxxij.
In diebꝰ illis. Locutus ē dn̄s
ad moyſen dicēs. Deſcēde de
mōte: qꝛ peccauit populꝰ tuꝰ. quē
eduxiſti de t̄ra egypti. Receſſerūt
cito de via quā oſtendiſti eis. Fece
rūtqꝫ ſibi vitulū conflatilē ⁊ ado/
rauerūt: atqꝫ imolātes ei hoſtias
dixerūt. Iſti ſūt dij tui iſrl̄. q̇ te edu
xerunt de t̄ra egypti. Ruſumqꝫ ait
dn̄s ad moyſen. Cerno qḋ pp̄ls iſte
dure ceruicꝭ ſit: dimitte me vt iraſ
catur furor meꝰ cōtra eos et deleā
eos. faciāqꝫ te i gentē magnā Mo
yſes āt orabat dn̄m deū ſuū dicēs
Cur dn̄e iraſcit̉ furor tuꝰ ꝯtra po-
pulū tuū quē eduxiſti de t̄ra egyp
ti. in fortitudīe magna. et ī manu
robuſta: Ne qſo dicāt egypcij. cal/
lide eduxit eos: vt īterficeret eos ī
mōtibꝰ. ⁊ deleret de terra. Quieſ/
cat ira tua: et eſto placabilis ſup
nequicia populi tui. Recordare a/
brahā ⁊ yſaac ⁊ iſrahel ſeruorum
tuoꝝ: quibꝰ iuraſti ꝑ temetipſum
dicēs. Multiplicabo ſemen veſtꝝ
ſicut ſtellas celi: ⁊ vniuerſam t̄rā
hanc de qua locutus ſum dabo ſe
mini veſtro. et poſſidebitis eā ſꝑ.
Placatuſqꝫ ē dn̄s: ne faceret ma/
lū qḋ locutꝰ fuerat. Et miſertus ē
populo ſuo: dn̄s deus noſter.

Exurge domine fer Tractus. opem nobis ⁊ libera nos propter nomen tuū. ℣. Deus auribus noſtris audiuimus patres noſtri annūciauerūt nobis opus quod operatus es in dieb⁹ eoꝝ et in diebus antiquis. Sꝫ Johānē. vij.

In illo tēpore. Jam die feſto mediante. aſcendit iheſus ī templum et docebat Et mirabantur iudei dicentes. Quomodo hic litteras ſcit cū non didicerit? Reſpondit eis iheſus et dixit. Mea doctrina nō eſt mea: ſed eius q̄ miſit me. Si quis voluerit voluntatē eius facere: cognoſcet de doctrina vtrū ex deo ſit. an ego a meipſo loquar Qui a ſemetipſo loq̄tur: gloriam ꝓpriam querit. Qui aūt q̄rit gloriā eius q̄ miſit illū: hic verax eſt. ⁊ iniuſticia in illo nō eſt. Nōne moyſes dedit vobis legem? Et nemo ex vobis facit legē. Quid me q̄ritis interficere? Reſpōdit turba: et dixit. Demoniū habes. Quis te querit interficere. Reſpōdit iheſus et dixit eis. Vnū opus feci. et omnes miramini Propterea moyſes dedit vobis circūciſionē: non quia ex moyſe eſt. ſed ex patribus Et in ſabbato circūciditis hominem Si circūciſionē accipit homo in ſabbato vt nō ſoluatur lex moyſi: michi indignamini quia totū hominē ſanū feci in ſabbato? Nolite iudicare ſcd̄m faciē: ſed iuſtū iudicium iudicate. Dicebāt ergo quidā ex iheroſolymis Nonne hic eſt quē querunt interficere? Ecce nūc palam loq̄tur: et nichil ei dicunt. Nūquid vere cognouerunt pricipes ſacerdotū quia hic ē chriſtus? Sed hūc ſcim⁹ vnde ſit. chriſtus autē cū venerit. nemo ſcit vnde ſit. Clamabat ergo iheſus docens in templo et dicēs. Et me ſcitis. ⁊ vnde ſim ſcitis et a meipſo nō veni. ſed eſt ver⁹ qui miſit me. quē vos neſcitis. Ego autē ſcio eū. Et ſi dixero quia non ſcio eum: ero ſimilis vobis mēdax. Sed ſcio eum quia ab ipſo ſum: ⁊ ipſe me miſit. Querebāt ergo eum apprehendere et nemo miſit in illū manus. qꝛ nōdum venerat hora ei⁹. De turba aūt: multi crediderūt in eum. Offer. Expectans expectaui dominū et reſpexit me et exaudiuit depcacionē meā et imiſit in os meum canticū nouū hymnū deo noſtro. Secreta.

Hec hoſtia domie q̄ms emūdet noſtra delicta. ⁊ ſacrificiū celebrādum ſubditoꝝ tibi corpa mētesqꝫ ſanctificet. Per. Cō. Letabimur in ſalutari tuo et in noīe dn̄i dei nr̄i magnificabimur. Cōplē.

Qui⁹ nos dn̄e ꝑcepcio ſacramēti mūdet a crimīe: ⁊ ad celeſtia regna ꝑducat. P. Sup ꝑplm.

M iſerere dñe ꝓplo tuo. ⁊ continu
is tribulationib⁹ laborantē. ꝓpici
us reſpirare cōcede. Per dñm.

Feria quarta Introitus.

D Um ſanctificatus fuero i vo
bis cōgregabo vos de vniū/
ſis terris ⁊ effundā ſup vos aquā
mūdam et mūdabimini ab omni
bus inq̄namētis vr̄is et dabo vo/
bis ſpiritū nouū. Ps. Bn̄dicam
dñm in oī tp̄e ſemp laus ei⁹ in ore
meo. Sine D ñs vobiſcū O re
mus. F lectam⁹ ge. L euate.

Collecta.

D eus q̄ ⁊ iuſtis p̄/
mia meritoꝝ. ⁊ pctōrib⁹ per
ieiuniū veniā prebes miſerē ſup
plicib⁹ tuis. vt reatus nr̄i ꝯfeſſio.
indulgēciā valeat ꝑcipe delictoꝝ.
Per.

Lcō Ezechielis ꝓphe. xxxvi.

H ec dt dñs de⁹. Sanctificabo
nomē meū magnū: vt ſciāt
gentes q̄ʒ ego dñs. cū ſanctificat⁹
fuero in vobis corā eis Tollā q̄ꝑpe
vos de gētib⁹. ⁊ ꝯgregabo vos de
vniuerſis t̄ris: ⁊ adducā vos i t̄rā
veſtrā. Et effundā ſup vos aquā
mūdā. ⁊ mūdabimi ab oīb⁹ inq̄na
mētis vr̄is: ⁊ ab vniūſis idol' vr̄is:
mūdabo vos. Et dabo vob̄ cor no
uū: ⁊ ſpiritū nouū ponā in medio
vr̄i Et auferā cor lapideū de carne
vr̄a: ⁊ dabo vob̄ cor carneū: ⁊ ſpi/
ritū meū ponā in medio vr̄i. Et fa
ciā vt i p̄ceptis meis ābuletꝭ: et iu
dicia mea cuſtodiatꝭ ⁊ operemini.
Et habitab̄ i t̄ra quā dedi patrib⁹
vr̄is. ⁊ eritis m̄i in ꝓplm: ⁊ ego ero
vob̄ in deū. Dicit dñs ops.

Gra.

V enite filij audite me timorē dñi
docebo vos ꝟ. Accedite ad eū ⁊ il/
lumiami ⁊ facies vr̄e nō ꝯfundēt
Hic dr̄ D ñs vo. O rem⁹ F lec/
tam⁹ ge. L euate.

Collecta.

P reſta q̄s ops de⁹: vt q̄s ieiu/
nia votiua caſtigāt. ipa q̄ʒ
deuocio ſcā letificet vt t̄renis affe
ctib⁹ mitigatꝭ. facili⁹ celeſtia capia
mus. P.

Lcō yſaie ꝓphe. p̄mo.

H ec dt dñs ds. Lauami mūdi
eſtote: auferte malū cogita
cionū vrāꝝ ab ocul' meis. Quieſci
te agere ꝑuerſe: diſcite bn̄facere.
Querite iudiciū. Subuenite oppſſo
iudicate pupillo defendite viduā
et venite et arguite me dt dñs. Si
fuerit pctā vr̄a vt coccinū: q̄ſi nix
dealbabūt. Et ſi fuerint rubra q̄ſi
vermicul⁹: velut lana alba erunt
Si volueritꝭ et audieritis me: bo
na t̄re ꝯmedetis. Dicit dñs ops.

B eata gēs cui⁹ ē dñs ds

Gra.

eoꝝ ꝓpl's quē elegit dñs in heredi/
tatē ſibi ꝟ. Verbo dñi celi firma/
ti ſūt et ſpū oris ei⁹ ōnis vt⁹ eoꝝ.

I N il. t. Prete/

S Johem. ix.

riēs ihs vidit hoīem cecum
a natiuitate Et iterrogauerūt eū
diſcipuli ſui Rabbi: q̄s peccauit. h
aut parētes ei⁹ vt cec⁹ naſcēt. Reſ
pōdit ihs Neq̄ʒ h peccauit neq̄ʒ pa

rētes eius ſed vt manifeſtent̄ opa
dei in illo. Me oportet opari opa
eius q̇ miſit me: donec dies ē. Ve/
nit nox: qn̄ nemo p̄t opari. Quā/
diu in mūdo ſum: lux ſum mūdi.
Hec cū dixiſſet expuit in terrā. ⁊ fe
cit lutum ex ſputo. et liniuit lutū
ſup̲ oculos eius et dixit ei. Vade ⁊
laua in natatoria ſyloe: qd̄ interp̄
tatur miſſus. Abijt ergo et lauit ⁊
venit videns Itaq; vicini. ⁊ qui vi
derūt eū prius quia mēdic⁹ erat:
dicebāt. Nonne hic eſt q̇ ſedebat ⁊
mendicabat? Alij dicebāt quia hic
eſt: alij autē nequaq̄. ſed ſimilis
eius eſt. Ille vero dicebat. q̇a ego
ſum. Dicebāt ergo ei. Quō aper/
ti ſunt tibi oculi? Rn̄dit. Ille hō q̇
dicit iheſus. lutū fecit ⁊ vnxit ocu/
los meos: et dixit michi. Vade ad
natatoria ſyloe: ⁊ laua. Et abij: et
laui. ⁊ video. Dixerūt ergo ei Vbi
eſt ille? Ait. neſcio. Adducunt eū ad
phariſeos: q̇ cecus fuerat Erat āt
ſabbatum: qn̄ lutum fecit iheſus.
et aperuit oculos eius Iterum er
go interrogabāt eū phariſei: quo
modo vidiſſet Ille aūt dixit eis. Lu
tum poſuit michi ſuper oculos: ⁊
laui ⁊ video. Dicebāt ergo ex pha
riſeis quidā. Nō eſt hic homo a dō
qui ſabbatū nō cuſtodit. Alij dice
bant. Quomodo poteſt hō pecca/
tor hec ſigna facere? Et ſciſma e/
rat inter eos Dicunt ergo ceco ite
rum. Tu quid dicis de eo qui ape/
ruit oculos tuos? Ille autem dixit
quia propheta ē. Non crediderūt
ergo iudei de illo. quia cecus fuiſ/
ſet et vidiſſet: donec vocauerunt
parentes eius. qui viderat. ⁊ int̄/
rogauerunt eos dicentes. Hic eſt
filius veſter. quē vos dicitis quia
cecus natus eſt? Quomodo ergo
nunc videt? Reſpōderunt eis pa/
rentes eius: et dixerūt. Scim⁹ q̇a
hic eſt filius noſter. et quia cecus
natus eſt: quomodo autē nunc vi
deat neſcim⁹. aut quis eius ape/
ruit oculos nos neſcim⁹. Ipſum
interrogate: etatē habet. ipſe de
ſe loquatur. Hec dixerūt parētes
eius: quia timebāt iudeos. Iā em̄
conſpirauerāt iudei: vt ſi quis eū
confiteretur chriſtum extra ſyna/
gogam fieret. Propterea paren/
tes eius dixerūt: quia etatē habet
ipſum interrogate. Vocauerunt
ergo rurſum hominē qui fuerat
cecus: et dixerūt ei. Da gloriā deo
Nos ſcimus quia hic hō peccator
eſt. Dixit ergo ille. Si peccator eſt
neſcio. Vnum ſcio: quia cū cecus
eſſem. modo video. Dixerūt ergo
illi. Quid fecit tibi? Quō aperuit
tibi oculos. Reſpōdit eis. Dixi vo
bis iam ⁊ audiſtis: quid itez̄ vul/
tis audire? Nunq̇d et vos vultis
diſcipuli eius fieri? Maledixerūt
ei: et dixerunt. Tu diſcipul⁹ illius

ſis: nos autem moyſi diſcipuli ſu
mus. Nos ſcimus quia moyſi lo/
cutus eſt deus. hunc autem neſci/
mus vnde ſit. Reſpondit ille hō: ⁊
dixit eis. In hoc em̄ mirabile ē: qꝛ
vos neſcitis vnde ſit. et aꝑuit me/
os oculos. Scim⁹ autē: quia pec/
catores deus non audit. Sed ſi q̇s
dei cultor eſt. ⁊ volūtatem eius fa
cit: hunc exaudit. A ſeculo non eſt
auditū: quia aperuit quis oculos
ceci nati. Niſi eſſet hic a deo: nō po
terat facere quicq̄ꝫ. Reſpōderunt
et dixerunt ei. In peccatis natus
es totus et tu doces nos? Et eiece
runt eum foras. Audiuit iheſus
quia eiecerūt eum foras: et cū in/
ueniſſet eum. dixit ei Tu credis in
filium dei? Reſpondit ille: et dixit.
Quis eſt domine vt credā in eum
Et dixit ei iheſus. Et vidiſti eum.
et qui loquitur tecū ipſe eſt. At ille
ait. Credo domine. Et procidens
adorauit eum. Offer.
Benedicite gentes dominū deū
noſtꝝ et obedite voci laudis ei⁹ q̇
poſuit animā meā ad vitam ⁊ nō
dedit cōmoueri pedes meos bene
dictus domin⁹ qui nō amouit de-
precationē meam et miſericordiā
ſuam a me. Secreta.
Supplices te domiē rogam⁹: vt
hijs ſacrificijs peccata noſtra mū
dētur quia tunc veram nobis tri-
buis et mentis et corꝑis ſanitatē.

P. Co. Lutū fecit ex ſputo do/
minus ⁊ liniuit oculos meos ⁊ a/
bij et laui et vidi et credidi deo.
Sacramēta que Cōplenda.
ſumpſim⁹ dn̄e deus noſter. ⁊ ſpi/
ritalib⁹ nos repleāt alimētis ⁊ cor
poralib⁹ tueātur auxilijs. Per.
Pateāt aures mi/ Sup pplm
ſericordie tue dn̄e precib⁹ ſupplicā
tium: ⁊ vt petētib⁹ deſiderata con
cedas. fac eos que tibi ſunt placi/
ta poſtulare. Per dominū.

Feria quinta Introitus.

Letetur cor querēciū dn̄m q̄/
rite dn̄m et cōfirmamī que/
rite faciē eius ſemꝑ. Ps. Confite
mini dn̄o et inuocate nomē ei⁹ an
nūciate inter gentes oꝑa eius.
Preſta qm̄s ops Collecta.
deus: vt quos ieiunia voti/
ua caſtigāt. ipſa q̄qꝫ deuocio ſanc/
ta letificet: vt terrenis affectibus
mitigatis. facilius celeſtia capia/
mus. P. Lcō li. Regū. quarto. iiij.
In dieb⁹ illis. Venit mulier
ſunamitis ad helizeū ꝓphetā
in mōtē carmeli. Cūqꝫ vidiſſet eā
vir dei ecōtra: ad iezi puerꝝ ſuū dix
it Ecce ſunamitꝭ illa Vade ergo in
occurſum ei⁹: ⁊ dic ei. Recte ne agi
tur circa te: ⁊ circa virꝝ tuū. ⁊ circa
filiū tuū. Que rn̄dit. Recte Cumqꝫ
veniſſet ad virꝝ dei in mōtē apphē
dit pedes ei⁹. Et acceſſit iezi: vt a-
moueret eā. Et ait hō dei Dimitte

eam: aīa eī̄ eius in amaritudine
eſt: et dn̄s celauit a me. et nō indi/
cauit michi. Que dixit illi. Nunqd
petiui filiū a domīo meo? Nunqd
non dixi tibi ne illudas me? Et ille
ait ad iezi. Accinge lumbos tuos: et
tolle baculū meū in manu tua. et
vade. Si occurrerit tibi homo: nō
ſalutes eū. Et ſi ſalutauerit te qſ/
piam: nō reſpōdeas illi. Et pones
baculum meū ſup faciem pueri.
Porro mater pueri ait. Viuit do/
minus ⁊ viuit aīa tua: non dimit
tam te. Surrexit ergo. ⁊ ſecut⁹ eſt
eam. Iezi aūt precesserat añ eos. ⁊
poſuerat baculū ſup faciē pueri:
et non erat ei vox neqꝫ ſenſus. Re/
uerſusqꝫ ē iezi in occurſum eius:
et nūciauit ei dicēs. Non ſurrexit
puer. Ingreſſus ē ergo helize⁹ do
mū: et ecce puer mortuus iacebat
in lectulo ei⁹. Ingreſſusqꝫ clauſit
oſtium ſup ſe ⁊ ſup puer̄: ⁊ orauit
ad dn̄m. Et aſcēdit ⁊ incubuit ſup
puer̄: poſuitqꝫ os ſuū ſup os ei⁹. ⁊
oculos ſuos ſup oculos ei⁹ et ma/
nus ſuas ſup man⁹ eius Et incur
uauit ſe ſup puer̄: ⁊ calefacta ē ca
ro pueri. Et ille reuerſus: deābu/
lauit in domo ſemel huc atqꝫ illuc
Et aſcēdit et incubuit ſup eū. ⁊ oſ/
citauit puer ſepcies. apuitqꝫ ocu/
los ſuos. At ille vocauit iezi: ⁊ dix/
it ei. Voca ſunamitem hāc. Que
vocata: ingreſſa eſt ad eum. Qui
ait. Tolle filiū tuum. Venit illa et
corruit ad pedes eius: ⁊ adorauit
ſuper terram. Tulitqꝫ filiū ſuum
et egreſſa ē. Heliʒeus vero: reuer
ſus eſt in galgala. Graduale.
Reſpice dn̄e in teſtamentū tuū
et aīas pauper̄ tuor̄ ne obliuiſca
ris in finem. ℣. Exurge domine
et iudica cauſam tuā memor eſto
obprobrij ſeruor̄ tuorum.

In illo tp̄e. S. lucam. vij.
Ibat iheſus in ciuitatē que
vocat̄ naym ⁊ ibāt cū illo diſcipu/
li ei⁹ ⁊ turba copioſa. Cū āt appro/
pinquaret porte ciuitatis: ecce de
funct⁹ efferebat̄. fili⁹ vnic⁹ matris
ſue. Et hꝫ vidua erat: ⁊ turba ciui/
tatis. multa cū illa. Quā cū vidiſ/
ſet dn̄s: miſericordia mot⁹ ſup eā.
dixit illi. Noli flere. Et acceſſit: ⁊ te
tigit loculū. Hij autē q portabant
ſteterūt. Et ait. Adoleſcens: tibi di
co ſurge Et reſedit q erat mortu⁹:
et cepit loqui. Et dedit illū matri
ſue. Accepit autē omnes timor: et
magnificabāt deum dicētes. Qa
ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis
et quia de⁹ viſitauit plebem ſuā.
Off. Dn̄e ad adiuuandū me fe/
ſtina ꝯfundātur oēs aduerſū me
q cogitāt ſeruo tuo mala Secre.
Purifica nos miſericors de⁹. vt
eccleſie tue p̄ces q tibi grate ſunt
pia munera deferētes: fiāt expia/
tis mentibus graciores. Per.

Domie memorabor iuſti/ Gr.
cie tue ſolius deꝰ docuiſti me a iu/
uentute mea et vſq; in ſenectam ⁊
ſeniū deus ne derelinquas me

Celeſtia dona capi/ Complēda
entibus q̄ſumꝰ dn̄e non ad iudici/
um prouenire paciaris: qđ fideli/
bus tuis ad remediū ꝓuidiſti. P.

Populi tui deus Sup ꝑlm.
inſtitutor et rector peccata quibꝰ
impugnatur expelle: vt ſemꝑ ti/
bi placitus. ⁊ tuo munimine ſit ſe
curꝰ. P. Feria. vi. Introitus.

Meditacio cordis mei in con/
ſpectu tuo ſemꝑ domine ad
iutor meus et redemptor meus.
Ps. Celi enarrāt gloriā dei et o/
pera manuū eius ānūciat firma
mentum. Collecta.

Deus qui ineffabilibꝰ mūdū
renouas ſacramētis. preſta
queſumꝰ: vt eccleſia tua ⁊ eternis
proficiat inſtitutis. ⁊ tēporalibus
nō deſtituať auxilijs. Per dn̄m.

Lectio libri Regū. tercio. xvij.

In diebus illis. Egrotauit fi/
lius mulieris matriſfamili/
as: ⁊ erat languor fortiſſimus ita
vt non remaneret in eo alitꝰ. Dix
it ergo ad helpā. Quid michi et ti/
bi vir dei. Ingreſſus es ad me vt
rememorarētur iniq̄tates mee. ⁊
īterficeres filiū meū: Et ait ad eā
helpas. Da michi filiū tuū. Tulit
q; eū de ſinu illiꝰ. ⁊ portauit i̅ cena
culū vbi ipſe manebat. et poſuit
ſuꝑ lectū ſuū ⁊ clamauit ad dn̄m ⁊
dixit. Dn̄e deus meꝰ: eciā ne vidu
am apud quā ego vtcūq; ſuſtētor
afflixiſti vt interficeres filiū eius
Et expandit ſe. atq; menſus ē ſuꝑ
pueꝝ tribꝰ vicibus clamauitq; ad
dn̄m ⁊ ait Dn̄e deus meus: reuer
tatur oro aīa pueri huiꝰ in viſce/
ra eius. Et exaudiuit dn̄s vocem
helye: ⁊ reuerſa ē aīa pueri intra
eum et reuixit. Tulitq; helyas pu
erū. et depoſuit eū de cenaculo in
inferiorē domū: et tradidit matri
ſue ⁊ ait illi. En viuit filius tuus.
Dixitq; mulier ad helyā. Nunc in
iſto ꝯgnoui qm̄ vir dei es tu: ⁊ ver
bū dn̄i in ore tuo veꝝ ē. Grad.

Bonū eſt cōfidere in dn̄o q̄ʒ confi
dere in hoīe. V. Bonū eſt ſperare
in dn̄o q̄ʒ ſperare in ꝓncipibus.

In il. t. Erat S. Johem. xi.
quidā languēs lazarꝰ a betha/
nia: de caſtello marie ⁊ marthe ſo
roꝝ eius. Maria aūt erat q̄ vnxit
dn̄m vngento. ⁊ extersit pedes eiꝰ
capilľ ſuis: cuiꝰ frať lazarꝰ i̅firma
bať. Miſerunt ergo ſorores eiꝰ ad
eū dicētes. Dn̄e: ecce quē amas in
firmať. Audiēs āt ihs: dixit eis In
firmitas hec nō eſt ad mortē: ſed ꝓ
gloria dei vt glorificeť filiꝰ dei per
eā. Diligebat āt iheſus marthā. ⁊
ſororem eiꝰ mariam. ⁊ lazarū. Vt
ergo audiuit quia infirmabatur

tūc q̄dē mãſit ī eodē loco duobꝰ die
bus. Deīde poſt h̄ dīc diſcipulis ſu
is Eamꝰ in iudeā iteꝝ. Dicūt ei diſ
cipuli. Rabbi. nūc q̄rebāt te lapi/
dare iudei: ⁊ iteꝝ vadis illuc? Reſ/
pōdit iħs. Nōne duodecim ſunt ho
re diei? Si q̄s ambulauerit in die
non offendit: quia lucē huius mū
di videt. Si aūt ambulauerit ī no
cte offendit: quia lux non eſt in eo.
Hec ait: ⁊ poſt hec dicit eis. Lazarꝰ
amicus noſter dormit: ſed vado
vt a ſompno exſuſcitē eum. Dixe/
runt ergo diſcipuli eius. Domīe:
ſi dormit ſaluus erit. Dixerat aūt
iheſus de morte eiꝰ. Illi autē puta
uerūt: quia de dormicōne ſompni
diceret. Tūc ergo dixit eis iheſus
manifeſte. Lazarꝰ mortuus eſt. Et
gaudeo ꝑpter vos vt credatis: q̄m
non eram ibi. Sed eamꝰ ad eum.
Dixit ergo thomas qui dicit̄ dydi
mus: ad cōdiſcipulos Eamꝰ ⁊ nos
⁊ moriamur cū eo. Venit itaq̄ ihe
ſus et inuenit eū quatuor dies iā
in monumento habentem. Erat
aūt bethania iuxta iheroſolymā:
quaſi ſtadijs quīdecim. Multi āt
ex iudeis venerāt ad martham et
mariā: vt cōſolarētur eas de fra/
tre ſuo. Martha ergo vt audiuit
quia iheſus veīt: occurrit illi. Ma
ria autē domi ſedebat. Dixit ergo
martha ad iheſum. Domīe ſi fuiſ
ſes hic: frater meus nō fuiſſ; mor

tuus. Sed ⁊ nūc ſcio: quia q̄cunq̄
popoſceris a deo dabit tibi deꝰ. Di
cit illi iheſus. Reſurget frater tuꝰ.
Dicit ei martha. Scio: quia reſur
get in reſurrectione in nouiſſimo
die. Dicit ei iheſus. Ego ſum re/
ſurrectio et vita. Qui credit ī me:
eciam ſi mortuus fuerit viuet. Et
omnis qui viuit et credit ī me: nō
morietur ineternū. Credis hoc?
Ait illi. Vtiq̄ domīe. Ego credidi:
quia tu es chriſtus filiꝰ dei: qui in
hūc mūdum veniſti. Et cū hec dix
iſſet: abijt et vocauit mariā ſoro/
rem ſuam ſilencio dicens. Magi/
ſter adeſt: ⁊ vocat te. Illa vt audi/
uit: ſurrexit cito. ⁊ venit ad eū. Nō
dum em̄ venerat iheſus in caſtel/
lum. ſed erat adhuc in illo loco vbi
occurrerat ei martha. Iudei igit̄ q̄
erāt cū ea ī domo ⁊ ꝯſolabāt̄ eā cū
vidiſſent mariā q̄ cito ſurrexit et
exijt. ſecuti ſūt eā dicētes. Q̄a vadit
ad monumētū vt ploret ibi. Ma/
ria ḡ cū veniſſ; vbi erat iħs: vidēs
eū cecidit ad pedes eiꝰ ⁊ dixit ei. Do
mīe. ſi fuiſſes h̄: nō eēt mortuꝰ frat̄
meꝰ. Iħs ḡ vt vidit eā plorātē ⁊ iu
deos q̄ venerāt cū ea plorātes: fre
muit ſpū ⁊ turbauit ſemetipm̄ et
dixit. Vbi poſuiſtis eū? Dicunt ei.
Dn̄e: veni et vide. Et lachrymatꝰ
eſt iheſus. Dixerūt ergo iudei. Ec
ce quomodo amabat eū. Quidā
autē ex ipſis dixerūt. Nō poterat

hic q̇ aperuit oculos ceci nati: fa/
cere vt hic nō moreretᷓ. Jheſus er
go rurſum fremēs in ſemetipſo:
venit ad monumētum. Erat aūt
ſpelūca: et lapis ſuppoſitꝰ erat ei.
Ait iheſus. Tollite lapidē. Dicit ei
martha: ſoror eius q̇ mortuꝰ fue/
rat. Dñe iam fetet: quadriduanꝰ
eīn eſt. Dicit ei iheſus. Nonne dixi
tibi qm̄ ſi credideris videbis glori
am dei? Tulerūt ergo lapidē. Jhe
ſus āt eleuatis ſurſum oculis: dix
it. Pater gracias ago tibi: qm̄ au/
diſti me. Ego aūt ſciebā quia ſem
per me audis: ſed ꝓpter populum
qui circūſtat dixi. vt credant quia
tu me miſiſti. Hec cū dixiſſet voce
magna clamauit. Lazare veni fo/
ras. Et ſtatī ꝓdijt qui fuerat mor
tuus. ligatus pedes et manꝰ inſti
tis et facies illius ſudario erat li/
gata. Dicit eis iheſus. ſoluite eū:
et ſinite abire. Multi ergo ex iude
is q̇ venerāt ad mariā. et viderāt
que fecit crediderunt in eū. **Off.**

P opulū humilem ſaluū facies
dñe et oculos ſupboꝝ humiliabis
qm̄ quis deus preter te domine.

M unera nos dñe q̄s **Secreta**
oblata purificēt. et te nobis iugiᷓ
faciant eſſe placatū. Per. **Cō.**

V idēs dñs flentes ſorores lazari
ad monumentū lachrymatꝰ eſt co
ram iudeis ⁊ clamabat: lazare ve
ni foras et prodijt ligatis manibꝰ
et pedibus qui fuerat quadridua
nus mortuus. **Complēda.**

H ec nos qm̄s dñe participacio
ſacramēti. ⁊ a ꝓprijs reatibꝰ inde/
ſinenter expediat. ⁊ ab omībꝰ tue/
atur aduerſis. P. **Sup pplm**

D a queſumꝰ ops deus: vt qui in
firmitatis noſtre cōſcij de tua vir
tute cōfidimus. ſub tua ſemꝑ pie/
tate gaudeamꝰ. Per dominū.

S Icientes ve/ **Sabba. Int.**
nite ad aquas dicit dñs et q̇
non habetis p̄cium venite bibite
cum leticia. **Ps.** Attendite popu
le meus legem meā inclinate au/
rem veſtrā in verba oris mei.

F Iat dñe queſumꝰ **Collecta.**
ꝑ graciā tuam fructuoſus
noſtre deuocionis affectus. q꞉ tūc
nobis ꝓderūt ſuſcepta ieiunia. ſi
tue ſint placita pietati. Per.

Lectio yſaie prophete. xlix.

H Ec dicit dñs deus In tēpore
placito exaudiui te: ⁊ in die
ſalutis auxiliatus ſum tui. Et ſer
uaui te ⁊ dedi te in fedus populi:
vt ſuſcitares terrā. et poſſideres
hereditates diſſipatas. vt diceres
hijs q̇ vincti ſunt exite. ⁊ hijs qui ī
tenebris ſunt reuelamini Super
vias paſcētur: ⁊ in omībꝰ planis
paſchua eoꝝ. Nō eſuriēt neq꞉ ſici/
ent. ⁊ nō ꝑcuciet eos eſtus ⁊ ſol: q꞉
miſerator eoꝝ reget eos. ⁊ ad fon/
tes aquaꝝ potabit eos Et ponam

oṁes mōtes meos in viā et ſemi/te mee exaltabūtur. Ecce iſti delō/ge venient: ⁊ ecce illi ab aq̄lone et mari. ⁊ iſti de terra auſtrali. Lau/date celi et exulta terra: iubilate montes laudē. quia cōſolatus eſt dominꝰ populū ſuū. ⁊ pauperꝫ ſuoꝝ miſerebitur. Et dixit ſyon. De reliquit me dn̄s: et dominꝰ oblitꝰ eſt mei. Nūq̄d obliuiſci poteſt mulier infantē ſuum vt nō miſereat̄ filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tamē non obliuiſcar tui. Dicit dn̄s oṁipotens. Grad.

Tibi dn̄e derelictus ē paupꝫ pu/pillo tu eris adiutoꝛ. ỽ. Vt quid dn̄e receſſiſti longe deſpicis ī opoꝛtunitatibus in tribulacione dum ſuperbit impius incēdit̄ pauper.

Secūdum Johānem. viij.

In illo tempoꝛe. Dicebat ihe/ſus turbis iudeoꝝ. Ego ſum lux mundi. Qui ſeq̄tur me nō ambulat in tenebris: ſed habebit lu/men vite. Dixerūt ergo ei phari/ſei. Tu de teipſo teſtimoniū perhibes: teſtimoniū tuū nō eſt verum Reſpōdit ihesus: et dixit eis. Et ſi ego teſtimoniū ꝑhibeo de meipſo verꝫ eſt teſtimoniū meum. q2 ſcio vnde veni et quo vado. Vos autē neſcitis vnde venio: aut quo va/do. Vos ſcd̄m carnē iudicat̄: ego nō iudico quemq̄. Et ſi iudico ego iudiciū meū verꝫ ē: q2 ſolꝰ nō ſum. ſed ego ⁊ q̄ miſit me pat̄. Et in lege vr̄a ſcriptū ē: q2 duoꝝ hoīm teſtionium verꝫ ē. Ego ſum q̄ teſtimonium ꝑhibeo de meipſo: ⁊ teſtioniū ꝑhibet de me q̄ miſit me pater Dicebāt ergo ei Vbi ē pater tuꝰ? Reſpondit ihesus Neq2 me ſcitis: neq2 patrē meū. Si me ſciret̄: foꝛſitan et patrē meū ſciretis. Hec v̄ba locutꝰ ē ih̄s in gazophilacio: docens in tēplo. Et nemo appꝛhēdit eum: q2 necdū venerat hoꝛa eiꝰ. Off.

Factꝰ eſt dn̄s firmamētū meū ⁊ refugiū meū et liberatoꝛ meꝰ ſperabo in eum. Secreta.

Oblacionibꝰ q̄s dn̄e placare ſuſ/ceptꝭ. ⁊ ad te nr̄as eciā rebelles cō/pelle ꝓpiciꝰ voluntates. P. Cō.

Dn̄s regit me ⁊ nichil m̄ deerit ī loco paſcue ibi me collocauit ſupꝫ aquā refectionis educauit me.

Tua nos q̄s dn̄e ſcā pu/ Cōplē. rificēt: ⁊ opacīoē ſua ꝑficiāt eē placatos. Per. Super populum.

Deꝰ q̄ ſperātibꝰ in te miſereri potius eligis q̄ȝ iraſci: da nob digne flere mala q̄ fecimꝰ. vt tue ꝯſolacōnis graciam inueīre valeamꝰ. P.

Iudica me Dn̄ca ī paſſiōe. deꝰ ⁊ diſcerne cām meā de gē te nō ſcā ab hoīe iniq̄ ⁊ doloſo eri/pe me q2 tu es deꝰ meꝰ ⁊ foꝛtitudo mea. Ps. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā ip̄a me deduxerūt ⁊ adduxerūt in mōtē ſcm̄ tuum. Iudica.

Non dicitur. Gloria patri. uſq; in paſcha. niſi de ſanctis cātetur

Queſum⁹ omīpo/ Collecta. tens deus familiā tuam ꝓpicius reſpice: vt te largiēte regatur in corpore. et te ſeruāte cuſto/diatur in mente. Per dominū.

Ad Hebreos. ix.

Fratres. Chriſtus aſſiſtens pōtifex futuroꝝ bonoꝝ per/amplius et ꝑfectius tabernaculū nō manufactū. id eſt nō hui⁹ creationis. neq; per ſanguinē hircoꝝ. aut vituloꝝ: ſed ꝑ ꝓprium ſangui/nem introiuit ſemel in ſancta. et/na redēpcione inuēta. Si em̄ ſanguis hircoꝝ aut tauroꝝ et cinis vitule aſperſus. inquinatos ſancti/ficat ad emūdacionē carnis. q̄to/magis ſanguis chriſti qui ꝑ ſpiri/tum ſanctū ſemetipſum obtulit i/maculatū deo. emūdabit cōſcien/ciam noſtrā ab operib⁹ mortuis. ad ſeruiendū deo viuenti. Et ideo noui teſtamenti mediator eſt: vt morte intercedente in redēpcionē eaꝝ preuaricacionū. q̄ erāt ſub ꝓori teſtamēto repromiſſionē accipiant qui vocati ſunt eterne hereditatis. In chriſto iheſu dn̄o noſtro.

Grad. Eripe me dn̄e de inimicis meis doce me facere volūtatē tuā. ℣. Liberator meus domie de gentibus iracūdis ab inſurgentib⁹ in me exaltabis me a viro iniquo eripies me. Tract⁹. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. ℣. Dicat nūc iſrahel ſepe expugna/uerūt me a iuuētute mea. ℣. Etenī nō potuerūt michi ſupra dorſū meū fabricauerūt peccatores. ℣. Prolongauerūt iniq̄tatē ſibi. do/minus iuſtus cōcidet ceruices peccatoꝝ. Scdm Johannē. viij.

In il. tēpore. Dicebat iheſus turbis iudeoꝝ. et principib⁹ ſacerdotū. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico quare vos nō creditis michi? Qui eſt ex deo: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: q̄a ex deo non eſtis. Reſpōderūt igit̄ iudei: ⁊ dixerunt ei. Nōne bn̄dicim⁹ nos q̄a ſamaritanus es tu. et demoniū ha/bes? Reſpōdit iheſus ego demonium non habeo: ſed honorifico pa/trem meū. ⁊ vos ihonoraſtis me. Ego aūt nō quero gloriā meā: eſt qui q̄rat et iudicet. Amē amē dico vobis. Si q̄s ſermonē meū ſeruauerit. mortē nō videbit ineternū. Dixerūt ergo iudei. Nūc cognouimus q̱ demoniū habes. Abrahā mortuus eſt et ꝓphete: ⁊ tu dicis ſi q̄s ſermonē meū ſeruauerit. mortem nō guſtabit ineternū? Nūqd tu maior es patre noſtro abrahā qui mortuus ē? Et ꝓphete mortui ſunt. Quē teipſum facis? Reſpondit ih̄s. Si ego glorifico meipſum

gloria mea nichil ē. Eſt pater me⁹ qui glorificat me quē vos dicitis q2 de⁹ noſter ē: et nō cognouiſtis eū. Ego aūt noui eū. Et ſi dixero q2 nō ſcio eum: ero ſimilis vobis mendax. Sed ſcio eū: et ſermonē eius ſeruo Abrahā pater veſter exultauit vt videret diē meū: et vidit et gauiſus eſt. Dixerunt ergo iudei ad eū Quinquagita ānos nondū habes: et abrahā vidiſti? Dixit eis iheſus. Amē amē dico vobis ante q̄3 abrahā fieret ego ſum Tulerūt ergo lapides: vt iacerēt in eū. Iheſus aūt abſcōdit ſe: et exiuit de templo. Offer. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo retribue ſeruo tuo vt viuā: et cuſtodiā ſermones tuos viuifica me ſcdm verbū tuū domine. Secreta.

Hec mūera dñe q̄s et vincula noſtre prauitatis abſoluāt. et tue nobis miſericordie dona cōciliēt. P. Prefacio. Qui ſalutē hūani generis. Vſq3 in cenam dñi. Cō.

Hoc corp⁹ qd̄ pro vobis tradet̄ h calix noui teſtamēti eſt ī meo ſanguine dicit dñs hoc facite quociēſcūq3 ſumitis in meā ɔmemoracionem. Complenda.

Adeſto nobis dñe deus noſter. et quos tuis myſterijs recreaſti: perpetuis defende preſidijs. Per.

Miſerere Feria. iij. Introit⁹. michi dñe qm̄ ɔculcauit me hō tota die bellans tribulauit me Ps. Cōculcauerūt me inimici mei tota die qm̄ multi bellātes aduſū me. Miſerere. Collecta.

Sāctifica q̄s dñe nr̄a ieiunia. et cūctar3 nob ꝓpici⁹ indulgēciā largire culpar3. P. Lcō ione ꝓphete. iij.

In dieb⁹ ill. Factū eſt verbū dñi ad ionā ꝓphetā ſecūdo dicēs. Surge et vade ī niniuen ciuitatē magnā: et p̄dica in ea p̄dicacionē quā ego loq̄r ad te. Et ſurrexit ionas: et abijt ī niniuē iuxta verbū dñi. Et niniue erat ciuitas magna: itinere die3 triū Et cepit ionas itroire ī ciuitatē itinere diei vni⁹ et clamauit et dixit. Adhuc q̄draginta dies: et niniue ſubuertet̄. Et crediderūt viri niniuite in dño: et p̄dicauerūt ieiuniū. et veſti ti ſunt ſaccis a maiore vſq3 ad minorem. Et puenit verbū ad regē niniue. Et ſurrexit de ſolio ſuo. et abiecit veſtimētum ſuū a ſe. et indutus eſt ſacco et ſedit in cinere: et clamauit et dixit. in niniue ex ore regis et p̄ncipū eius dicēs. Hoīes et iumēta. et boues et pecora non guſtent quicq̄3 nec paſcātur: et aquā nō bibant. Et operiātur ſaccis homines. et iumēta clamēt ad deū in fortitudine: et ɔūtat̄ vir de via ſua mala. et ab iniq̄tate q̄ ē in manib⁹ eor3. Quis ſcit ſi cōuertatur et ignoſcat de⁹. et reuertatur a furore

ire ſue. et nō ꝑibimus? Et vidit de
us opera eoꝝ. q꞉ conuerſi ſunt de
via ſua mala: ⁊ miſertus ē popu/
lo ſuo: dn̄s deus noſter. Grad.
Deus exaudi orōnem meā auri
bus ꝑcipe verba oris mei. De
us in noīe tuo ſaluū me fac ⁊ i vir
tute tua iudica me. S Johēz.vij.
In illo tp̄e. Miſerūt p̄ncipes
et phariſei miniſtros: vt ap/
prehenderent iheſum. Dixit ergo
iheſus Adhuc modicū tp̄s vobiſcū
ſum: ⁊ vado ad eum qui miſit me
Queretis me: ⁊ nō inuenietis. Et
vbi ſum ego: vos nō poteſtis ve/
nire. Dixerūt ergo iudei ad ſemet
ipſos. Quo hic iturus eſt: q꞉ nō in
ueniem⁹ eum? Nūqd in diſꝑſionē
genciū iturus ē. et docturus gen-
tes? Quis ē hic ſermo quē dixit. q̄
retis me: et non inuenietis. ⁊ vbi
ſum ego vos nō poteſtis venire?
In nouiſſimo aūt die magne feſti
uitatis: ſtabat iheſus ⁊ clamabat
dicens Si quis ſitit: veniat ad me
et bibat. Qui credit in me ſicut dt̄
ſcriptura: flumina de vētre eius
fluent aque viue. Hoc aūt dixit de
ſpiritu: quē accepturi erāt: credē/
tes in eū. Offer. Dn̄e cōuertere
et eripe aīam meam ſaluū me fac
ꝓpter miſericordiā tuā. Secreta.
Concede nobis dn̄e deus noſter:
vt hec hoſtia ſalutaris et noſtroꝝ
fiat purgacō delictoꝝ. ⁊ tue ꝓpicia
cio maieſtatis. Per. Co. Dn̄s
virtutū ipſe ē rex glorie. Cōplen.
Sacramēti tui qs̄ dn̄e partici
pacio ſalutaris. ⁊ purificacionē no
bis p̄beat et medelam. Per dn̄m.
Da qs̄ dn̄e ꝑplo Supꝑplin.
tuo ſalutem mētis et corporis: vt
bonis oꝑibus inherēdo. tua ſem/
per mereat̄ ꝓtectione defendi. P.

Feria tercia Introitus.

Expecta dn̄m viriliter age et
cōfortetur cor tuū et ſuſtine
dominū. Ps. Dn̄s illuminacio
mea ⁊ ſal⁹ mea quē timebo Expe.
Noſtra tibi qs̄ dn̄e Collecta
ſint accepta ieiunia q̄ nos ⁊
expiando grā tua dignos efficiāt
et ad remedia ꝑducāt eterna. P.

Lectio Danielis ꝓphete. vltimo.

In diebus illis. Congregati
ſunt babilonij ad regem: et
dixerūt ei. Trade nobis danielem
q̄ bel deſtruxit. ⁊ draconē interfe/
cit. Alioqn interficiem⁹ te: ⁊ domū
tuā. Vidit ergo rex ꝙ irruerūt in
eū vehemēter: ⁊ neceſſitate cōpul
ſus tradidit eis danielē. Qui mi/
ſerunt eū in lacū leonū: ⁊ erat ibi
ſex dieb⁹. Porro in lacu erant leo/
nes ſeptē: ⁊ dabātur eis quotidie
duo corꝑa et due oues. Et tūc non
data ſunt eis. vt deuorarēt danie/
lem. Erat abacuc ꝓpha in iudea:
et ipſe coxerat pulmentū et intri/
uerat panes in alueolo. et ibat in

campū vt ferret meſſoꝛibꝰ. Dixit
qꝫ angelꝰ dñi ad abacuc. Fer pꝛan
diū qđ habes in babylonē danieli
qui ē in lacu leonum. Et dixit aba
cuc. Dñe babylonē nō vidi: ⁊ lacū
neſcio. Et apprehēdit eū angelus
dñi in vertice eiꝰ: ⁊ poꝛtauit eū ca
pillo capitis ſui. poſuitqꝫ eū in ba
bylonē ſup lacū in īpetu ſpiritus
ſui. Et clamauit abacuc dicēs Da
niel ſerue dei: tolle pꝛandium qđ
miſit tibi deꝰ. Et ait daniel. Recoꝛ
datus eñ es mei dñe deus meꝰ: et
non dereliquiſti diligētes te. Sur
gēsqꝫ daniel comedit. Poꝛro āge/
lus dñi reſtituit abacuc confeſtim
in locū ſuū. Venit ergo rex die ſep
tima: vt lugeret danielē. Et venit
ad lacū ⁊ introſpexit: ⁊ ecce daniel
ſedēs in medio leonū. Et exclama
uit rex voce magna dicens. Mag
nus es dñe deus danielis. Et ex/
traxit eū de lacu. Illos āt qui pdi/
tionis eius cauſa fuerāt. intromi
ſit in lacū: ⁊ deuoꝛati ſunt in mo-
mento corā eo. Tūc rex ait. Paue-
ant habitantes in vniuerſa terra
deū danielis: qꝛ ipſe ē liberatoꝛ et
ſaluatoꝛ faciēs ſigna ⁊ mirabilia
in celo et in terra. Qui liberauit
danielem de lacu leonū. Grad.
Diſcerne cauſam meam dñe ab
hoīe iniquo et doloſo eripe me. ṽ.
Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuam
ipſa me deduxerūt et adduxerunt
in montē ſcm̄ tuū. S Joħez. vij.
In illo tpe. Ambulabat ihs i
galileā. Nō em̄ volebat in iu
deam ābulare: qꝛ q̄rebāt eū iudei
interficere. Erat āt in pꝛimo dies
feſtus iudeoꝝ ſcenopheia. Dixerūt
aūt ad eū frēs eius. Trāſi hinc et
vade in iudeā: vt ⁊ diſcipuli tui vi
deāt opa tua q̄ facis. Nemo quip/
pe in occulto aliq̄d facit: ⁊ q̄rit ipe
in palā eē. Si h̄ facis: manifeſtas
teipſum mūdo Neqꝫ em̄ frēs eius
credebāt in eū. Dixit ergo eis ihs.
Tempꝰ meū nōdum aduenit: tē/
pus āt veſtꝝ ſemp ē paratū. Non
poteſt mundꝰ odiſſe vos. Me aūt
odit: qꝛ ego teſtimoniū phibeo de
illo. quia opa eiꝰ mala ſunt. Vos
aſcēdite ad diē feſtū hunc: ego aūt
nō aſcendā ad diē feſtū iſtū. qꝛ tps
meū nōdum impletū ē. Hec cum
dixiſſet: ipſe manſit in galilea. Vt
aūt aſcēderunt frēs eius: tūc ⁊ ip
ſe aſcēdit ad diē feſtum non mani
feſte. ſed quaſi in occulto. Judei er
go q̄rebāt eū in die feſto: ⁊ dicebāt
Vbi eſt ille? Et murmur multꝰ de
eo erat in turba Quidā ei dicebāt
quia bonus ē: alij āt dicebant nō.
ſed ſeducit turbas. Nemo tñ palā
loquebat de illo; pꝑter metū iude/
orum. Off. Sperēt in te oēs q̄
nouerūt nomē tuū dñe qm̄ nō de/
relinquis querētes te pſallite do/
mino qui habitat in ſyon qm̄ non

eſt oblitus orōnem pauperum
H oſtias tibi dñe defe- Secreta
rimus imolandas. q̄ nobis tꝑalē
conſolacionē ſignificēt vt ꝓmiſſa
cercius nō deſperem⁹ eterna. P.
Cō. R edime me deus iſrahel ex
oib⁹ anguſtijs meis. Cōplenda
D a q̄s oēs de⁹. vt que diuīa ſunt
iugiter exequētes. donis merea-
mur celeſtib⁹ ꝓpinquare. Per.
D a nobis q̄s dñe ꝑ Sup ꝑplm.
ſeuerātem in tua volūtate famu-
latum: vt in dieb⁹ noſtris et meri
to et numero ꝑpl's tibi ſeruiēs au-
geat. P. Feria. iiij. Introitus.
Liberator meus de gētibus
iracundis ab inſurgētibus
in me exaltabis me a viro iniquo
eripies me dñe. Ps. Diligam te
dñe virt⁹ mea dñs firmamētum
meū ꝛ refugiū meū. L iberator
S anctificato hoc Collecta.
ieiunio de⁹ tuoꝝ corda fideli
um miſerator illuſtra. ꝛ q̄bus de-
uocionis p̄ſtas affectū. p̄be ſuppli
cātibus piū benign⁹ auditū. Per
Lectio libri leuitici. xix.
I N dieb⁹ illis. Locut⁹ ē dñs ad
moyſen dicēs. Ego ſum dñs
de⁹ veſter. Nō facietis furtū. non
mēciemini: nec decipiat vnuſq̄ſq
ꝓximū ſuū. Nō piurabis in nomi
ne meo: nec pollues nomē dei tui
Ego dñs. Nō facies calūpniā ꝓxi
mo tuo. nec vi opprimes eū. Non
morabitur opus mercēnarij tui
apud te: vſq mane Nō maledices
ſurdo. nec corā ceco pones offendi
culū: ſed timebis dñm deū tuum:
quia ego ſum dñs. Non facies q̄d
iniquū eſt: nec iniuſte iudicabis.
Nec cōſideres pſonā paupis: nec
honores vultū potētis. Iuſte iudi
ca ꝓximo tuo. Non eris crimina-
tor: nec ſuſurro in populis. Non
ſtabis contra ſanguinē proximi
tui. Ego dñs. Nō oderis fratrē tu
um i corde tuo: ſed publice argue
eū: ne habeas ſup illo peccatum.
Nō queres vlcōnē nec memor er⁹
iniurie ciuiū tuoꝝ. Diliges proxi
mū tuū ſicut teipſum. Ego dñs le
ges meas cuſtodite. Ego em̄ ſum
domin⁹ deus veſter. Gradua.
E xaltabo te domie q̄m ſuſcepiſti
me nec delectaſti inimicos meos ſu
per me. V. Dñe d̄s me⁹ clamaui
ad te et ſanaſti me dñe abſtraxiſti
ab inferis aīam meā ſaluaſti me
a deſcēdētib⁹ in lacū. S Iohez. x.
I N il. t. Fcā ſūt encenia i ihero
ſolymis: ꝛ hyemps erat. Et
āmbulabat ihs i tēplo: in porticu ſa
lomōis. Circūdederūt ergo eū iu-
dei: ꝛ dicebant ei. Quouſq aīam
nr̄am tollis? Si tu es chriſtus: dic
nob palam Rndit eis ihs. Loquor
vobis: ꝛ nō creditis. Opa que ego
facio in noīe patris mei: hec teſti-
moniū phibent de me. Sed vos

non creditis: q̄ꝛ nō eſtis ex ouibus meis. Oues mee vocē meam audiūt: ⁊ ego cognoſco eas. ⁊ ſequūtur me. Et ego vitā eternā do eis. et nō peribūt ineternū: ⁊ nō rapiet eas q̄ſq̄ꝫ de manu mea. Pať meus q̄d dedit michi maius ē oībus: et nemo pōt rape de manu patꝛ mei. Ego ⁊ pať vnū ſum⁹. Suſtulerunt ergo lapides iudei: vt lapidarēt eū. Rñdit eis ih̄s. Multa opera bona oſtendi vobis ex patre meo: ꝓpť q̄d eoꝝ op⁹ me lapidatis? Reſpōderūt ei iudei De bono opere nō lapidam⁹ te: ſed de blaſphemia. Et q̄ꝛ tu hō cum ſis: facis teipſum deū. Reſpōdit eis iheſus. Nō ne ſcriptū eſt in lege veſtra. q̄ꝛ ego dixi dij eſtis? Si illos dixit deos ad quos ſermo dei factus eſt. ⁊ nō p̄t ſolui ſcriptura: quē pater ſanctificauit ⁊ miſit in mundū. vos dicitꝭ quia blaſphemas. quia dixi filius dei ſum? Si nō facio opera patris mei nolite credere michi. Si autē facio: et ſi michi non vultis credere. operibus credite. Vt cognoſcatis et credatis. q̄ꝛ in me ē pater et ego in patre. Offer. Eripe me de inimicis meis deus meus. ⁊ ab inſurgētibus i me libera me dñe. Annue miſericoꝛs Secreta. deus. vt hoſtias placacionis ⁊ laudis. ſincero tibi deferamus obſequio. Per dominū noſtrū.

Lauabo inter innocētes Cō. manus meas et circūdabo altare tuū domīe vt audiam vocem laudis tue et enarrē vniuerſa mirabilia tua. Complenda.

Celeſtis doni benedictione ꝑcepta: ſupplices te deus oīpotēs deprecamur: vt idem hoc nobis ⁊ ſacramenti cauſa ſit et ſalutis. Per.

Adeſto ſupplicacioni Sup ꝑplm bus noſtris oīpotēs de⁹. ⁊ q̄bus fiduciā ſperāde pietatis īdulges: cōſuete miſericoꝛdie tribue benignus effectū. P. Feria. v. Introit⁹

Omnia que feciſti nobis dñe in vero iudicio feciſti q̄ꝛ peccauim⁹ tibi ⁊ mādatis tuis nō obediuimus ſed da gloꝛiā noī tuo ⁊ fac nobiſcū ſcd̄m multitudinē miſericoꝛdie tue. Ps. Beati imaculati in via q̄ ambulāt in lege dñi.

Preſta q̄s oꝑs de⁹: Collecta. vt dignitas condicionis humane ꝑ imoderāciā ſauciata. medicinalis ꝑſimonie ſtudio refoꝛmetꝝ P. Lectio Danielis ꝓphete. iij.

In dieb⁹ illis. Orauit daniel ad dn̄m dicēs. Dn̄e deus ne deſpicias ꝑplm tuū. neq̄ꝫ auferas miſericoꝛdiā tuā a nobis, ꝓpť abꝛahā dilectū tuū. ⁊ ꝑ yſaac ſeruū tuū ⁊ iſrl' ſcm̄ tuū: q̄b⁹ locut⁹ es pollicēs q̄ multiplicares ſemē eoꝝ ſicꝫ ſtellas celi. et ſicꝫ arenā q̄ eſt in littoꝛe marꝭ. Qa dñe iminuti ſum⁹ plus

q̄ꝫ oēs gētes: ſumuſqꝫ hūiles ī uni
uerſa ṫra hodie ꝓpt̄ pctā nr̄a Et nō
eſt in tꝑe h̄ ꝑnceps et ꝓpħa et dux:
neqꝫ holocauſtū. neqꝫ ſacrificium
neqꝫ oblacio. neqꝫ incēſū. neqꝫ locꝰ
ꝑmiciaꝝ corā te ē. vt poſſimꝰ inue
nire miſericordiā. ſꝫ in aīo ɔtrito ⁊
ſpū hūilitatis ſuſcipiamur Sicut
in holocauſto arietū ⁊ tauroꝝ ⁊ ſi
cut in milibꝰ agnoꝝ pinguiū. ſic fi
at ſacrificiū nr̄m in conſpectu tuo
hodie: vt placeat tibi: q̄m nō eſt cō
fuſio ɔfidētibꝰ in te. Et nūc ſequi/
mur ī toto corde ⁊ timemꝰ te ⁊ q̄ri
mus faciē tuā dn̄e Ne confundas
nos: ſꝫ fac nobiſcū iuxta māſuetu/
dinē tuā ⁊ ſcd̄m multitudinē miſe
ricordie tue. Et erue nos ī mirabi
libꝰ tuis: et da gl̄am noī tuo dn̄e.
Et ɔfundātur oēs: q̄ oſtēdūt ſuis
tuis mala Cōfundāt̄ in oī potēcia
ſua ⁊ robur eoꝝ ɔterat̄. Et ſciāt qꝫ
tu es dn̄s deꝰ ſolꝰ: ⁊ glorioſus ſup̱
oēm ṫrā. Dn̄e deꝰ noſter. Gra.

T ollite hoſtias ⁊ itroite in atria
eiꝰ adorate dn̄m ī aula ſcā eius v̄.
Reuelauit dn̄s condēſa ⁊ in tēplo
eiꝰ oēs dicēt gl̄am S lucā. vij.

I N il. tē. Rogabat iħm q̄dam
phariſeus: vt māducaret cū
illo. Et ingreſſus domū phariſei:
diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat in
ciuitate peccatrix: vt cognouit qꝫ
accubuiſſet ī domo phariſei attu-
lit alabaſtꝝ vngēti. ⁊ ſtās retro ſe
cus pedes eiꝰ. lachrymis cepit ri/
gare pedes eiꝰ: ⁊ capillis capitꝭ ſui
tergebat. et oſculabat̄ pedes eius
et vnguēto vngebat. Vidēs autē
phariſeus q̄ vocauerat eū ait itra
ſe dicēs. Hic ſi eēt ꝓpħa: ſciret vtiqꝫ
q̄ et q̄lis eēt mulier q̄ tangit eū. qꝫ
peccatrix ē. Et rn̄dēs iħs dixit ad
illū. Simon: habeo tibi aliq̄d dice
re. At ille ait. Magiſter dic. Duo
debitores erant cuidā feneratori:
vnꝰ debebat denarios q̄ngētos ⁊
alius q̄nquagīta. Nō hn̄tibꝰ illis
vnde redderēt: donauitqꝫ vtriſqꝫ.
Quis ergo eū plꝰ diligit? Et reſpō
dens ſymon dixit. Eſtimo: quia is
cui plꝰ donauit. At ille dixit ei. Rec
te iudicaſti. Et ɔuerſus ad mulie/
rē: dixit ſymoni. Vides hāc mulie
rē? Intraui ī domū tuā: aquā pe/
dibꝰ meis nō dediſti Hec āt: lachry
mis rigauit pedes meos: ⁊ capilꝰ
ſuis terſit Oſculū michi nō dediſti
Hec āt ex q̄ intrauit: nō ceſſauit oſ
culari pedes meos. Oleo caput
meū nō vnxiſti: h̄ āt vnguēto vnx
it pedes meos. Propt̄ qd̄ dico tibi
Remittūtur ei pctā multa: q̄m di/
lexit multum. Cui autem minꝰ di
mittitur: minus diligit. Dixit aūt
ad illam iheſus. Remittūtur tibi
peccata Et ceperūt q̄dā q̄ ſimul diſ
cūbebant dicere intra ſe. Quis ē
hic q̄ eciam peccata dimittit? Dix/
it autem ad mulierem. Fides tua

te ſaluā fecit: vade ī pace. Offer.
S up flumina babylonis illic ſedi
mus et fleuim⁹ dū recordaremur
tui ſyon. Secreta
D ñe de⁹ nr̄ q̄ in hijs poci⁹ creatu
ris q̄s ad fragilitatis nr̄e ſubſidiū
condidiſti. tuo quoqꝫ noī munera
iuſſiſti dicāda ꝯſtitui tribue q̄s: vt
et vite nob̄ p̄ñtis auxiliū. ⁊ eterni
tatis efficiāt ſacramētū. P. Cō.
M emēto verbi tui ſeruo tuo dñe
in q̄ michi ſpē dediſti h̄ me ꝯſolata
eſt ī hūilitate mea. Cōplenda.
Q uod ore ſūpſim⁹ dñe pura mē
te capiam⁹: et de mūere tp̄ali fiat
nobis remediū ſempiternū. Per.
E ſto q̄s dñe ꝓpici⁹ Sup ꝓplm.
plebi tue. vt q̄ tibi nō placēt reſpu
ens: tuoꝝ pocius repleat̄ delecta
cionib⁹ mādatoꝝ. P. Fe. vi. Jnt̄.
M Jſerere michi dñe qm̄ tribu
lor: libera me et eripe me de
manib⁹ īımicoꝝ meoꝝ ⁊ a pſequē
tibus me dñe nō ꝯfundar qm̄ īuo
caui te. Ps. Jn te dñe ſpaui nō cō
fundar ineternū in iuſticia tua li/
bera me. Collecta.
C ordib⁹ nr̄is q̄s dñe grām tu/
am benign⁹ infunde: vt pec
cata nr̄a caſtigacione voluntaria
cohibentes tp̄alit̄ pocius macere
mur: q̄ ſupplicijs deputemur et/
nis. P. Lcō iheremie ꝓphe. xvij.
I N dieb⁹ illis. Dixit iheremi
as. Dñe: oēs q̄ te dereliquūt
cōfundētur. Recedētes a te in tra
ſcribētur: qm̄ dereliq̄rūt venā aq̄
rū viuēciū dñm. Sana me dñe et
ſanabor. ſaluū me fac ⁊ ſalu⁹ ero:
qm̄ laus mea tu es. Ecce ipſi dicūt
ad me. Vbi ē verbū dñi: Veniat.
Et ego nō ſū turbat⁹ te paſtorē ſe/
quēs: ⁊ diē hoīs nō deſideraui tu
ſcis. Qđ egreſſum ē de labijs me
is: rectū in ꝯſpectu tuo fuit. Nō ſis
michi tu formidini: ſpes mea tu ī
die afflictiōis. Cōfundāt̄ q̄ pſequū
tur me: ⁊ nō ꝯfundar ego. Paue/
ant illi: ⁊ nō paueā ego. Jnduc ſup
eos diē afflictionis ⁊ duplici cōtri
cione ꝯtere eos dñe de⁹ nr̄. Gra.
P acifice loq̄bātur michi īımici
mei ⁊ ī ira moleſti erāt michi. ℣.
Vidiſti dñe ne ſileas ne diſcedas a
me. Scđm Johannē. xi.
I N il. t. Collegerūt pōtifices ⁊
pharisei ꝯſiliū adūſus ihm.
et dicebāt. Qđ facim⁹: q̄ꝛ h̄ hō mul
ta ſigna facit: Si dimittim⁹ eū ſic
oēs credēt in eū. Et veniēt roma/
ni: ⁊ tollēt nr̄m locū ⁊ gentē. Vn⁹
aūt ex ipſis: cayphas noīe cū eſſet
pōtifex anni illi⁹ dixit eis. Vos neſ
citis q̄cq̄ꝫ nec cogitatis: q̄ꝛ expedit
vob̄. vt vn⁹ moriat̄ hō ꝓ ꝓplo. ⁊ nō
tota gēs peat. Hoc āt a ſemetipſo
nō dixit: ſ; cū eēt pōtifex anni illi⁹.
ꝓphetauit q̄ꝛ ih̄s moriturꝰ erat ꝓ
gēte: ⁊ nō tm̄ ꝓ gēte. ſ; vt filios dei
qui erāt diſpſi ꝯgregaret in vnū.

Ab illo ergo die: cogitauerunt vt
interficerēt eū. Jhs ergo iā nō in
palā ābulabat apud iudeos: ſed
abijt i regionē iuxta deſertū i ciui
tatē q̄ dr̄ effrem Et ibi moꝛabat̄ cū
diſcipulis ſuis. Off. Bn̄dictꝰ es
dn̄e doce me iuſtificaciones tuas
et nō tradas me calūpniātibꝰ me
ſupbis ⁊ reſpōdebo exprobrātibꝰ
michi verbum. Secreta.
Preſta nobis miſericoꝛs deꝰ. vt
digne tuis altaribꝰ ſeruire ſp̄ me
reamur. ⁊ eoꝝ ꝑpetua ꝑticipacio
ne ſaluari. P. Cō. Ne tradiderꝭ
me dn̄e in aīas ꝑſequenciū me q̄a
inſurrexerūt i me teſtes iniqui et
mētita ē iniquitas ſibi. Cōplēda.
Sūpti ſacrificij dn̄e ꝑpetua nos
tuicio nō dereliquat: et noxia ſp̄ a
nob̄ cūcta depellat. P. Sup pplm.
Cōcede q̄s ōps deꝰ: vt qui ꝓtecti/
onis tue grām q̄rimus. liberati a
malis oībus ſecura tibi mēte ſer/
uiamꝰ. P. In vigilia palmaꝝ.
Miſerere michi dn̄e qm̄. Totū vt
ſupꝛa i fe. vi. p̄cedēte. li. Collec.
Proficiat q̄s dn̄e plebs tibi di
cata pie deuocionis affectu
vt ſacris actionibus erudita q̄ꝫto
maieſtati tue ſit gracioꝛ. tanto do
nis potioꝛibꝰ augeat̄. P. Jrõ za-
Hec dīt dn̄s charie pphe. ix.
deꝰ. Exulta ſatis filia ſyon:
iubila filia ihꝛlm Ecce rex tuꝰ veit
tibi. iuſtꝰ ⁊ ſaluatoꝛ: ipſe pauper ⁊
aſcēdēs ſup aſinā. ⁊ ſup pullū fili/
um aſine. Et diſꝑgā quadrigā ex
effraym. et equū de ihꝛlm: et diſſi-
pabit̄ arcꝰ belli. Et loquet̄ pacē gē
tibꝰ. et poteſtas eiꝰ a mari vſqꝫ ad
mare: ⁊ a fluminibus vſqꝫ ad fines
t̄re. Tu q̄qꝫ in ſanguie teſtamenti
tui: emiſiſti vinctos tuos de lacu i
quo nō erat aq̄. Cōuertimi ad mu
nicionē vincti ſpei: hodie q̄ꝫ ānun
ciās duplicia reddā tibi. Qm̄ extē
dā michi iudā q̄ſi arcum: ipleui ef
fraym. Et ſuſcitabo filios tuos ſy
on ſup filios tuos grecia Et ponā
te q̄ſi gladiū fortiū: et dn̄s deꝰ ſup
eos videbit̄. ⁊ exibit vt fulgur iacu
lū eiꝰ ⁊ dn̄s deꝰ in tuba canet. ⁊ va
det i turbie auſtri. Dn̄s exercituū
ꝓteget eos. Et deuoꝛabūt ⁊ ſubij/
ciēt eos lapidibꝰ funde: ⁊ bibētes
inebriabūt̄ q̄ſi a vino. ⁊ replebun
tur vt phiale. ⁊ q̄ſi coꝛnua altaris
Et ſaluabit eos: dn̄s deus eoꝝ.
Eꝑl'.t. Sub S Johem. xvij.
Eleuatꝭ ihs oculis i celū dixit.
Pat̄ venit hoꝛa: clarifica filiū tuū
vt filiꝰ tuus clarificet te. Sicꝭ dedi
ſti ei ꝑtātē oīs carnis. vt oē qd̄ de-
diſti ei. det eis vitā et̄nā. Hec ē aūt
vita et̄na. vt ↄgnoſcāt te ſolū veꝝ
deū. ⁊ quē miſiſti ihm chꝛiſtū Ego
te clarificaui ſup terrā: opꝰ ↄſum
maui qd̄ dediſti michi vt faciā. Et
nūc clarifica me tu p̄r apd̄ temet/
ipſum: claritate quā habui p̄uſq̄

mūdus eēt apud te. Manifeſtaui
nomē tuū hoīb⁹: q̊s dediſti michi
de mūdo. Tui erāt ⁊ michi eos de/
diſti: ⁊ ſermonē tuū ſeruauerunt
Nūc āt ꝯgnouerūt. ꝙ oīa q̄ dediſti
michi abs te ſūt: ꝙ verba q̄ dediſti
michi dedi eis. Et ipſi acceperūt ⁊
ꝯgnouerūt vere ꝙ a te exiui: ⁊ cre
diderūt ꝙ tu me miſiſti. Ego ꝓ eis
rogo nō ꝓ mūdo rogo: ſꝫ ꝓ hijs q̊s
dediſti michi ꝙ tui ſūt. Et mea oīa
tua ſūt. ⁊ tua mea ſūt ⁊ clarificat⁹
ſum in eis. Et iā nō ſū in mūdo. et
hij in mūdo ſūt ⁊ ego ad te venio.
Pater ſctē ſerua eos in noīe tuo
q̊s dediſti michi: vt ſint vnū ſicꝫ et
nos. Cū eſſem cū eis: ego ſeruabā
eos ī noīe tuo Quos dediſti michi
cuſtodiui: ⁊ nemo ex hijs perijt ni
ſi fili⁹ ꝑdicionis. vt ſcriptura iple/
atur. Nūc aūt ad te venio. Et hꝫ lo/
quor in mūdo vt habeant gaudiū
meū impletū in ſemetipſis Ego de
di eis ſermonē tuū: ⁊ mūdus eos
odio habuit. ꝙ nō ſūt de mūdo. ſicꝫ
et ego nō ſū de mūdo. Nō rogo vt
tollas eos de mūdo: ſed vt ſerues
eos a malo. De mūdo nō ſūt ſicut
et ego nō ſum de mūdo. Sāctifica
eos in veritate. Sermo tu⁹ veri/
tas ē Sicut tu me miſiſti in mūdū
et ego miſi eos in mūdū. Et ꝓ eis
ego ſanctifico meipm̄. vt ſint ⁊ ipſi
ſanctificati in veritate. Nō ꝓ hijs
aūt rogo tantū. ſed ⁊ ꝓ eis q̄ credi

turi ſūt ꝑ verbū eoꝝ in me. vt oēs
vnū ſint: ſicꝫ tu pater in me et ego
in te vt ⁊ ipſi in nobis vnum ſint.
vt mūdus credat quia tu me mi-
ſiſti Et ego claritatem quā dediſti
michi dedi eis: vt ſint vnū ſicut et
nos vnū ſum⁹. Ego in eis et tu in
me: vt ſint ꝯſummati in vnum: ⁊
cognoſcat mund⁹ quia tu me mi-
ſiſti: ⁊ dilexiſti eos. ſicut ⁊ me dilex
iſti. Pater quos dediſti michi: vo/
lo vt vbi ego ſum. et illi ſint mecū:
vt videāt claritatē meā quā dedi/
ſti michi quia dilexiſti me añ cōſti/
tucionē mundi. Pat̃ iuſte ⁊ mun/
dus te nō ꝯgnouit: ego āt te ꝯgno
ui Et hij ꝯgnouerūt: quia tu me mi
ſiſti. Et notum feci eis nomē tuū.
et notum faciā: vt dilectio q̄ dilexi
ſti me in ipſis ſit: ⁊ ego in ipſis.

A cunctis nos q̄s dn̄e Secreta. reatib⁹ ⁊ ꝑiculis ꝓpiciat⁹ abſolue. q̊s tāti myſterij tribuis eſſe ꝑtici/

D iuini mu Cōplēda. (pes. P. neris largitate ſaciati q̄s dn̄e de⁹ noſter. vt hui⁹ ſꝑ ꝑticipacione vi- uamus. Per. Sup pplm̄.

T ueat̃ q̄s dn̄e dextera tua pplm̄ depcantē ⁊ purificatum dignanẽ erudiat. vt ꝯſolacione preſenti ad futura dona proficiat. Per dn̄m.

Benedictionem ... folio. lxiij.

Domine In dñica pal. Inf.
Ne longe facias auxiliũ tuũ
a me ad defenſionẽ meã aſpice li/
bera me de ore leonis et a cornibꝰ
vnicorniũ hũilitatẽ meã Põ. De
us deꝰ meus reſpice in me q̃re me
dereliquiſti lõge a ſalute mea ver
ba delictoꝝ meoꝝ. Domine ne

Omnipotẽs ſempi/ Collecta.
terne deꝰ q̇ humano gene/
ri ad imitãdũ hũilitatis exẽplum
ſaluatorẽ nr̃m carnẽ ſumẽ et cru/
cẽ ſubire feciſti ꝯcede ꝓpicius: vt ⁊
paciẽcie ipſius habere documẽta
et reſurrectionis cõſorcia merea/
mur. P eundem.

Ad philippẽſes. ij.

Fr̃es. Hoc ſentite in vob: qḋ
et in chriſto iheſu. Qui cũ in
forma dei eẽt: nõ rapinã arbitra/
tus ẽ eſſe ſe eq̃lẽ deo: ſed ſemetip/
ſum exinaniuit formã ſerui acci/
piens. In ſimilitudinẽ hoĩm factꝰ
⁊ habitu inuẽtus vt hõ. hũiliauit
ſemetipſum factꝰ obediẽs vſq; ad
mortẽ: mortẽ ãt crucis. Propẽ qḋ
et deꝰ exaltauit illũ. ⁊ donauit illi
nomẽ qḋ ẽ ſup oẽ nomẽ. vt i noĩe
iheſu oẽ genu flectat celeſtiũ ter/
reſtriũ et infernoꝝ. Et oĩs lingua
cõfiteat q; dñs ihs chriſtus in glo/
ria ẽ dei patris. Gra. Tenu/
iſti manũ dexterã meã in volũta/
te tua deduxiſti me ⁊ cũ glĩa aſſũp/
ſiſti me. ṽ. Quã bonꝰ iſrl̃ deꝰ rec/
tis corde. mei ãt pene moti ſũt pe/
des pene effuſi ſũt greſſus mei q;
zelaui in peccatoribꝰ pacẽ peccato
rum videns. Tractus.

Deus deꝰ meus reſpice i me
q̃re me dereliquiſti Lon/
ge a ſalute mea ṽba delictoꝝ meo
rũ. Deus meus clamabo ꝑ diẽ
nec exaudies ⁊ nocte et nõ ad inſi/
piẽciã michi ṽ. Tu ãt i ſancto ha/
bitas laus iſrahel. ṽ. In te ſpera
uerũt pr̃es nr̃i ſꝑauerũt ⁊ libera/
ſti eos. ṽ. Ad te clamauerũt ⁊ ſal/
ui facti ſunt in te ſꝑauerũt et non
ſũt ꝯfuſi ṽ. Ego ãt ſũ ṽmis et nõ
hõ. obprobriũ hoĩm ⁊ abiectio ple
bis ṽ. Oẽs qui videbãt me aſper
nabãtur me. locuti ſũt labijs ⁊ mo
uerũt caput. ṽ. Sperauit in dño
eripiat eũ ſaluũ faciat eũ qm̃ vult
eum ṽ. Ipſi vero ꝯſiderauerũt ⁊
inſpexerũt me diuiſerũt ſibi veſtimẽ
ta mea ⁊ ſup veſtẽ meã miſerunt
ſortẽ ṽ. Libera me de ore leonis ⁊
a cornibꝰ vnicorniũ hũilitatẽ meã
ṽ. Qui timetis dñm laudate eũ
vniuerſum ſemẽ iacob magnifi/
cate eũ ṽ. Annũciabit dño gñacio
vẽtura. ⁊ ãnunciabũt celi iuſticiã
eius ṽ. Populo qui naſcet quẽ fe
cit dñs. Hic nõ dr̃. Dñs vobiſcũ
nec oſculet liber. ſed dr̃. Paſſio do
mini nr̃i iheſu chriſti Scḋm Ma/
theũ. Nõ dr̃. Gloria tibi domine.
Notãdum q; vbicũq; habetur N

mediocriter cantari debet. vbi aũt
A alte. ſed vbi T tacite. Medio mo
do. Paſſio domini noſtri iħu chri/
ſti ſcḋm Matheum. xxvi.

In illo tẽpe. Dixit iħs di. ſ.
t Scitis q̃ɀ poſt biduum
paſcha fiet: ⁊ fili⁹ hominis
tradet᷑ vt crucifigat᷑. m Tũc ɔgre
gati ſũt p̃ncipes ſacerdotũ et ſeni
ores p̃pl'i in atriũ p̃ncipis ſacerdo/
tũ: q̇ dicebat᷑ capphas: ⁊ cõſiliũ fe/
cerũt vt iħm dolo tenerẽt ⁊ occide
rẽt. Dicebãt aũt. a Nõ in die feſto.
m Ne forte tumult⁹ fieret in p̃pl'o.
Cũ aũt eẽt iħs in bethania i domo
ſymonis leproſi: acceſſit ad eũ mu
lier hñs alabaſtꝝ vngẽti p̃cioſi. et
effudit ſup caput ipſi⁹ recũbẽtis.
Vidẽtes aũt diſcipuli: indignati ſũt
dicẽtes. a Vt q̇d p̃dicio hec? Potuit
em̃ iſtud venundari multo: ⁊ dari
paup̃ib⁹. m Sciẽs aũt iħs ait illis.
t Quid moleſti eſtis huic mulieri?
Opus bonũ op̃ata ẽ in me. Nã ſẽp
paup̃es habebitis vobiſcũ: me aũt
nõ ſẽp habebitis. Mittẽs em̃ hec vn/
gentũ hec in corp⁹ meũ: ad ſepelien
dũ me fecit. Amẽ dico vobis: vbicũ
q̃ɀ p̃dicatũ fuerit hoc euãgeliũ in to/
to mũdo dicet᷑. ⁊ q̃ɀ hec fecit in me/
moriã ei⁹. m Tũc abijt vn⁹ de duo
deci q̇ dr̃ iudas ſcharioth ad princi
pes ſacerdotũ: ⁊ ait illis. a Quid
vultis michi dare. ⁊ ego vobis eũ
tradã? m At illi ɔſtituerũt ei trigin
ta argenteos. Et exinde q̃rebat o/
portunitatẽ: vt eũ traderet. Pri/
ma aũt die azymoꝝ acceſſerũt diſci/
puli ad iħm dicẽtes a Vbi vis pa
rem⁹ tibi ɔmedere paſcha? At ihe
ſus dixit. t Ite in ciuitatẽ ad quẽ/
dã ⁊ dicite ei. Magiſter dicit. Tp̃s
meũ p̃pe ẽ: apud te facio paſcha cũ
diſcipulis meis. m Et fecerũt diſ/
cipuli ſicut ɔſtituit illis iheſus: et
parauerunt paſcha. Veſp̃e aũt facto
diſcũbebat cũ duodeci diſcipul' ſu/
is. Et edentib⁹ illis dixit. t Amen
dico vobis: quia vn⁹ veſtꝝ me tra
ditur⁹ ẽ. m Et ɔtriſtati valde: ce/
perunt ſinguli dicere. a Nũquid
ego ſum dñe? m At ille rñdẽs ait:
t Qui intingit mecũ manũ in pa
rapſide: hic me tradet. Fili⁹ q̇dẽ ho/
minis vadit. ſicut ſcriptũ ẽ de illo
Ve aũt hoĩ illi: p̃ quẽ fili⁹ hoĩs tra
detur. Bonũ erat ei: ſi nat⁹ nõ fu/
iſſet hõ ille. m Rñdens aũt iudas q̇
tradidit eũ: dixit. a Nũquid ego
ſum rabbi? m Ait illi. t Tu dixiſti
m Cenãtib⁹ aũt eis: accepit iħs pa/
nẽ: ⁊ bñdixit ac fregit. deditq̃ɀ diſci
pulis ſuis et ait. t Accipite ⁊ ɔme
dite hoc ẽ corp⁹ meũ. m Et accipi
ens calicẽ: grãs egit et dedit ill' di
cẽs. t Bibite ex hoc oẽs. Hic eſt em̃
ſanguis me⁹ noui teſtamenti q̇ p̃
mult: effundet᷑ i remiſſionẽ pctõꝝ.
Dico aũt vob: nõ bibã amodo ex hoc
genimĩe vitis vſq̃ɀ in diẽ illũ cũ il/

lud bibam vobiſcum nouū in reg
no patris mei. [m] Et hymno dic/
to exierunt in montē oliueti. Tūc
dicit illis iheſus. [t] Omnes vos
ſcandalū paciemini in me in iſta
nocte. Scriptū eſt eñ. Percutiam
paſtorē:⁊ diſpgētur oues gregis.
Poſtꝗ̄ āt reſurrexero: p̄cedā vos
in galileā [m] Rñdēs āt petrꝰ: ait il
li [a] Et ſi oēs ſcādalizati fuerīt ī te.
ego nūꝗ̄ ſcandalizabor. [m] Ait illi
ihs [t] Amē tibi dico: ꝗ in hac nocte
anteꝗ̄ gallꝰ cātet. ter me negabis
[m] Ait illi petrꝰ. [a] Etiā ſi oportue/
rit me mori tecū: nō te negabo. [m]
Similr ⁊ oēs diſcipuli dixerūt. Tunc
venit ihs cū illis in villā q̄ dr̄ geth/
ſemani: ⁊ dixit diſcipulꝭ ſuis. [t] Se
dete hͣ: donec vadā illuc ⁊ orē [m] Et
aſſūpto petro et duobꝰ filijs zebe/
dei cepit ꝯtriſtari ⁊ meſtꝰ eē. Tunc
ait illis. [t] Triſtis eſt aīa mea vſqꝫ
ad mortē. Suſtinete hͣ: ⁊ vigilate
mecū [m] Et ꝓgreſſus puſillū: ꝓci
dit in faciē ſuā orās ⁊ dicēs. [t] Mi
pr̄: ſi poſſibile ē. trāſeat a me calix
iſte. Verūtñ nō ſicut ego volo ſꝫ ſi/
cut tu. [m] Et venit ad diſcipulos
ſuos. Et inuenit eos dormiētes. ⁊
dicit petro. [t] Sic: nō potuiſtis v/
na hora vigilare mecū? Vigilate
et orate: vt nō intretis in tēptacio
nē. Spūs q̄dē ꝓmptꝰ eſt: caro aūt
infirma [m] Iterū ſecūdo abijt: ⁊ o/
rauit dicēs [t] Pater mi ſi nō pōt hͨ
calix trāſire niſi bibā illū: fiat vo/
luntas tua [m] Et venit iterū: et in/
uenit eos dormiētes. Erāt eī ocu/
li eoꝝ grauati. Et relictis illis ite/
rū abijt et orauit tercio eundē ſer
monē: dicēs. Tūc venit ad diſcipu
los ſuos: ⁊ dicit illis [t] Dormite iā
et requieſcite. Ecce appropinꝗ̄bit
hora: ⁊ filiꝰ hoīs tradet̄ in manus
peccatoꝝ. Surgite eamꝰ. Ecce ap
propinꝗ̄bit q̄ me tradet [m] Adhuc
ipſo loquēte: ecce iudas vnꝰ de du
odecim venit ⁊ cū eo turba multa
cum gladijs et fuſtibꝰ miſſi a p̄nci
pibus ſacerdotū ⁊ ſenioribꝰ popu
li. Qui āt tradidit eū: dedit illis ſi/
gnū: dicēs. [a] Quēcūqꝫ oſculatus
fuero: ipſe ē tenete eū [m] Et confe
ſtim accedens ad iheſum: dixit. [a]
Aue rabbi. [m] Et oſculatꝰ eſt eum
Dixitqꝫ illi ihs. [t] Amice: ad q̄d ve
niſti? [m] Tūc acceſſerūt ⁊ manꝰ in
iecerūt in ihm: ⁊ tenuerūt eū. Et
ecce vnꝰ ex hijs q̄ erāt cū iheſu extē
dens manū exemit gladiū ſuū. et
ꝑcutiēs ſeruū p̄ncipis ſacerdotū
amputauit auriculā eiꝰ. Tūc ait
illi iheſus. [t] Cōuerte gladiū tuū ī
locū ſuum. Oēs eñ q̄ acceperint
gladiū: gladio ꝑibūt. An putas ꝗ
nō poſſum rogare patrē meū ⁊ ex
hibebit michi modo plꝰ ꝗ̄ duode/
cim legiones angelorum? Quo/
modo ergo īplebūtur ſcripture?
Qa ſic oportꝫ fieri [m] In illa hora

dixit iheſus turbis. [t] Tanq̄ʒ ad la
tronem exiſtis cū gladijs et fuſti/
bus comprehendere me. Quoti/
die apud vos ſedebam docens in
templo: ⁊ nō me tenuiſtis [m] Hoc
āt totū fcm̄ ē vt ipleret̄ ſcripture ꝓ
phetaꝝ. Tūc diſcipuli oēs: relicto
eo fugerūt. At illi tenētes iħm du
xer̄t ad capphā ꝑncipē ſacerdotū:
vbi ſcribe ⁊ ſeniores ꝯuenerāt Pe
trus āt ſeq̄bat̄ eū a lōge vſqʒ i atri
um ꝑncipis ſacerdotū. Et ingreſ/
ſus itro ſedebat cū miniſtris: vt vi
deret finē. Pricipes āt ſacerdotū ⁊
oē ꝯſiliū q̄rebāt falſū teſtioniū cō/
tra iħm vt eū morti traderent. Et
nō inuenerūt cū multi falſi teſtes
acceſſiſſent. Nouiſſime āt venerūt
duo falſi teſtes: ⁊ dixerūt [a] Hic di
xit. Poſſū deſtruere tēplū dei: ⁊ p⁹
triduū reedificare illud [m] Et ſur
gēs ꝑnceps ſacerdotū ait illi [a] Ni
chil rn̄des ad ea q̄ iſti adu̾ſū te teſti
ficant̄? [m] Iħs āt tacebat. Et prin
ceps ſacerdotū ait illi [a] Adiuro te
ꝑ deū viuū: vt dicas nobis ſi tu es
chriſt⁹ fili⁹ dei. [m] Dicit illi iħs. [t]
Tu dixiſti. Verūtn̄ dico vob. amo
do videbit̄ filiū hoīs ſedētē a dex/
tris v̾tut̄ dei ⁊ venietē in nubib⁹
celi. [m] Tūc ꝑnceps ſacerdotū ſci/
dit veſtimēta ſua: dicens. [a] Blaſ
phemauit. Qd adhuc egem⁹ teſti
b⁹? Ecce nūc audiſtis plaſphemiā
Qd vobis videt̄? [m] At illi rn̄den/
tes: dixerūt [a] Reus eſt mortis. [m]
Tūc expuerūt in faciem ei⁹: ⁊ cola
phis eū ceciderūt. Alij āt palmas
in faciē ei⁹ dederūt dicētes [a] Pro
phetiza nobis chriſte: q̇s ē q̇ te per
cuſſit. [m] Petr⁹ āt ſedebat foris in
atrio: ⁊ acceſſit ad eū vna ācilla di
cēs [a] Et tu cū iheſu galileo eras.
[m] At ille negauit corā oīb⁹ dicens
[a] Neſcio q̇d dicis [m] Exeūte āt illo
ianuā vidit eum alia ācilla: et ait
hijs q̇ erāt ibi [a] Et hic erat cū iheſu
nazareno [m] Et iterꝝ negauit cū iu
ramēto: q꞉ nō noui hoīem Et poſt
puſillū: acceſſerūt q̇ ſtabāt. ⁊ dixe/
rūt petro [a] Vere: ⁊ tu ex illis es Nā
et loq̄la tua manifeſtū te facit. [m]
Tūc cepit deteſtari ⁊ iurare: q꞉ nō
nouiſſet hoīem Et ꝯtinuo gall⁹ cā
tauit. Et recordat⁹ eſt petr⁹ verbi
iheſu qd̄ dixerat. Priuſqʒ gall⁹ can
tet. ter me negabis Et egreſſus fo
ras: fleuit amare. Mane āt facto
ꝯſiliū inierunt oēs ꝑncipes ſacer/
dotū et ſeniores ꝑpli adu̾ſus iheſū
vt eū morti traderēt Et vinctū ad/
duxerūt eū: ⁊ tradiderūt pōcio pi
lato p̄ſidi. Tūc vidēs iudas qui eū
tradidit ꝙ dāpnat⁹ eēt: penitēcia
duct⁹ retulit trigīta argēteos ꝑn/
cipib⁹ ſacerdotū: ⁊ ſeniorib⁹ dicēs
[a] Peccaui: tradēs ſanguinē iuſtū
[m] At illi dixerūt [a] Qd ad nos Tu
videris [m] Et ꝓiect̄ argēteis i tē/
plo: receſſit ⁊ abiēs laq̄o ſe ſuſpen

dit. Principes āt ſacerdotū. accep
tis argēteis: dixerūt m Non licet
eos mittere in carbonā: qꝛ p̄cium
ſanguinis ē m Cōſilio āt inito: eme
rūt ex illis agꝝ figuli in ſepulturā
ꝑegrinoꝝ. Propt̄ h̄ vocatꝰ ē ager
ille acheldemach. hoc eſt ager ſan-
guinis vſqꝫ in hodiernū diē. Tūc
impletū ē qđ dcm̄ eſt ꝑ iheremiā ꝓ
phetā dicentē. Et acceperūt trigi-
ta argēteos: preciū appreciati quē
appreciauerūt a filijs iſrl̄. ⁊ dederūt
eos in agꝝ figuli: ſicut ꝯſtituit mi
chi dn̄s Jheſus āt ſtetit an̄ preſidē
Et iterrogauit eū p̄ſes dicēs a Tu
es rex iudeoꝝ? m Dicit illi ih̄s. c
Tu dicis. m Et cū accuſaret̄ a p̄n/
cipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſenioribꝰ: nichil
r̄ndit. Tūc dicit illi pylatꝰ. a Non
audis q̄ta aduerſum te dicūt teſti
monia? m Et nō r̄ndit ei ad vllum
verbū: ita vt miraret̄ p̄ſes vehe/
mēter. Per diē āt ſolēpnē ꝯſueue
rat p̄ſes dimittere populo vnum
vinctū quē voluiſſent. Habebat
aūt tūc vinctū vnū inſignē q̄ dice/
batur barrabas. Cogregatis er/
go illis dixit pylatꝰ a Quē vultis
dimittā vobis. barrabā an iheſū
q̄ dicit̄ chriſtꝰ? m Sciebat eñ qꝛ ꝑ
inuidiā tradidiſſent eū Sedēte āt
illo ꝓ tribunali: miſit ad illū vxoꝛ
eius dicēs. a Nichil tibi ⁊ iuſto illi
Multa ei paſſa ſum hodie per vi/
ſum ꝓpter eū. m Principes autē
ſacerdotū et ſeniores ꝑſuaſerunt
populis vt peterēt barrabā: ih̄m
vero ꝑderēt. Rn̄dens āt p̄ſes: ait
illis. a Quē vultis vobis de duo/
bus dimitti? m At illi dixerunt. a
Barrabā. m Dicit illis pylatꝰ. a
Quid igit̄ faciā de iheſu q̄ dr̄ chri/
ſtus? m Dicūt oēs. a Crucifigat̄.
m Ait illis p̄ſes. a Quid eñ mali
fecit? m At illi magis clamabāt di
cētes. a Crucifigat̄. m Vidēs aūt
pylatꝰ qꝛ nichil ꝓficeret. ſed magꝭ
tumultus fieret. accepta aq̄ lauit
manus ſuas corā populo dicens.
a Innocēs ego ſum a ſanguie iu/
ſti huiꝰ: vos videritis. m Et reſpō
dens vniuerſus populus: dixit. a
Sanguis eiꝰ ſuꝑ nos et ſuꝑ filios
noſtros. m Tunc dimiſit illis bar
rabā: iheſum āt flagellatū tradi/
dit eis vt crucifigeret̄. Tunc mili/
tes p̄ſidis ſuſcipiētes iheſū in p̄to
rio. congregauerūt ad eū vniuer
ſam cohortē. Et exuentes eum cla
mydem coccineā circūdederūt ei.
Et plectētes coronā de ſpinis po/
ſuerūt ſuꝑ caput eius: ⁊ arūdinē
in dextera eiꝰ. Et genuflexo ante
eū: illudebāt dicētes. a Aue rex iu
deoꝝ. m Et expuētes in eū accepe
runt arūdinē et ꝑcutiebāt caput
eius. Et poſtq̄ illuſerunt ei: exue/
rūt eū clamyde ⁊ induerūt eū ve/
ſtimētis eiꝰ. ⁊ duxerunt eū vt cru/
cifigerēt. Exeūtes āt inuenerunt

hoiem cyreneū noīe ſymonē. hūc
angariauerūt: vt tolleret crucem
ei⁹. Et venerūt ī locum q̄ dr̄ golga
tha: qd̄ eſt caluarie loc⁹. Et dederūt
ei vinū bibere: cū felle mixtū. Et
cū guſtaſſet: noluit bibere. Poſtq̄
āt crucifixerūt eū diuiſerunt veſti
mēta ei⁹. ſortē mittētes. Vt adim/
pleret̄ qd̄ dcm̄ ē p̄ ꝓphetā dicentē.
Diuiſerūt ſibi veſtimēta mea: et
ſup̄ veſtē meā miſerūt ſortē. Et ſe
dentes: ſeruabāt eū Et īpoſuerūt
ſup̄ caput ei⁹ cauſam ipſi⁹ ſcriptā
hic ē ih̄s rex iudeoꝝ. Tūc crucifixi
ſunt cū eo duo latrones vn⁹ a dex/
tris: ꝛ vn⁹ a ſiniſtris Pretereūtes
āt blaſphemabāt eū: mouētes ca
pita ſua ꝛ dicētes. a Vach qui de/
ſtruit tēplū dei: ꝛ ī triduo illud re/
edificat. Salua temetipm̄. Si fili
us dei es: deſcēde de cruce. m Si/
milit̄ ꝛ p̄ncipes ſacerdotū illuden
tes: cū ſcribis ꝛ ſeniorib⁹ dicebāt.
a Alios ſaluos fecit: ſeipm̄ nō pōt
ſaluū facere. Si rex iſrl̄ eſt. deſcen
dat nūc de cruce: ꝛ credim⁹ ei. Cōfi
dit in deo: liberet eū nūc ſi vult Di
xit ei q: fili⁹ dei ſum. m Idipm̄ āt
et latrones q̄ crucifixi erāt cū eo: ī
properabāt ei. A ſexta āt hora: tene
bre facte ſunt ſup̄ vniuerſam trā
vſq; ad horā nonā Et circa horam
nonā clamauit iheſus voce mag/
na dicēs. Canta deuote tractum.

Hely: hely: lama zabathani Hoc ē
Deus meus: Deus meus: vt qd̄
dereliq̄ſti me m Quidā āt illic ſtā
tes et audiētes dicebant. a Helyā
vocat iſte. m Et ꝯtinuo currens
vn⁹ ex eis. acceptā ſpōgiā īpleuit
aceto: et īpoſuit arūdini et dabat
ei bibē Ceteri vō dicebāt. a Sine:
videam⁹ an veiat helyas liberās
eū m Ih̄s āt iterꝫ clamās voce ma
gna emiſit ſpm̄. ✠ m Et ecce ve/
lū tēpli ſciſſū ē ī duas ptes a ſūmo
vſq; deorſū. Et tr̄a mota ē: ꝛ petre
ſciſſe ſūt. ꝛ monumēta apta ſūt. et
multa corpa ſcōꝝ q̄ dormierant re
ſurrexerūt. Et exeūtes de monu/
mētis p⁹ reſurrectōem ei⁹ venerūt
in ſcām ciuitatē ꝛ apparuerūt mul/
tis. Cēturio āt ꝛ q̄ cū eo erāt cuſto
diētes ih̄m: viſo tremotu ꝛ hijs q̄
fiebāt. timuerūt valde dicētes. a
Vere fili⁹ dei erat iſte m Erāt aūt
ibi mulieres multe a lōge q̄ ſecute
erāt ih̄m a galilea miſtrantes ei.
Int̄ q̄s erat maria magdalene. et
maria iacobi ꝛ ioſeph mat̄: ꝛ mat̄
filioꝝ zebedei. Cū ſero āt fcm̄ eſſet:
venit q̄dā hō diues ab arimathia
noīe ioſeph: q̄ et ipē diſcipul⁹ erat
ih̄u. Hic acceſſit ad pylatū ꝛ petijt
corpus iheſu. Tunc pylatus: iuſ/
ſit reddi corpus. Et accepto cor/
pore ioſeph: inuoluit illud ſyndo

ne mūda: ⁊ poſuit illud in monu/
mēto ſuo nouo. qđ exciderat in pe
tra. Et aduoluit ſaxū magnū ad
oſtiū monumēti: ⁊ abijt. Erāt āt
ibi maria magdalene et altera ma
ria: ſedentes cōtra ſepulchrum.

A ltera āt die que Euāgeliū
eſt poſt paraſceuen: ꝯuene/
rūt pn̄cipes ſacerdotū et phariſei
ad pylatū dicētes. Dñe: recordati
ſumus: qꝛ ſeductor ille dixit adhuc
viuēs pꝰ tres dies reſurgā. Jube
ergo cuſtodiri ſepulchꝝ vſqꝫ in di/
em tciū: ne forte veniant diſcipuli
eiꝰ ⁊ furētur eū ⁊ dicāt plebi ſurre
xit a mortuis. Et erit nouiſſimꝰ er
ror: peior priore. Ait illis pylatus.
Habetis cuſtodiā. Jte: cuſtodite ſi
cut ſcitis. Jlli āt abeūtes: munie/
rūt ſepulchꝝ. Signātes lapidem
cū cuſtodibꝰ. Off. Improperi
um expectauit cor meū et miſeriā
et ſuſtinui qui ſimul cōtriſtaret̄ et
non fuit cōſolantē me q̄ſiui ⁊ non
inueni ⁊ dederūt in eſcā meā fel ⁊
in ſiti mea potauerūt me aceto.

C oncede q̄s dñe: vt Secreta.
oculis tue maieſtatis munꝰ obla/
tū. et graciā nobis deuocionis ob
tineat. ⁊ effectū beate ꝑhennitatꝭ
acquirat. P. Cō. P ater ſi non
pōt h̄ calix trāſire niſi bibā illū fi/
at volūtas tua. Cōplenda.

P er hiuꝰ dñe opacōnē myſterij
et vicia nr̄a purgētur: ⁊ iuſta deſi
deria ꝯpleāt. P. Feria. ij. Intro.

I udica dñe nocētes me expu
gna ipugnātes me app̄hen
de arma ⁊ ſcutū et exurge in adiu
toriū meū dñe virtꝰ ſalutis mee
Ps. Effunde frameā ⁊ ꝯclude ad
uerſus eos q̄ me ꝑſequūt. I udi.

D a q̄s oīps deꝰ. vt q̄ Collecta.
in tot adūſis ex nr̄a infirmi
tate deficimꝰ: ītercedēte vnigeīti
filij tui paſſione reſpiremꝰ. P eūd

Lectio yſaie prophete. l.

I N dieb ill. Dixit yſaias Dñs
deꝰ aperuit michi aurē ego
āt nō ꝯtradico: retrorſum nō abij
Corpꝰ meū dedi ꝑcutientibꝰ: et ge
nas meas vellētibꝰ. Faciē meā nō
auerti ab icrepātibꝰ et cōſpuētibꝰ
in me. Dñe deꝰ auxiliator meus: ⁊
ideo nō ſum ꝯfuſus Jdeo poſui fa
ciē meā vt petrā duriſſimā: ⁊ ſcio
qm̄ nō cōfundar. Juxta ē q̄ iuſtifi/
cat me: Quis ē q̄ ꝯtradicit michi?
Stemꝰ ſimul. Quis ē aduerſariꝰ
meus? Accedat ad me. Ecce domi/
nus deꝰ auxiliator meus quis eſt
qui cōdēpnet me? Ecce oēs quaſi
veſtimētum conterētur: tinea co
medet eos. Quis ex vobis timēs
dñm audiet vocē ſerui ſui? Quis
ambulauit in tenebris: ⁊ nō eſt lu
men ei? Speret in noīe dñi: ⁊ inni
tatur in dño deo ſuo. Graduale.

E xurge dñe et intēde iudiciū me
um deus meꝰ ⁊ dñs meus in cau/

ſam meā. ꝟ. Effunde frameam
meā et ꝯclude aduerſus eos q̇ me
ꝑſequūtur. Sꝫ Johānem .xij.

IN illo tpe. Ante ſex dies paſ/
che venit iheſus bethaniam
vbi fuerat lazarꝰ mortuus quem
ſuſcitauit ihs. Fecerūt aūt ei cenā
ibi: ⁊ martha miniſtrabat. Lazarꝰ
vero: vnꝰ erat ex diſcūbētibꝰ cū eo
Maria ergo accepit librā vnguē
ti nardi piſtici precioſi: ⁊ vnxit pe/
des iheſu. Et exterſit capillis ſuis
pedes eiꝰ: ⁊ domꝰ impleta ē ex odo
re vngēti. Dicit ergo vnꝰ ex diſci/
pulis eius iudas ſcariothis: qui
erat eū traditurꝰ. Quare hoc vn-
gentū nō veniit trecētis denarijs
et datū ē egenis? Dixit āt hoc: nō
q: de egenis ꝑtinebat ad eū. ſed q:
fur erat ⁊ loculos hn̄s ea q̄ mitte/
banť portabat. Dixit ergo ihs. Si
ne illā: vt in diē ſepulture mee ſer
uet illud. Pauꝑes ei ſꝑ habebitis
vobiſcū: me āt nō ſꝑ habebitꝭ. Co/
gnouit ergo turba multa ex iude
is q: illic eēt et venerūt nō ꝓpť ihe/
ſum tm̄: ſed vt lazarꝝ viderent quē
ſuſcitauit a mortuis Cogitauerūt
aūt ꝑ̇ncipes ſacerdotū vt et lazarꝝ
interficerēt: q: multi ꝓpter illum
abibāt ex iudeis: ⁊ credebāt in ihe
ſum. In craſtinū āt turba multa
que venerat ad diē feſtū cū audiſ-
ſent q: ihs venit iheroſolymā ac/
ceperūt ramos palmarꝝ ⁊ ꝓceſſe/
rūt obuiam ei et clamabāt. Oſan
na. bn̄dictꝰ qui veit in noīe dn̄i rex
iſrahel. Et inuenit ihs aſellū: ⁊ ſe/
dit ſuꝑ eū ſicut ſcriptū eſt. Noli ti/
mere filia ſyon: ecce rex tuus veit
ſedēs ſuꝑ pullū aſine. Hec nō cog
nouerūt diſcipuli eiꝰ ꝑ̇mū: ſed qn̄
glorificatꝰ eſt ihs tūc recordati ſūt
quia hec erāt ſcripta de eo ⁊ hec fe
cerūt ei. Teſtioniū ergo ꝑhibebat
turba que erat cū eo qn̄ lazarꝝ vo-
cauit de monumēto et ſuſcitauit
eū a mortuis. Propterea ⁊ obuiā
venit ei turba: quia audierunt eū
feciſſe hoc ſignū. Phariſei ergo di
xerūt ad ſemetipſos Videtis quia
nichil ꝓficimꝰ? Ecce mundus totꝰ
poſt eū abiit. Erāt āt gentiles qui
dā ex hiis q̇ aſcenderant vt adora/
rent in die feſto. Hii ergo acceſſe/
rūt ad philippū qui erat a bethſai
da galilee: ⁊ rogabāt eū dicentes.
Dn̄e volumꝰ iheſū videre. Venit
philippꝰ et dt̄ ādree. Andreas rur/
ſū et philippꝰ dixerūt iheſu Ihs āt
rn̄dit eis dicēs. Venit hora: vt cla/
rificeť filꝰ hoīs. Amē amē dico vo/
bis: niſi granū frumēti cadens in
t̄rā mortuū fuerit. ipſum ſolū ma
net. Si aūt mortuū fuerit: multū
fructum affert. Qui amat aīam
ſuā: ꝑdet eā. Et q̇ odit animā ſuā
in hoc mundo: in vitam eternam
cuſtodit eam. Si quis michi mini
ſtrat: me ſequatur. Et vbi ſū ego

illic ⁊ miniſter meus erit. Si quis
michi miſtrauerit: honorificabit
eū pater meus. Nūc aīa mea tur/
bata ē. Et qd dicā? Pater: ſaluifica
me ex hac hora. Sed ꝓpterea veni
in horā hanc. Pater clarifica no/
men tuū. Venit ergo vox de celo
dicēs. Et clarificaui: ⁊ iterꝫ clarifi/
cabo. Turba ergo que ſtabat ⁊ au
dierat: dicebat tonitruū factū eē.
Alij dicebāt. Angelus ei locutꝰ eſt.
Reſpōdit iheſus: ⁊ dixit eis. Non
ꝓpter me vox hec veīt: ſed ꝓpē vos.
Nūc iudiciū ē mundi: nūc ꝑnceps
huiꝰ mundi eijcieṫ foras. Et ego ſi
exaltatꝰ fuero a terra: oīa trahā
ad meipſum. Hoc āt dicebat ſigni
ficās qua morte eēt moriturꝰ. Reſ
pōdit ei turba. Nos audiuimꝰ ex
lege qꝛ chriſtus manet ineternū.
Et quō tu dicis oportet exaltari fi
lium hoīs? Quis ē iſte filiꝰ hoīs?
Dixit ergo eis iheſus. Adhuc mo/
dicū lumē in vobis eſt. Ambulate
dum lucē habetis: vt non tenebre
vos ꝯprehendāt. Et q̄ ābulat in te
nebris neſcit quo vadat. Dū lucē
habetis credite in lucē: vt filij lucꝭ
ſitis. Hec locutꝰ eſt iheſus: ⁊ abijt
et abſcondit ſe ab eis. Offer.
Eripe me de inimicis meis dn̄e
ad te cōfugi doce me facere volun
tatē tuam qꝛ deus meus es tu.
Hec ſacrificia nos Secreta.
oṗs deus potenti virtute munda
tos. ad ſuum faciāt puriores veni
re ꝑncipium. Per. Cō. Eru/
beſcāt et reuereātur ſimul q̄ gra/
tulātur malis meis induātur pu
dore et reuerēcia qui maligno lo/
quūtur aduerſū me. Cōplenda.
Prebeāt nobis dn̄e diuinū tua
ſancta feruorē: quo eorꝫ pariter ⁊
actu delectemur et fructu. Per.
Adiuua nos deꝰ Sup pplm.
ſalutaris noſter. ⁊ ad beneficia re
colenda: quibꝰ nos inſtaurare di/
gnatus es: tribue venire gauden
tes. P. Feria. iij. Introitus.
Nos aūt gloriari oportet in
cruce dn̄i noſtri iheſu chriſti
in quo ē ſalus vita et reſurrectio
noſtra ꝑ quē ſaluati et liberati ſu
mus. Ps. Deus miſereaṫ noſtri
et bn̄dicat nob̄ illumiet vultū ſuū
ſup nos et miſereaṫ nr̄i Nos āt.
Omnipotēs ſem- Collecta.
piterne deꝰ: da nobis ita do
minice paſſionis ſacramēta pera
gere: vt indulgēciam ꝑcipe mere
amur. Per eundem dn̄m noſtꝝ.
Lectio Iheremie prophete. xi.
In diebꝰ illis. Dixit iheremi/
as: Dn̄e: demōſtraſti michi
et ꝯgnoui: tu oſtendiſti michi ſtu/
dia eorꝫ. Et ego q̄ſi agnus māſue/
tus q̄ portatur ad victimā: et non
cognoui qꝛ cogitauerūt ſup me cō
ſilia dicētes. Venite mittamꝰ lig/
nū in panē eius: ⁊ eradamꝰ eum

de terra viuẽcium. ⁊ nomẽ eiꝰ nõ
memoretur ãplius. Tu ãt dñe ſa/
baoth q̇ iudicas iuſte ⁊ probas re/
nes et corda. videã vlcionẽ tuã ex
eis. Tibi eñ reuelaui cauſam me
am. Dñe deus meus. Grad.

Ego ãt dũ michi moleſti eẽnt idu
ebã me cilicio: et hũiliabã in ieiu/
nio aiam meam: ⁊ orõ mea i ſinu
meo ↄuertet. v. Judica dñe nocẽ
tes me expugna ĩpugnantes me
apprehẽde arma ⁊ ſcutũ: ⁊ exurge
in adiutoriũ michi. Paſſio dñi
nři ihu chriſti Scdm Marcũ. xiiij.

In illo tpe. Erat ãt paſcha: et
azyma poſt biduũ Et q̃rebãt
ſũmi ſacerdotes ⁊ ſcribe: quõ ihm
dolo tenerẽt ⁊ occiderẽt. Dicebãt
eñ. Nõ in die feſto Ne forte tumul
tus fieret populi. Et cum eẽt ihs
bethanie in domo ſymonis lepro
ſi et recũberet: venit mulier hñs
alabaſtꝝ vngẽti nardi ſpicati p̃cio
ſi. Et fracto alabaſtro: effudit ſup
caput eiꝰ. Erãt ãt q̇dã indigne fe/
rentes intra ſemetipſos: ⁊ dicen/
tes. Vt q̇d pdicio iſta vnguẽti frã
eſt? Poterat eñ vnguẽtũ iſtud ve
nundari plusq̃ȝ trecẽtis denarijs
et dari paupibus. Et fremebãt in
eam. Jhs ãt dixit. Sinite eã. Q̇d il
li moleſti eſtis? Bonũ opꝰ: opata
eſt in me. Semp ei paupes habe/
tis vobiſcum: ⁊ cũ volueritꝭ po/
teſtis illis bñfacere Me ãt ſp non
habebitis. Quod habuit hec fecit
Preuenit vngere corpꝰ meũ in ſe/
pulturã. Amẽ dico vobis: vbicũq̃ȝ
p̃dicatum fuerit euãgelium iſtud
in vniuerſo mundo: ⁊ qꝺ hec fecit
narrabit̕ i memoriã eiꝰ. Et iudas
ſcariothis vnꝰ de duodecim: abijt
ad ſummos ſacerdotes vt pderet
eum illis. Qui audientes gauiſi
ſunt: ⁊ pmiſerũt ei pecuniã ſe da/
turos. Et q̃rebat quõ illũ oportu/
ne traderet. Et p̃mo die azymoꝝ
qñ paſcha imolabãt: dicunt ei diſ
cipuli. Quo vis eamꝰ ⁊ paremꝰ ti
bi vt mãduces paſcha? Et mittit
duos ex diſcipulis ſuis: ⁊ dicit eis.
Ite in ciuitatẽ: ⁊ occurret voƀ hõ
lagenã aq̃ baiulãs. Sequimini eũ:
et quocumq̃ȝ introierit: dicite dño
domꝰ, q: magiſter dt Vbi ẽ refectõ
mea: vbi paſcha cũ diſcipulis me/
is mãducẽ? Et ipſe vobis demon/
ſtrabit cenaculum grãde ſtratũ:
et illic pate nobis. Et abierũt diſci
puli eiꝰ ⁊ venerunt in ciuitatẽ: et
inuenerũt ſicut dixerat illis. ⁊ pa/
rauerunt paſcha. Veſpe ãt facto:
venit cũ duodecim Et diſcumbẽti
bus eis: ⁊ mãducãtibꝰ ait iheſus.
Amẽ dico vobis: q̇a vnꝰ ex vobis
me tradet. q̇ mãducat mecũ. At il/
li ceperũt ↄtriſtari et dicere ei ſin/
gillatim. Nunq̇d ego? Qui ait ill̕.
Vnꝰ ex duodecĩ q̇ intingit mecum
manum in catino. Et filiꝰ q̇dem

hominis vadit: ſicut ſcriptũ eſt de
eo. Ve aũt homini illi: ꝑ quẽ filiꝰ
hoīs tradet̉. Bonũ erat ei: ſi nõ eſ
ſet natus hõ ille. Et mãducantibꝰ
illis: accepit iheſus panẽ. ⁊ bene/
dicens fregit. ⁊ dedit eis ⁊ ait. Su
mite. Hoc ẽ corpus meũ. Et accep
to calice. gracias agens dedit eis.
Et biberũt ex illo omnes. Et ait il
lis. Hic eſt ſanguis meus noui te/
ſtamenti: qui pro multis effunde
tur. Amen dico vobis: qꝛ iam non
bibam de geniminie vitis vſqꝫ in
diem illum. cum illud bibam no/
uum in regno dei. Et hymno dic-
to: exierunt in mõtem oliuarum.
Et ait eis iheſus. Omnes ſcanda
lizabimini in me ĩ nocte iſta: quia
ſcriptum eſt. Percuciam paſtorẽ:
et diſpergentur oues. Sed poſtea
q̃ꝫ reſurrexero: p̄cedam vos in ga
lileam. Petrus autẽ ait ei. Et ſi õ/
nes ſcandalizati fuerint: ſed non
ego. Et ait illi iheſus. Amen dico
tibi: quia tu hodie in nocte hac. pͥ/
uſq̃ꝫ bis gallus vocẽ dederit: ter
me es negaturus. At ille amplꝰ
loquebat̉. Et ſi oportuerit me ſi/
mul cõmori tibi: nõ te negabo. Si
militer autẽ et omnes dicebãt. Et
veniũt in prediũ cui nomẽ gethze-
mani: et ait diſcipulis ſuis. Sede/
te hic: donec orẽ. Et aſſumpſit pe/
trum et iacobũ et iohannẽ ſecum
et cepit pauere et tedere. Et ait il-
lis. Triſtis eſt anima mea vſqꝫ ad
mortem. Suſtinete hic: et vigila/
te. Et cum proceſſiſſet paululum:
procidit ſuper terram et orabat.
vt ſi fieri poſſet tranſiret ab eo ho
ra. et dixit. Abba pater omnia tibi
poſſibilia ſunt: transfer calicẽ hũc
a me. Sed non qđ ego volo: ſed qđ
tu. Et venit. et inuenit eos dormi
entes: et ait petro. Symõ dormis
nõ potuiſti vna hora vigilare me
cum? Vigilate et orate: vt non in/
tretis in temptacionẽ. Spiritus
quidem ꝓmptus eſt: caro autem
infirma. Et iterum abiens: ora/
uit eũdem ſermonem dicens. Et
reuerſus denuo: inuenit eos dor/
mientes. Erant eñ oculi eoꝝ gra
uati: ⁊ ignorabãt quid reſponde/
rent ei. Et venit tercio: et ait illis.
Dormite iam: et requieſcite. Suf
ficit. venit hora: ecce tradetur filiꝰ
homīs in manꝰ peccatoꝝ. Surgi
te. eamꝰ. Ecce qui me tradet: pro/
pe eſt. Et adhuc eo loquẽte: venit
iudas ſcharioth vnꝰ de duodecim
et cũ eo turba multa cũ gladijs et
lignis miſſi a ſũmis ſacerdotibꝰ ⁊
a ſcribis ⁊ a ſenioribꝰ. Dederat ãt
traditor eiꝰ ſignũ eis dicẽs. Quẽ/
cũqꝫ oſculatꝰ fuero. ipſe eſt tenete
eũ. ⁊ ducite eũ caute. Et cũ veniſſꝫ
ſtatĩ accedens ad eũ ait. Rabbi. Et
oſculatꝰ eſt eũ. At illi manꝰ iniece/
rũt in eũ: ⁊ tenuerũt eũ. Vnꝰ ãt de

circumſtantib⁹ educens gladium
pcuſſit ſeruum ſummi ſacerdotis
et amputauit illi auriculam. Et
reſpõdens iheſus: ait illis. Tanq̃
ad latronẽ exiſtis cũ gladijs ꝛ lig/
nis ↄp̃rehẽdere me. Quotidie erã
apud vos in tẽplo docẽs: ꝛ nõ me
tenuiſtis. ſed vt adimpleãtur ſcri
pture. Tunc diſcipuli ei⁹ relinquẽ
tes eũ oẽs fugerũt. Adoleſcẽs aũt
quidã ſequebat̃ eũ: amictus ſyn/
done ſuper nudo. et tenuerũt eũ.
At ille reiecta ſyndone: nud⁹ ꝓfu/
git ab eis. Et adduxerũt iheſũ ad
ſummũ ſacerdotẽ: ꝛ cõuenerunt
oẽs ſacerdotes ꝛ ſcribe et ſeniores
Petrus ãt a longe ſecut⁹ eſt eũ: vſ
q̃ intro in atriũ ſummi ſacerdot̃.
Et ſedebat cũ miniſtris et calefa/
ciebat ſe ad ignẽ. Summi vero ſacer
dotes ꝛ oẽ cõſiliũ querebãt aduer
ſus iheſũ teſtimoniũ vt eũ morti
traderẽt: nec inueniebãt. Multi
eñ falſum teſtimoniũ dicebãt ad
uerſus eũ: ꝛ cõueniẽcia teſtimoĩa
nõ erãt. Et q̃dam ſurgẽtes: falſũ
teſtimoniũ q̃rebãt aduerſus eum
dicẽtes. Quoniã nos audiuimus
eũ dicentẽ: ego diſſoluã tẽplũ hoc
manufactũ. ꝛ poſt triduum aliud
nõ manufactũ edificabo. Et non
erat cõueniẽs teſtimoniũ illoꝝ. Et
exurgẽs ſumm⁹ ſacerdos in medi
um: interrogauit iheſum dicens.
Nõ reſpõdes quicq̃ ad ea que tibi
obijciũtur ab hijs? Ille ãt tacebat
et nichil reſpondit. Rurſum ſum-
mus ſacerdos interrogabat eũ: ꝛ
dixit ei. Tu es chriſtus fili⁹ dei bene
dicti? Ihs ãt: dixit illi. Ego ſum. Et
videbitis filiũ hoĩs a dextris ſedẽ
tem virtutis dei et veniẽtem ĩ nu
bibus celi. Summus ãt ſacerdos ſci
dens veſtimẽta ſua: ait. Quid ad
huc deſideramus teſtes? Audiſtis
blaſphemiã. q̃d vobis videt̃? Qui
oẽs condẽpnauerũt eũ eſſe reum
mortis. Et ceperũt q̃dã cõſpuere
eũ. ꝛ velare faciẽ eius. ꝛ colaphis
eũ cedere et dicere ei. Prophetiza
Et miniſtri alapis eũ cedebãt. Et
cũ eſſet petr⁹ in atrio deorſum: ve
nit vna ex ancillis ſummi ſacerdo
tis. Et cũ vidiſſet petꝝ calefacien/
tem ſe: aſpiciẽs illũ ait. Et tu cum
iheſu nazareno eras. At ille nega
uit dicẽs. Neq̃ ſcio: neq̃ noui q̃d di
cas. Et exijt foras ante atriũ ꝛ gal
lus cãtauit. Rurſus ãt cũ vidiſſet
illũ ancilla: cepit dicere circũſtãti/
bus. Quia hic ex illis ẽ. At ille iterꝝ
negauit. Et poſt puſillũ rurſus q̃
aſtabãt dicebant petro. Vere ex il
lis es. Nã et galileus es. Ille ãt ce
pit anathematizare et iurare: q̃a
neſcio hominẽ iſtũ quẽ dicitis. Et
ſtatim iterum gallus cantauit.
Et recordat⁹ eſt petrus verbi q̃d
dixerat ei iheſus: priuſq̃ gallus
cantet bis. ter me negabis: ꝛ cepit

flere. Et confeſtim mane conſiliũ
facientes ſummi ſacerdotes cum
ſenioribus et ſcribis et vniuerſo
conſilio vincientes iheſum duxe/
runt et tradiderunt pplato. Et in
terrogauit eum pplatus. Tu es
rex iudeoꝝ? At ille reſpondens ait
illi. Tu dicis. Et accuſabãt eũ ſum
mi ſacerdotes in multis. Pplatꝰ
autem rurſum interrogauit eũ:
dicens. Non reſpondes quicꝙ̃ Vi
de in quantis te accuſant. Iheſus
autem ampliꝰ nichil reſpõdit ita
vt miraretur pplatus. Per diem
autẽ feſtũ dimittere ſolebat illis
vnũ ex victis quemcũꝙ petiſſent.
Erat autẽ qui dicebaẗ barrabas
qui cum ſedicioſis erat vinctꝰ qui
in ſedicione fecerat homicidiũ. Et
cum aſcendiſſet turba cepit roga/
re ſicut ſemꝑ faciebat illis. Ppla/
tus ãt reſpondit eis: et dixit. Vul/
tis dimittam vobis regẽ iudeoꝝ.
Sciebat eĩm. ꝙ per inuidiã tradi/
diſſent eũ ſummi ſacerdotes. Põ/
tifices autẽ concitauerũt turbam
vt magis barrabã dimitteret eis
Pplatus aũt iteꝝ reſpõdens: ait
illis. Quid ergo vultis: faciã regi
iudeoꝝ? At illi iteꝝ clamauerunt.
Crucifige eũ. Pplatus vero: dice
bat eis. Quid eĩm mali fecit? At illi
magis clamabãt. Crucifige eum.
Pplatꝰ aũt volens populo ſatiſfa
cere: dimiſit illis barrabã. ⁊ tradi
dit iheſum flagellis ceſũ vt cruci/
figeret. Milites ergo preſidis du/
xerũt eũ intro in atriũ ꝓtorij: ⁊ cõ
uocãt totam cohortẽ. Et induunt
eũ purpura: et ipõnũt ei plecten/
tes ſpineã coronã ⁊ ceperũt ſalu/
tare eũ. Aue rex iudeoꝝ. Et ꝑcucie
bant caput eius arũdine: ⁊ cõſpu
ebant eũ. Et ponẽtes genua ado/
rabãt eum. Et poſtꝙ̃ illuſerũt ei:
exuerunt illũ purpura ⁊ induerũt
illũ veſtimẽtis ſuis. ⁊ educunt il/
lum vt crucifigerẽt eum Et anga
riauerũt pretereũtem quẽpiã ſy/
monem cyreneũ venientẽ de vil/
la: patrẽ alexãdri et rufi. vt tolle/
ret crucẽ eius. Et ꝑducũt illũ i gol
gatha locũ: qđ eſt interꝓtatũ cal/
uarie locꝰ. Et dabãt ei bibere myr
ratũ vinũ: ⁊ nõ accepit. Et crucifi
gẽtes eũ diuiſerũt veſtimenta eiꝰ
mittẽtes ſortẽ ſuꝑ eis: qˢ qđ tolle/
ret Erat ãt hora tercia: ⁊ crucifixerũt
eũ. Et erat titulꝰ cauſe eiꝰ inſcrip/
tꝰ: rex iudeoꝝ. Et cũ eo crucifigũt
duos latrones vnũ a dextris ⁊ a/
liũ a ſiniſtris eiꝰ. Et adĩpleta ẽ ſcrip
tura q̃ dĩt Et cũ iniqs reputatꝰ ẽ Et
ꝑtereũtes blaſphemabãt eũ mo/
uẽtes capita ſua. ⁊ dicẽtes Vach q̃
deſtruit tẽplũ dei ⁊ i tribꝰ diebꝰ edi
ficat: Saluũ fac teipm deſcẽdẽs d
cruce. Simil ⁊ ſũmi ſacerdotes lu/
dẽtes ad alterutꝝ cũ ſcrib dicebãt
Alios ſaluos fecit: ſeipm nõ pt ſal

nū facere. chriſtꝰ rex iſrľ deſcēdat
nūc de cruce: vt videamꝰ ⁊ creda/
mus. Et q̇ cū eo crucifixi erāt: ꝯui/
ciabāť ei. Et facta hora ſexta: tene
bre facte ſūt ꝑ totam terram vſqꝫ
in horā nonā. Et hora nona: excla
mauit iheſus voce magna dicens
Helop: helop: lamazabathani?
Quod eſt interpretatū. Deus me
us: deus meus: vt quid dereliq̄ſti
me? Et quidā de circūſtantibꝰ au/
dientes: dicebāt. Ecce helpam vo/
cat. Currens autē vnꝰ ⁊ implens
ſpongiā aceto. circūponēſqꝫ cala/
mo potū dabat ei dicens. Sinite:
videamꝰ ſi veniat helpas ad depo
nēdum eū. Iheſus aūt emiſſa vo/
ce magna: expirauit. ✠ Et velū
templi ſciſſum eſt in duo: a ſurſū
vſqꝫ deorſum. Videns autem cen
turio q̇ ex aduerſo ſtabat. quia ſic
clamās expiraſſet: ait. Vere: hō h̄
filius dei erat. Erant aūt ⁊ mulie
res de lōge aſpiciētes: inť q̄s erat
maria magdalene: ⁊ maria iaco/
bi minoris ⁊ ioſeph mater ⁊ ſalome
Et cū eēt in galilea: ſeq̄bāť eum: ⁊
miſtrabāt ei. Et alie multe: que ſi
mul cū eo aſcēderāt iheroſolymā

Et cum iam **Euangelium.**
ſero factū eſſet: quia erat pa
raſceue qđ eſt ante ſabbatū: veīt
ioſeph ab arimathia nobilis de/
curio. qui ⁊ ipſe erat expectās reg
nū dei. Et audacter ītroiuit ad ꝑꝑ
latum: ⁊ petijt corpus iheſu. Py/
latus aūt: mirabatur ſi iā obiſſet
Et accerſito centurione: interro/
gauit eū ſi iam mortuus eſſet. Et
cū cognouiſſet a cēturione: dona/
uit corpus ioſeph. Ioſeph āt mer
catus ſyndonē: ⁊ deponens eū in
uoluit ſyndone: ⁊ poſuit eū in mo
numēto quod erat exciſum in pe/
tra. Et aduoluit lapidē ad oſtium
monumenti. **Offer.** Cuſtodi
me de manu peccatoris. et ab ho/
minibꝰ iniquis eripe me domine.

Sacrificia nos q̄s **Secreta.**
dn̄e ꝓpenſiꝰ iſta reſtaurēt. que me
dicinalibꝰ ſunt inſtituta ieiunijs.
Per dn̄m. **Cō.** Aduerſum me
exercebātur qui ſedebāt in porta
et in me pſallebāt q̇ bibebāt vinū
ego vero oracionē meā ad te dn̄e
tp̄s bn̄placiti deꝰ in multitudine
miſericordie tue. **Complenda.**
Sāctificacionibꝰ tuis op̄s deꝰ et
vicia nr̄a curenť: et remedia nob
ſempiťna ꝓueniāt. P. **Sup pplz.**
Tua nos miſericordia deꝰ. et ab
oī ſurrepcione vetuſtatis expur/
get: ⁊ capaces ſancte nouitatis ef
ficiat. P. **Feria. iiij. Introitus.**

In noīe dn̄i oīe genu flecta
tur celeſtiū terreſtriū ⁊ infer
noꝝ q꞉ dn̄s factꝰ ē obediēs vſqꝫ ad
mortē: mortē āt crucꝭ ideo dn̄s ih̄s
chriſtꝰ in gloria ē dei patris. **Ps.**
Dn̄e exaudi orōnē meā et clamor

meus ad te veniat. Sine D nſ
vo. O remꝰ Flecta. L euate.
P reſta queſumꝰ Collecta.
omnipotens deꝰ. vt qui nrīs
exceſſibꝰ inceſſanter affligimur ꝑ
vnigeniti tui paſſionē liberemur
Qui tecum viuit et regnat.

Lectio yſaie prophete. lxiij.

H ec dicit dn̄s deus. Dicite fi/
lie ſyon. Ecce ſaluator tuus
venit. et merces eiꝰ cū eo. Quis ē
iſte q̄ venit de edom: tinctis veſti/
bus de boſra: Iſte formoſus in ſto
la ſua: gradiēs in multitudine for
titudinis ſue. Ego q̄ loquor iuſticiā:
et ꝓpugnator ſū ad ſaluādū. Qua
re ergo rubꝝ ē indumentū tuū. ꝛ
veſtimēta tua ſicut calcāciū in tor
culari: Torcular calcaui ſolꝰ: et de
gentibꝰ nō ē vir mecū. Calcaui e/
os in furore meo: ꝛ ꝯculcaui eos ī
ira mea. Et aſpſus ē ſanguis eoꝝ
ſuꝑ veſtimēta mea: ꝛ oīa indumē
tā mea inq̄naui. Dies enī vlciōis
in corde meo: ānus retributionis
mee veīt. Circūſpexi ꝛ nō erat au/
xiliator: q̄ſiui ꝛ nō fuit q̄ adiuuar꞉
Et ſaluauit michi brachiū meū: ꝛ
indignacio mea ipſa auxiliata eſt
michi. Miſeracionū dn̄i recorda/
bor: laudē dn̄i ſuꝑ oībꝰ q̄ reddidit
nobis dn̄s deus noſter. Grad.

N e auertas faciē tuā a puero tuo
q̄m tribulor velocit̄ exaudi me V.
Saluū me fac deꝰ q̄m intrauerūt
aq̄ vſq꞉ ad aīam meā infixus ſum
in limo ꝓfundi ꝛ nō ē ſubſtancia.
Hic dr̄ D n̄s vo. O remꝰ. F lec
tamꝰ ge. L euate. Collecta.

D eus q̄ ꝓ nobis filiū tuū cru/
cis patibulū ſubire voluiſti
vt inimici a nobis expelleres pote/
ſtatē concede nobis famulis tuis
vt reſurrectiōis eiꝰ graciā ꝯſequa
mur. P. eūd

Lcō yſaie ꝓphe. liij.

I N diebus illis. Dixit yſaias.
Dn̄e q̄s credidit auditui nr̄o
et brachiū dn̄i cui reuelatū eſt. Et
aſcēdit ſicut virgultū corā eo et ſi/
cut radix de terra ſiciēti. Et nō eſt
ſpecies ei neq꞉ decor: ꝛ vidimꝰ eū ꝛ
nō erat aſpectꝰ. Et deſiderauimꝰ
eū deſpectum ꝛ nouiſſimū viroꝝ
virū doloꝝ et ſcientē infirmitatē
Et quaſi abſcōditus vultꝰ eius et
deſpectꝰ: vn̄ nec reputauimus eū
Vere lāguores nr̄os ipſe tulit. et
dolores nr̄os ipē portauit. Et nos
putauimꝰ eū q̄ſi leproſū et ꝑcuſſū
a deo ꝛ hūiliatū. Ipē āt vulneratꝰ
eſt ꝓpt̄ iniq̄tates nr̄as. attritꝰ ē ꝓpt̄
ſcelera nr̄a Diſciplia pacis nr̄e ſu
ꝑ eū: ꝛ liuore eiꝰ ſanati ſumꝰ Oēs
nos q̄ſi oues errauimꝰ: vnuſq̄ſq꞉
in viā ſuā declinauit. ꝛ poſuit ī eo
dn̄s iniq̄tatē oīm nr̄m. Oblatꝰ eſt
q꞉ ipſe voluit: ꝛ nō aꝑuit os ſuum
Sicut ouis ad occiſionē ducet̄: ꝛ q̄
ſi agnꝰ corā tōdēte ſe obmuteſcet.
et non aperiet os ſuū. De āguſtia

et de iudicio ſublatus eſt:genera/
cionem eius quis enarrabit? Ca
abſciſus ē de terra viuēcium Pro
pter ſcelꝰ populi mei percuſſi eū:
et dabit impios pro ſepultura. et
diuites pro morte ſua: eo ꝙ iniq/
tatem nō fecerit.nec dolꝰ fuerit in
ore eius.Et dominꝰ voluit ꝯtere/
re eū:in infirmitate. Si poſuerit
ꝓ peccato aiam ſuā. videbit ſemē
longeuū:⁊ volūtas dn̄i in manu
eius dirigetꝰ.ꝓ eo ꝙ tradidit i mor
tem aiam ſuā.⁊ cū ſceleratꝭ repu/
tatus ē.Et ipē peccata multoꝝ tu
lit et ꝓ tranſgreſſoribus orauit vt
non perirēt. Jheſus chriſtus dn̄s
noſter. Tractus.

D n̄e exaudi oracionē meā. et cla
mor meꝰ ad te veniat. v. Ne auer
tas faciem tuā a me in quacumqꝫ
die tribulor inclina ad me aurem
tuā. v. In quacūqꝫ die inuocaue
ro te velociter exaudi me. v. Qa
defecerūt ſicut fumꝰ dies mei ⁊ oſ
ſa mea ſicut in frixorio cōfrixa ſūt
v. Percuſſus ſum vt fenū ⁊ aruit
cor meū quia oblitꝰ ſum māduca/
re panē meū. v. Tu exurgēs dn̄e
miſereberis ſyon quia venit tēpꝰ
miſerēdi eiꝰ. Paſſio dn̄i nr̄i ihe
ſu chriſti Scd̄m Lucam.xxij.

I N illo tēpore. Appropinq̄bat
dies feſtus azymoꝝ:qui dici/
tur paſcha.Et q̄rebāt pn̄cipes ſa/
cerdotū et ſcribe:quō iheſū interfi
cerent.Timebāt vero plebem.In
trauit āt ſathanas i iudā q̄ ꝯgno/
minabatꝰ ſcharioth:vnū de duode
cim.Et abijt et locutꝰ eſt cū pn̄cipi
bus ſacerdotū et magiſtratibus.
quēadmodū illū traderet eis.Et
gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniā
illi dare.Et ſpopondit.Et q̄rebat
oportunitatē:vt traderet illum ſi
ne turbis.Venit aūt dies azymo-
rū:in q̄ neceſſe erat occidi paſcha:
et miſit petrū et iohānem dicens.
Eūtes parate nob̄ paſcha vt mā-
ducemꝰ.At illi dixerūt Vbi vis pa
remꝰ? Et dixit ad eos. Ecce introe
untibꝰ vobis in ciuitatē: occurret
vobis hō amphorā aque portans
Sequimini eū in domū in quā in
trat: ⁊ dicetis patrifamalias do/
mus.Dicit tibi magiſter. Vbi eſt
diuerſoriū:vbi paſcha cū diſcipu/
lis meis māducem? Et ipſe oſten/
det vob̄ cenaculū magnū ſtratū:
et ibi parate. Eūtes āt inuenerūt
ſicut dixit illis:⁊ parauerūt paſcha
Et cū facta eſſet hora diſcubuit:⁊
duodeci apl̄i cū eo.Et ait illis. De
ſiderio deſideraui hoc paſcha mā
ducare vobiſcū:āteqꝫ paciar. Di/
co eī vob̄:q2 ex h̄ nō māducabo illō
donec ipleatꝰ i regno dei.Et accep/
to calice:grās egit ⁊ dixit.Accipite
et diuidite intꝰ vos.Dico eī vobis:
ꝙ nō bibā de generatiōe vitis. do
nec regnū dei veniat. Et accepto

pane:gracias egit et fregit. et de/
dit eis dicens Hoc eſt corpus meū
quod pro vobis datur. Hoc facite
in meam cōmemoracionē. Simi/
liter et calicē: poſtq̄ȝ cenauit dicēs
Hic eſt calix nouū teſtamentū in
ſanguine meo qui pro vobis fun/
detur. Verūtamen. Ecce manus
tradentis me: mecū eſt in menſa.
Et quidem filius homis ſcdm ꝙ
diffinitū eſt vadit Verūtamen ve
homini illi per quē tradet᷑. Et ipſi
ceperunt querere inter ſe: quis eſ
ſet ex eis q̄ hoc facturus eſſet. Fac/
ta eſt autē et contencio inter eos:
quis eoꝝ videret᷑ eſſe maior. Dixit
autē eis. Reges gēcium dominā/
tur eoꝝ: et qui poteſtatem habēt
ſuper eos benefici vocātur. Vos
autē non ſic. Sed qui maior eſt in
vobis: fiat ſicut iunior: ⁊ qui p̄de/
ceſſor eſt ſicut miniſtrator. Nā q̄s
maior ē. qui recūbit an qui mini/
ſtrat? Nonne qui recumbit? Ego
autē in medio veſtꝝ ſum ſicut qui
miniſtrat. Vos āt eſtis qui ꝑman
ſiſtis mecū in tēptacionibꝰ meis.
Et ego diſpono vobis ſicut diſpo/
ſuit michi pat᷑ meꝰ regnū: vt eda/
tis et bibatis ſuꝑ mēſam meā in
regno meo: ⁊ ſedeat̄ ſuꝑ thronos
iudicātes duodecī tribꝰ iſrl̄. Ait āt
dominus ſymoni. Symō: ecce ſa
thanas expetiuit vos: vt cribraret
ſicut triticum Ego autem rogaui
pro te: vt non deficiat fides tua. et
tu aliquādo cōuerſus ꝯfirma fra
tres tuos. Qui dixit ei. Domīe te/
cum paratus ſum et in carcerem
et in mortē ire. Et ille dixit. Dico
tibi petre: non cantabit hodie gal
lus donec ter abneges noſſe me.
Et dixit eis. Quando miſi vos ſi/
ne ſacculo et pera et calciamētis:
nūquid aliquid defuit vobis? At
illi dixerunt. Nichil. Dixit ergo e/
is. Sed nūc qui habet ſacculū: tol
lat ſimilit᷑ et peram. Et qui nō ha
bet vendat tunicā ſuam: et emat
gladium. Dico eñ vobis. quoniā
adhuc hoc qd̓ ſcriptum ē oportet i
pleri in me: et ꝙ cum iniquis de/
putatus eſt. Etenī ea que ſunt de
me finem habēt. At illi dixerunt.
Domīe: ecce gladij duo hic. At ille
dixit eis. Satis ē Et egreſſus ibat
ſcdm conſuetudinē in mōtem oli/
uarū. Secuti ſunt aūt illum: ⁊ diſ
cipuli. Et cū perueniſſet ad locū.
Dixit illis Orate: ne intretis i tēp
tacionē. Et ipſe auulſus ē ab eis:
q̄ȝtū iacꝰ eſt lapidis. Et poſitis ge
nibus: orabat dicēs. Pater ſi vis
transfer calicē iſtū a me. Verun/
tamen non mea volūtas: ſed tua
fiat. Apparuit aūt illi angelus de
celo: cōfortās eum. Et factus in a/
gonia: prolixius orabat. Et factꝰ ē
ſudor eius ſicut gutte ſanguinis:
decurrentis in terrā. Et cum ſur/

rexiſſet ab orõne et veniſſet ad diſ
cipulos ſuos: inuenit eos dormiẽ
tes pre triſticia et ait illis. Quid
dormitis? Surgite orate: ne intre/
tis in temptacionẽ. Adhuc eo lo/
quente: ecce turba et qui vocaba/
tur iudas vnus de duodeci ante/
cedebat eos: et appropiquauit ihe
ſu vt oſcularetur eũ. Jheſus autẽ
dixit illi. Juda oſculo filiũ homis
tradis? Videntes autẽ hij q̄ circa
ipſum erant qđ futuꝝ erat: dixe/
runt ei. Domīe ſi percutim⁹ ī gla
dio? Et percuſſit vnus ex illis ſer/
uũ principis ſacerdotũ: et ampu/
tauit auriculã eius dexteram. Reſ
pondens aũt iheſus ait. Sinite vſ
qꝫ huc. Et cum tetigiſſet auriculã
eius: ſanauit eũ. Dixit aũt iheſus
ad eos qui venerãt ad ſe ꝑncipes
ſacerdotum et magiſtrat⁹ templi
et ſeniores. Quaſi ad latronem ex
iſtis cum gladijs et fuſtibus cum
quotidie vobiſcũ fuerim in tẽplo:
non extendiſtis manus in me. Sꝫ
hec eſt hora veſtra: et poteſtas te/
nebraꝝ. Cõprehendẽtes autẽ eũ:
duxerunt ad domũ ꝑncipis ſacer/
dotũ. Petr⁹ vero ſeq̄bat eũ a lõge
Accenſo aũt igne in medio atrio ⁊
circũſedẽtib⁹ illis: erat petr⁹ ī me
dio eoꝝ. Quẽ cũ vidiſſet ancilla q̄/
dã ſedentẽ ad lumẽ ⁊ eũ fuiſſet in/
tuita: dixit. Et hic cũ illo erat. At il
le negauit eũ dicẽs. Mulier nõ no
ui illũ. Et poſt puſillũ: alius vidẽs
eũ. dixit. Et tu de illis es. Petr⁹ ve/
ro ait. O homo nõ ſum. Et inter/
uallo facto quaſi hore vnius: ali⁹
quidam affirmabat dicens. Vere
et hic cũ illo erat. Nam et galileus
eſt. Et ait petrus. Homo: neſcio
quid dicis. Et continuo adhuc illo
loquẽte: cãtauit gallus. Et cõuer
ſus dñs reſpexit petꝝ. Et recorda/
tus ẽ petrus verbi dñi ſicut dixe/
rat: quia priuſq̄ꝫ gallus cantet ter
me negabis. Et egreſſus foras pe
trus. fleuit amare. Et viri q̄ tene/
bant eũ: illudebãt ei cedentes. Et
velauerũt eũ: ⁊ percuciebãt faciẽ
eius: ⁊ interrogabãt eũ dicentes.
Prophetiza. q̇s eſt qui te percuſſit
Et alia multa blaſphemãtes dice
bant in eũ. Et vt fact⁹ eſt dies: con
uenerũt ſeniores plebis et princi/
pes ſacerdotũ et ſcribe: et duxerũt
illũ in conſiliũ ſuum dicentes. Si
tu es chriſtus: dic nobis. Et ait il/
lis. Si vobis dixero: non credetis
michi. Si aũt et iterrogauero: nõ
reſpõdebitis michi. neqꝫ dimittet̄
Ex hoc aũt: erit fili⁹ hoīs ſedens a
dextris virtutis dei. Dixerũt aũt
oẽs. Tu ergo es fili⁹ dei? Qui ait.
Vos dicit̄: qꝛ ego ſũ. At illi dixerũt
Qd adhuc deſideram⁹ teſtioniũ?
Ipſi ei audiuim⁹ de ore ei⁹. Et ſur/
gẽs oĩs mĺtitudo eoꝝ: duxerẽt illũ
ad pylatũ. Ceperẽt ãt accuſare illũ

dicentes. Hunc inuenimꝰ ſubuer
tentē gētem noſtram et prohiben
tem tributa dari ceſari. et dicentē
ſe chriſtum regē eſſe Pylatus aūt
interrogauit eū dicēs. Tu es rex
iudeoꝝ? At ille reſpōdens ait. Tu
dicis. Ait aūt pylatus ad p̊ncipes
ſacerdotū: et turbas. Nichil inue-
nio cauſe: in hoc homīe. At illi in-
ualeſcebāt dicētes. Cōmouit po-
pulum docēs per vniuerſam iu-
deam: et incipiens a galilea vſq̄
huc. Pylatus aūt audiens galile
am: interrogauit ſi homo galile-
us eſſet. Et vt cognouit ꝙ de hero
dis poteſtate eēt: remiſit eū ad he
rodem qui et ipſe iheroſolymis e-
rat illis diebus Herodes aūt viſo
iheſu: gauiſus eſt valde. Erat eīn
ex multo tp̄e cupiēs videre eū: eo
ꝙ audierat multa de illo: ⁊ ſpera
bat ſignū aliqͦd videre ab eo fieri.
Interrogabat āt illū multis ſmo
nibus. At ipſe nichil illi reſponde-
bat. Stabāt etiā p̊ncipes ſacerdo
tū et ſcribe ꝯſtāter accuſantes eū.
Spreuit āt illū herodes cū exerci-
tu ſuo: ⁊ illuſit indutū veſte alba
et remiſit ad pylatū. Et facti ſunt
amici herodes ⁊ pylatꝰ in ipa die:
nā antea inimici erāt adinuicē Py
latꝰ āt ꝯuocatis p̊ncipibꝰ ſacerdo
tū ⁊ magiſtratibꝰ ⁊ plebe: dixit ad
illos. Obtuliſtis michi hūc hoīem
q̄ſi auertentē ꝓplm: ⁊ ecce ego corā

vobis iterrogās nullā cauſam in
uenio in hoīe iſto: ex hijs in q̄bus
eū accuſatis: ſed neq̄ herodes Nā
remiſi vos ad illū: ⁊ ecce nichil di-
gnū morte actū ē ei. Emēdatū er-
go illū dimittā. Neceſſe aūt habe-
bat dimittere eis ꝑ diē feſtū vnū.
Exclamauit āt ſimul vniūſa tur-
ba dicēs. Tolle hūc ⁊ dimitte nob
barrabā. Qui erat ꝓpter ſedicio-
nē quandā factā in ciuitate et ho-
micidiū: miſſus in carcerē. Iterū
aūt pylatꝰ locutꝰ ē ad illos: volēs
dimittere ihm At illi ſuccl amabāt
dicētes. Crucifige crucifige illū Il
le āt tercio dixit ad illos. Quid eīn
mali fecit iſte? Nullā cauſā mortꝭ
inuenio in eo. Corripiā ergo illū:
et dimittā. At illi inſtabāt vocibꝰ
magnis: poſtulātes vt crucifige-
ret. Et inualeſcebāt voces eoꝝ. Et
pylatꝰ adiudicauit fieri peticionē
eoꝝ. Dimiſit āt illis eū qui ꝓpt̄ ho-
micidiū ⁊ ſedicionē miſſus fuerat
in carcerē quē petebāt: ihm vero
tradidit volūtati eoꝝ. Et cū duce-
rēt eū: apphēderūt ſymonē quēdā
cyrenēſem veniētē de villa: ⁊ ipo-
ſuerūt illi crucē portare pꝰ ihm Se
q̄bat āt illū multa turba ꝓplī ⁊ mu
lieꝝ q̄ plāgebāt ⁊ lamentabāt eū.
Cōuerſus āt ad illas ihs dixit. Fi-
lie ihrlm nolite flere ſup me: ſꝫ ſup
voſipſas flete ⁊ ſup filios veſtros
Qm̄ ecce veniēt dies in q̄bꝰ dicent

Beate ſteriles: ⁊ vētres q̄ non ge
nuerūt: ⁊ vbera q̄ nō lactauerūt.
Tūc incipient dicere mōtibus ca/
dite ſup nos: ⁊ collibꝰ operite nos
Quia ſi in viridi ligno hec faciūt:
in arido quid fiet? Ducebātur āt
et alij duo nequā cū eo vt interfice
rentur. Et poſtq̄ venerūt in locū
q̄ui vocatur caluarie ibi crucifixe
runt eū. Et latrones: vnū a dextr̄
et aliū a ſiniſtris. Jheſus aūt dice
bat. Pater dimitte illis: non ei ſci
unt q̄d faciūt. Diuidētes vero ve/
ſtimēta eius: miſerunt ſortes. Et
ſtabat populꝰ expectās: ⁊ deride/
bant illū principes cū eis dicētes.
Alios ſaluos fecit: ſeipſum ſaluū
faciat ſi hic ē chriſtus dei electꝰ. Il/
ludebāt aūt ei et milites: acceden/
tes ⁊ acetū offerētes illi dicentes.
Si tu es rex iudeoꝝ: ſaluum te fac
Erat āt et ſupſcripcio ſcripta ſup
illū: lr̄is grecis ⁊ latinis ⁊ hebrai/
cis Hic ē rex iudeoꝝ Vnꝰ āt de hijs
q̄ pēdebant latronibꝰ blaſphema
bat eū: dicēs. Si tu es chriſtꝰ ſaluū
fac teipm̄ ⁊ nos. Rn̄dēs āt alt̄ icre
pabat illū dicēs. Neq̄ tu times de
um: q̄ i eadē dāpnacōe es Et nos
q̄dē iuſte: nā digna fact̄ recipimꝰ
h̄ vo nichil mali geſſit. Et dicebat
ad ihm̄. Dn̄e: memēto mei dū ve/
neris i regnū tuū. Et dixit illi ih̄s.
Amē dico tibi: hodie mecū eris in
paradyſo. Erat āt fere hora ſexta. et
tenebre facte ſunt in vniuerſa ter
ra: vſq̄ in horā nonā. Et obſcura-
tus ē ſol et velū templi ſciſſum eſt
medium. Et clamās voce magna
iheſus ait. Pater in manꝰ tuas cō
mēdo ſpiritū meū. Et hec dicēs ex
pirauit ✠ Vidēs āt cēturio q̄d fa
ctū fuerat glificauit deū dicēs. Ve
re h̄ hō iuſtꝰ erat. Et oīs turba eo-
rū q̄ ſimul aderant ad ſpectaculū
iſtud. ⁊ videbāt q̄ fiebant: ꝑcutien
tes pectora ſua reuertebāt̄. Sta/
bant āt oēs noti eiꝰ a lōge: ⁊ muli
eres q̄ ſecute erāt eū a galilea hec
videntes. Euangelium.

Et ecce vir noīe ioſeph q̄ erat
decurio vir bonꝰ ⁊ iuſtꝰ. hic
nō ꝯſenſerat ꝯſilio ⁊ actibꝰ eoꝝ ab
arimathia ciuitate iudee: q̄ expec
tabat ⁊ ipſe regnū dei Hic acceſſit
ad pylatū et pecijt corpꝰ iheſu. Et
depoſitū inuoluit ſyndone: ⁊ poſu/
it eū in monumēto exciſo. In quo
nondū q̄ſq̄ poſitus fuerat. Off.
Dn̄e exaudi orōnē meā ⁊ clamor
meꝰ ad te ꝑueniat. Secreta.
Purifica nos miſericors deꝰ. vt
eccleſie tue p̄ces q̄ tibi grate ſunt.
pia mūera deferētes fiant expiatꝰ
mētibꝰ graciores. P. Cō. Potū
meū cū fletu tēpabā q̄ eleuās alli/
ſiſti me. ⁊ ego ſic̄ fenū arui tu aūt
dn̄e ieternū ꝑmanes tu exurgēs
miſereberis ſyon quia venit tem
pus miſerendi eius.

Complenda.

Largire ſenſibus noſtris omnipotens deus. vt per temporalem filij tui mortē quā myſteria veneranda teſtantur: vitam nobis ꝑpetuam dediſſe cōfidam⁹. Per eundem dominum noſtꝝ iheſum.

Super populum.

Reſpice domine queſum⁹ ſuper hanc familiam tuam pro qua dominus noſter iheſus chriſtus nō dubitauit manibus tradi nocencium. et crucis ſubire tormētum. Qui tecum viuit et regnat.

Feria quinta. In cena domini.

Collecta.

Deus a quo et iudas reatus ſui penam. ⁊ ꝯfeſſionis ſue latro premium ſumpſit. concede nobis tue ꝓpiciacionis effectum. vt ſicut ī paſſione ſua iheſus chriſtus domin⁹ noſter diuerſa vtriſꝗ intulit ſtipēdia meritoꝝ. ita nobis ablato vetuſtatis errore: reſurrectōnis ſue graciā largiatur Qui tecū viuit et regnat.

Secreta.

Ipſe tibi qm̄s dn̄e ſancte pater om̄ipotēs eterne deus ſacrificium noſtꝝ reddat acceptum qui diſcipulis ſuis in ſui commemoracione hoc fieri hodierna tradicione mōſtrauit iheſus chriſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecum viuit et regnat.

Complenda.

Refecti vitalibus alimentis q̄ſumus domīe deus noſter. vt qđ tempore noſtre mortalitatis exequimur. īmortalitatis tue munere conſequamur. Per dn̄m.

In vigilia paſche. Collecta.

Deus q̄ hanc ſacratiſſimam noctē gloria dominice reſurrectionis illuſtras conſerua ī noua familie tue progenie adopcionis ſpiritū quē dediſti: vt mente ⁊ corpore renouati: puram tibi exhibeant ſeruitutem. Per eūdem eiuſdem.

Secreta.

Suſcipe queſum⁹ domīe preces populi tui cū oblacionib⁹ hoſtiaꝝ vt paſchalibus iniciate myſterijs ad eternitatis nobis medelam te operante proficiant. Per dn̄m.

Complenda.

Spiritum nobis domīe tue charitatis infunde: vt quos ſacramētis paſchalibus ſaciaſti: tua facias pietate concordes. Per eiuſdem dominū noſtrum.

[illegible] officia [illegible] fol.